

ความเป็นหญิงกับการสร้างเรือนร่างของหญิงในร่างชาย

นายสุรสิทธิ์ บัวจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง หมวดวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

3143092314

CU Thesais 5985302829 thesais / recv: 22072562 00:44:09 / seq: 9

5985302829_3143092314

Femininity and Kathoey Body Construction

Mr. Surasee Buachan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Political Economy
Area of Concentration of Political Economy
Faculty of Economics
Chulalongkorn University
Academic Year 2018
Copyright of Chulalongkorn University

3143092314

CU ThesIs 5985302829 thesis / recv: 22072562 00:44:09 / seq: 9

สุรสีห์ บัวจันทร์ : ความเป็นหญิงกับการสร้างเรือนร่างของหญิงในร่างชาย. (Femininity and Kathoey Body Construction) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.กุลลณี มุทธาภิน

การศึกษาเรื่อง ความเป็นหญิงกับการสร้างเรือนร่างของหญิงในร่างชาย มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาการให้ความหมายความเป็นหญิงของกะเทย และศึกษาการสร้างเรือนร่างความเป็นหญิงของกะเทยในฐานะที่เป็นการสร้างตัวตน ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 22 คน ภายใต้กรอบการวิเคราะห์ด้วยแนวคิดเรื่องตัวตนและอำนาจของ มิเชล ฟูโกต์ และแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์จากการศึกษาพบว่าการประกอบสร้างตัวตนของกะเทยอยู่ภายใต้กรอบวาทกรรมความเป็นหญิง ที่กะเทยมีการนิยามและสำนึกในความเป็นหญิงที่แตกต่างกัน ทั้งในระดับปัจเจกและจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในสังคม ตั้งแต่การมีสำนึกว่าความเป็นหญิงคือสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด หรือแม้แต่การยอมรับว่าเกิดมาในร่างกายของผู้ชาย เพียงแต่มีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง อีกทั้งความเป็นหญิงได้สร้างสำนึกร่วมของความเป็นกลุ่ม แต่ขณะเดียวกันก็เป็นปัจจัยที่กะเทยนำมาเปรียบเทียบระหว่างกัน นอกจากนี้การทำงานของวาทกรรมความเป็นหญิงในเชิงกระบวนการยังพบอีกว่า มีกลไกการทำงานอย่างแยกผ่านกลุ่มและสถาบันทางสังคม อาทิ กลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่กะเทย, ผู้ชาย, ผู้หญิง, บุคคลในสายอาชีพ และสถาบันทางการแพทย์ บนพื้นที่ร่างกาย แต่อย่างไรก็ตามการทำงานดังกล่าวไม่สามารถอธิบายแยกขาดจากอิทธิพลของโครงสร้างทางสังคมชุดอื่นๆ อาทิ ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ รวมถึงอาชีพ ดังนั้นการสร้างตัวตนความเป็นหญิงของกะเทยจึงมีความสลับซับซ้อน ที่จะเห็นการปะทะประสาน และต่อรองระหว่างตัวตนความเป็นหญิงกับวาทกรรมอยู่ตลอดเวลา

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การเมือง
ปีการศึกษา 2561

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5985302829 : MAJOR POLITICAL ECONOMY

KEYWORD: Kathoey, Femininity, Discourse, Identity Construction

Surasee Buachan : Femininity and Kathoey Body Construction. Advisor: Asst.
Prof. GULLINEE MUTAKALIN, Ph.D.

The objectives of this research are to study the meaning of the “Femininity” of Kathoey and the process of body construction as an identity construction. The theoretical framework adopted is that of Subject & Power concept of Michel Foucault and Identity concept. The data is collected by in-depth interview of 22 people. As a result of the study, Kathoey define the definition of femininity in different ways. In dividual view, some of them realize that the femininity is their identity but for another of them to believe that they were born in a man’s body but need to change their appearance to be a woman. However, the process of Kathoey body construction is influenced from discourse of femininity through social institutions such as Kathoey group, men, women, influenced person in their career, and scientific and medical institutions which operates in their body. In addition, the identity constructed in discourse of femininity among the Kathoey who have personal reasons or conditions is flexible process, the process of formation identity is consequently complex and fluid depending on social interaction in the context of time, their career and economic condition which support, resist or negotiate with discourse of femininity. Therefore, the identity construction based on the discourse of femininity is considered the product of impermanent social process. In other words, this process represents Kathoey identity at a particular time and is subject to change in the further.

Field of Study: Political Economy

Student's Signature

Academic Year: 2018

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลลินี มุทธากลิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเป็นอย่างสูง ที่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาในประเด็นที่สนใจและรับข้าพเจ้าเป็นนิสิตในที่ปรึกษา อีกทั้งสละเวลาอ่านวิทยานิพนธ์ตั้งแต่โครงร่างแรกจนถึงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้น ตลอดจนให้คำแนะนำที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาในการวิเคราะห์ และต่อยอดกระบวนการคิดก่อนจะลงมือเขียนในแต่ละครั้ง นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.วัชรพงศ์ รติสุขพิมล ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรชิต จิรสิทธิ์ธรรม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ ม่านศรีสุข กรรมการสอบ ที่สละเวลาเป็นกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งตั้งคำถามและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์อย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 22 คน ที่สละเวลาให้ข้อมูลด้วยความเต็มใจ แม้บางท่านจะไม่รู้จักกับข้าพเจ้ามาก่อนก็ตาม และให้กำลังใจข้าพเจ้าตลอดการทำวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ขอขอบคุณกลุ่มเพื่อนของข้าพเจ้าที่ช่วยหาข้อมูลตัวอย่างให้ได้ตามที่ข้าพเจ้าตั้งไว้ในการศึกษา และท้ายที่สุดขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ปรีชาธรรมวงศ์ อาจารย์ของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นอีกหนึ่งบุคคลสำคัญที่สละเวลาให้คำปรึกษาและคำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีข้อสงสัย

วิทยานิพนธ์นี้จะสำเร็จลุล่วงไม่ได้ หากไม่ได้รับการประสิทธิประสาทความรู้จากคุณครูและอาจารย์ทุกท่านในทุกระดับการศึกษา อีกทั้งเจ้าหน้าที่หลักสูตรเศรษฐศาสตร์การเมือง และที่ขาดไม่ได้คือ ครอบครัวของข้าพเจ้า ผู้ที่อยู่เบื้องหลังและให้กำลังใจข้าพเจ้าตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

สุรสีห์ บัวจันทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามวิจัย	6
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	7
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
1.5 นิยามศัพท์.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา	8
2.1.1 แนวคิดเรื่องตัวตนและอำนาจ (The Subject and Power)	8
2.1.1.1 วาทกรรม	8
2.1.1.2 อำนาจในทัศนะของมิเชล ฟูโกต์.....	12
2.1.1.3 ร่างกายภายใต้การบงการ / พฤติกรรมกำกับตนเอง	18
2.1.2 แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity).....	20
2.2 การทบทวนวรรณกรรม	25
2.2.1 กะเทยกับวิธีคิดเรื่องเพศในสังคมไทย.....	25

3143092314

CD :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

2.2.2	กะเทยภายใต้บรรทัดฐานรักต่างเพศ.....	27
2.2.3	การสร้างอัตลักษณ์และตัวตนของกะเทย	29
2.2.4	ภาพตัวแทนของกะเทยในสังคมไทย	31
2.2.5	ชนชั้นของกะเทย	32
2.2.6	ความหลากหลายทางอัตลักษณ์ของกะเทย	33
2.2.7	กะเทยกับทุนนิยมและวัฒนธรรมการบริโภค.....	38
2.2.8	กะเทยกับการแปลงเพศ.....	39
2.3	กรอบการวิเคราะห์	43
บทที่ 3	ระเบียบวิธีวิจัย.....	44
บทที่ 4	ผลการวิจัย	47
4.1	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
4.2	การนิยามและสำนึกความเป็นหญิงของกะเทย	53
4.2.1	การนิยามและการตีความหมายในระดับปัจเจก	53
4.2.2	การนิยามและการตีความหมายจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	60
4.3	กระบวนการการสร้างเรือนร่างความเป็นหญิง	62
4.3.1	ความรู้ที่นำมาใช้จัดการกับร่างกาย.....	63
4.3.2	แนวทางในการสร้างร่างกาย	74
4.3.2.1	การจัดการร่างกายโดยวิธีที่ไม่สามารถกระทำผ่านการศัลยกรรมหรือสามารถทำได้ยาก	79
4.3.2.2	การจัดการร่างกายโดยวิธีการทำศัลยกรรมตกแต่งผ่านเทคนิควิธีทางการแพทย์.....	81
4.3.3	โครงการในการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม	83
4.3.4	การให้ความหมายกับร่างกาย	86
4.3.4.1	เหตุผลและข้อจำกัดในการปรับเปลี่ยนร่างกาย.....	89

4.3.5 ความคาดหวังและผลที่ได้รับจากการสร้างร่างกาย	95
4.4 การสร้างร่างกายความเป็นหญิงกับกระบวนการสร้างตัวตน.....	97
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	117
5.1 การนิยามความหมายความเป็นหญิง.....	117
5.2 กระบวนการสร้างร่างกายในฐานะที่เป็นการสร้างตัวตน.....	119
5.3 อภิปรายผลการศึกษา.....	121
5.4 ข้อจำกัดในการศึกษา.....	128
5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต	128
บรรณานุกรม.....	129
ภาคผนวก.....	134
ประวัติผู้เขียน.....	151

3143092314

CT :Thesis 5985302829 thesis / recv: 22072562 00:44:09 / seq: 9

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
ตารางที่ 2 การนิยามความหมายความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่าง	58
ตารางที่ 3 การจัดการกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 โดยเรียงลำดับการจัดการจากก่อนไปหลัง... 74	74
ตารางที่ 4 การจัดการกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 โดยเรียงลำดับการจัดการจากก่อนไปหลัง... 76	76
ตารางที่ 5 การจัดการกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 โดยเรียงลำดับการจัดการจากก่อนไปหลัง.. 77	77
ตารางที่ 6 การจัดการร่างกายโดยวิธีการที่ไม่ใช่การทำศัลยกรรม	79
ตารางที่ 7 การจัดการร่างกายโดยวิธีการทำศัลยกรรม.....	81
ตารางที่ 8 โครงการการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1.....	83
ตารางที่ 9 โครงการการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2.....	84
ตารางที่ 10 โครงการการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3	85
ตารางที่ 11 ความพึงพอใจต่อร่างกายหลังการปรับเปลี่ยน	87

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 การจัดประเภทและการนิยามกะเทย.....	34

3143092314

CU Thesais 5985302829 thesais / recv: 22072562 00:44:09 / seq: 9

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในตำนานตะวันตกของกรีกมีการพูดถึงกะเทย (Hermaphrodite)¹ ว่าเกิดจากการขอพรของนางอัปสร จากเทพเจ้าเพื่อที่จะไม่ต้องการแยกจากผู้ชายที่ตนเองหลงรัก ซึ่งพรดังกล่าวเป็นการขอให้ได้สมรสรักโดยไม่มีวันพรากจากกัน เทพเจ้าจึงตอบสนองคำอธิษฐานโดยบันดาลให้ร่างกายของนางอัปสรกับผู้ชายที่หลงรักผสมผสานกลายเป็นร่างเดียวกัน ทำให้กลายเป็นบุคคลที่มีสองเพศตลอดไป (วิทยา ธิฐาพันธ์, 2551) นอกจากนี้ยังมีการปรากฏของกะเทยในวัฒนธรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น Hijra(s) ในอินเดีย, Berdache ของเผ่านาวาโฮ, Bakla ในฟิลิปปินส์, Waria ที่อินโดนีเซีย, Leiti ในตองก้า และ Acualt ในพม่า หรืออื่นๆ รวมถึงการปรากฏอยู่ในคติความเชื่อเรื่องเทพเจ้า อาทิเช่น พระศิวะ ซึ่งเป็นเทพเจ้าในศาสนาฮินดู โดยมีปางหนึ่งที่เป็นทั้งหญิงและชายเรียกว่า “ปางอรรธนาวิศวร” (ครึ่งพระศิวะ ครึ่งพระแม่อุมา) ซึ่งมีความสามารถนำความอุดมสมบูรณ์มาสู่โลกมนุษย์ หรือในคติความเชื่อของชาวกรีกโบราณ มีเทพเจ้า Hermaphroditus ซึ่งมีร่างกายเป็นทั้งชายและหญิง นอกจากนี้การเปลี่ยนเพศจากเพศหนึ่งไปสู่อีกเพศหนึ่ง ได้ปรากฏอยู่ในคติความเชื่อเรื่องเทพเจ้าเช่นกัน เช่น ในศาสนาฮินดู เชื่อว่าพระวิษณุสามารถแปลงร่างเป็นหญิงซึ่งมีนามว่าพระกฤษณะ ความเชื่อเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นว่า ความเป็นชายและหญิงดำรงที่อยู่ร่วมกันหรือเปลี่ยนย้ายไปมาได้

ภายหลังจากมิติเรื่องเพศได้เข้ามาสู่วงการการศึกษาผ่านนักวิทยาศาสตร์ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ทำให้เกิดความคิดเรื่องเพศภาวะและเพศวิถี (gender and sexuality) โดยอธิบายลักษณะทางชีววิทยาของเพศในฐานะเป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างมา เช่น อวัยวะเพศ ฮอโมนเพศ ระบบการสืบพันธุ์ ระบบประสาท สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของบุคคล เช่น เพศหญิงมีความอ่อนโยน เพศชายมีความเข้มแข็ง ดังนั้นเพศภาวะของผู้หญิงและผู้ชายถูกกำหนดจากเพศสรีระ ถ้าเพศสรีระมีความบกพร่องหรือทำงานผิดปกติ ก็จะส่งผลให้เกิดการแสดงอาการผิดปกติทางเพศหรือเบี่ยงเบนทางเพศ ลักษณะดังกล่าวเป็นชุดความรู้หลักที่ทำงานอยู่บนพื้นที่

¹ กะเทยในบริบทของ Hermaphrodite หรือ ภาวะกะเทย หมายถึง ภาวะของบุคคลที่มีอวัยวะเพศของทั้งสองเพศคือทั้งอวัยวะเพศชายและอวัยวะเพศหญิงในร่างกายเดียวกัน ซึ่งถือเป็นความผิดปกติทางการแพทย์ (วิทยา ธิฐาพันธ์, 2551)

ทางสังคม นอกจากนี้การศึกษาเรื่องเพศด้วยความรู้ทางชีววิทยานี้ได้ถูกเรียกว่า “เพศศาสตร์” (Sexology) ซึ่งพยายามจัดระเบียบ ประเภทของพฤติกรรม และความรู้สึกทางเพศให้เป็นหมวดหมู่ ทำให้เพศกลายเป็นสิ่งที่ถูกตรวจวัดและควบคุม และนำไปสู่การจำแนกเพศของมนุษย์เป็นเพศชาย เพศหญิง และเพศกะเทย (Hermaphrodite หรือ Intersex) อีกทั้งยังเป็นการจัดอารมณืทางเพศ ในลักษณะของการเป็นรักต่างเพศ (Heterosexual) รักสองเพศ (Bisexual) และรักเพศเดียวกัน (Homosexual) อีกด้วย การจัดจำแนกนี้ทำให้เกิดการแบ่งแยกระหว่าง “เพศธรรมชาติ” และ “เพศที่ผิดธรรมชาติ” (นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2557) ซึ่งผลที่ตามมาคือ เพศที่ไม่ใช่ชายและหญิงจึงกลายเป็นความผิดปกติที่ต้องได้รับการรักษา ทั้งนี้ชุดความรู้กระแสหลักดังกล่าวได้ทำงานผ่านการมีอิทธิพลต่อวงการวิชาการอย่างแนบสนิท และสำหรับประเทศไทยซึ่งรับอิทธิพลความรู้เรื่องเพศแบบวิทยาศาสตร์เข้ามาอธิบายเช่นเดียวกัน จึงส่งผลให้กะเทยกลายเป็นอื่นในสังคมโดยปริยาย (ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ, 2554)

ในส่วนของสังคมไทย กะเทยได้ถูกบัญญัติในพจนานุกรมราชบัณฑิตสถาน ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งให้ความหมายคำว่า กะเทย ไว้ว่า “คนที่มีอวัยวะทั้งเพศชายและหญิง, คนที่มีจิตใจ และกิริยาอาการตรงข้ามกับเพศของตน; ผลไม้ที่มีเมล็ดลีบ เช่น ลำไยกะเทย (อาหม ว่า เทย)” อย่างไรก็ตามมีการศึกษากะเทยในประเทศไทยได้อ้างถึงคำว่า กะเทย นั้นได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมเขมร ที่ให้ความหมายว่า “เป็นอื่น/แตกต่าง” (Totman, 2003) เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกับคำในภาษาไทยแล้ว จะเห็นได้ว่า กะเทย มีนัยความหมายที่ตั้งอยู่บนหลักเกณฑ์การตัดสินเชิงชีวภาพ ซึ่งนำเรื่องของอวัยวะและการสืบพันธุ์มาเป็นหลักในการเปรียบเทียบ นอกจากนี้เป็นการจัดประเภทแล้ว ยังมีการกั้นออก หรือการแยกประเภทว่าไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานเรื่องเพศ² (Jackson, 1995) สิ่งนี้ทำให้เห็นว่า กะเทยมีความหมายครอบคลุมถึง คนที่มีจิตใจและกิริยาอาการ ตรงข้ามกับเพศของตน และต้องการมีสัมพันธ์กับเพศชายในลักษณะความสัมพันธ์เชิงเพศประเวณี ทั้งนี้ผู้ที่เป็นกะเทยจะมีระดับของการแสดงออก / บรรลุเพศภาวะแตกต่างกัน ตั้งแต่กิริยาท่าทาง จนกระทั่งถึงการแปลงเพศ โดยความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับลักษณะของเพศภาวะตามที่ Jackson และ Sullivan กล่าวไว้ว่า กะเทยเป็นเพศที่แยกจากผู้หญิงและผู้ชาย หรือจัดได้ว่าเป็นเพศที่อยู่ตรงกลางระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย โดยแต่เดิมคำว่ากะเทยใช้เรียกได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่แต่งกายหรือแสดงกิริยาที่ไม่สอดคล้องกับเพศสรีระ และมักถูกเรียกว่า “เพศที่สาม” (Jackson Peter A and Sullivan Gerard., 1999)

² บรรทัดฐานรักต่างเพศ หมายถึง สถานะที่เป็นบรรทัดฐานของการรักต่างเพศ ที่ทำให้เพศวิถีทางเลือกอื่นๆ กลายเป็น “เป็นอื่น” และ “เป็นชายขอบ” กล่าวคือกะเทยได้กลายเป็นความแตกต่างจากคนปกติที่มีเพียงเพศชายและหญิง

การกลายเป็นบุคคลชายขอบของกะเทย (ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ, 2554) เนื่องจากความแตกต่างจากผู้หญิงและผู้ชายในเพศวิถีกระแสหลักนั้น ทำให้กะเทยเชื่อว่าพวกเขาถูกกีดกันจากสิทธิและเสรีภาพที่มนุษย์คนหนึ่งพึงมีในสังคม การเรียกร้องเพื่อการยอมรับในตัวตน เป็นสิ่งที่กะเทยแทบทุกคนต้องแสวงหา ทั้งมิติของการใช้ชีวิต, ความรัก และอาชีพ ที่สังคมตีตราให้กะเทยกลายเป็นอื่นในสังคม รวมไปถึงพื้นที่ชีวิตซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัวที่สุดของกะเทยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้กะเทยจึงแสวงหาวิถีทางที่จะก้าวข้ามการเป็นอื่นในสังคม ด้วยการใช้ชีวิตของตนเองตามบรรทัดฐานทางสังคมที่เป็นตัวกำหนดพวกเขาอยู่ รวมทั้งมีการสร้างอัตลักษณ์แห่งตัวตนของตนเองขึ้นมาเป็นวัฒนธรรมกลุ่มย่อย แต่ไม่ว่าจะสร้างในรูปแบบใดก็ยังคงถูกอธิบายอยู่ภายใต้อุดมการณ์ความเป็นหญิงและความเป็นชาย ซึ่งไม่มีพื้นที่สำหรับบุคคลที่ไม่ใช่หญิงไม่ใช่ชาย ดังนั้นกะเทยจึงมีทางเลือกเดียว คือการยอมรับความเป็นหญิงเข้ามาเป็นต้นแบบในการปฏิบัติ ดังนั้นอุดมการณ์รักต่างเพศจึงเป็นบรรทัดฐานในเรื่องของความเป็นหญิงให้กับกะเทยอย่างเป็นปกติ

กะเทยมีความเชื่อว่าตนเองเป็นผู้หญิงที่ถูกกักขังอยู่ในสรีระร่างกายของผู้ชาย โดยรับรู้ว่าคุณสมบัติที่จะเป็นอย่างไรมาตั้งแต่เด็ก บางคนเริ่มตั้งแต่สองปี สี่ปี หกปี แต่การรับรู้นั้นก็จะเป็นเพียงว่าตนเอง ชอบอะไรไม่ชอบอะไร เช่น ชอบเล่นกับเด็กผู้หญิง หรือถูกไล่ให้ไปเล่นกับเด็กผู้ชาย ชอบเล่นกีฬาที่ไม่รุนแรง ชอบของสวยงามกระจุกกระจิก ชอบเสื้อผ้าแบบผู้หญิง ชอบแต่งหน้าแต่งผม มีท่าทางการเดิน กิริยาคลายผู้หญิง ลักษณะเช่นนี้เสมือนว่ากะเทยกับความเป็นผู้หญิงนั้นมีความสัมพันธ์ที่อยู่บนระนาบเดียวกัน ในหลายๆ ครั้ง สังคมจะชื่นชมกับกะเทยที่มีความเป็นผู้หญิงสูง เช่น ผ่านการประกวด Miss Tiffany ที่พร้อมไปด้วยกะเทยที่มีความเหมือนผู้หญิง มีความสวยในวงการกะเทยด้วยกันต่างทราบดีว่าถ้าไม่สวยจริง ไม่เหมือนผู้หญิงจริง ไม่มีทางกล้าก้าวเข้าไปสู่วงการการประกวดนี้แน่นอน เมื่อความเป็นหญิงกับกะเทยเริ่มแยกไม่ออกจากกัน ประจวบที่ความเป็นผู้หญิงนั้นติดตัวกะเทยมาตั้งแต่เกิด ทำให้กะเทยเชื่อว่านี่คือสิ่งที่ตนเองเลือกได้ หรือเสรีภาพแห่งกะเทยได้เกิดขึ้นแล้ว และความเป็นหญิงเช่นนี้ได้กลายมาเป็นบรรทัดฐานทางสังคมที่สถาบันทางสังคมต่างๆ ยัดเยียดให้กะเทยโดยไม่รู้ตัว และกะเทยต่างก็นำความคิดชุดนี้มาเป็นวิถีการปฏิบัติในหมู่กะเทยด้วยกันเอง

การสยบยอมต่อความเป็นหญิงโดยการก่อร่างสร้างความเป็นหญิงของกะเทยไม่ได้เกิดขึ้นในความคิดได้ทันทีแบบตรงไปตรงมา หากมีการต่อสู้ในพื้นที่ทางความคิดเพื่อแย่งชิงการสร้าง ความหมาย ภายใต้เกมส์การสร้างความจริงได้มีกระบวนการสร้างการสยบยอมอย่างแยบยลของ ปฏิบัติการทางสังคม การจัดประเภทคนให้เป็นกะเทยผ่านวาทกรรมที่สร้างขึ้น นอกจากจะทำให้ กะเทยถูกชี้ว่าเป็นความแตกต่างที่จะถูกแบ่งแยกออกไปแล้ว เงื่อนไขสำคัญที่ทำให้การจัดประเภท เป็นไปได้คือการละลายความรู้เดิม (Epistemology of thaw) (Gutter, 1989) ซึ่งหมายถึง

การละลายความรู้เดิมเกี่ยวกับตัวตน หรือการปฏิเสธตัวตนโดยลบล้างความรู้เกี่ยวกับตัวตนเดิมออกไป เสนอสิ่งใหม่เข้ามาในความคิด และสร้างการสยบยอมต่อความรู้ใหม่นั้นด้วยคำตัดสินเชิงบรรทัดฐาน ซึ่งมีผลให้การยืนยันหยัดความเป็นตัวตนนั้นเดิมเกิดความสั่นคลอนโดยไม่รู้ตัว และเริ่มเข้าสู่กระบวนการใหม่ด้วยการรับรอง ผ่านวิธีการสร้าง “ความเหมือน” ผู้หญิงให้กับกะเทยนั่นเอง

แม้ว่าความเป็นอื่นไม่ได้ให้ความหมายครอบคลุมถึงการปฏิบัติตนของกะเทยว่าต้องเป็นอย่างไร หรือทำตัวอย่างไร อีกทั้งไม่มีการบัญญัติไว้ว่าเพศภาวะหรือเพศวิถีของกะเทยต้องมีลักษณะอย่างไร ยิ่งไปกว่านั้นหากไม่มีการยอมรับความเป็นจริงว่ามีคนเหล่านี้ปรากฏอยู่ ซึ่งต่างมีตัวตนเหมือนกับคนอื่น ๆ ที่เป็นผู้หญิง หรือผู้ชายทั่วไป ก็ยิ่งไม่มีวิถีบัญญัติแห่งการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต ดังนั้นคำถามที่ว่า “เมื่อแตกต่างกันแล้วฉันเป็นใคร” จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับกะเทยที่ต่างหากคำตอบ และคำตอบที่สำคัญก็คือเมื่ออุดมการณ์ความเป็นหญิงเข้าควบคุมกะเทย จนกระทั่งทำให้กะเทยเชื่อมั่นว่าตนเองมีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง เช่นนี้ความกลมกลืนกับระเบียบสังคมจึงเป็นสิ่งจำเป็น กะเทยจึงได้สร้างตัวตนของตนเองตามอัตลักษณ์อ้างอิง ซึ่งหมายถึงตัวตนทางสังคมที่อิงหรือใช้แนวทางของความเป็นหญิงเป็นเกณฑ์ในการดำรงตน เพื่อสร้างพื้นที่ทางสังคมให้ได้รับการยอมรับ กะเทยจึงดิ้นรนวิ่งเข้าหาความเป็นผู้หญิงโดยปรารถนาที่จะ “ให้เหมือนผู้หญิง และให้สวยเหมือนผู้หญิง” นิยามแห่งความเป็นหญิงดังกล่าวไม่ได้ต่างไปจากกรอบความคิดความเป็นเพศในกระแสหลัก ดังนั้นไม่ว่าจะท่วงท่า กิริยา คำพูด การแต่งกาย ใบหน้า ผม และอื่นๆ กะเทยจะอ้างอิงตามแบบผู้หญิง จนไปถึงขั้นการทำศัลยกรรมและแปลงเพศ เพื่อสร้างความเป็นปกติตามความคิดของสังคม

สรีระร่างกายที่เป็นผู้หญิงปะทะกับอัตลักษณ์อ้างอิงในความเป็นหญิงของกะเทยได้ทำให้ปฏิบัติการการทำให้ร่างกายกับจิตใจไปในทิศทางเดียวกันสำหรับกะเทยจึงเกิดขึ้น กะเทยได้สร้างเรือนร่างตนเองโดยเริ่มตั้งแต่การกิน/ฉีดยาคูม หรือเพิ่มฮอร์โมนเพศหญิง กดฮอร์โมนเพศชายให้กับตนเอง เพื่อให้ผิวพรรณและร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นผู้หญิงในขั้นต้น เมื่อสำนักแห่งความเป็นหญิงเข้มแข็งขึ้น การบงการร่างกายก็ยิ่งมากขึ้นตามไปด้วย การปรับเปลี่ยนโครงสร้างร่างกายทั้งใบหน้า เสียง หน้าอก จนกระทั่งการผ่าตัดแปลงเพศ จึงเป็นการตอบสนองต่อการมีสรีระที่เป็นไปตามเพศวิถีที่กะเทยต้องการ อีกทั้งเมื่อการปรับเรือนร่างของกะเทยตามเกณฑ์ของความเป็นหญิงถูกทำให้กลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา ประกอบกับการเติบโตของทุนในการพัฒนาเทคโนโลยีทำให้การศัลยกรรมได้สร้างความจริงของการสร้างเรือนร่างใหม่ของกะเทย จึงนำไปสู่ความเชื่อว่าตัวตนที่แท้จริงสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการสร้างเรือนร่างใหม่เป็น ซึ่งที่นิยมในวัฒนธรรมย่อยของกะเทย

อุดมการณ์รักต่างเพศ โดยเฉพาะความเป็นหญิงได้สร้างภาพเหมารวมของกะเทยให้กับสังคมว่า กะเทยทุกคนเท่ากับผู้หญิงและสวย การผลิตซ้ำชุดความคิดดังกล่าวนี้มีมาเป็นระยะเวลายาวนานเป็นที่แน่นอนว่าทุกคนต่างมีภาพในความคิดว่า กะเทยมีคุณลักษณะที่เป็นผู้หญิง สวย ขาว หุ่นดี ผู้คนในสังคมต่างชื่นชมกับกะเทยที่มีคุณลักษณะดังกล่าว ภาพเหมารวมที่เกิดขึ้นนี้ได้ถูกเผยแพร่ผ่านสื่อทั่วทุกประเภท ทำให้วาทกรรมหลักกลายเป็นกะเทยเท่ากับความเป็นหญิง และความสวยอย่างง่ายดาย ส่วนหนึ่งเพราะสื่อได้ทำหน้าที่ผลิตสร้างและตอกย้ำความหมายกะเทยไทย แม้ว่าจะมีวาทกรรมชุดกะเทยตลกหรือตัวตลกขึ้นมาในสังคม แต่ไม่อาจต่อสู้วาทกรรมหลักนี้ได้เพราะไม่เป็นที่ตอบรับในชุมชน (กิตติกร สันคติประภา, 2560) ด้วยเหตุนี้จึงเกิดเป็นความคิดหลักของทั้งสังคมและกะเทยเองว่า คุณลักษณะแห่งความเป็นหญิงของกะเทยนั้นเป็นสากลที่กะเทยทุกคนต้องวิ่งไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าว เสมือนว่าความเป็นหญิงนั้นคือคุณลักษณะที่มีมาแต่กำเนิดรอเพียงเวลาที่จะทำให้อำนาจนั้นเป็นจริง

การเป็นความหมายหนึ่งเดียวที่ทำให้ทั้งกะเทยและคนในสังคมเชื่อว่าคุณลักษณะความเป็นหญิงของกะเทย เป็นเป้าหมายของชีวิตกะเทยที่ต้องไปให้ถึงและไขว่คว้าให้ได้ ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าและการธำรงอัตลักษณ์กะเทยที่เป็นลักษณะกระบวนการที่จำกัดอยู่ภายใต้กรอบว่ากะเทยมีการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของตนผ่านลำดับขั้นตอนที่เหมือนกันเท่านั้น (ปณิธิ บราวน์, 2557) ลักษณะดังกล่าวเป็นการมองว่าอัตลักษณ์ทางเพศเป็นสิ่งที่หยุดนิ่งตายตัว เช่นนี้ทำให้ไม่เห็นความหลากหลายหรือความไม่ลงรอยที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มเดียวกัน และความหลากหลายที่อยู่นอกเหนือความหมายแห่งคุณลักษณะความเป็นหญิงของกะเทยที่เป็นวาทกรรมหลักนั้นได้ถูกทำให้กลายเป็นความเป็นชายขอบซ้ำซ้อน (multiple marginality) (ปณิธิ บราวน์, 2557) กล่าวคือคุณลักษณะกะเทยที่เท่ากับความเป็นผู้หญิงตามนิยามที่สังคมหยิบยื่น ได้กลายเป็นบรรทัดฐานและมาตรฐานความเป็นปกติใหม่ของคุณลักษณะความเป็นกะเทย กะเทยที่แตกต่างไปจากคุณลักษณะความเป็นหญิงเช่นนี้ได้ถูกเบียดขับให้กลายเป็นชายขอบ ประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นความหลากหลายที่สัมพันธ์กับชนชั้น ชชาติพันธุ์ และศาสนา เช่น กะเทยอ้วน กะเทยดำ กะเทยควาย กะเทยที่มีฐานะยากจน กลุ่มคนเหล่านี้จะถูกสังคมนิยามว่าเป็นชายขอบ ยิ่งไปกว่านั้นกะเทยด้วยกันเองก็จะประเมินค่าลบให้กับกะเทยที่แตกต่างเหล่านี้ และการสร้างความคิดแบบเดียวนั้นทำให้เกิดการกีดกันกะเทยกันเอง อีกทั้งสะท้อนว่ามีการจัดลำดับชั้นของคนที่เป็นกะเทยเกิดการเปรียบเทียบ ทั้งส่งผลต่อการรวมตัวกันของกะเทยเพื่อต่อสู้ปกป้องสิทธิประโยชน์ของตนเองในสังคมสองเพศ

อิทธิพลจากความคิดหลังสมัยใหม่ได้เข้ามาฉายภาพของความเข้าใจว่าตัวตนและอัตลักษณ์ทางเพศไม่ได้มีลักษณะหยุดนิ่ง ตายตัว แต่มีความสั่นไหวลื่นไหลซับซ้อน เงื่อนไขว่ บริบททางสังคม และ

ประสบการณ์ที่สำคัญในช่วงชีวิตมีส่วนหล่อหลอมให้กะเทยพัฒนา อารมณ์ หรือปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทางเพศได้ ทั้งนี้ความแตกต่างหลากหลายไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มเท่านั้น แต่เกิดขึ้นภายในกลุ่มกะเทยด้วยกันเองด้วย ภาพความเป็นหญิงของกะเทยไม่ได้เป็นภาพหนึ่งเดียวในเชิงอัตลักษณ์เท่านั้น แต่มีกะเทยที่ไม่ต้องการสวยแบบที่สังคมหรือกะเทยด้วยกันมอง หรือกะเทยหลายคนไม่ต้องการแปลงเพศ เพราะมองว่าชีวิตมีความสุขดีอยู่แล้ว ดังนั้นความเป็นกะเทยจึงมีความไม่ลงรอยในชุมชนกะเทยเอง โดยมีความหลากหลายที่รอกการเคลื่อนไหวเพื่อช่วงชิงการนำความหมายอยู่ (กิตติกร สันคติประภา, 2560) หรือแม้แต่อัตลักษณ์ของกะเทยชนบทที่แตกต่างไปจากมาตรฐานความเป็นหญิงของกะเทยในเมือง หรือกะเทยชนชั้นกลาง ที่พวกเขากลับยินดีและมีความสุขในอัตลักษณ์ของความเป็นกะเทยในแบบของพวกเขา เช่น ปรากฎการณ์เพจ “Sexy pancake” ที่เป็นเพจของกะเทยอีสานซึ่งมีเอกลักษณ์การแต่งกายและการแสดงท่าทางที่เป็นตัวของตัวเอง เน้นไปที่ความตลก และความขบขัน เพจดังกล่าวเป็นการนำเสนอตัวตนและอัตลักษณ์ที่แตกต่างไปจากภาพที่คุ้นเคยของกะเทยในสายตาของสังคมไทย (ยศพันธ์ เกิดวิบูลย์, 2559) ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่ากะเทยในสังคมไทยนั้นเต็มไปด้วยความแตกต่างของวิถีชีวิตและการนิยามตัวตน หรืออัตลักษณ์ทางเพศ ที่ไม่สามารถสรุปได้ว่ากะเทยมีเอกภาพและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่เต็มไปด้วยความไม่ลงรอย และถูกขับเคลื่อนด้วยอำนาจ/ความรู้บางอย่างที่หล่อเลี้ยงอคติและความไม่เท่าเทียมทางสังคมให้ดำเนินต่อไป ดังนั้นความเป็นหญิงของกะเทยในภาพเหมารวมของกะเทยจึงอาจไม่สามารถวางทับกับกะเทยทุกคนในสังคมไทยได้

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นจะพบว่าภาพเหมารวมของอัตลักษณ์ทางเพศของกะเทยที่วางทาบอยู่บนความเป็นหญิงอย่างแนบสนิสนั้น ไม่ใช่ชุดความรู้ของกะเทยเพียงชุดเดียว หากแต่กะเทยมีความหลากหลายที่ปรากฏอยู่ในชุมชนของตนเอง และมีอัตลักษณ์ที่แสดงความเป็นตัวตนของตนเองที่แตกต่างออกไป ดังนั้นอัตลักษณ์ความเป็นหญิงของกะเทยจึงไม่ได้มีภาพเดียวตามแบบที่ทุกคนเข้าใจ ด้วยเหตุนี้การกะเทาะคุณลักษณะความเป็นหญิงของกะเทยผ่านกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ โดยเฉพาะการสร้างร่างกายนั้น จึงเป็นโจทย์หลักของการศึกษาว่ากะเทยเองที่ต่างก็มีความหลากหลายในกลุ่มนั้นให้ความหมายกับความเป็นหญิงว่าอย่างไร และความเป็นหญิงในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างตัวตน มีกระบวนการทำงานและรูปแบบอย่างไร โดยมองความเป็นหญิงเป็นมายาคติทางเพศแบบหนึ่งที่ไม่ได้เป็นสากลหรือเป็นความเที่ยงแท้ที่ติดตัวกะเทยมาแต่กำเนิด

1.2 คำถามวิจัย

กะเทยให้ความหมายของ “ความเป็นหญิง” ว่าอย่างไร และ “ความเป็นหญิง” ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างตัวตน มีกระบวนการและรูปแบบอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาการให้ความหมาย “ความเป็นหญิง” ของกะเทย
- เพื่อศึกษาการสร้างเรือนร่างกะเทยในฐานะที่เป็นกระบวนการสร้างตัวตน

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

- เป็นการสร้างความเข้าใจการให้ความหมาย “ความเป็นหญิง” ของกะเทย
- เป็นการเปิดมุมมองให้กับสังคมในมิติเรื่อง “ความเป็นหญิง” ที่มีผลต่อการสร้างเรือนร่างของกะเทยในฐานะที่เป็นกระบวนการสร้างตัวตนที่มีความหลากหลาย

1.5 นิยามศัพท์

- **กะเทย** หมายถึงผู้ชาย (ตามเพศสภาพแต่กำเนิด) ที่มีลักษณะทางกายภาพเหมือน/คล้าย/เลียนแบบเพศสรีระผู้หญิง รวมไปถึงการแต่งกาย และกิริยาท่าทาง ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความเป็นปกติในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยรวมไปถึงทั้งที่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศและผ่าตัดแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว
- **การสร้างเรือนร่าง** หมายถึงการจัดการกับร่างกายให้มีลักษณะตามเพศสรีระแบบผู้หญิง ณ ที่นี้หมายถึงการปรับเปลี่ยนทั้งภายในและภายนอก คือ
 - การปรับเปลี่ยนภายใน** คือ การกินยาคุมกำเนิด การกิน/ฉีดฮอร์โมน หรือสารต่างๆ
 - การปรับเปลี่ยนภายนอก** คือ การปรับรูปร่าง (ส่วนสูง/น้ำหนัก/ทรงผม/สีผิว), การทำศัลยกรรม (โครงหน้า, หน้าอก และอวัยวะเพศ) และการแต่งกาย
- **ความเป็นผู้หญิง** หมายถึง คุณสมบัติและลักษณะที่บ่งบอกถึงการแสดงออกทางกายภาพแบบผู้หญิง
- **อัตลักษณ์ทางเพศ** หมายถึง ตัวตนที่มาจากอารมณ์ทางเพศที่บุคคลใช้นิยามตนเอง

3143092314

CD :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดตัวตนและอำนาจของมิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) และแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์และศึกษา ดังนี้

2.1.1 แนวคิดเรื่องตัวตนและอำนาจ (The Subject and Power)

แนวคิดเรื่องตัวตนและอำนาจของ มิเชล ฟูโกต์ เป็นแนวคิดที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นกรอบการวิเคราะห์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการประกอบสร้างอัตลักษณ์หรือตัวตนของมนุษย์นั้นไม่ได้เกิดขึ้นสภาวะธรรมชาติ แต่ถูกตีกรอบอย่างแยบยลจากวาทกรรมและอำนาจที่ทำงานอย่างเป็นเครือข่ายอยู่ในสังคม เช่นนี้การทำความเข้าใจแนวคิดเรื่องตัวตนและอำนาจ จึงมีความเชื่อมโยงกับวาทกรรมและอำนาจ ผู้วิจัยจึงจะอธิบายเรื่องวาทกรรม ตามด้วยอำนาจ และการกำกับตนเองตามลำดับ

2.1.1.1 วาทกรรม

มิเชล ฟูโกต์ (ไซริสตัน เจริญสินโอฬาร, 2543) ได้ให้ความหมายของวาทกรรมว่า คือระบบและกระบวนการในการสร้าง / ผลิต อัตลักษณ์และความหมาย ให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคมที่ห่อหุ้มเราอยู่ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความจริง อำนาจ หรือตัวตนของเรา นอกจากนี้วาทกรรมยังทำหน้าที่ตรงสิ่งๆ สร้างขึ้นให้ดำรงอยู่และเป็นที่ยอมรับของสังคมในวงกว้างกลายเป็นสิ่งที่เรียกว่า “วาทกรรมหลัก” หรือที่ ฟูโกต์ เรียกว่า “Episteme” แต่ฟูโกต์ไม่ได้เห็นด้วยกับการวิเคราะห์แบบที่เรียกว่า “วาทกรรมหลัก” เท่าใดนัก เพราะทำให้ไม่เห็นความสลับซับซ้อนของการต่อสู้ระหว่างวาทกรรม อีกทั้งยังทำให้เข้าใจผิดว่ามี การแบ่งแยกกันอย่างเด็ดขาดระหว่างวาทกรรมหลักและวาทกรรมรอง โดยยกวาทกรรมหลักมีอำนาจสมบูรณ์เด็ดขาด เช่นนี้ทำให้ไม่เห็นการซับซ้อนระหว่างวาทกรรมหลักกับวาทกรรมรอง นอกจากนี้ ฟูโกต์ ยังมองว่าวาทกรรมคือ (Foucault, 1978) “ชุดของส่วนเสี้ยวที่ไม่มี ความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน แต่ต้องมาอยู่ร่วมกันโดยที่ไม่ได้อยู่ในสถานะที่เป็นเอกภาพ แต่อยู่ในฐานะที่เป็นชุดของวาทกรรมที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต่างก็มียุทธศาสตร์เฉพาะตัวที่ไม่เหมือนกันมาอยู่ร่วมกัน” ขณะเดียวกันวาทกรรมก็ทำหน้าที่กดทับหรือปิดกั้น ไม่ให้อัตลักษณ์และความหมายของ บางอย่างเกิดขึ้น หรือไม่ก็ทำให้อัตลักษณ์บางอย่างที่ดำรงอยู่ในสังคมเลือนหายไป

3143092314

CD :Thesis 5985302829 thesis / revv: 22072562 00:44:09 / seq: 9

ฟูโกต์ (Foucault, 1978) ให้ความสำคัญกับภาษาอย่างมาก โดยมองว่าวาทกรรมคือระบบที่ทำให้การพูดหรือการเขียนในสังคมหนึ่งๆ เป็นไปได้ เพราะวาทกรรมเป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์ เงื่อนไข และกลไกต่างๆ ในการพูดหรือการเขียนนั้น ดังนั้นวาทกรรมจึงเป็นมากกว่าเรื่องของภาษาและคำพูด แต่ยังรวมถึงภาคปฏิบัติการจริงของวาทกรรม (Discursive Practices) ซึ่งรวมถึงจารีตปฏิบัติ ความคิด ความเชื่อ คุณค่า และสถาบันต่างๆ ในสังคมเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ด้วย นอกจากนี้ ฟูโกต์ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2543) กล่าวไว้อีกว่า

“วาทกรรมถูกสร้างขึ้นจากความแตกต่างระหว่างสิ่งที่สามารถพูดได้อย่างถูกต้องในช่วงเวลาหนึ่ง (ภายใต้กฎเกณฑ์และตรรกะชุดหนึ่ง) กับสิ่งที่ถูกพูดอย่างแท้จริง สนามของวาทกรรมในขณะใดขณะหนึ่งก็คือกฎเกณฑ์ว่าด้วยความแตกต่างนี้ ฉะนั้น วาทกรรมจึงสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ขึ้นมา ภายใต้กฎเกณฑ์ที่ชัดเจนชุดหนึ่ง กฎเกณฑ์นี้จะเป็นตัวกำหนดการดำรงอยู่ การเปลี่ยนแปลง หรือ การเลื่อนหายไปของสรรพสิ่ง นั่นคือการควบคุมไปกับสรรพสิ่งต่างๆ ที่สังคมสร้างขึ้น อีกทั้งยังมีการสร้างและเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ถูกพูดถึงโดยวาทกรรมอีกด้วย อย่างเช่น วาทกรรมรักต่างเพศจะเป็นตัวกำหนดว่าความสัมพันธ์รูปแบบใดที่เรียกว่าความสัมพันธ์แบบปกติ และความสัมพันธ์รูปแบบใดที่ไม่ปกติหรือเบี่ยงเบน ฟูโกต์ เรียกกฎเกณฑ์เหล่านี้ว่า “Archive” (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2543) ดังนั้นสิ่งที่เรียกว่า “รักร่วมเพศ” หรือ “วิปริตผิดเพศ” ก็เป็นผลผลิตโดยตรงจากการสร้างขึ้นของวาทกรรมว่าด้วยความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศทั้งสิ้น ซึ่ง ก่อนหน้าความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันก็ไม่ได้เป็นความสัมพันธ์ที่ผิดปกติแต่อย่างใด สำหรับสังคมไทย ปีเตอร์ แจ็คสัน (Jackson, 2011) ได้กล่าวว่าความแตกต่างระหว่างเพศของไทยกับตะวันตกนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยสังคมไทยจำแนกกะเทยให้อยู่ในระนาบเดียวกับความเป็นชายและความเป็นหญิง เช่นเดียวกับผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งแตกต่างจากสังคมตะวันตกที่จำแนกกะเทยให้อยู่ในลักษณะที่ตรงข้าม กล่าวคือสังคมไทยจัดวางเพศเพื่อบ่งบอกลักษณะภายนอกหรือการแสดงบทบาทหน้าที่ รวมถึงการแสดงความเป็นหญิงและชายนั้น ไม่ได้อยู่ที่อวัยวะ ตำแหน่งแห่งที่ของคนตามความเป็นเพศจึงวางอยู่บนระนาบเดียวคือความเป็นมนุษย์ ในทางกลับกันสังคมตะวันตกนั้น เพศ คือ การแสดงบทบาทตามอวัยวะเพศและเพศสรีระเพราะเชื่อว่าเป็นสิ่งที่กำหนดมาจากธรรมชาติ ดังนั้นเพศภาวะที่ไม่ใช่ชายและหญิง คือสิ่งผิดปกติ ส่วนเพศสรีระและอารมณ์ทางเพศต้องสอดคล้องกับการแสดงบทบาททางเพศ ซึ่งบทบาทของชายและหญิงเป็นคู่ตรงข้ามโดยที่ผู้ชายมีพลังเหนือกว่าผู้หญิง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการที่สังคมไทยรับรู้แบบตะวันตกเข้ามาทำให้เกิดคำว่า “ความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ” และ “ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน” ซึ่งความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกันถูกให้คุณค่าเชิงลบ หรือถูกมองว่าผิดปกติ อีกทั้งยังทำให้เกิดการจัดจำแนกความสัมพันธ์ทางเพศขึ้น หนึ่งในนั้นคือ กะเทย เป็นต้น โดยกะเทยก็

จะมีการกำหนดบทบาท หน้าที่ และความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันออกไป โดยเชื่อมโยงกับการให้คุณค่าถึงความสูงต่ำของสถานภาพที่ครอบครองด้วย”

สำหรับฟูโกต์ ประเด็นในลักษณะดังกล่าวได้แสดงให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมถึงอำนาจที่แยบยลของวาทกรรมในการสร้างอัตลักษณ์หรือความเฉพาเจาะจงให้กับสรรพสิ่งในสังคม เพราะหากยังมีความจำเพาะเจาะจงความเป็นส่วนตัว หรือมีอัตลักษณ์สูงเท่าใด ย่อมหมายความว่าได้มีการจัดระเบียบหรือการควบคุมในสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย และผู้ที่อ่อนแอ ผู้ที่เสียเปรียบจะถูกจัดระเบียบและควบคุมมากกว่าผู้ที่แข็งแรง ดังนั้นอัตลักษณ์และความหมายในความเห็นของฟูโกต์จึงเป็นเรื่องของการใช้อำนาจและความรุนแรงเข้าไปบังคับยึดเยียดให้เป็นของวาทกรรมชุดหนึ่ง ขณะเดียวกันวาทกรรมชุดดังกล่าวก็จะกดทับ บดบัง ปิดกั้น ขจัด หรือทำลายไม่ให้เห็นที่แตกต่างไปจากอัตลักษณ์และความหมายของสิ่งที่วาทกรรมนั้นสร้างขึ้นมาปรากฏตัวขึ้น มากกว่าเป็นเรื่องของการผูกติดกันอย่างเหนียวแน่นของคุณสมบัติเฉพาะ บางอย่างในตัวของสิ่งเหล่านั้นที่ทำให้เป็นการนิยามที่คนทั่วไปเข้าใจกัน เช่น อวัยวะเพศกับความ เป็นชายหรือความเป็นหญิง ผิดสื่กับการเป็นคนขาวหรือคนดำ ผมเปียกับความ เป็นเงินในสังคมสยาม หรือบัตรประจำตัวประชาชนและหนังสือเดินทางกับ “ความเป็นพลเมือง” ในวาทกรรมว่าด้วยความ เป็นพลเมืองของชาติปัจจุบัน นั่นคือจารีตปฏิบัติและกฎเกณฑ์ของสังคมในรูปของวาทกรรมและภาคปฏิบัติการจริงของวาทกรรมในเรื่องนั้นๆ ต่างหากที่เป็นตัวกำหนดอัตลักษณ์และความหมายให้เกิดขึ้น ดังนั้นอัตลักษณ์และความหมายจึงมีลักษณะลื่นไหล (elusive) เปลี่ยนแปลงไปตามวาทกรรมที่สร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา มันจึงมีลักษณะที่ไม่แน่นอน ตายตัว หรือที่เรียกว่า “Discursive/Narrative Identity” นั่นเอง

เมื่อเป็นเช่นนี้เรื่องของวาทกรรมกับเรื่องของอำนาจและความรุนแรงจึงไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังที่ ฟูโกต์ (Foucault, 1971) ได้กล่าวไว้ว่า “เราจะต้องเข้าใจวาทกรรมในฐานะที่เป็น ความรุนแรงที่กระทำต่อสรรพสิ่ง หรือที่เป็นการกระทำ/ภาคปฏิบัติการของวาทกรรมที่เราบังคับการอธิบายให้กับโลกแห่งความเป็นจริง และในภาคปฏิบัติการของวาทกรรม ได้สร้างเหตุการณ์และกฎเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นมาบังคับใช้กับสรรพสิ่ง” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า สำหรับ ฟูโกต์แล้ววาทกรรมจึงเป็นมากกว่าเรื่องของภาษา คำพูด หรือการตีความแต่เป็นเรื่องของอำนาจและความรุนแรงที่แสดงออกมาในรูปของภาคปฏิบัติการจริงของวาทกรรมในสังคม

เมื่อวาทกรรมได้เข้ามาจัดระเบียบหรือควบคุมกลุ่มคนให้เกิดเป็นอัตลักษณ์หรือความเฉพาเจาะจงผ่านอำนาจอย่างแยบยลแล้ว ได้ทำให้กลุ่มคนเหล่านั้นปฏิบัติตามอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยเชื่อว่ามันคือธรรมชาติที่เกิดขึ้นภาคปฏิบัติของวาทกรรมได้ทำงานไปทั่วทุกพื้นที่ และหนึ่งในพื้นที่สำคัญนั่นก็คือ “ร่างกาย” กล่าวคือ ร่างกายเป็นพื้นที่ของการต่อสู้ทางวาทกรรม ร่างกายถูกทำให้เชื่อ

และคิดว่าเป็นปกติคือร่างกายที่เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ความรู้สร้างขึ้นจากศาสตร์แห่งเพศและเพศวิถีบนฐานวิทยาศาสตร์ แยกจากเพศสรีระ การที่มีอวัยวะเพศไม่เหมือนกันทำให้เกิดการแบ่งแยกความรู้เรื่องเพศ ทั้งยังเป็นการกำกับเพศสถานะและเพศวิถีโดยเพศที่แตกต่างถูกลดทอนคุณค่าความเป็นคน การสร้างร่างกายให้ตรงกับชุดความรู้ทางเพศของสังคมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้กลับมามีที่ยืนในสังคม การสร้างร่างกายจึงทำให้เห็นกระบวนการของอำนาจและวาทกรรมที่ล้าลึกในการสร้างตัวตนและขีดเขียนร่างกายของตนด้วยอำนาจแห่งเพศ เพราะสุดท้ายแล้วฟูโกต์ได้อธิบายไว้ว่า “ร่างกายไม่ได้ถูกให้ความหมายโดยวาทกรรมเท่านั้น แต่วาทกรรมเป็นสิ่งที่ประกอบสร้างเรือนร่างทั้งหมดขึ้นมา” (Shilling, 2009) นั่นเอง

สำหรับความรู้เรื่องกะเทยต่างตกอยู่ในชุดความรู้ของวาทกรรมเรื่องเพศ และกลายเป็นเพศที่ผิดแปลกไปจากธรรมชาติ เมื่อสังคมได้อธิบายความเป็นหญิงและความเป็นชายอยู่บนเส้นทางชีวิตหลักให้กับทุกคน กะเทยจึงต้องมุ่งหาจุดเกาะเกี่ยวเพื่อการแสดงอัตลักษณ์และตัวตนของตนเอง รวมถึงเพื่อการได้มาซึ่งการยอมรับทางสังคม และเมื่อความเป็นชายถูกปฏิเสธจากกะเทยทำให้เหลือเพียงความเป็นหญิงที่กะเทยเปิดประตูเข้าไปอยู่ในระวางพื้นที่อย่างแนบสนิท และรับอำนาจนั้นเข้ามาสู่ชีวิต ด้วยการสร้างร่างกายให้มีเหมือนเพศสรีระของผู้หญิงให้ได้มากที่สุด กระบวนการสร้างร่างกายของกะเทยจึงไม่ต่างอะไรจากการตกอยู่ในอำนาจและวาทกรรมแห่งความรู้เรื่องเพศที่ปฏิบัติการอยู่บนร่างกายของกะเทยอย่างสิ้นเชิง ท้ายที่สุด อำนาจ ความรู้ และวาทกรรม จึงเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเครือข่ายอยู่ในสังคมอย่างแนบสนิทนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม วาทกรรมไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่ง แต่จะมีการช่วงชิงการนำความหมายระหว่างวาทกรรมที่หลากหลาย เพราะฉะนั้น ภายหลังจากสถาปนาชุดความรู้หนึ่งๆ ขึ้นมาแล้ว ก็ยังต้องมีการรักษาสถานภาพการเป็นวาทกรรมนำอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ ฟูโกต์ จึงให้ความสนใจกับ การวิเคราะห์วาทกรรม (discourse analysis) เป็นประการสำคัญอีกประการหนึ่งโดยสาระสำคัญแล้วก็คือ การพยายามศึกษาและสืบค้นถึงกระบวนการ ขั้นตอน ลำดับเหตุการณ์ และรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ในการสร้างอัตลักษณ์และความหมายให้กับสรรพสิ่งที่ห่อหุ้มเราอยู่ในสังคมในรูปของวาทกรรมและภาคปฏิบัติการของวาทกรรม ว่ามีความเป็นมาอย่างไรมีการต่อสู้เพื่อช่วงชิงการนำในการกำหนดกฎเกณฑ์ว่าด้วยเรื่องนั้นๆ อย่างไรบ้าง ฯลฯ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ หัวใจของการวิเคราะห์วาทกรรมอยู่ที่การพิจารณาค้นหาว่า วิธีการหรือกระบวนการใดที่สิ่งต่างๆ ในสังคมถูกทำให้กลายเป็นวัตถุเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการพูดถึงของวาทกรรม หรือก็คือการพิจารณาถึงภาคปฏิบัติการจริงของวาทกรรมนั่นเอง วัตถุประสงค์ของวาทกรรมนี้ ฟูโกต์ ไม่ได้หมายถึงโลกวัตถุที่สามารถจับจ้องได้ แต่หมายถึง ชุดของความสัมพันธ์ที่มีความสลับซับซ้อนในสังคมที่เป็นตัวกำหนด การพูดถึงสิ่งนั้นๆ

เช่น บรรดาสถาบันต่างๆในสังคม รวมถึงระบบเศรษฐกิจ กระบวนการทางสังคม แบบแผนพฤติกรรม จารีตปฏิบัติ เทคนิควิทยาการ ระบบการจัดประเภทหรือจำแนกแยกแยะต่างๆ ในสังคม แต่ที่สำคัญ ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ชุดของความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนนี้ไม่ได้ดำรงอยู่ภายในตัววัตถุธรรมของ วาทกรรม หรือโลกแห่งความเป็นจริง หากแต่อยู่ภายนอกตัววัตถุธรรมของวาทกรรม และเป็น ตัวกำหนด การดำรงอยู่ของวัตถุธรรมนั้นๆ อีกต่อหนึ่ง ในรูปของวาทกรรมหรือที่ พูโกต์เรียกว่า “A Field of Exteriority” หรือบรรดาปัจจัยเงื่อนไขต่างๆ ที่กำเนิดวาทกรรมขึ้นมา (ปุรินทร์ นาค สิงห์, 2555)

ดังนั้นสำหรับการวิเคราะห์วาทกรรมแล้ว มนุษย์หรือผู้พูดจึงเป็นเพียง “ร่างทรง” หรือ ผู้ที่กระทำตาม ตอกย้ำ หรือผลิตซ้ำ กฎเกณฑ์ของสิ่งที่พูดมากกว่าการคิดค้น หรือสร้างระบบ กฎเกณฑ์ใหม่ขึ้นมา กล่าวคือ ผู้พูดสามารถพูดได้ภายใต้กรอบของวาทกรรมว่าด้วยเรื่องนั้นๆ เท่านั้น ฉะนั้นวาทกรรมจึงเป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์ว่าใครจะเป็นผู้พูด พูดอะไร พูดเมื่อไหร่ และพูดอย่างไร เมื่อเป็นเช่นนี้ประโยคเดียวกัน ถ้าหากพูดโดยบุคคลที่มีฐานะทางสังคมแตกต่างกัน ความหมายก็จะไม่ เหมือนกัน เช่น แพทย์พูดกับคนไข้ในบริบทของการตรวจรักษาว่า “อาการป่วยของคุณไม่น่าวิตก” ย่อมมีความหมายและความน่าเชื่อถือ มากกว่าญาติของผู้ป่วยพูดกับผู้ป่วยในประโยคเดียวกัน ในบริบทของการปลอบโยนหรือเยี่ยมไข้ เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นประเด็นสำคัญของการวิเคราะห์ วาทกรรมยังไม่ได้อยู่ที่ว่าคำพูดนั้นจริง หรือเท็จอย่างที่บรรดานักทฤษฎีแนวปฏิฐานนิยมและประจักษ์ นิยม (Positivism and Empiricism) สนใจ แต่ความสนใจกลับอยู่ที่กฎเกณฑ์ชุดหนึ่งที่เป็น ตัวกำกับ ใจให้การพูดนั้นๆ เป็นไปได้มากกว่า

2.1.1.2 อำนาจในทัศนะของมิเชล พูโกต์

ดังที่กล่าวไปว่าวาทกรรมมีความสัมพันธ์กับอำนาจอย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้น การทำความเข้าใจเรื่อง อำนาจ จึงเป็นเรื่องสำคัญต่อการนำไปใช้วิเคราะห์ ทั้งนี้“อำนาจ” มีหลาย คำจำกัดความของนักปราชญ์หรือนักวิชาการ ซึ่งคำจำกัดความที่นิยามได้น่าสนใจที่สุดนิยามหนึ่งคือ นิยาม ของ แม็ก เวเบอร์ (Max Weber) (1978 อ้างถึงใน สมเกียรติ วันทะนะ, 2550) ที่กล่าวว่า “Power (Macht) is the probability that one actor within a social relationship will be in a position to carry out his own will despite resistance, regardless of the basis on which this probability rests.” โดยสามารถแปลได้ว่า “อำนาจ คือ ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะทำให้ เจตนารมณ์ของตนบรรลุผลได้เมื่อเขาสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ไม่ว่าจะมีการต่อต้านหรือไม่ และไม่จำกัด ว่าความเป็นไปได้นี้จะเกิดจากสาเหตุหรือรากฐานมาจากอะไร” (สมเกียรติ วันทะนะ, 2550) ทั้งนี้ นอกเหนือจากคำนิยามดังกล่าวที่พอจะทำให้สามารถศึกษาอำนาจในฐานะการเป็นกรอบการคิดได้

แล้ว ก็ได้มีนักวิชาการหลายท่านที่อธิบายอำนาจในมิติต่างๆ แต่สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้นำ อำนาจในทัศนะของฟูโกต์ มาใช้เป็นหลัก

ฟูโกต์มองเรื่องอำนาจขัดแย้งกับ 2 แนวคิดหลักที่อยู่ในวงการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยแนวคิดแรกอาจเรียกได้ว่าเป็นแนวเศรษฐกิจนิยม (economism) ซึ่งถือว่าอำนาจเป็นเสมือนการครอบครองสิ่งของทรัพย์สินสมบัติ เป็นเสมือนสิทธิแบบหนึ่งซึ่งเปลี่ยนมือได้ ฟูโกต์เรียกแนวคิดนี้ว่าเป็นแนว “juridical-liberal” ในกระแสความคิดนี้มีนักคิดสายมาร์กซิสต์ที่ยังมองอำนาจในลักษณะคล้ายๆ กัน กล่าวคืออำนาจอยู่ในลักษณะการกดขี่ทางชนชั้น แต่การกดขี่ทางชนชั้นนั้นมาจากการครอบครองปัจจัยการผลิตและผลผลิต อีกแนวคิดหนึ่ง คือแนวคิดที่วงการวิชาการเรียกว่า Reich Hypothesis หรือ Repressive Hypothesis คือการมองอำนาจในแง่ลบ อำนาจเป็นข้อจำกัด, การกดขี่บังคับ และเป็นการทำลาย (Dreyfus and Rainbow, 1982 อ้างถึงใน ธีรยุทธ บุญมี, 2557) รวมทั้งทฤษฎีแบบ นิซเซอ ที่มองว่าอำนาจคือผลลัพธ์จากการปะทะกันของกำลังต่างๆ ซึ่งผลลัพธ์คือการครอบงำกัน ทั้งนี้ฟูโกต์ได้เสนอให้มองอำนาจในแบบทวิลักษณะ คือมีส่วนทั้งที่กดขี่บังคับ และกระตุ้นส่งเสริม, มีส่วนที่ครอบงำกับเปิดทางให้เสรีภาพ, มีส่วนที่ทำลายกับส่วนที่สร้างสรรค์ และส่วนที่ครอบงำกับการต่อต้าน เป็นต้น

อำนาจในทัศนะของฟูโกต์ไม่ได้เป็นสิ่งที่มีความเป็นของตัวเอง เป็นสิ่งของ หรือสมบัติครอบครองของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล แต่อำนาจกลับเป็นเทคนิคยุทธศาสตร์หรือยุทธวิธีที่ถูกใช้ในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม (Smart, 2007) ฟูโกต์เสนอให้มองอำนาจเป็น “สภาวะการณ์เชิงยุทธศาสตร์ที่ซับซ้อน” (complex strategical situation) หรือเป็น “ความหลากหลายของความสัมพันธ์เชิงกำลัง” (multiplicity of force relations) โดยไม่มองว่าเป็นเครื่องมือหรือสมบัติของโครงสร้าง สถาบัน หรือองค์กร กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ฟูโกต์มองอำนาจแบบปรัชญาสัญศาสตร์ของ แฟร์ดินองด์ เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Saussure) ที่ไม่ให้ความสำคัญพื้นฐานของโลกคือ สิ่งที่มีความเป็นของตัวเอง แต่พื้นฐานของโลกเป็นความสัมพันธ์ และเครือข่ายความสัมพันธ์นี้เองที่ทำให้เสมือนว่าเกิดสิ่งต่างๆ ขึ้น ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าอำนาจทำให้เกิดโครงสร้างสถาบันขึ้น รวมถึงทำให้เกิดผลบางอย่างหรือการทำงานของบางอย่างขึ้นด้วย

ในส่วนของวิธีการศึกษาของฟูโกต์นั้นไม่ได้ตั้งคำถามว่าอำนาจเป็นของใคร อยู่ที่ใด แต่เน้นการตั้งคำถามว่ารูปแบบการใช้อำนาจเป็นอย่างไร ด้วยเทคนิคหรือเครื่องมืออะไร และผลของการใช้อำนาจเป็นอย่างไร ซึ่งสามารถสรุปแง่มุมในการศึกษาได้ดังนี้ (ธีรยุทธ บุญมี, 2557) ประการแรก การวิเคราะห์อำนาจไม่ควรมุ่งเฉพาะอำนาจที่รวมศูนย์หรือชอบธรรม แต่ควรศึกษาเทคนิควิธีของอำนาจ, ประการที่สอง การวิเคราะห์ควรมุ่งไปที่กระบวนการกด/ครอบงำ หรือกระทำต่อร่างกายของ

คน เพื่อควบคุมพฤติกรรมและท่าทาง เป็นต้น, ประการที่สาม การวิเคราะห์क्रमมุ่งไปที่กระบวนการอันซับซ้อนที่ตัวตน บุคคลทำให้เกิด โดยผลจากอำนาจในการทำให้กลายเป็นวัตถุของอำนาจ, ประการที่สี่ อำนาจไม่ใช่วัตถุที่หยุดนิ่ง แต่ทำงานหมุนเวียนอยู่ในทุกอณูของสังคม ในรูปแบบของห่วงโซ่หรือเครือข่าย ดังนั้นบุคคลจึงไม่ใช่ตัวแทนของอำนาจแต่เป็นผลมาจากการสร้างของอำนาจ และประการสุดท้าย อำนาจมีความสัมพันธ์กับความรู้ ในการหมุนเวียนของอำนาจจำเป็นต้องผลิตรายการในรูปแบบของความรู้แบบต่างๆ ออกมาหมุนเวียนในสังคมด้วยเสมอ

แต่อย่างไรก็ตาม 푸โกต์ได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่าไม่มีอำนาจใดปราศจากการต่อต้าน เพราะอำนาจมีการทำงานที่ตั้งอยู่บนการจำแนกความแตกต่าง ทำให้กลายเป็นความขัดแย้งแบบคู่ตรงข้ามด้วยเสมอ ดังนั้นการสถาปนาอำนาจจึงอยู่บนการต่อต้านทำลายอยู่ตลอดเวลา เช่น การจำแนกคนดีและคนไม่ดีในสังคม ฝั่งคุณลักษณะที่ถูกจัดให้ว่าไม่ดีก็คือสิ่งที่เป็นตัวทำลายอำนาจ ที่ดำรงอยู่พร้อมกับการสถาปนาอำนาจเหนือการจำแนกนั่นเอง

- อำนาจวินัย

ในทัศนะของฟูโกต์ รัฐหรือสังคมสมัยใหม่มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากสังคมสมัยเก่าอย่างชัดเจน คือกิจกรรมที่เรียกว่า “การปกครอง” (government) นั้น เกี่ยวข้องกับร่างกายและชีวิตของมนุษย์โดยตรงในรูปแบบของอำนาจในการสร้างความมีวินัย (disciplinary power) ให้เกิดขึ้นแก่ปัจเจกบุคคลโดยที่บุคคลนั้นๆ ไม่รู้สึกตัวว่าถูกบังคับ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการทำให้บุคคลใช้การควบคุมตนเองในการดำรงชีวิต อำนาจในการสร้างวินัยนี้เกิดขึ้นเป็นเครือข่ายครอบคลุมทั่วทั้งสังคมผ่านสถาบันที่สำคัญ

วัตถุหรืออุปกรณ์สำคัญของอำนาจประเภทนี้ที่ทำให้แสดงบทบาทอยู่ได้คือ ร่างกายของมนุษย์ อำนาจในการสร้างวินัยจะฝึกให้ร่างกายมนุษย์เชื่อ ผลลัพธ์ก็คือร่างกายที่ถูกฝึกจนเชื่อแล้วย่อมมีความสามารถที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมแบบต่างๆ โดยสมัครใจ และจะเป็นผู้เฝ้าระวังทั้งความคิดและการกระทำด้วยตัวของเขาเอง (Scott, 2001) จากประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปการทำงานของวินัยที่จะทำให้เห็นภาพได้ 5 ประการ (ธีรยุทธ บุญมี, 2557) คือประการแรก วินัยทำงานผ่านร่างกายของคนเป็นหลัก เพื่อให้เกิดร่างกายที่เชื่อ โดยจุดมุ่งหมายก็เพื่อควบคุมทั้งส่วนย่อยและส่วนรวมของร่างกายทั้งหมด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานแต่ละด้าน, ประการที่สอง ร่างกายเป็นตัวแทนหรือสื่อแทนของความหมาย โดยร่างกายจะเปลี่ยนฐานะจากสัญลักษณ์มาเป็นสัญลักษณ์ที่ถูกแยกเป็นหน่วยย่อยๆ ที่จะถูกนำมาประสานงานกัน, ประการที่สาม การควบคุมพื้นที่เป็นมิติที่สำคัญของวินัย วินัยจะทำงานโดยการควบคุมร่างกายบนพื้นที่ จึงต้องการการควบคุม

พื้นที่ปิดที่เฉพาะเจาะจง พื้นที่แต่ละส่วนจะมีคุณค่าหรือเป้าหมายเฉพาะของมัน ซึ่งต้องเลือกสรรร่างกายที่เหมาะสมลงไป และประการสุดท้าย การจัดควบคุมพื้นที่และร่างกายดังกล่าวยังเปิดทางให้มีการตรวจตรา การสังเกต หรือเพ่งมอง เพื่อประเมิน เปรียบเทียบ เชื่อมโยงความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อประสิทธิภาพในการควบคุมและการผลิต

วินัยกลายเป็นอำนาจที่ทำงานบนร่างกายของมนุษย์โดยที่ไม่แบ่งแยกเพศ ชนชั้น และฐานะ ฯลฯ แม้แต่กะเทยเองก็ไม่อาจพ้นจากถูกเลือกสรรจากอำนาจวินัย การที่กะเทยจัดการกับร่างกายของตนเองเพื่อให้เข้าสู่การมีสรีระแบบผู้หญิงนั้นไม่ได้เกิดจากความคิดที่มีมาพร้อมแต่กำเนิด หากแต่เกิดจากกระบวนการยึดพื้นที่ทางความคิดที่กระทำผ่านเครื่องมือของอำนาจหรือเทคโนโลยีของอำนาจที่ประกอบไปด้วย การถูกจัดการชีวิตด้วยวินัย ซึ่งเห็นได้ใน 2 รูปแบบคือการถูกกำกับด้วยวินัยที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ และวิชาความรู้/ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ, การตัดสินความปกติ และการตรวจสอบ ซึ่งการทำงานของเครื่องมือของอำนาจในการสร้างวินัยนั้นไม่ได้ทำงานประสานกันเสมอไป แต่อย่างน้อยก็จะมีตัวใดตัวหนึ่งที่โดดเด่นทำให้กะเทยต้องกำกับตนเองอยู่เสมอ

การสังเกตการณ์ หรือวินัยกำกับตนเอง

ฟูโกต์เสนอว่าเทคนิควิธีสังเกตกิจกรรมพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ถูกพัฒนาขึ้นจากการสังเกตของค่ายทหาร ซึ่งอาศัยความรู้จากเรขาคณิตที่ช่วยให้สายตาแห่งอำนาจมองเห็นการเคลื่อนไหวของร่างกายได้จากจุดจุดเดียว ซึ่งถ้าไม่ได้ก็จะมี การสังเกตแบบส่งต่อเป็นจุดๆ ต่อเนื่องกันไป

สำหรับการสังเกตการณ์หรือการสร้างวินัยกำกับตนเองของกะเทยนั้น เกิดจากอำนาจวินัยของความเป็นหญิงที่ทำให้กะเทยปรับเปลี่ยนร่างกายตนเองตามแนวของเพศภาวะแบบผู้หญิง ทั้งวิธีการพูด การเดิน การนั่ง ฯลฯ กระบวนการสร้างเรือนร่างนั้นสัมพันธ์กับการถูกจับจ้อง สังเกตจากสังคม ทั้งนี้การสังเกตที่สำคัญเป็นการสังเกตแบบมีลำดับชั้น เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแวดวงกะเทยด้วยกันเรื่องการใช้ชีวิตและความสวยงาม กะเทยรุ่นพี่จะเป็นผู้บอกต่อประสบการณ์ ทางหนึ่งคือการจัดระเบียบด้วยกันเองกะเทยต้องตั้งคำถามกับตนเองว่าเหมือนผู้หญิงหรือยัง สวยหรือยัง ซึ่งเป็นการสังเกตตรวจตราตัวเอง เพราะวาทกรรมกะเทยทำให้เชื่อว่ากะเทยต้องเป็นเช่นนั้น อีกทั้งยังเป็นการสังเกตที่เป็นแนวระนาบ คือการปรึกษาหารือและสนับสนุนกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นกลุ่มกะเทยด้วยกันจึงเป็นที่อ้างอิงในการวางมาตรฐาน ในแต่ละกลุ่มก็จะมีกระบวนการจ้องมองเพื่อไม่ให้แตกแถว นอกจากนี้คำตำหนิก็เป็น การกำกับตัวตนของกะเทย เช่น กะเทยถูกตำหนิเรื่องการแต่งกายที่เกินงามไปเปลือย ทำให้กะเทยถูกตำหนิจากสังคม ดังนั้นคำว่าความเป็นหญิงจึงไม่เป็นเพียงแต่เรือนร่าง

แต่ภายในเรือนร่างนั้น มีรหัสวัฒนธรรมของความเป็นหญิงไทยต้องกำกับอยู่ในร่างนั้นด้วย ด้วยเหตุนี้ กะเทยจึงยังถูกมองว่าเป็นอื่น ซึ่งเมื่อกะเทยเชื่อว่าตนเองเป็นผู้หญิงจึงต้องกำกับตนเองอยู่ในกรอบของหญิงไทยเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคม

การตัดสินความปกติ

การตัดสินความปกตินั้นฟูโกต์มองว่าเป็นระบบการลงโทษแบบหนึ่ง ที่กระทำต่อมนุษย์เพื่อควบคุมพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งสำหรับการตัดสินความปกติหรือไม่ปกติของกะเทยนั้น มีมาตรฐานกำกับอยู่เบื้องหลังก็คือ มาตรฐานของผู้หญิงที่ถูกกำกับด้วยวัฒนธรรมรักต่างเพศและอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ หากไม่อยู่ในกรอบนี้จะถือว่าไม่ปกติ ดังนั้นกะเทยจึงถูกตัดสินว่าไม่อยู่ในกรอบรักต่างเพศและกรอบความเป็นหญิง หากถามว่าใครเป็นผู้ตัดสิน นอกจากการกำกับตนเองของกะเทย สังคมยังให้อำนาจกับผู้มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับจัดการกะเทย ดังนั้นในสถาบันทางสังคมจะมีผู้ที่กุมอำนาจหน้าที่และจับจ้องกะเทยอย่างชอบธรรม เช่นสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันการทำงาน เป็นต้น

การตรวจสอบ

ร่างกายจะมีความหมายเมื่อมีการตรวจสอบยืนยัน สำหรับกะเทยการมีเรือนร่างที่ถูกจับจ้องตัวเองด้วยวินัยความเป็นหญิงนั้น ถือเป็นความสำเร็จสูงสุดที่เป้าหมายคือ เรือนร่างแบบผู้หญิงและการนิยามตนเองผ่านการมีอวัยวะแบบผู้หญิง ซึ่งต้องสอบให้ผ่านกระบวนการสำรวจจิตใจว่าพร้อมแล้วด้วยผู้เชี่ยวชาญทางจิต หากเรือนร่างใหม่นั้นได้รับการตอบรับจากสังคมก็เท่ากับการตรวจสอบเรือนร่างนั้นผ่าน และเป็นที่ยอมรับในสังคมจนกะเทยเชื่อว่าเรือนร่างแบบผู้หญิงในอุดมคติของตนเองเป็นเรือนร่างที่สมบูรณ์แบบแล้วนั่นเอง

- การเมืองเรื่องตัวตนแห่งเพศ

การทำความเข้าใจเรื่องเพศของฟูโกต์ก็เหมือนกับการทำความเข้าใจกระบวนการสร้างตัวตนทางเพศในสังคมสมัยใหม่ สังคมที่ขับเคลื่อนด้วยระบบเหตุผลแบบวิทยาศาสตร์นั้นจะให้ความสำคัญกับความปรารถนาทางเพศในฐานะเป็น “ความจริง” สำหรับการสร้างตัวตนของปัจเจก ความปรารถนาทางเพศนั้นจะถูกจัดการให้เป็นจิตสำนึกทางเพศที่คนหนึ่งๆ จะต้องค้นหาและยึดเหนี่ยวเพื่อที่จะบอกว่าตนเองเป็นใคร ดังนั้นเพศและความปรารถนาทางเพศจึงไม่ใช่เพียงแค่การแสดงพฤติกรรมหรือการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ แต่ยังเป็นวิธีการทำให้ตัวตนทางเพศมีอยู่จริง ด้วยเหตุนี้การปลดปล่อยหรือการกดขี่ทางเพศจึงไม่ใช่เรื่องสำคัญ สำหรับฟูโกต์ที่การค้นหา

กฎระเบียบของอำนาจที่แปรสภาพไปอยู่ในตัวตนทางเพศ ซึ่งอำนาจดังกล่าวคืออำนาจที่ทำให้ปัจเจกเกิดความตระหนักว่าความปรารถนาทางเพศของตนเอง คือ ความจริงแห่งตัวตนที่เคลื่อนย้ายไปอยู่ในร่างกายของปัจเจกโดยไม่รู้ตัว

การกลายเป็นสิ่งเดียวกันระหว่างอำนาจกับชีวิตของปัจเจกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว ทำให้สังคมนมนุษย์กลายเป็นการเมืองที่อยู่ในร่างกาย บุคคลจะใช้ร่างกายของตัวเองเป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์ต่างๆ และภายใต้ร่างกายนั้น บุคคลก็จะเป็นตัวแทนของอำนาจโดยที่ไม่คิดว่ามันคืออำนาจ หากแต่คิดว่ามันคือ สิ่งที่เขาเลือกเองและตัดสินใจชะตากรรมของตัวเอง ชีวิตทางเพศที่มีการแสดงพฤติกรรมและความปรารถนาในรูปแบบต่างๆ จึงไม่ได้เป็นไปตามสัญชาตญาณตามธรรมชาติ แต่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่อำนาจตกผลึกอยู่ในร่างกาย โดยไม่ว่าจะคิด ทำ ปฏิบัติ หรือแสดงออก ต่างก็ล้วนอยู่ในกฎแห่งอำนาจ ชีวิตทางเพศจึงไม่ใช่ภาพสะท้อนของการปลดปล่อยอารมณ์ความปรารถนาเพื่อที่จะสร้างความสุข แต่ชีวิตทางเพศคือ การปฏิบัติเชิงอำนาจที่ปัจเจกลงมือทำและเชื่อมั่นว่าเป็นอิสรภาพและความสุข ฟูโกต์เรียกชีวิตแบบนี้ว่าเป็น “ความเป็นอันตราย” ที่ได้รับมาจากวัฒนธรรมของเหตุผล

อันตรายของอำนาจที่ดำรงอยู่ในชีวิตทางเพศ จะแสดงออกด้วยวัตถุวิสัยที่จับต้องและเข้าใจได้ เพื่อที่ปัจเจกจะเห็นตัวตนทางเพศและคนอื่นก็เข้าใจได้ เช่น อัตลักษณ์ของเพศภาวะและเพศวิถีคือสิ่งที่จับต้องได้ เข้าใจได้ รู้สึกได้ สิ่งเหล่านี้จะถูกควบคุมให้อยู่ในวัตถุวิสัยตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามกลไกของอำนาจที่ทำให้ชีวิตทางเพศกลายเป็นวัตถุวิสัยนั้นเป็นกลไกที่มองไม่เห็น มันเข้ามาฝังอยู่ในชีวิตมนุษย์ราวกับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เมื่อเป็นเช่นนั้นการกดขี่และเสรีภาพทางเพศจะถูกมองว่าเป็นสิ่งที่อยู่นอกเขตแดนเรื่องเพศ และมุ่งหาวิธีที่จะกำจัดการกดขี่ให้หมดไป ทั้งๆ ที่อำนาจไม่ได้สลายหายไป แต่กลับซ่อนอยู่เช่นเดิม อำนาจที่อยู่เหนือชีวิตทางเพศไม่ได้หมดไปเมื่อสังคมมีกฎหมายรับรองสิทธิทางเพศ เช่นเดียวกับเสรีภาพทางเพศไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อสังคมยอมรับการแสดงตัวตนทางเพศที่หลากหลาย เพราะทั้งกฎหมายและเสรีภาพที่เกิดขึ้นเป็นเพียง “ส่วนขยาย” ของอำนาจที่ยังตรึงอยู่ในร่างกายของมนุษย์

การนำแนวคิดของฟูโกต์มาวิเคราะห์อำนาจความรู้ที่แฝงอยู่ในมิติทางเพศนั้น จะมีชุดคำอธิบายที่แตกต่างไปจากมาร์กซิสต์ เฟมินิสต์ และฟรอยด์ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560b) กล่าวคือแนวคิดของฟูโกต์จะเป็นการรื้อถอนสิ่งที่เรียกว่า “ความจริง” ในขณะที่ทฤษฎีของมาร์กซิสต์ เฟมินิสต์ และฟรอยด์ จะเป็นการแสวงหา “ความจริง” เกี่ยวกับเพศภาวะและเพศวิถี ฟูโกต์ไม่ต้องการตอกย้ำว่าอะไรคือความจริงเกี่ยวกับเพศ แต่ต้องการตั้งคำถามต่อสิ่งที่เราเชื่อว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับเพศทั้งหลาย ฟูโกต์ชี้ให้เห็นถึงการถ่ายเทอำนาจ/ความรู้ซึ่งซ่อนและอำพรางตัวเองด้วยเทคนิคและกลไก

ต่างๆ ซึ่งเรามักจะมองไม่เห็นและมักจะคิดว่ามันเป็นภาพสะท้อนจิตสำนึกและความปรารถนาที่แท้จริงของเราเอง เช่น เราเชื่อในตัวตนกะเทยของเรา เราก็จะคิดว่าการเปลี่ยนแปลงร่างกายให้เป็นผู้หญิงนั้นจะเป็นการปลดปล่อยเพศวิถีที่แท้จริงของเราเป็นต้น พูโกต์ไม่เชื่อว่าเราจะมีเสรีภาพทางเพศตราบใดที่อำนาจ/ความรู้บางอย่างคอยกำกับและควบคุมให้เราอยู่ในวงชั้นและหมวดหมู่ของเพศภาวะและเพศวิถี ความรู้สึกสำราญของเราจากการแต่งตัวหรือเปลี่ยนแปลงร่างกายเป็นผู้หญิงนั้นไม่ใช่การปลดปล่อยหรือเสรีภาพแต่อย่างใด หากเป็นการยอมจำนนกับกฎระเบียบทางเพศที่ซ่อนอยู่นั่นเอง

ดังนั้นฟูโกต์จึงมองว่าความปรารถนาทางเพศได้ถูกทำให้เป็นตัวตนทางเพศของมนุษย์ไปโดยปริยาย การโต้เถียงจึงไม่ใช่ประเด็นของการตัดสินว่าดีหรือไม่ดี หรือความสมควรในการมีเสรีภาพหรือการควบคุมแต่หากต้องเป็นการตรวจสอบหลักฐานของการดำรงอยู่ของอำนาจที่ควบคุมให้มนุษย์เชื่อในความจริงของเพศภาวะและเพศวิถีซึ่งโยงใยถึงระเบียบเชิงศีลธรรมที่ย้อนกลับมาหาเราโดยไม่รู้ตัว (Huffer, 2010) หากการมองให้เห็นถึงอำนาจที่ซ่อนเร้นอยู่นั้นไม่เกิดขึ้น พูโกต์มองว่าจะทำให้การถกเถียงปัญหาทางเพศที่ประเด็นการผลิตซ้ำอำนาจความรู้แบบเดิมๆ ซึ่งมีการจัดช่วงชั้นสูงต่ำของเพศ

2.1.1.3 ร่างกายภายใต้การบงการ / พฤติกรรมกำกับตนเอง

ดังที่กล่าวไปในประเด็นก่อนหน้าถึงการทำให้มนุษย์กระทำสิ่งหนึ่งด้วยความสมัครใจที่อยู่ภายใต้อำนาจและวาทกรรมหนึ่งนั้นๆ ได้นำมาสู่การอธิบายเรื่อง ร่างกายภายใต้บงการ ของฟูโกต์ โดยเป็นอีกประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งที่จะสะท้อนภาพวาทกรรมและระบบความจริงที่ส่งผลต่อการประกอบสร้างตัวตนของมนุษย์ให้กลายเป็นซับซ้อนในฐานะประธานผู้ถูกกระทำ

“In every society, the body was in the grip of very strict powers, which imposed on it constraints, prohibitions or obligations” (Michel Foucault)

ฟูโกต์ได้ยืนยันอย่างหนักแน่นถึงความสำคัญของเรือนร่างชีวกายภาพ ที่มีความสัมพันธ์กับสังคมอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานเขียนเรื่อง “Discipline and Punish” ที่ฟูโกต์กล่าวถึงการควบคุมทางสังคมที่มีเหนือเรือนร่างขององค์ประธาน เป็นลักษณะทั่วไปที่เกิดขึ้นในทุกสังคม

เมื่อ “ร่างกาย” กับ “อำนาจของสังคม” ต่างมีความสัมพันธ์กัน การทำความเข้าใจในความสัมพันธ์ให้ลึกซึ้งนั้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้มุมมองของ จูดิธ บัตเลอร์ (Judith Butler) ได้แบ่ง 2 มโนทัศน์สำคัญ คือ ร่างกายในฐานะที่เป็นวัสดุ (bodily matter) และกรอบ (schema)

ออกจากกัน โดยวัสดุ หมายถึง เรือนร่างตามธรรมชาติ (natural body) ที่อยู่นอกและแยกขาดจากความสัมพันธ์ทางสังคม ส่วนกรอบ หมายถึง กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบทับลงบนเรือนร่างขององค์ประธาน ผ่านปฏิบัติการของวาทกรรมและกลไกของอำนาจ ซึ่งวัสดุของร่างกายก็คือพื้นที่แห่งการลงทุนลงแรงซึ่งถูกประกอบสร้างผ่านการฝึกฝน การก่อร่าง การบ่มเพาะ และการยึดเหนี่ยวรูปแบบพฤติกรรมต่างๆ โดยสังคมและวัฒนธรรม (Butler, 1993) หากพิจารณาดังกล่าวในมุมมองของฟูโกต์ เส้นแบ่งระหว่างร่างกายทางชีวภาพได้หายไป และได้กลายมาเป็นผลผลิตของการประกอบสร้างทางสังคมที่บิดไปมาได้อย่างไม่จำกัดและไร้เสถียรภาพโดยสิ้นเชิง (Shilling, 2009)

ในฐานะองค์ประธานของผู้มีเรือนร่างอันเป็นผลผลิตของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่กระทำต่อร่างกายตามที่ ฟูโกต์ได้เสนอไว้ว่า ร่างกายขององค์ประธานเป็นทั้งวัตถุและเครื่องมือของการครอบงำโดยวาทกรรมและเทคโนโลยีของวาทกรรม อันเป็นผลผลิตของความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจและความรู้ที่มักถูกกล่าวอ้างถึงในฐานะสัจธรรมทางวิทยาศาสตร์ อีกทั้งองค์ความรู้ดังกล่าวยังถูกนำไปประกอบสร้างเป็นสามัญสำนึกที่ยึดโยงปัจเจกบุคคลแต่ละคนเข้ากับชีวิตร่วมทางสังคมด้วย ดังตัวอย่างที่ฟูโกต์ได้กล่าวถึงวาทกรรมเรื่องเพศ ใน “History of Sexuality Volume 1” ดังนี้ (Foucault, 1998 อ้างถึงใน สลิสสา ยุคตะนันท์, 2558)

“สิ่งที่อาจเรียกได้ว่าเป็นวาทกรรมภายในของสถาบัน วาทกรรมที่ถูกใช้เพื่อกล่าวถึงตนเอง และที่ถูกเผยแพร่ไปในหมู่คนที่ทำให้สถาบันนั้นดำเนินไปได้ ล้วนแต่ตั้งอยู่บนสมมติที่ว่าเพศวิถีเป็นสิ่งที่อยู่จริง มีอยู่แล้ว พัฒนาจนสมบูรณ์แล้ว ยังดำเนินการอยู่และดำรงอยู่ตลอดเวลา”

“ในที่นี้ข้าพเจ้าไม่ได้คิดถึงวาทกรรมต่างๆ ที่มีแนวโน้มจะละเมิดกฎเกณฑ์ นั่นก็คือวาทกรรมนอกรีตที่เรียกกันว่า วาทกรรมเรื่องเพศ... แต่ที่สำคัญกว่าคือ การเพิ่มขึ้นอย่างทบทวีของวาทกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศในสนามของการใช้อำนาจในตัวเอง... เจตจำนงที่แน่วแน่จากด้านของผู้กระทำการของอำนาจ ที่จะไต่ยืนยันถูกกล่าวถึง ที่จะทำให้มันถูกกล่าวถึงผ่านการทำให้มันเป็นเรื่องที่กลมกลืนสอดคล้องในเชิงเหตุผลและการสร้างรายละเอียดมาอธิบายอย่างไม่มีวันจบสิ้น”

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าอำนาจและความรู้ได้สร้างวาทกรรมวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเพศและทำให้โมนัทส์เรื่องเพศแทรกซึมเป็นส่วนหนึ่งของเรือนร่างชีวภาพขององค์ประธาน ซึ่งสำหรับ บัตเลอร์นั้น วาทกรรมเรื่องเพศได้กลายเป็นต้นกำเนิดของ “เรือนร่างที่มีเพศ” (sexed body) (Butler, 1993) ดังนั้นวาทกรรมที่สังคมสร้างขึ้น และปฏิบัติการของวาทกรรมในชีวิตประจำวันของปัจเจกบุคคลที่มีอยู่

ร่วมกัน ได้กลายเป็นอำนาจที่ควบคุมเรือนร่างของปัจเจกบุคคลให้ดำเนินไปในภาวะปกติด้วยการกำกับพฤติกรรมของเขาเหล่านั้นให้เป็นไปตามวิถีปฏิบัติร่วมกันของคนในสังคม

ด้วยเหตุนี้อำนาจทางสังคม เทคโนโลยีทางอำนาจได้มุ่งควบคุมร่างกายขององค์ประธานในระดับจุลกายภาพ (micro-physical level) ดังเช่นเรื่องของ Panopticon ซึ่งเป็นรูปแบบของคุกที่ เจเรมี เบนธัม ได้ออกแบบอันเป็นตัวอย่างของระบบการลงโทษสมัยใหม่ที่ตั้งเป้าให้ปัจเจกบุคคลควบคุมพฤติกรรมของตนเองด้วยตนเอง ทำให้ร่างกายของผู้ที่ถูกกระทำผิดถูกจัดการแบบวิทยาศาสตร์ในพื้นที่เชิงสถาบัน ผ่านการสอดแทรกอำนาจควบคุมเข้าไปในจิตใจของปัจเจกบุคคลโดยตรง (สมเกียรติ วันทะนะ, 2550) ส่งผลให้ “ร่างกายที่มีเลือดเนื้อ” คือเป้าหมายหลักของอำนาจควบคุมและเรือนร่างขององค์ประธานนี้ได้ถูก ผลิตสร้างให้กลายเป็น “ร่างกายที่ใสใจ” เช่นนี้แล้วฟูโกต์ได้พิจารณาว่าเรือนร่างขององค์ประธานที่ถูกผลิตสร้างขึ้นด้วยวินัยของอำนาจจึงกลายเป็นเรือนร่างอันอ่อนน้อมง่าย (docile body) ไปโดยปริยาย อีกทั้งได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า เครื่องข่ายของการควบคุมวินัยอันหนาแน่นนั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญของการดำเนินชีวิตและปฏิบัติตนตามปกติในชีวิตร่วมกันทางสังคม อีกนัยหนึ่งจะเห็นได้ว่าสังคมได้ฝังรากตัวมันเองเข้าไปในเรือนร่าง ใสรหัสพฤติกรรม และผลิตซ้ำตัวเองผ่านร่างกายขององค์ประธาน

ร่างกายในทัศนะของฟูโกต์จึงเป็นร่างกายที่เป็นสมรภูมิแห่งอำนาจอย่างแท้จริง อีกทั้งให้ความสำคัญกับอำนาจ, ความรู้ และวาทกรรม เป็นบทบาทสำคัญที่กระทำต่อร่างกาย อนึ่งฟูโกต์มองว่าสังคมแห่งการควบคุมเพื่อสร้างวินัยมีอำนาจอย่างไร้ขีดจำกัดเหนือเรือนร่างอันอ่อนน้อมง่ายแต่อย่างไรก็ตามกรอบวิธีคิดในเรื่องร่างกายของฟูโกต์ได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในบางประเด็น คือ การที่ฟูโกต์ให้ความสำคัญกับอำนาจความรู้ และวาทกรรม ว่ามีอำนาจอย่างไร้ขีดจำกัดต่อเรือนร่างทำให้ไม่เห็นถึงมิติของการตอบโต้และเปลี่ยนแปลงวาทกรรมได้อย่างไรบ้าง หรือการวิพากษ์ของเจอร์เกน ฮาร์เบอร์มาส (Jurgen Habermas) ที่มองว่าฟูโกต์ได้ลดทอน องค์ประธานของผู้มีเรือนร่างลงให้กลายเป็นเพียงเรือนร่างที่อ่อนน้อมง่าย (Widder, 2004) โดยสรุปแล้วร่างกายในทัศนะของฟูโกต์จึงเป็นอะไรก็ได้ที่อำนาจ, ความรู้ และวาทกรรมสร้างขึ้น การวิเคราะห์เรื่องร่างกายจึงต้องอาศัยความสัมพันธ์กับ อำนาจ, ความรู้ และวาทกรรมหนึ่งเป็นสำคัญ

2.1.2 แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity)

อัตลักษณ์ (Identity) มีรากศัพท์มาจากภาษาลาติน คือ identitas เดิมใช้คำว่า idem ซึ่งมีความหมายว่า เหมือนกัน (The same) อัตลักษณ์มีความหมายสองนัยด้วยกันคือ ความเหมือน และความเป็นลักษณะเฉพาะที่แตกต่างออกไป นั่นคือ การตีความความหมายที่เหมือนกันบนพื้นฐานของ

ความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบกันระหว่างคน หรือสิ่งของในสองแง่มุมมองคือ ความคล้ายคลึง และความแตกต่าง (ประสิทธิ์ ลีประชา, 2547)

F. Barth (นิติ ภาวครพนธ์, 2541) ให้คำนิยามว่าอัตลักษณ์เป็นกระบวนการแบบเหรียญสองด้าน ด้านหนึ่งคือ การรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน (self-ascription) และอีกด้านหนึ่ง คนอื่นต้องรู้สึกเช่นนั้นด้วย (ascription by other) อัตลักษณ์จึงเป็นความพยายามที่จะสร้างขอบเขตที่ชัดเจนของบุคคลคือ ตอบคำถามให้ได้ว่า “เราเป็นใคร และเราแตกต่างจากคนอื่นอย่างไร ตรงไหน”

พิศิษฐ์ คุณวโรตม์ (2546) ได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมว่าอัตลักษณ์ คือ ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองว่า “ฉันคือใคร” ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนอื่น โดยผ่านการมองตัวเอง และ คนอื่นมองเราในขณะนั้น ทั้งนี้ความสำคัญของการแสดงอัตลักษณ์ก็คือการระบุได้ว่าเรามีอัตลักษณ์เหมือนกับกลุ่มหนึ่งและมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไร บุคคลหนึ่ง ๆ สามารถที่จะมีอัตลักษณ์ที่หลากหลาย และเมื่อบุคคลยอมรับอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งในเวลานั้น มันจะมีกระบวนการที่แตกต่างกันในการแทนที่ นอกจากนี้อัตลักษณ์ยังเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น และสังคมที่เราอาศัยอยู่ อัตลักษณ์จึงเกี่ยวข้องกับการมองตัวเราเองที่ว่า “ฉันมองตัวเองอย่างไร และคนอื่น ๆ มองฉันอย่างไร” อนึ่งเป็นการกำหนดตำแหน่งแห่งที่ทางสังคม ซึ่งเกิดขึ้นจากคนอื่นรับรู้ด้วย ไม่ใช่แค่ตัวเราเท่านั้น ดังนั้นการที่เรามองตัวเองอย่างไร และคนอื่นมองเรานั้น อาจไม่สอดคล้องกันเสมอไป

ริชาร์ด เจนกินส์ (Richard Jenkins) ชี้ให้เห็นว่า อัตลักษณ์ไม่ใช่เป็นสิ่งที่มียู่แล้วในตัวของมันเอง หรือกำเนิดขึ้นมาพร้อมกับคนหรือสิ่งของ แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นและมีลักษณะของความเป็นพลวัตอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของปีเตอร์ เบร์เจอร์ และโทมัส ลัคแมน (Peter Berger and Thomas Luckmann) ที่ว่า อัตลักษณ์ถูกสร้างขึ้นโดยกระบวนการทางสังคมเมื่อตกผลึกแล้ว อาจจะมี ความคงที่ หรือปรับเปลี่ยนได้ แม้กระทั่งเปลี่ยนแปลงรูปไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นหลัก กล่าวโดยอีกนัยหนึ่ง อัตลักษณ์เป็นเรื่องของความเข้าใจ และการรับรู้ที่เราเป็นใคร และคนอื่นเป็นใคร นั่นคือเป็นการกอรปขึ้นและดำรงอยู่ว่าเรารู้เกี่ยวกับตัวเองอย่างไรและคนอื่นรับรู้เราอย่างไร โดยมีกระบวนการทางสังคมในการสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับบริบทของความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีต่อคนหรือกลุ่มอื่นๆด้วย

เออร์วิง กอฟฟ์แมน (Erving Goffman) (1971) เห็นว่า คนเราสามารถคิดสร้างสรรค์และก็ตระหนักได้ในตัวเองได้ หรือที่เรียกว่า “Dramaturgical analogy” ที่เรียกเช่นนี้เพราะเขาเปรียบเทียบชีวิตจริงกับการเล่นละครว่ามนุษย์ทุกคนมีหลายบทบาท และในการก่อร่างของอัตลักษณ์นั้น เวลาเรา

อยู่ในที่สาธารณะ เราก็จะใส่หลายหน้ากาก และเราก็จะปรับเปลี่ยนบทบาทหลายอัตลักษณ์นั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่เราต้องการจากปฏิสัมพันธ์นั้นโดย กอฟฟ์แมน (อ้างถึงใน Williams, 1998) เรียกเทคนิคที่เราใช้ในชีวิตประจำวันว่า “การจัดการความประทับใจ” เขาอธิบายว่าใช้เทคนิคนี้ในการเสริมแต่งและนำทางต่อการประพฤติตัวของเราต่อคนอื่นและต่อสิ่งที่เราคาดหวังให้คนอื่นปฏิบัติต่อเรา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ สำหรับ กอฟฟ์แมนแล้ว เราใช้การจัดการความประทับใจนี้ในการก่อร่างสร้างอัตลักษณ์ขึ้นมาตนเอง

ดังนั้นอัตลักษณ์ไม่ใช่สิ่งที่แน่นอนตายตัว หยุตนิ่ง หรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ขณะเดียวกันวิธีคิด วิธีพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่าอัตลักษณ์ของเรา ก็ไม่ได้หยุตนิ่งตายตัวเช่นกัน แต่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อัตลักษณ์เป็นเพียงการสร้างขึ้นมาของวาทกรรมชุดต่างๆเท่านั้น ตัวอย่างเช่นอัตลักษณ์ของมนุษย์ในฐานะเป็นองค์ประธาน ที่เชื่อว่าทุกอย่างจะมีความหมายก็ต่อเมื่ออยู่ภายใต้การรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งถือกันว่าเป็นสุดยอดของอัตลักษณ์ของมนุษย์ในยุคสมัยนั้น แต่ก็ยังเป็นเพียงประดิษฐกรรมหรือผลผลิตของวาทกรรมชุดหนึ่งเท่านั้น โดยเริ่มจากความคิด/ความเชื่อของนักปรัชญา และนักคณิตศาสตร์ชาวฝรั่งเศส เรเน่ เดการ์ต (Rene Descartes) ผู้ประกาศสัจพจน์ของปรัชญาตะวันตกตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 ว่า “ข้าพเจ้าคิดเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเป็นตัวข้าพเจ้า” (“I Think, therefore, I Am.”) เป็นความคิด/ความเชื่อที่ส่งต่อมายังปรัชญาแขนงต่างๆ ในปัจจุบันวิธีคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของมนุษย์ถูกท้าทาย สั่นคลอน และล้มล้างจากกลุ่มความคิดแนววิพากษ์ที่เสนอว่า ความคิด/ความเชื่อที่ว่ามนุษย์เป็นองค์ประธานนั้นเป็นเพียงการสร้างการร้องเรียก (interpellation) ของอุดมการณ์แบบหนึ่งในระบบทุนนิยมเท่านั้น จนถึงการวิเคราะห์แบบจิตวิเคราะห์ของ ซิก มันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) และฌาร์ค ลากอง (Jacques Lacan) ที่มองว่าความคิด และการกระทำต่างๆ ของมนุษย์ถูกตีกรอบไว้ในระดับจิตไร้สำนึก (Theunconscious) ซึ่งไม่สามารถอธิบาย หรือทำความเข้าใจด้วยเหตุผลล้วน ๆ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2542)

สำหรับ Weeks (1997) มองอัตลักษณ์เฉพาะเจาะจงลงไปที่อัตลักษณ์ทางเพศ โดยเพศเป็นผลผลิตของภาษาและวัฒนธรรมเช่นเดียวกับคำว่าธรรมชาติ และอัตลักษณ์ทางเพศเป็นเรื่องส่วนตัวขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ซึ่งต่างจากการมองภายใต้ความคิดของชีววิทยาและจิตวิทยาที่เพศหรือความเป็นเพศไม่ต่างอะไรจากการถูกกำหนดโดยชะตากรรม ดังนั้นควรเน้นมองในแง่การให้ความสำคัญกับบุคคล พิจารณาความหลากหลายและประสบการณ์ชีวิตของบุคคลที่ได้มาจากผลกระทบของสังคม การค้นหาอัตลักษณ์ที่แท้จริงก็เหมือนย้อนกลับไปหาว่าเราเป็นอะไรกันแน่ แต่ในความเป็นจริงอัตลักษณ์ไม่มีตำแหน่งแห่งที่ที่แน่นอน Weeks ยังอธิบายอีกว่าเรื่องทางเพศและความเป็นเพศเป็นประเด็นต่อสู้กันทางการเมือง เป็นการต่อต้านกับหลักการจัดระเบียบโดยอ้างอิงกับ

ประเพณี เป็นการสนับสนุนให้เห็นว่าเรื่องทางเพศไม่ใช่เรื่องของโชคชะตาแต่เป็นเรื่องของการหยิบเลือกตัวเลือกทางการเมือง โดยที่เราใช้ศักยภาพในการสร้างสรรค์ความเป็นตัวตนของเราเองแต่สร้างสรรค์อยู่บนกรอบ ไม่ใช่อิสระไปทั้งหมด

อัตลักษณ์มีทั้งที่เป็นระดับปัจเจก (individual) และอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่ม (collective) ในระดับปัจเจกบุคคลหนึ่งอาจจะมีหลายอัตลักษณ์อยู่ในตัวเอง เช่น เพศสภาพ กลุ่มชาติพันธุ์ ชนชั้นทางสังคม อาชีพ และศาสนา เป็นต้น ในขณะที่อัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มนั้น ความเป็นอัตลักษณ์ร่วมถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของความเหมือนกันของสมาชิกในกลุ่ม อย่างไรก็ตามบนพื้นฐานของความเหมือนกันของกลุ่มนั้นย่อมมีความแตกต่างกันกับกลุ่มอื่นมาเป็นตัวกำหนดความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มตนด้วย (ประสิทธิ์ ลิประชา, 2547)

สำหรับนิทัศน์เรื่องอัตลักษณ์ที่สำคัญนั้นคือความเป็นปัจเจกที่มีความเชื่อมต่อและสัมพันธ์กับสังคม สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่และระบบคุณค่าที่ติดมากับสถานภาพ เช่นนี้อัตลักษณ์จึงเป็นการใช้สัญลักษณ์ด้วย เพราะการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ต่างๆ ดังกล่าว กระทำผ่านระบบสัญลักษณ์หลายแบบ อีกด้านหนึ่งอัตลักษณ์ก็เกี่ยวข้องกับมิติภายในของความเป็นตัวเราอย่างมาก ทั้งด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เพราะมนุษย์ให้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงความหมายเกี่ยวกับตนในกระบวนการที่สัมพันธ์กับโลก และปริณิถของ identity และ subjectivity นี้ซ้อนทับกันอยู่ (Woodward, 1997 และ อภิญญา เฟื่องฟูสกุล, 2546)

การสร้างอัตลักษณ์เป็นการป็นค่านิยมบางอย่างทางวัฒนธรรมเพื่อบอกว่าเราเป็นใคร เรารู้สึกอย่างไร เราสังกัดอยู่กลุ่มไหน ซึ่งคนอื่นจะสามารถอ่านและเข้าใจที่เราหมายความว่าอย่างไร อัตลักษณ์จึงเป็นข้อความที่สื่อระหว่างกันทางสังคม ว่าแต่ละคนกำลังพูดอะไร แสดงออกถึงสิ่งใด และเพื่อเป็นความเข้าใจร่วมกันทางสังคม (Hall, 1997) เป็นกรอบในการอ้างอิงสร้างความหมายแบ่งแยกความเป็นตัวตนและคนอื่น รวมถึงจัดระเบียบความสัมพันธ์ของตนเองกับความเหมือนหรือความต่าง ความเป็นกลุ่มเดียวกัน หรือความเป็นอื่น สร้างตัวตนและอัตลักษณ์ เพื่อการอธิบายระบุตำแหน่งของตนเองในมิติทางสังคมและวัฒนธรรมที่แต่ละปัจเจกดำรงอยู่ ความเป็นปัจเจกจึงถือเป็นองค์ประธานหรือศูนย์กลางในการแสวงหาตำแหน่งที่เหมาะสมน่าเชื่อถือของตนขึ้นในพื้นที่ทางสังคม โดยมีระบบสัญลักษณ์เป็นเครื่องมือสื่อความหมายสำคัญที่เราเลือกบริโภค เพื่อการสร้างอัตลักษณ์ของตัวออกมา การสร้างอัตลักษณ์จึงเป็นความหมายที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นภาพที่น่าเสนอ โดยผ่านระบบสัญลักษณ์และเปรียบเสมือนการแสวงหาตำแหน่งแห่งที่ของปัจเจกในจักรวาลแห่งความหมายทางสังคม (Woodward, 1997)

นอกจากนี้การสร้างอัตลักษณ์จึงเป็นเพียงโลกของการผลิตสัญลักษณ์ขึ้นมาเพื่อสร้างความหมาย และการอธิบายให้กับปัจเจก ความเป็นปัจเจกจึงถูกเน้นในฐานะที่เป็น “กระบวนการทางสังคมของการสร้างอัตลักษณ์” มากกว่าแก่นของคุณสมบัติบางอย่างที่มีลักษณะตายตัว อัตลักษณ์ในเรื่องร่างกายจึงเป็นการต่อสู้เชิงอำนาจ

อย่างไรก็ตามอัตลักษณ์ในตัวเองนั้น แท้จริงแล้วคือระบบของการจัดประเภทแยกแยะแบบหนึ่งเท่านั้น เป็นระบบที่บ่งบอกให้รู้ว่าใครเป็นใคร เป็นอะไร มีฐานะและบทบาทอย่างไร ซึ่งเมื่อเป็นระบบของการจัดประเภทแยกแยะแล้วนั้น ก็ย่อมหนีไม่พ้นเรื่องของความสัมพันธ์เชิงอำนาจ เป็นระบบของอำนาจที่จะนิยามว่าใครเป็น/ไม่เป็นอะไร ใครควรจะถูกผนวกเข้ามาเป็นพวกด้วยเงื่อนไขกฎเกณฑ์ใด และใครควรจะถูกกำจัดออกไป อัตลักษณ์จึงเป็นเรื่องของระบบ ระเบียบ รหัส และกฎเกณฑ์ที่เป็นตัวกำหนด/สร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นทั้งในเชิงสัญลักษณ์และในเชิงรูปธรรม ทุกสังคมจะมีระบบการจัดประเภท แยกแยะของตัวเอง มีการขีดเส้นแบ่ง สร้างอาณาเขตมีระบบของการตรวจตรา สอดส่อง ควบคุม และเก็บกวดปิดกั้นแบบต่างๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตนขึ้นมา อัตลักษณ์จึงเป็นเรื่องของอำนาจ/การเมือง ที่มุ่งไปสู่การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ดำรงอยู่ในสังคมและระหว่างสังคม ที่เป็นตัวกำหนด/กำกับชีวิตของเราและผู้อื่น

นอกจากนี้ Hall (1997) ได้กล่าวถึงอัตลักษณ์ของผู้ที่ตกเป็นรอง (subaltern identity) ว่าถูกมองเป็นพื้นที่ตรงกลาง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ภายใต้อำนาจและการกดทับ ผู้ที่เป็นรองถูกนิยามจากจุดยืนจากตำแหน่งแห่งที่ซึ่งแตกต่างไปจากตัวเลือกอื่นๆ แต่ในทางกลับกัน Hall กล่าวว่าผู้เป็นรองสามารถเลือกใช้กลยุทธ์เพื่อที่จะกลับไปเป็นศูนย์กลางได้ หากมองและตั้งคำถามจากอีกมุมหนึ่งผู้ที่ตกเป็นรองก็จะก้าวไปอยู่ในอีกรูปแบบหนึ่งของโครงสร้างที่ครอบงำ Hall จึงเสนอแนะให้มองความเป็นอื่นในแง่ของความแตกต่าง มองตัวตนในฐานะที่เป็นผลผลิตของกลไกแห่งความต่าง ลักษณะมุมมองของ Hall เช่นนี้เป็นการเปิดมิติของการต่อต้านจากบุคคล ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว การเกิดขึ้นของอัตลักษณ์หนึ่งก็เท่ากับว่ามีการเปิดพื้นที่ทางสังคมแล้ว ยิ่งถ้าเกิดมากขึ้นมักนำมาซึ่งรูปแบบของกลุ่มย่อยทางวัฒนธรรมและการใช้ความพยายามให้มีตำแหน่งแห่งที่ทางสังคม นั้นหมายถึงการต่อต้านกับอำนาจแห่งการเบียดขับรูปแบบหนึ่ง เพราะการต่อต้านไม่จำเป็นต้องโค่นล้มอำนาจเก่า เพียงแค่ปรับเปลี่ยนการให้ความหมายก็พอ ในกรณีของกะเทยหลายคนมีอัตลักษณ์ทางเพศที่ถูกหัวเราะ ถูกล้อเลียน เพียงเพราะมีคุณลักษณะที่แตกต่างจากบรรทัดฐานที่สังคมหีบยัดให้ รวมถึงกะเทยด้วยกันเอง ก็ผลิตซ้ำบรรทัดฐานเช่นนี้ และแบ่งแยกความเป็นกะเทยด้วยกันเอง แต่หากมองในแง่มุมที่กะเทยแต่ละคนเป็นองค์ประธานแล้ว การที่กะเทยมีคุณลักษณะต่างไปจากความเป็นผู้หญิงที่เป็น

3143092314

CT :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

ภาพเหมารวมว่าต้องขาว สวย นั้นเป็นการแสดงถึงตัวตนของกะเทยที่มีความหลากหลายที่ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในอัตลักษณ์ในแบบที่ตัวตนเขาได้เลือกแล้ว

2.2 การทบทวนวรรณกรรม

2.2.1 กะเทยกับวิถีคิดเรื่องเพศในสังคมไทย

ประเทศไทยเริ่มพบเห็นพฤติกรรมข้ามเพศได้ในการแสดงละครชาตรี โนรา ละครนอก ซึ่งเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น และจะใช้นักแสดงที่เป็นเพศชายล้วน ตัวละครที่เป็นหญิงจะแสดงโดยเพศชายที่สวมบทบาทเป็นผู้หญิง ละครประเภทนี้แพร่หลายในหมู่ชาวบ้าน เป็นความบันเทิงที่ตอบสนองอารมณ์ชาวบ้าน เพราะผู้เล่นจะมีลีลาสนุกสนานและขบขัน ละครชาตรีได้รับความนิยมมากในภาคใต้ของไทย ซึ่งจะมีนักแสดงเพียง 3 ตัว คือ ตัวพระ ตัวนาง และตัวตลก ชีวิตของนักแสดงชายในคณะละคร อาจเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน โดยเฉพาะนักแสดงที่รับบทเป็นผู้หญิงมักจะมีความสัมพันธ์กับ นักแสดงชายหรือผู้ชาย เพราะผู้แสดงบทผู้หญิงมักจะมีกิริยาท่าทางอ่อนหวานเหมือนผู้หญิง หรือเป็น “กะเทย”³ หลักฐานที่มีการบันทึกไว้ได้แก่สมัยรัชกาลที่ 3 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าไกรสร กรมหลวงรักษ์รณเรศซึ่งทรงดูแลกรมวัง พระองค์ทรงโปรดตัวละครนอกที่เล่นบทบาทเป็นหญิง และโปรดไปบรรทมด้วยเป็นประจำ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2559)

นอกจากนั้นในงานมหรสพและงานวัดจะมีการจัดเวทีร่าวก ซึ่งกะเทยมักจะเป็นนางรำ เพื่อที่จะให้ผู้ชายมาเป็นคู่รำ ถ้ากะเทยคนไหนสวยก็จะได้รับความนิยมมาก เวทีร่าวกเปิดโอกาสให้กะเทยแสดงออกได้อย่างอิสระ เช่น แต่งตัวเป็นหญิงได้เต็มที่และแสดงความสนใจต่อเพศชาย การที่เอากะเทยมาเป็นสาวร่าวกก็เพราะไม่ต้องการให้เกิดการทะเลาะวิวาทระหว่างผู้ชาย ถ้าเอาผู้หญิงมาเป็นนางร่าวกแล้วอาจนำไปสู่การแย่งผู้หญิงและผู้ชายอาจชกต่อยกันทำให้เสียบรรยากาศ กะเทยจึงกลายเป็นผู้ควบคุมไม่ให้เกิดการทะเลาะวิวาทในงานมหรสพ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2559) พื้นที่ที่กะเทยสามารถแสดงตัวตนได้อิสระอีกพื้นที่หนึ่งคือ การประกวดนางฟ้าจำแลง ซึ่งเมื่อมีงานวัดหรืองานเทศกาลต่างๆ กะเทยทั้งหลายก็จะแต่งตัวอย่างสวยงามเพื่อเข้าประกวด

การเข้ามาของอาณานิคมของชาวยุโรปและอเมริกัน ได้นำวิถีคิดเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีแบบตะวันตก เข้ามาอิทธิพลต่อเรื่องเพศของคนท้องถิ่น โดยอาศัยระบบการศึกษาสมัยใหม่ การพัฒนาประเทศ การสร้างรัฐชาติ และระบอบประชาธิปไตย (Garcia, 2008) ซึ่งแต่เดิมประเทศไทยนั้นรัฐไม่ได้ควบคุมหรือมีกฎหมายลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน ยกเว้นในช่วงสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่ง

³ กะเทย เป็นคำเรียกท้องถิ่นของผู้ที่มีพฤติกรรมข้ามเพศในประเทศไทยตั้งแต่อดีต

เป็นช่วงเวลาสั้นๆ ได้จัดทำประมวลกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. 2452 ที่นำเอาความคิดตะวันตกมาใช้กับสังคมไทยโดยลอกกฎหมายโซโดมิ ที่ลงโทษบุคคลที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันมาใส่ไว้ในกฎหมายไทย แต่ระบุโทษไม่รุนแรงเท่ากับตะวันตก โดยกำหนดโทษผู้ที่กระทำชำเราผิดมนุษย์ จำคุกตั้งแต่ 3 เดือนถึง 3 ปี และปรับตั้งแต่ 50 บาทถึง 500 บาท แต่กฎหมายนี้ยกเลิกไปในปี พ.ศ. 2499 หลังจากนั้นผู้ที่มีพฤติกรรมข้ามเพศและรักเพศเดียวกันก็ค่อยๆ ปรากฏตัวในพื้นที่สาธารณะ อย่างไรก็ตามพฤติกรรมข้ามเพศหรือกะเทยมีอยู่ในสังคมไทยมานานแล้ว แต่การรับรู้ของชีวิตกะเทยต่อสังคมเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อมีนิตยสารเกย์ เช่น มิถุณา ในช่วงทศวรรษที่ 2530 ซึ่งมีคอลัมน์ “เกย์ไทยในอดีต” ซึ่งผู้เขียนคอลัมน์นิยามตนเองว่าเป็นกะเทยและเล่าประสบการณ์ชีวิตตนเองย้อนไปช่วงทศวรรษที่ 2500 เช่น การรวมตัวของกะเทยในงานต่างๆ โดยกิจกรรมของกะเทยก็คือการแต่งกายเป็นผู้หญิงและจีบผู้ชาย และเนื่องด้วยจากการที่รัฐบาลผ่อนปรนเรื่องนโยบายแยกความเป็นหญิงชาย เพราะปัจจัยภายนอกที่เงินทุนจากต่างชาติเข้ามาในประเทศไทย โดยเฉพาะชาวอเมริกันที่อาศัยในประเทศไทยจำนวนมาก ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวกลางคืนเกิดขึ้นอย่างมากเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวตามไปด้วย ทำให้กะเทยเริ่มออกมาสู่พื้นที่สาธารณะมากขึ้นตามงานวัด ตามงานรื่นเริง และส่วนหนึ่งยึดอาชีพขายบริการทางเพศให้กับชาวต่างชาติ (เทอดศักดิ์ ร่มจำปา, 2545)

การเปลี่ยนแปลงวิธีคิดเรื่องเพศในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ยุคสร้างรัฐไทยใหม่และอุดมการณ์ชาตินิยมในช่วงรัชกาลที่ 6 เป็นต้นมา (Reynolds, 1999) ถึงแม้ว่าไทยจะไม่ใช่ออาณานิคมของตะวันตก แต่ผู้นำและราชวงศ์ไทยก็นำเอาความคิดตะวันตกมาใช้กับสังคมไทย หรือเป็นอาณานิคมทางความคิด ซึ่งนักวิชาการบางคนเรียกว่าเป็นกึ่งอาณานิคม (semi colonialism) ความคิดเรื่องบทบาทชายหญิงจากตะวันตกจะเข้ามาครอบงำการแสดงออกทางเพศของคนไทย เช่น การแต่งกายและการแสดงกิริยามารยาทที่เหมาะสมของหญิงชาย เห็นได้ชัดเจนใน สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งต้องการสร้างชาติให้ทันสมัยเหมือนตะวันตก ในยุคนี้อาณานิคมจะเข้ามาควบคุมร่างกายของพลเมือง เช่น ส่งเสริมการออกกำลังกาย บริหารร่างกาย เล่นกีฬาและดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรง ผู้ชายต้องแสดงความเป็นชาย ผู้หญิงต้องแสดงความเป็นหญิง มีการประกวดชายฉกรรจ์ (ชายงาม) และประกวดสาวงาม เป็นต้น นโยบายรัฐนิยมนี้แพร่ออกไปโดยหน่วยงานราชการและมีโรงเรียนเป็นผู้นำไปปฏิบัติ เช่น การจัดให้มีวิชาพลศึกษา ฯลฯ นโยบายดังกล่าวส่งผลต่อการเปลี่ยนวิธีคิดเรื่องร่างกายและความเป็นชายและหญิงของคนไทย ทั้งนี้จะเห็นว่ารัฐไทยสมัยใหม่แยกเพศชายและหญิงออกจากกันอย่างเด็ดขาด และ ไม่สนใจร่างกายของคนข้ามเพศหรือรักเพศเดียวกัน เพราะมองว่าเป็นร่างกายที่ไม่ใช่ผู้ชายและผู้หญิง ทำให้บุคคลที่เป็นกะเทยเริ่ม กลายเป็น “คนประหลาด” หรือ “ตัวตลก” เป็นร่างที่ไม่มีระเบียบวินัยและไม่ส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นพลเมืองในอุดมคติ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2559 และ เทอดศักดิ์ ร่มจำปา, 2545) เห็นได้จากพระราชกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรมทาง

ศิลปกรรมเกี่ยวกับการแสดงละคร พ.ศ. 2485 ซึ่งให้ผู้แสดงลึเกต้องเป็นผู้ชายและผู้หญิงแท้ ห้ามไม่ให้ผู้ชายแสดงเป็นหญิง และผู้หญิงแสดงเป็นชาย กฎเกณฑ์นี้สะท้อนวิถีคิดเรื่องเพศในยุครัฐนิยมที่กีดกันและ ห้ามการแสดงพฤติกรรมข้ามเพศ ทั้งในพื้นที่ชีวิตประจำวันและพื้นที่การแสดง

2.2.2 กะเทยภายใต้บรรทัดฐานรักต่างเพศ

ความรู้เรื่องเพศสรีระและเพศสภาพที่สังคมไทยรับเข้ามาและจัดวางอยู่บนฐานของอุดมการณ์รักต่างเพศที่เพศกระแสหลักมีเพียงผู้ชายและผู้หญิงนั้น ทำให้กะเทยกลายเป็นเพศที่ผิดปกติไปโดยไร้เงื่อนไข นอกจากนี้ยังสร้างให้ผู้ที่เป็นกะเทย มักจะมีความรู้สึกที่เรียกว่า “ลำบากใจกับเพศภาวะ” (gender dysphoria) ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกสับสน ภายใต้อิทธิพลของความอึดอัดและไม่สบายใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตนในฐานะผู้ชาย หรือผู้หญิงที่รู้สึกว่าจะตรงข้ามกับเพศสรีระของตน (Ekins, 1997) หรือความรู้สึกที่ว่าตนติดอยู่ในกับดักของร่างกายที่เป็นตรงกันข้ามกับเพศภาวะ (King, 1996) ที่เป็นเช่นนี้เพราะความรู้ทั้งทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์ แม้กระทั่งสังคมศาสตร์ การศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า โลกนี้มีสองเพศและจัดสรรบทบาทของมนุษย์ผูกโยงกับเพศสรีระที่เน้นบทบาทหลักในการสืบเผ่าพันธุ์ และความจริงเกี่ยวกับเพศก็ถูกถ่ายทอดปฏิบัติการผ่านสถาบันต่างๆ ในสังคม และผู้ที่เป็นกะเทยมักจะรับรู้ตนเองมีความรู้สึกเป็นกะเทยและแสดงออกแบบกะเทยตั้งแต่ยังเป็นเด็ก และจากการปฏิสังสรรค์กับสังคมและคนรอบข้างทำให้รับรู้ว่าเป็นกะเทยต่างๆ ที่ยังไม่รู้ถึงความหมายของคำว่ากะเทยเป็นอย่างไรกันแน่ เพียงแต่ถูกปะป้ายตราหน้าว่า เป็นตุ๊ด เป็นกะเทย เป็นนางก้อ เป็นปอแน⁴ เป็นต้น เพราะความหมายเป็นความหมายที่ถูกนิยามจากสังคม และผู้ที่ถูกนิยามเช่นนี้ก็รับรู้ความหมายนั้น นอกจากนี้ในเชิงเพศภาวะผู้ที่เป็นกะเทยมักจะสบายใจกับการดำเนินชีวิตแบบผู้หญิง เช่น เรียบร้อย ไม่ชอบเล่นกีฬารุนแรงแบบเด็กผู้ชาย รักสวยรักงาม ชอบแต่งหน้าทาปาก สร้างเสริมความงามแบบผู้หญิง เป็นต้น

กะเทยแสดงบทบาทแบบผู้หญิงในสังคมที่มีเพียงชายและหญิงแท้ เพื่อเป็นหลักอิงให้อยู่ได้ในสังคม เพราะไม่มีพื้นที่ของเพศที่สาม และความหมายของเพศที่สาม คือต้องเป็นหญิงหรือชายเท่านั้น กะเทยจึงกระทำตามเพศภาวะ (doing gender) อิงเพศที่มีปรากฏอยู่ คือเป็นผู้หญิง โดย ต้องเน้นความเป็นหญิงให้โดดเด่น ซึ่งเห็นได้จากพลังงานและความพยายามที่กะเทยมีให้แก่ความเป็นหญิงและ

⁴ ปอแน เป็นคำ ภาษามลายูท้องถิ่น ที่ใช้เรียกผู้ชายที่มีลักษณะหรือพฤติกรรมกายที่ตรงข้ามกับเพศของตน เริ่มแรกคำนี้จะหมายถึง พฤติกรรมทางเพศในรูปแบบที่เบี่ยงเบนไปจากศาสนาอิสลามกำหนดไม่ว่าจะเป็นชายที่ประพฤติกและปฏิบัติตนไปในทางที่ตรงกันข้ามกับเพศของตน หรือผู้รักสองเพศ ซึ่งในศาสนาอิสลามถือว่าพฤติกรรมเหล่านี้ผิดไป จากบทบัญญัติทางศาสนา ผู้ที่มีพฤติกรรมเช่นนี้เป็นบาปมากและสมควรถูกลงโทษ คำว่าปอแน เป็นคำที่กว้างและครอบคลุมพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้งหมดใช้เรียกได้ทั้งชายและหญิง (สมฤดี สงวนแก้ว, 2546)

การสร้างความเป็นหญิง เพราะเป็นสิ่งที่กว่าจะได้มานั้นยากลำบาก ไม่ว่าจะเริ่มตั้งแต่การเปิดตัวว่าเป็นกะเทยซึ่งมีผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบ และการได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง การปรับแต่งสรีระโดยเฉพาะภายนอก เช่น ผมหงอก จมูก เสี่ยง หน้าอก การเก็บอวัยวะ ตลอดจนการแต่งตัว เปลี่ยนชื่อ จนกระทั่งการปรับแต่งภายใน เช่น การกินยาคุมกำเนิด การฉีดฮอร์โมน การผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งบางคนก็ยอมแม้แต่จะแลกกับการขายร่างกายเพื่อให้ได้มา ซึ่งปัจจัยในการแปลงเพศเหล่านี้ไม่ใช่เพื่อความปรารถนาทางเพศเชิงเพศวิถีของตนเป็นอันดับแรก แต่เพื่อการบรรลุความสำเร็จแห่งเพศสภาวะ คือเป็นผู้หญิงเต็มตัวสมบูรณ์แบบ และรวมทั้งความสามารถ (ในเชิงเพศวิถี) ก็ยังมีการเรียนรู้ และฝึกฝนเพื่อตอบสนองแก่คู่ของตน

การสยบยอมต่อบรรทัดฐานรักต่างเพศของกะเทยไม่จะเป็นการยอมรับสถานะที่ไม่เท่าเทียมกับผู้หญิง และความสามารถสืบสกุลให้แก่ผู้ชายตามเกณฑ์ของบรรทัดฐานความสัมพันธ์รักต่างเพศ และการยอมรับความเป็นกะเทยที่ผูกโยงความคิดกับ “จริยธรรม” ในสังคมทำให้มีตำแหน่งแห่งที่เชิงวาทกรรมโดยเฉพาะในเชิงของเพศวิถีที่แตกต่างไปจากผู้หญิงและผู้ชาย ทำให้กะเทยตกอยู่ในจุดที่ถูกกระทำ เอารัดเอาเปรียบในเรื่องทางเพศได้ง่าย เพราะมายาภาพของเพศปกติที่ถูกสร้างขึ้นและบดบังสิ่งที่เราเรียกได้ว่าเป็นการกดขี่ทางเพศให้หายไปจากความหายนะทางจิตใจกลายเป็นความสุขตามความปรารถนาที่ได้บรรลุถึงความเป็นหญิงแห่งตน

จะเห็นว่าความหมายของกะเทยโดยทั่วไปและที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศตั้งอยู่บนฐานของเพศภาวะที่เป็นหญิง เป็นการจัดประเภทตนเองตามประเภทของมนุษย์ที่ถูกจัดโดยสังคม ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนั้นตัวตนทางสังคมก็ไม่ปรากฏ เพราะไม่มีคุณสมบัติของตัวเอง แต่หยิบยืมการจัดประเภทที่ขึ้นกับอุดมการณ์ความเป็นหญิง เป็นอัตลักษณ์ที่อิงการจัดระเบียบความเป็นชายความเป็นหญิงเพื่อให้มีตัวตนทางสังคม ซึ่งกฎเกณฑ์ กติกาทางสังคม ไม่ได้จัดที่พื้นที่รองรับให้คนเหล่านี้ดำรงชีวิตได้อย่างสะดวก

เมื่อสังคมได้สร้างกฎเกณฑ์และแบ่งแยกเรื้อนร่าง ความเป็นชายและความเป็นหญิง คือปฏิบัติการของการสร้างเพศภาวะเพื่อที่จะทำให้กะเทยเชื่อว่าตนเองมีทางเลือกหรืออิสระที่จะกำหนดชีวิตและอัตลักษณ์ทางเพศของตนได้ แต่กฎระเบียบเช่นเดียวกันนี้ได้กำลังสร้างการกีดกันและอคติให้กับเรื้อนร่างแบบที่ถูกปฏิเสธ หรือเป็นเพศภาวะที่น่ารังเกียจ ทั้งการมีเรื้อนร่างที่ระดับความเข้มข้นของความเป็นหญิงต่ำ (กะเทยอ้วน ดำ กะเทยควาย) เรื้อนร่างเช่นนี้คือความผิดปกติ ที่ถูกสร้างภายใต้บรรทัดฐานของรักต่างเพศ ดังนั้นการแสดงความเป็นหญิงหรือชายจึงไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ “เลือกเอง” หรือ เป็นการตัดสินใจตามธรรมชาติที่มนุษย์จะแสดงตัวว่าเป็นชายหรือหญิง แต่เราถูกทำให้เชื่อว่าตัวเราสามารถเลือกเพศภาวะของเราได้อย่างเสรี แต่แท้ที่จริงแล้วเป็นการแสดงบนสิ่งที่ถูกสร้างเอาไว้

แล้ว ปัจจุบันนี้สังคมยังเชื่อมั่นในความจริงแท้ของหญิงและชาย เพราะอำนาจของบรรทัดฐานของรักต่างเพศที่ครอบงำชีวิตของผู้คนได้ขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว จนทำให้ความเป็นหญิงและชายกลายเป็น “สิ่งที่เลือกได้” ดังนั้น “สิ่งที่เลือกได้” หรือ free choice ได้กลายเป็นมายาคติใหม่ในสังคม เพราะบุคคลเชื่อว่าตัวเองมีอิสรภาพที่จะทำตามสิ่งที่ตัวเองได้เลือกแล้ว หรือเชื่อว่าตนเองมีทางเลือกหรือมีอิสระที่จะกำหนดชีวิตและอัตลักษณ์ของตนเองได้ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560b) ทั้งๆ ที่สิ่งที่พวกเขา “เลือก” เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว

2.2.3 การสร้างอัตลักษณ์และตัวตนของกะเทย

อัตลักษณ์ของกะเทย เกย์ ทอม ดีในสังคมไทยนั้น เริ่มปรากฏพร้อมกับการเปลี่ยนวิธีคิดเรื่องเพศ ซึ่งรัฐชาติสมัยใหม่พยายามจัดระเบียบพลเมืองให้อยู่ในบรรทัดฐานรักต่างเพศ และจัดวางพฤติกรรมที่ไม่ใช่ชายไม่ใช่หญิงให้เป็นความเบี่ยงเบน พร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบทุนนิยมซึ่งได้เปิดพื้นที่ใหม่ให้กะเทยได้เข้าไปแสดงตัวตนในสถานบันเทิงและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จนถึงยุคอินเทอร์เน็ตในทศวรรษ 2530 ซึ่งเป็นช่องทางสื่อสารให้กับกะเทยในการสร้างอัตลักษณ์ได้มากขึ้น ทั้งนี้คาบาเรต์โชว์ เป็นพื้นที่หนึ่งที่ เปรมปรีดา (เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2546) ได้ศึกษาถึงการช่วงชิงอัตลักษณ์ “กะเทย” ในงานคาบาเรต์โชว์ โดยเป็นการนำเสนอทางเลือกใหม่ในการมองภาพลักษณ์กะเทย ให้ความสำคัญกับระบบคุณค่าและวัฒนธรรมย่อยที่ใช้ในการรวมกลุ่มของกะเทยผ่านคาบาเรต์โชว์ เพราะเป็นที่รวมกลุ่มกะเทยและมีผลกระทบเชิงบวกให้กับการท่องเที่ยวไทยในงานวิจัยเป็นการเล่าเรื่องผ่านสำนึกของกะเทย กับการแสดงตัวตนทางเพศในเงื่อนไขต่างๆ ทั้งชีวิตประจำวันและบนเวที ตัวตนและเพศจากการศึกษานั้นเป็นสถานะที่หลากหลาย สลับกลับไปมาแล้วแต่ที่จะเลือกใช้ความสัมพันธ์กับใครในสถานการณ์ใด นอกจากนี้พื้นที่คาบาเรต์โชว์ ยังเป็นพื้นที่ทางสังคมที่สัมพันธ์กับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของกะเทย และได้แสดงออกถึงตัวตนที่เสรีและชัดเจนมากขึ้นซึ่งต่างจากพื้นที่อื่นๆ ในสังคมทั่วไป

เรื่องฟ้า (เรื่องฟ้า บุราคร, 2550) ได้วิเคราะห์ประเด็นที่น่าสนใจไว้ในส่วนหนึ่งของการศึกษาการสื่อสารกับการสร้างอัตลักษณ์ของกะเทยในพื้นที่คาร์บาเรต์ ที่กล่าวถึงการประกอบสร้างร่างกายของกะเทยจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เข้าชมคาร์บาเรต์โชว์ทั้ง 3 กลุ่มคือผู้ชาย ผู้หญิง และกลุ่มชายรักชาย ปรากฏว่าส่วนใหญ่ยอมรับกะเทยในพื้นที่คาร์บาเรต์ที่มีรูปร่างดูเป็นผู้หญิง แต่การยอมรับมีเงื่อนไขที่ต่างกันออกไป สำหรับผู้ชายจะมีการแบ่งเขาแบ่งเราอย่างชัดเจนและจัดวางสถานะผู้ที่มีอัตลักษณ์กะเทยในระดับที่ต่ำกว่าตนเองมากกว่ากลุ่มผู้หญิง ส่วนกลุ่มชายรักชายจะมีมุมมองที่แสดงถึงความเป็นเรากับกะเทยในคาบาเรต์โชว์อย่างชัดเจน สำหรับการศึกษาของ ทิฐิพันธ์ เพ็ชรตระกูล เรื่องเพศที่สาม กับการสร้างพื้นที่การยอมรับทางสังคม เพศที่สามเป็นเพศที่ไม่ได้รับการยอมรับทางสังคม

ถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพ รวมไปถึงการปิดกั้นโอกาสในการพัฒนาศักยภาพและทางเลือกในการดำเนินชีวิต เนื่องจากเพียงเพราะพวกเขามีเพศที่ผิดแปลกไปจากโครงสร้างทางสังคมกระแสหลัก ที่มีเพียงผู้ชายกับผู้หญิง แต่การเติบโตของทุนนิยมทำให้เพศที่สามใช้โอกาสทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมการบริโภคเข้ามาสร้างแบบแผนในการดำเนินชีวิตเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม ทิฐิพันธ์ ศึกษาการสร้างอาชีพและแบบแผนในการดำเนินชีวิตของเพศที่สามที่มีลักษณะเดียวกับเพศชายและหญิง ผ่านเพศที่สามที่ทำอาชีพโจวอัลคาซาร์ ซึ่งอาชีพดังกล่าวได้เป็นการเปิดมุมมองให้กับคนในสังคม ได้รับรู้วิถีชีวิต และความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพของกลุ่มคนเพศที่สาม ทำให้เป็นการเปิดพื้นที่แห่งการยอมรับที่มากขึ้น ข้อสังเกตของกลุ่มตัวอย่างของทิฐิพันธ์ ที่ได้ไปสัมภาษณ์เจาะลึกกะเทยในอัลคาซาร์ ซึ่งได้มีการบันทึกภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเป็นกะเทยที่มีความสวยตามแบบความหมายของความสวยกระแสหลักและได้เป็นตัวละครหลักในโชว์นั่นเอง

การศึกษาเรื่องชีวิต ตัวตน และเรื่องเพศของสาวประเภทสอง ได้ชี้ให้เห็นถึงประเด็นการพัฒนาอัตลักษณ์ว่า กะเทยหลายคนเริ่มปรับแต่งตัวตนหลังจากที่รู้ว่าตนเองนั้นแตกต่างจากเพศชาย ทั้งการแต่งกาย การแต่งหน้า ไว้ผมยาว ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการปรับไปสู่การมีลักษณะเช่นเดียวกับเพศหญิง แต่ทั้งนี้การแต่งกายเพียงอย่างเดียวไม่อาจบอกอัตลักษณ์ทางเพศได้ทั้งหมด เพราะกะเทยบางคนจำเป็นต้องแต่งกายเป็นผู้ชาย หรือใกล้เคียงผู้ชาย เช่น เพราะรูปร่างไม่เหมาะที่จะแต่งเป็นหญิง แต่เขานิยามตนเองว่าเป็นกะเทย ทั้งนี้การแต่งกายข้ามเพศและการปรับรูปลักษณ์ภายนอกบางประการให้สอดคล้องกับบทบาททางเพศ สถานะและบทบาททางสังคมของกะเทยนั้นเป็นด่านแรกของการก้าวผ่านความเป็นชายที่ถูกกำหนดขึ้นจากสังคม ต่อมากะเทยหลายคนตัดสินใจเข้าใกล้ความเป็นผู้หญิงมากขึ้น ผ่านการทานยาฮอร์โมน ทำศัลยกรรม เป็นต้น อนึ่งเพราะวาทกรรมทางสังคมที่ว่ากะเทยที่สวยเหมือนผู้หญิงมากๆ มักได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าคนอื่น เพราะคนทั่วไปมักชื่นชมกะเทยที่สวยทั้งสิ้น แต่ในทางกลับกันก็มีกะเทยบางคนที่ไม่ทำศัลยกรรม ทานฮอร์โมน และปรับแต่งตัวตน ด้วยสาเหตุเช่นสถานะทางสังคม บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างบุคคล และบริบทพื้นที่ เป็นต้น (สิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร รมณูมิ สามัคคีคารมย์ และ พิมพวัลย์ บุญมงคล, 2551)

สมฤดี (สมฤดี สงวนแก้ว, 2546) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนาและธำรงเอกลักษณ์กะเทยในสังคมมุสลิม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอนที่ต่อเนื่องต่างๆ ของการพัฒนาและดำเนินไปสู่เอกลักษณ์กะเทย ทั้งนี้ได้อธิบายเงื่อนไขสำคัญที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการ ตลอดจนการเปิดเผยตัวและการใช้ชีวิตของกะเทยในสังคมมุสลิม ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กระบวนการพัฒนาและธำรงเอกลักษณ์กะเทย มีลักษณะเป็นขั้นตอนต่อเนื่องและผ่านเงื่อนไขสำคัญของการยอมรับ

เอกลักษณ์ คือขั้นตอนที่หนึ่ง ระบุว่าแตกต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่นๆ ขั้นตอนที่สอง การมีเอกลักษณ์ส่วนบุคคลเป็นกะเทย ขั้นตอนที่สาม การเปิดเผยตัว และขั้นตอนสุดท้ายคือการใช้ชีวิตและการปรับตัวต่อสังคมมุสลิม

การศึกษาการสร้างหรือแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มกะเทยในสังคมไทยนั้นมักเผยให้เห็นการสร้างหรือแสดงอัตลักษณ์ผ่านวัฒนธรรมย่อยของตนเอง เพื่อแสดงถึงการมีอยู่ของตัวตนกะเทยในสังคม แต่ข้อสังเกตจากการศึกษากลุ่มนี้จะพบว่าการสร้างหรือแสดงอัตลักษณ์ของกะเทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นความรู้ของกะเทยที่มีอัตลักษณ์แห่งความเป็นหญิง ซึ่งถ่ายทอดมุมมองของกะเทยที่มีความเป็นผู้หญิงสูง มีความสวย อาทิ พื้นที่คาร์บาเรต์หรืออัลคาซาร์ กลุ่มกะเทยที่สามารถแสดงอัตลักษณ์แล้วสังคมยอมรับได้ หรือช่วงชิงพื้นที่ทางสังคมได้ คือกะเทยกลุ่มที่เป็นนางโชว์ หรือกลุ่มกะเทยที่มีอัตลักษณ์ความสวยเหมือนผู้หญิง เป็นต้น

2.2.4 ภาพตัวแทนของกะเทยในสังคมไทย

หากพูดถึงกะเทย คนส่วนใหญ่ในสังคมมักนึกถึงกะเทยที่สวย ขาว เหมือนผู้หญิง ภาพเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นภาพตัวแทนของกะเทยในสังคมไทย ทั้งนี้จากการศึกษาของ ญัฐธยาน์ (ญัฐธยาน์ สุวรรณโรจน์, 2556) ในเรื่องการสื่อสารการตลาดของอัลคาซาร์และภาพตัวแทนเพศที่สาม นั้นพบว่าจากการสัมภาษณ์ทั้งกลุ่มเพศที่สาม และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเพศที่สามในพื้นที่อัลคาซาร์นั้น สอดคล้องกับข้อมูลข้างต้น กล่าวคือ ภาพตัวแทนของเพศที่สาม คือ การลอกเลียนแบบ การแสดงกิริยาท่าทาง เพื่อให้เหมือนหรือคล้ายผู้หญิงมากที่สุด ซึ่งเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของผู้หญิงและนำมาเป็นแนวปฏิบัติ เช่น ลักษณะทางกายภาพ ที่ต้องไว้ ผมยาว มีหน้าอก รักสวย รักงาม เป็นต้น และที่สำคัญภาพตัวแทนเพศที่สามที่คนในสังคมรับรู้มักเป็นภาพของนางโชว์ เพราะเคยเห็นบทบาทของเพศที่สามในฐานะนางโชว์ชัดเจนและบ่อยครั้ง นอกจากนี้เพศที่สามจะแสดงภาพตัวแทนในลักษณะของเพศหญิงมากกว่าเพศหญิงทั่วไป เพื่อกลบความเป็นชายที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ทำให้บางครั้งเพศที่สามแสดงออกในท่าทางที่มากกว่าผู้หญิงปกติ

ภาพตัวแทนของเพศที่สามในอดีตที่เป็นภาพของบุคคลวิกลจริต วิปริต ผิดเพี้ยนนั้นน้อยลงจากการที่สังคมเปิดกว้างมากขึ้น เพศที่สามสามารถแสดงออกซึ่งตัวตนของตนเองได้มากขึ้น โอกาสในการดำเนินชีวิตก็สูงขึ้น แต่ภาพตัวแทนได้เคลื่อนตัวไปสู่ภาพของเพศที่สามที่เหมือนผู้หญิงร้อยเปอร์เซ็นต์ มีความฉลาด เก่ง อดทน โดดเด่น สวยสมบูรณ์แบบ Amazing in Thailand กลับเข้ามาแทนที่อยู่ในสังคมไทย

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าหากกล่าวถึง “กะเทย” หลายคนอาจนึกถึงกายภาพที่เป็นผู้หญิงชาวสวย หุ่นดี มีความเป็นผู้หญิงอยู่สูงจนบางครั้งอาจแยกไม่ออกว่าผู้หญิงหรือกะเทย เช่นเดียวกับกะเทยเองที่การกลายเป็นผู้หญิงนั้นถือเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญ บางคนอดทนฟันฝ่าเป็นระยะเวลาอันยาวนานเพื่อรอวันที่เข้าไปปรับแต่งร่างกายให้มีลักษณะเป็นเช่นเดียวเพศหญิง โดยมองว่าการปรับแต่งตั้งแต่รูปร่าง เสียง หน้าอก ไปจนถึงผ่าตัดแปลงเพศ ที่ถือเป็นจุดสุดยอดในการทำสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ และทำให้พวกเขามีสถานภาพทางสังคมที่ตกเป็นรองมาโดยตลอด อย่างไรก็ตามกะเทยมักถูกเหมารวมว่ากะเทยคือคนที่ร่างกายเป็นชายแต่ใจเป็นผู้หญิง ความสัมพันธ์ระหว่างกะเทยกับความเป็นหญิงจึงเป็นคู่ความสัมพันธ์ที่แยกจากกันไม่ออกในสังคม แต่หากพิจารณาในรายละเอียดการเหมารวมกะเทยเช่นนี้ ทำให้ดูเหมือนว่ากะเทยมีวิถีคิด และดำเนินชีวิตที่เป็นสากล ซึ่งมองว่าความเป็นหญิงของกะเทยมีมาแต่กำเนิด เพียงแค่รอวันเวลาที่ทำให้กายภาคนั้นเป็นภาพของผู้หญิงเท่านั้นเอง

2.2.5 ชนชั้นของกะเทย

ในสังคมของกะเทยเองนั้นหากไม่ได้มีภาพที่เป็นหนึ่งเดียว แต่มีการจัดประเภทของกะเทยไม่ว่าจะเป็น กะเทยหัวโปก (กะเทยผมสั้น), กะเทยสาว (กะเทยวัยรุ่น), กะเทยเฒ่า (กะเทยมีอายุ) หรือแม้แต่กะเทยควาย ซึ่งประเภทของกะเทยเหล่านี้ขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดสำคัญคือ ระดับของอัตลักษณ์ความเป็นผู้หญิงและความสวยภายนอกที่มีอยู่ในตัวกะเทยคนนั้น เช่น กะเทยควาย คือลักษณะของกะเทยที่ยังคงมีรูปร่างลักษณะเหมือน เพศสรีระแบบผู้ชายแต่แต่งตัวเหมือนผู้หญิงและไม่มีความสวย (ลัดดา ไวยวรรณ์, 2552) นอกจากนี้พื้นที่ที่กะเทยอาศัยอยู่ก็เป็นตัวแบ่งประเภทกะเทยออกเป็น กะเทยในเมืองและกะเทยชนบท ซึ่งได้แฝงความหมายโดยนัยว่ากะเทยชนบทนั้นไร้ซึ่งแฟชั่นแบบ กะเทยในเมือง ทั้งนี้ลัดดา ไวยวรรณ์ ได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่าการจัดประเภทของกะเทยที่มีลักษณะเป็นการแบ่งชนชั้นเช่นนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องแค่ลักษณะภาพลักษณ์ภายนอกของความเป็นผู้หญิงหรือความสวยของกะเทย แต่มันเกี่ยวข้องกับการเป็นชนชั้นทางสังคมด้วยเช่นกัน กะเทยที่ถูกเรียกว่ากะเทยชนบทกลุ่มหนึ่งนั้น การแต่งกายก็เป็นแบบธรรมดาไม่ได้มีความทันสมัยเหมือนกะเทยในเมืองแต่อย่างใด มีอาชีพเช่น ขับรถแท็กซี่ หรือชานชาลา ซึ่งภาพนั้นแตกต่างจากกะเทยในเมืองที่สัมพันธ์กับความทันสมัยอย่างสิ้นเชิง

อย่างไรก็ตาม ริชาร์ด ท็อตแมน (Richard Totman) (2003) ได้เสนอชุดข้อมูลที่ว่าภายในชุมชนกะเทยเองก็มีการแบ่งแยกระหว่างกะเทยที่ยังมีสรีระเป็นชาย กับกะเทยที่เปลี่ยนสรีระของตัวเองเป็นผู้หญิง ความเข้มข้นและความสมบูรณ์ของ “ความเป็นหญิง” กลายเป็นดัชนีสำหรับการแบ่งแยกและจัดกลุ่ม คำว่ากะเทยจึงมักจะใช้เรียกผู้ชายที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงแต่ยังมีอวัยวะเพศชาย ส่วนผู้ชายที่

ผ่าตัดแปลงเพศ เสริมเต้านม และกินฮอร์โมนเพศหญิงจะนิยามตัวเองว่าเป็น “สาวประเภทสอง” ความน่าสนใจของการศึกษาของทีอดแมน คือ ได้สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายและการแบ่งชั้นในชุมชนกะเทยด้วยตนเอง

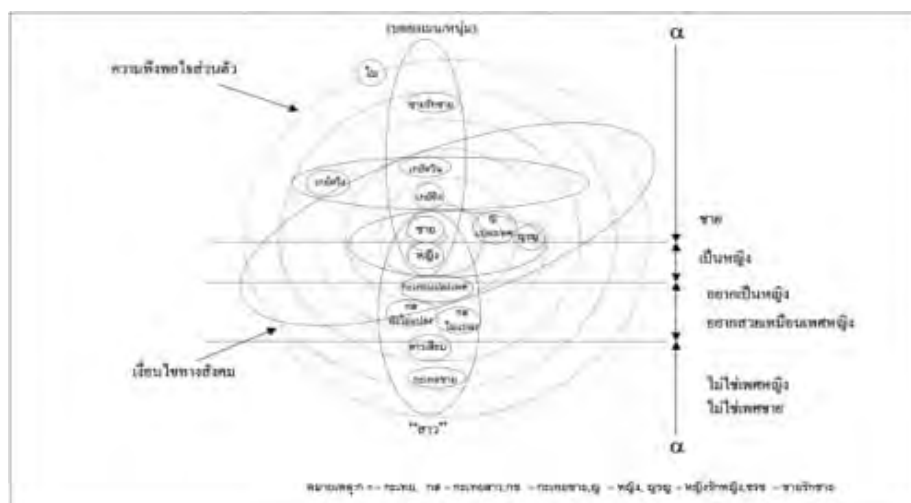
ประเด็นความแตกต่างทางชนชั้นของกะเทยในสังคมไทย แจ็คสัน (Jackson, 2011) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าการก่อตัวและผลิตซ้ำความเป็นชนชั้นของกะเทยนั้นมีปัจจัยในเรื่องของวัฒนธรรมการบริโภคของกะเทยเป็นปัจจัยสำคัญ การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้สถานบันเทิงเปิดตัวขึ้นมากมายกลุ่มกะเทย จะเข้าไปทำงานและให้บริการนักท่องเที่ยว เช่น เป็นนักเต้น เด็กเสิร์ฟ เด็กกวาด เด็กออฟ ฯลฯ ซึ่งคนเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ในฐานะของชนชั้นแรงงานที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการมากกว่าที่จะเป็นผู้บริโภค ส่วนกะเทยกลุ่มฐานะดีจะใช้เงินซื้อความสุขในบาร์ ผับ คาราโอเกะ สปา บาร์โฮสต์ ฯลฯ ซึ่งจากข้อสังเกตดังกล่าวพิจารณาได้ว่าวัฒนธรรมบริโภคได้ส่งผลต่อการมีชนชั้นของกะเทย และจัดวางกะเทยเข้าสู่ชนชั้นนั้นๆ

2.2.6 ความหลากหลายทางอัตลักษณ์ของกะเทย

“ตัวตนแบบกะเทยอาจจะไม่ใช่เพศที่สาม หากแต่ในความเป็นกะเทย ยังหลอมรวมเพศ ความพึงพอใจ รสนิยม ประารถนา อารมณ์เอาไว้งั้นไม่อาจคาดเดาได้ว่ามีกี่แบบ” (สิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร รัตนภูมิ สามัคคีคารมย์ และ พิมพวัลย์ บุญมงคล, 2551)

ตัวตนของกะเทยมีมากมายที่ต้องตีความอย่างสลับซับซ้อนซึ่งสอดคล้องกับบริบทแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป งานวิจัยของเปรมปรีดา (เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2546) ได้ศึกษาประวัติ เรื่องราว การดำเนินชีวิต และตัวตนทางเพศของกะเทย ซึ่งประเด็นหนึ่งที่สะท้อนถึงตัวตนทางเพศที่มีความหลากหลายนั้นคือ ผู้ศึกษาได้ข้อค้นพบว่า เพศ มีความหมายเป็นสถานะหนึ่งๆ ซึ่งแต่ละสถานะย่อมมีความเป็นตัวตนที่แตกต่างกันไป จะยกให้ตัวตนหนึ่งใดเป็นหลัก หรือเอาตัวตนที่คนในสังคมคุ้นชินอยู่ก่อนแล้วเป็นตัวแทนคงไม่เหมาะสมสำหรับสังคมไทย ความเป็นเพศ ลีลาชีวิตความเป็นเพศ ความเป็นตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศ ควรถูกมองในฐานะที่เป็นตัวเลือก ซึ่งหาตัวแบบไม่ได้ ทุกความเป็นเพศขึ้นอยู่กับบุคคลจะปรับแต่ง ไม่สามารถนิยามหรือจัดแบ่งประเภทที่ชัดเจนตายตัวได้ ในแต่ละความเป็นตัวตนมีความคาบเกี่ยวกันอยู่ สำหรับการมองอัตลักษณ์ควรถูกมองทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ ณ พื้นที่นั้นๆ กล่าวคือ อัตลักษณ์นั้นปรับเปลี่ยนไปขึ้นกับที่เราสัมพันธ์กับใครในสถานการณ์ใดและที่ไหน ทั้งนี้เปรมปรีดา ได้จัดแบ่งประเภทและนิยามคร่าวๆตามภาพที่ 1 ดังนี้ (เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2546)

รูปภาพที่ 1 การจัดประเภทและการนิยามกะเทย

เปรมปรีดาได้แบ่งแผนภาพออกเป็น 2 ส่วน ด้านปลายสุดด้านหนึ่งอธิบายการแสดงตัวตนผ่านคำว่าสาว ส่วนอีกปลายด้านหนึ่งอธิบายตัวตนผ่านคำว่าหนุ่มหรือแมน โดยตรงกลางเป็นพื้นที่ของตัวตนที่แบ่งตามความหมายตามชีววิทยา แต่ไม่ได้หมายความว่า เป็นแก่นกลางหรือศูนย์กลาง และพื้นที่รอบนอกก็ไม่ได้หมายถึงความเป็นชายชอบแต่อย่างใด แต่หมายถึงศักยภาพในการเลื่อนไหลและปรับเปลี่ยน โดยคำนิยามของฝั่งที่แสดงตัวตนผ่านคำว่าสาวนั้นเป็นไปได้ดังนี้

- กะเทยแปลงเพศ คือ ผู้ที่อยากเป็นเพศหญิงโดยสำนึก และความพยายามในการเปลี่ยนอวัยวะเพศแบบชายให้กลายเป็นหญิงจึงเกิดขึ้น ซึ่งการแปลงเพศเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่ใช้ในการเข้าถึงความสวยเหมือนผู้หญิงด้วยเช่นกัน
- กะเทยสาวยังไม่แปลงเพศ คือ ผู้ที่สำนึกในความอยากเป็นหรืออยากสวยแบบเพศหญิง มีความพยายามปรับแต่งร่างกายให้เหมือนหรือคล้ายเพศหญิง แต่ยังไม่ถึงวาระที่จะแปลงเพศด้วยเหตุผลประการต่างๆ
- กะเทยสาวไม่แปลงเพศ คือ ผู้ที่อยากเหมือนเพศหญิง แต่ไม่ได้อยากเป็นเพศหญิงจึงปฏิเสธการผ่าตัดแปลงเพศ เพียงปรับแต่งร่างกายให้เหมือนผู้หญิงเท่านั้น
- สาวเสียบ คือ ผู้ที่ยังมองตัวเองเป็นเพศชาย หรือไม่ใช้ทั้งเพศชายและเพศหญิง เพียงแต่ปรับร่างกายให้เหมือนหรือคล้ายเพศหญิงเพื่อดึงดูดเพศชายด้วยกัน
- กะเทยชาย คือ ผู้ที่ยังมองตัวเองเป็นเพศชาย หรือไม่ใช้ทั้งเพศชายและเพศหญิง เพียงแต่ปรับกิริยาอาการให้ละมุนละม่อม มีความพิถีพิถันอ่อนโยนคล้ายเพศหญิง

การศึกษาของเปรมปรีดาได้ศึกษาความเป็นตัวตนที่หลากหลายในบริบทที่แตกต่างกันของกะเทย ซึ่งแตกต่างกันทั้งพื้นที่อาศัย คือศึกษากะเทยในกรุงเทพมหานครที่เป็นเมืองหลวง และพัทยาที่เป็นเมืองท่องเที่ยว และความเป็นชนชั้นที่ต่างกันในเรื่องอาชีพ การศึกษา สถานภาพทางสังคม

การฉายภาพความหลากหลายที่มีอยู่ในชุมชนกะเทยได้ถูกนำเสนอจากการที่เปรมปรีดา ได้วิพากษ์บทความของ Brummelhuis เรื่อง “Transformation of Transgender : The Case of the Thai Kathoey” ที่เสนอมุมมองเกี่ยวกับการเปลี่ยนรูปแบบของกะเทยไทยแปลงเพศในแง่ของบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปสามประเด็น คือ ประเด็นแรก เกี่ยวกับการอธิบายกะเทยด้วยชุดความคิดรักต่างเพศหรือรักสองเพศในมิติความรักระหว่างกะเทยกับคู่รัก กล่าวคือกะเทยคือผู้ที่พยายามแสดงบทบาทของผู้หญิงสมบูรณ์แบบที่สุทธระหว่างทำการรัก ส่วนคู่รักกะเทยมองว่ากะเทยเป็นผู้ที่คุ้นเคยเข้าใจตนเองมากที่สุด ดังนั้นกะเทยจึงหนีไม่พ้นการแสดงบทบาทของผู้หญิงนั่นเอง เช่นนี้จึงควรมองกะเทยด้วยชุดวิธีคิดรักต่างเพศ ประเด็นที่สอง คือ เทคโนโลยีการแพทย์สมัยใหม่ โดยเฉพาะการทำศัลยกรรมคือเครื่องมือในการสร้างความสะดวกสบายและ เปิดตลาดการบริการแบบใหม่ เช่น การแปลงเพศ และประเด็นสุดท้าย ความสวยของกะเทยส่งผลให้เกิดอาชีพใหม่ โอกาสใหม่ การนำไปสู่ความร่ำรวย Brummelhuis มองว่ากรณีโอกาสในรายได้สูงขึ้นหรือต้องการความร่ำรวย กะเทยก็จะต้องการความงามและต้องการการปรับปรุง-เปลี่ยนแปลงร่างกายนั่นเอง การศึกษาเช่นนี้เปรมปรีดาถือว่าเป็นการมองข้ามความหลากหลายของกะเทยที่กะเทยหลายคนอาจไม่ต้องการเป็นเพศหญิง กะเทยอาจต้องการเพียงรูปลักษณะความเป็นหญิงเพื่อให้บรรลุซึ่งโอกาสและการยอมรับทางสังคมเท่านั้น (เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2546)

นอกจากการศึกษากะเทยส่วนใหญ่จะไม่เผยให้เห็นถึงความแตกต่างในตัวตนและอัตลักษณ์ของกะเทยที่ไม่อาจเหมารวมเป็นภาพเดียวได้แล้วนั้น ก็ยังเป็นภาพสะท้อนของกะเทยในเขตเมืองเป็นสำคัญ ซึ่งอาจไม่เหมือนกับกะเทยที่อยู่ในชนบท (นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2557) ทั้งนี้ การศึกษากะเทยในชนบทนั้นยังมีการศึกษาอยู่จำนวนไม่มากนักในประเทศไทย โดยพรเทพ (พรเทพ แพรขาว, 2556) หนึ่งในผู้ที่ศึกษากะเทยในบริบทของชนบท ผ่านการศึกษาเรื่องเพศวิถีกะเทยอีสานในพื้นที่หมอลำ เพื่อที่จะตอบคำถามถึงการให้ความหมายต่อหมอลำของกะเทยอีสาน, การแสดงตัวตนของกะเทยอีสานในพื้นที่หมอลำ และปรารถนาและอารมณ์ของกะเทยอีสานในพื้นที่หมอลำ ซึ่งประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจของการศึกษาคือกะเทยอีสานนั้นนิยมตนเองว่ากะเทย โดยที่ไม่ต้องมีลักษณะข้ามเพศจากผู้ชายมาเป็นผู้หญิง กะเทยอีสานส่วนใหญ่ยังคงมีลักษณะทางกายภาพที่เหมือนผู้ชาย การแต่งตัวให้เป็นผู้หญิงจะเลือกเฉพาะกรณีพิเศษ เช่น การไปดูหมอลำ หรืองานรื่นเริงประจำหมู่บ้าน สิ่งนี้สะท้อนอัตลักษณ์ของกะเทยอีสานว่ามีการใช้ชีวิตโดยทั่วไปที่มีร่างกายลักษณะมี

มวลก้ามเนื้อของผู้ชาย บางคนไว้ผมสั้นและผมยาวเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นกะเทยเท่านั้น ส่วนช่วงเวลาพิเศษของงานแสดงหมอลำจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าผู้หญิงที่โดดเด่นเกินกว่าผู้หญิงที่ไปเที่ยวกัน สิ่งนี้ทำให้เห็นข้อแตกต่างไปจากกะเทยในเมืองหลวงที่ทำให้สังคมเข้าใจว่ากะเทยต้องมีเรือนร่างแบบผู้หญิง แสดงบทบาทผู้หญิง สวยเหมือนผู้หญิง แต่กะเทยอีสานส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เนื่องจากวิถีชีวิตที่หาเช้ากินค่ำ รายได้มีไว้ประทังชีวิตไปเท่านั้น ไม่มีเงินมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงสรีระร่างกายให้เหมือนผู้หญิงได้ กะเทยอีสานจึงคงรูปลักษณะผู้ชาย และใช้พละกำลังภายใต้สรีระผู้ชายประกอบอาชีพ เช่น การรับจ้างใช้แรงงาน เกษตรกร เป็นต้น ดังนั้นความสวยของกะเทยอีสานจึงหมายถึงความมั่นใจ ไม่ใช่สวยอย่างที่ผู้หญิงหรือกะเทยในเมืองเข้าใจกัน การแต่งตัวอย่างไรก็ได้ให้คนรู้ว่าเป็นกะเทย ไม่ใช่ผู้หญิง จึงเป็นการสะท้อนว่ากะเทยอีสานไม่เลือกยื่นด้านใดด้านหนึ่งของความเป็นหญิงหรือความเป็นชาย แต่เลือกบอกกับสังคมว่าเป็นกะเทย และผลการศึกษาพบว่ากะเทยอีสานให้ความหมายต่อหมอลำว่าเป็นความสนุกสนาน และสำคัญที่สุดคือผู้ชาย สำหรับการแสดงตัวตนของกะเทยอีสานในพื้นที่หมอลำ คือการใช้ประโยชน์จากตัวตนกะเทยแสวงหาความสุขทางเพศ ข้อค้นพบอีกประการคือหมอลำยังคงดำรงอยู่ได้ เพราะกะเทยเกือบทุกคนให้เศรษฐกิจหมุนเวียนอยู่ในพื้นที่หมอลำ กล่าวได้ว่าหากหมอลำไม่มีกะเทยไปเที่ยวก็คงไม่ใช่หมอลำ ระบบพึ่งพาอาศัยจึงเกิดขึ้นในพื้นที่แหล่งนี้

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของพลสิทธิ์ (พลสิทธิ์ แวศักดิ์, 2550) เรื่อง “กะเทยบ้านนอก การสร้างตัวตนของกะเทยบนพื้นที่ทางสังคม: กรณีศึกษากะเทยที่ปรากฏตัวในเขตตัวเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นการศึกษาบนพื้นฐานของการหาคำตอบ 3 ประเด็น คือ ความหมายของกะเทยและกะเทยบ้านนอกในบริบทเมืองนครศรีธรรมราช กระบวนการที่กะเทยบ้านนอกสร้างตัวตนของความเป็นกะเทย และปฏิบัติการทางสังคมของกะเทยบ้านนอกเพื่อสร้างพื้นที่ทางสังคม ซึ่งจุดที่น่าสนใจประการหนึ่งคือคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างการศึกษานั้นจะมีคุณลักษณะร่วมกันคือร่างกายไม่คล้ายผู้หญิง, ใช้เครื่องแต่งหน้า เสื้อผ้า เครื่องประดับราคาต่ำ, อาชีพมีรายได้ต่ำ และปรากฏตัวตามพื้นที่ระดับรอง เช่น สนามหน้าเมือง ร้านข้าวต้ม เป็นต้น อีกทั้งผู้ศึกษายังได้สรุปให้เห็นว่ากะเทยบ้านนอกในพื้นที่นครศรีธรรมราชมีชีวิตที่กดดันมากกว่าคนทั่วไป รวมถึงกดดันกว่ากะเทยชั้นดีที่ได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างมาก รวมถึงในมิติการสร้างตัวตนกะเทยกลุ่มนี้ยอมรับใน การมีสถานะที่ต่ำกว่ากะเทยที่ได้ยอมรับจากสังคม ไม่ว่าจะด้านร่างกาย การแต่งกาย ความรู้ ธรรมเนียมทางเพศ และอื่นๆ

นฤพนธ์ (นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2557) ได้เปิดประเด็นในเรื่องของความหลากหลายของกะเทยในสังคมไทย ว่าในปัจจุบันจะพบได้ว่าชุมชนกะเทยมีการนิยามตนเองที่ต่างกัน 3 คำ คือ กะเทย,

สาวประเภทสอง และหญิงข้ามเพศ โดยแต่ละคำเรียกมีนัยความหมายที่ต่างกัน โดยความหมายมักมีการผูกโยงกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย ดังนี้

สำหรับกลุ่มแรกคำนิยามตนเองว่า “กะเทย” มีคุณลักษณะทางสรีระที่ยังคงมีความเป็นชาย เช่น มีลูกกระเดือก มีกล้ามเนื้อ มีหนวดเครา ผิวหยาบ ฯลฯ อีกทั้งพฤติกรรมการแสดงออกก็ยังคงครึ่งๆ กลางๆ ระหว่างชายกับหญิง แต่ค่อนข้างไปทางผู้หญิงมากกว่า ลักษณะเช่นนี้ทำให้กะเทยกลายเป็นความแปลก ความตลก หรือเป็นสิ่งที่อยู่นอกกฎเกณฑ์ สำหรับกะเทยชนชั้นแรงงานนั้นจะมีวิถีที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะประการแรก เพราะเงื่อนไขทางเศรษฐกิจหรืออาชีพทำให้ความเป็นหญิงไม่ได้เป็นความสำคัญลำดับต้นๆ แต่กะเทยแรงงานจะแต่งตัวเป็นหญิงแบบจัดเต็มในโอกาสพิเศษเท่านั้น เช่น งานวัดหรืองานหมอลำ, กลุ่มที่สองคำนิยามตนเองว่า “สาวประเภทสอง” มีคุณลักษณะที่มีความพยายามพัฒนาความเป็นผู้หญิงของตนเอง ทั้งเกิดจากการรวมกลุ่มปรึกษาตลอดจนเรียนรู้จากรุ่นพี่ในการปรับเปลี่ยนเรือนร่างไปสู่ความเป็นผู้หญิง สำหรับสาวประเภทสองเชื่อว่าสรีระแบบผู้หญิงสามารถสร้างขึ้นได้ แต่การไปสู่ความเป็นผู้หญิงนั้นหากมีการลงทุนที่สูง ไม่ว่าจะการใช้ฮอร์โมนหรือการทำศัลยกรรม ซึ่งนั่นหมายถึงสาวประเภทคือกลุ่มคนที่อยู่ในฐานะของชนชั้นกลาง มีการศึกษา ทั้งนี้นิยาม “สาวประเภทสอง” คือมีการยกความเป็นหญิงของกะเทยให้อยู่เหนือกว่าความเป็นชาย ข้อสังเกตคือสาวประเภทสองกลุ่มนี้อาจจะแยกตัวเองออกจากกลุ่มกะเทยที่ยังคงมีสรีระเหมือนผู้ชาย และยังแต่งตัวแบบผู้ชาย, และกลุ่มที่สามคำนิยามตนเองว่า “ผู้หญิงข้ามเพศ” มีคุณลักษณะที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศ กล่าวคือ การมีเรือนร่างที่ถูกสร้างใหม่ที่ทำให้กะเทยและสาวประเภทสองบางคนรู้สึกว่าคุณภาพไม่ต่างจากผู้หญิง ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2549 กะเทยที่นิยามตนเองว่า “ผู้หญิงข้ามเพศ” ได้รวมตัวกันเพื่อที่จะขับเคลื่อนทางสังคมโดยต้องการให้รัฐมีกฎหมายรับรองการเปลี่ยนคำนำหน้านามของผู้ที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ปราบกฏการณ์ดังกล่าวทำให้ “ผู้หญิงข้ามเพศ” เป็นคำที่สังคมพูดถึงจนปัจจุบัน ทั้งนี้กลุ่มที่เรียกตนเองว่า “ผู้หญิงข้ามเพศ” เชื่อว่าตนเองคือ “ผู้หญิง” ที่เกิดมาในร่างกายที่ผิด (ร่างชาย) หรือเป็นผู้หญิงที่ถูกขังในร่างชาย ผู้หญิงข้ามเพศจึงยืนยันในความเป็นผู้หญิงโดยเปลี่ยนร่างกายให้สอดคล้องกับจิตใจที่เป็นหญิงมาตั้งแต่กำเนิด ผู้นำในเรื่องนี้คือ ยลดา สนวนยศ (นก ยลดา) ซึ่งก่อตั้งสมาคมสตรีข้ามเพศแห่งประเทศไทยขึ้นในปี พ.ศ. 2552 โดย “ผู้หญิงข้ามเพศ” จะไม่คิดว่าตนเองคือกะเทย และไม่ใช้สาวประเภทสอง รวมทั้งการแปลงเพศของตนก็ไม่ใช้การสร้างความเป็นหญิง แต่เป็นการรักษาโรคที่ทำให้อาการ “เพศสลับ” หายไปจากตนเอง

จากการเสนอคำนิยามของชุมชนกะเทยที่จัดแบ่งเป็น 3 คุณลักษณะจะเห็นว่าแต่ละกลุ่มจะมีคุณลักษณะที่มีเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคม รวมถึงระดับความเข้มข้นของความเป็นหญิงในตัวเองต่างกัน ทั้งนี้ระหว่างกลุ่มสาวประเภทสองกับสาวข้ามเพศดูเหมือนว่าจะมีความเหลื่อมซ้อนกันใน

คุณลักษณะ แต่ถ้าพิจารณาตามการอธิบายของนฤพนธ์นั้น ดูเหมือนว่าตัวตัดแบ่งของคุณลักษณะทั้งสองนั้นอยู่ที่อวัยวะเพศ กล่าวคือสาวข้ามเพศนั้นได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีความใกล้เคียงกับการจัดแบ่งกลุ่มนิยามของ ท็อตแมน (โดยผู้วิจัย) ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไปในข้างต้น ส่วนกลุ่มที่นิยามว่ากะเทยนั้น หากพิจารณาร่วมกับการศึกษาของพรเทพและพลสิทธิ์ ตามข้อมูลก่อนหน้า จะพบความสอดคล้องของคุณลักษณะ (โดยผู้วิจัย) ที่ทั้งสองต่างศึกษากะเทยที่อยู่ในชนบท แล้วพบความแตกต่างในคุณลักษณะจากกะเทยในเมือง ทั้งนี้จากบทสัมภาษณ์ของพรเทพที่ว่า “ถ้าพูดถึงกะเทยอีสานนะ ลบภาพจำของกะเทยสวยในเมืองทิ้งไปเลยพวกเขาไม่ว่างมาสนใจความเป็นผู้หญิงหรอก บางคนขายส้มตำ บางคนอยู่โรงงาน แค่วัฒนนิยามให้ดูว่าเป็นกะเทยเท่านั้นละ แต่กะเทยเหล่านี้เขาจะจัดเต็มแต่งตัวแบบฟ้าขาดก็เฉพาเมืองที่มารวมตัวกันเท่านั้นละ” ซึ่งการศึกษากะเทยในชนบทเป็นการเปิดประตูสู่การจัดแบ่งกะเทยที่ไม่ได้มีตัวแบ่งอยู่ที่อวัยวะเพศเพียงอย่างเดียว

อย่างไรก็ตามแม้ว่าคำนิยามจะแตกต่างกันออกไป แต่หากต้องทำความเข้าใจว่าคำนิยามที่ต่างกัน 3 แบบนั้นมีความเหลื่อมซ้อนกัน เพราะคำนิยามที่ใช้กันต่างใช้สลับกันไปตามจังหวะของชีวิตหรือกะเทยจะเลือกใช้นิยามบางแบบเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง เช่น เวลาอยู่กับเพื่อนสนิท อาจเรียกตนเองว่ากะเทยเวลาอยู่กับสื่อมวลชนอาจเรียกตนเองว่าสาวประเภทสอง ดังนั้น คำนิยามอาจไม่ใช่ภาพตายตัวของการแสดงตัวตนของกะเทย หากแต่สะท้อนถึงความหลากหลายและสั่นไหวของกะเทยที่มีอยู่ในสังคมไทยนั่นเอง

2.2.7 กะเทยกับทุนนิยมและวัฒนธรรมการบริโภค

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบทุนนิยม วัฒนธรรมการบริโภค/บริโภคนิยมกับกะเทยนั้น เริ่มปรากฏในหนังสือ Queer Bangkok: 21st Century Markets, Media and Rights (2011) ของ แจ็คสัน โดยระบบทุนนิยมและวัฒนธรรมการบริโภค/บริโภคนิยมได้ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยเติบโตขึ้นในช่วงปีหลังอย่างมาก และที่สำคัญมีส่วนหล่อหลอมสังคมและวัฒนธรรมกะเทย เกย์ ทอม ดี โดยเฉพาะกะเทยในพัทยา, เชียงใหม่ และภูเก็ต ที่เป็นเมืองท่องเที่ยวต่างๆ ในประเทศไทย ที่ตัวตนของกะเทยแยกออกไม่ได้จากวัฒนธรรมบริโภคที่ปรากฏอยู่ในสถานบันเทิง และธุรกิจบันเทิงที่ทำให้กะเทยมีอาชีพ มีรายได้ สถานประกอบการเหล่านี้ให้อิสระในการแสดงตัวตนของกะเทย แต่ข้อสังเกตประการสำคัญของกะเทยในสังคมไทยนั้น แจ็คสันย้ำว่าวัฒนธรรมกะเทยไทยไม่ได้เลียนแบบจากวัฒนธรรมกะเทยตะวันตก กะเทยไทยยังอยู่บนความคาดหวังจากสังคมในการแสดงบทบาททางเพศที่ถูกต้อง แต่ขณะเดียวกันก็ต้องปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมบริโภคที่มาจากตะวันตก กะเทยไทยจึงมีความซับซ้อนและมีวิธีการแสดงตัวตนที่หลากหลาย

นฤพนธ์ ตัวงวิเศษ และคณะ (2554) ได้ศึกษาเรื่องราวของกะเทยที่สื่อสารในปี ซึ่งเป็นภาพของวัฒนธรรมบริโภคของกะเทย ว่าได้สะท้อนความคิดเรื่องความเป็นหญิงและความสวย โดยกะเทยจะใช้ภาพโปรไฟล์ที่เป็นตัวแทนของตัวเองนั้นเป็นภาพที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นผู้หญิงหรือมีความสวย ทำให้กะเทยไทยให้คุณค่าและความสำคัญกับความเป็นหญิง เพราะเป็นสัญลักษณ์ของการได้รับการยอมรับจากสังคมกะเทยสวยจะได้รับการชื่นชมมากกว่ากะเทยไม่สวย หรือกล่าวได้ว่าสินค้าแห่งความงาม ไม่ว่าจะเป็นเครื่องสำอาง การทำศัลยกรรม หรือการผ่าตัดแปลงเพศนั้นเป็นวัฒนธรรมการบริโภคที่มีอิทธิพลต่อการสร้างตัวตนของกะเทย

สำหรับวัฒนธรรมบริโภคต่อกะเทยนั้นเสมือนเหรียญสองด้าน ที่ด้านหนึ่งเป็นการเปิดพื้นที่ให้กับกะเทยได้แสดงตัวตนทางเพศ ทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารและการสร้างสังคมของตัวเอง แต่อีกด้านหนึ่งเป็นภาพเชิงลบที่สร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกัน จะเห็นได้ว่าสินค้าและบริการที่มีอิทธิพลต่อกะเทยคือสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเรือนร่างความเป็นหญิง ซึ่งเรือนร่างที่มีค่าต้องเป็นเรือนร่างที่สวยงาม สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นภายใต้อุตสาหกรรมความงาม โดยมีกะเทยที่เป็นชนชั้นกลางที่มีรายได้ดีสามารถเข้าถึงได้ ดังนั้นวัฒนธรรมบริโภคที่เป็นกระแสหลักในชุมชนกะเทยจึงเอื้ออำนวยต่อกะเทยที่ฐานะทางเศรษฐกิจดี สำหรับกะเทยชนชั้นแรงงานเป็นเพียงเครื่องมือที่ทำให้วัฒนธรรมบริโภคดำเนินต่อไปได้ โดยที่พวกเขาได้ค่าแรงถูก ความไม่เท่าเทียมและความเหลื่อมล้ำจึงยังปรากฏอยู่ในสังคมบริโภคของกะเทย (Jackson, 2011)

2.2.8 กะเทยกับการแปลงเพศ

การศึกษากะเทยในสังคมไทยอีกประเภทหนึ่งคือการศึกษาการเปลี่ยนร่างกายให้เหมือนเพศสรีระผู้หญิงเต็มตัว ซึ่งการศึกษากลุ่มนี้กลุ่มตัวอย่างเชื่อในความเป็นผู้หญิงของตนว่าเป็นจุดมุ่งหมายสุดท้ายที่หนึ่งชีวิตของกะเทยต้องทำ โดยใช้การเข้าถึงเทคโนโลยีทางการแพทย์เป็นเครื่องมือบรรลุเป้าหมายนั้น อูซา (อูซา ศรีพานิช, 2541) ได้ศึกษาประวัติชีวิตของชายแปลงเพศ มีจุดมุ่งหมายที่จะทำความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกของกะเทย ในการยอมรับความเป็นกะเทย จนพัฒนาไปสู่การแปลงเพศได้อย่างไร ซึ่งอูซา ได้ศึกษาโดยการสัมภาษณ์ประวัติชีวิตแบบเจาะลึกแบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้ได้สรุปการวิเคราะห์ได้ออกเป็น 2 ประเด็น คือการให้ความหมายแก่ตนเอง ชายแปลงเพศได้รับการนิยามตนเองจากการปฏิสังสรรค์กับบุคคลรอบข้างที่มีพฤติกรรมเป็นเหมือนกะเทยทั่วไป ประกอบกับการยอมรับการเป็นกะเทยจากบุคคลอื่น และกระบวนการพัฒนาไปสู่การเป็นชายแปลงเพศ ที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการของการพัฒนาไปเป็นชายแปลงเพศ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย การเกิดความรู้สึกแตกต่างจากคนอื่น, การแยกความรู้สึกและกระทำออกจากเอกลักษณ์, ขั้นตอนของการเปิดเผยตัว และขั้นตอนของการยึดมั่นผูกพัน ส่วนการศึกษาระบบการขัดเกลาทาง

สังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง ของฝนทอง (ฝนทอง พันธุ์ดวน, 2541) ตั้งคำถามในการศึกษาว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้สาวประเภทสองกระทำวิธีการและขั้นตอนต่างๆ ในการแปลงเพศ โดยฝนทองได้ศึกษาตัวแปรอิสระ 6 ประการดังนี้คือ ครอบครัว, กลุ่มเพื่อน, โรงเรียน, คนรัก, อาชีพ และสื่อมวลชน ตัวแปรทั้งหมดนี้ได้มาจากทฤษฎีทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สำหรับวิธีการศึกษา ได้ทำการสังเกตและสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากบุคคล 12 คน ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มเพื่อนและอาชีพเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้เกิดการตัดสินใจแปลงเพศ นอกจากนี้การวิจัยเรื่องนี้ยังเป็นงานวิจัยที่ให้ข้อมูลด้านชีวประวัติอย่างละเอียด ซึ่งบ่งชี้ถึงวิธีการและขั้นตอนในแต่ละขั้นตอนของการแปลงเพศและการปรับเปลี่ยนบทบาททางเพศอีกด้วย นอกจากนี้การศึกษาของนันทิยา (นันทิยา สุคนธปฏิภาค, 2548) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีทางการแพทย์สมัยใหม่กับอัตลักษณ์แห่งความเป็นชายหญิงในประเทศไทย: การเปลี่ยนแปลงร่างกายจาก "ชาย" เป็น "หญิง" การศึกษาดังกล่าวได้อธิบายปรากฏการณ์ที่กะเทยหรือสาวประเภทสองพึ่งพาทางการแพทย์สมัยใหม่เพื่อสร้างรูปลักษณ์ทางกายภาพที่พึงปรารถนาในรูปแบบของการเหมือน "ผู้หญิง" โดยนำแนวคิดของฟูโกต์ ที่เสนอเกี่ยวกับเรื่องปฏิบัติการของ "อำนาจ" มาใช้เป็นกรอบความคิดสำหรับวิเคราะห์ปรากฏการณ์ดังกล่าว ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกรวบรวมมาจากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์สาวประเภทสอง 20 คน อายุ ระหว่าง 18-40 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต และพัทลุง และมีข้อมูลที่ถูกรวบรวมมาจากการสัมภาษณ์บุคลากรทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์นี้ 3 คน รวมทั้งข้อมูลที่ถูกรวบรวมจากแหล่งข้อมูลทางเอกสารจากผลการศึกษาพบว่าสามารถอธิบายได้ว่า การพึ่งพาทางการแพทย์นี้เป็นรูปแบบหนึ่งของความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางการแพทย์ระหว่างสถาบันการแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์กับสาวประเภทสอง ซึ่งความสัมพันธ์นี้นำไปสู่การสร้างรูปแบบประเภทหนึ่งของรูปลักษณ์ทางกายภาพและอัตลักษณ์ของมนุษย์ขึ้นมาในลักษณะที่เหมือน "ผู้หญิง" ภายใต้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจเช่นนี้ ทั้งสถาบันการแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์และสาวประเภทสอง ต่างก็ใช้ปฏิบัติการของอำนาจผ่านการผลิตและการใช้ความรู้ทางการแพทย์และความรู้แบบเฉพาะให้เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การสร้างรูปลักษณ์ทางกายภาพที่สาวประเภทสองพึงปรารถนา ในแนวทางและจุดมุ่งหมายที่ต่างกันโดยที่สถาบันการแพทย์และบุคลากรมีแนวทางและจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยผดุงและสนับสนุนให้สังคมแบบรักต่างเพศที่ดำรงอยู่นี้ให้คงอยู่ต่อไป แต่สำหรับสาวประเภทสองแล้ว การใช้ปฏิบัติการของอำนาจทางการแพทย์นี้เพื่อนำไปสู่การสร้างรูปลักษณ์ทางกายภาพในรูปแบบที่เหมือนผู้หญิง

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาการผ่าตัดแปลงเพศของกะเทยในต่างประเทศ โดย Tsoi , Kok , Yco and Ratnam (1995) ในประเทศสิงคโปร์ ที่ติดตามผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนเพศ ปี ค.ศ. 1989

ศึกษาการปรับตัวทางเพศและการปรับตัวทางสังคมจำนวน 11 คน โดยก่อนการผ่าตัดผู้ป่วยทุกคนมีสถานภาพโสด แต่ภายหลังการผ่าตัดแล้วพบว่า 6 ใน 11 คน แต่งงานแล้วย้ายไปอยู่ต่างประเทศ อีกทั้งปัญหาเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน การเดินทาง และการประกอบอาชีพหมดไป แต่ยังไม่มียุติการสมรส ส่วน Harish and Sharma (Harish D. and Sharma B., 2003) ประเทศอินเดีย ได้กล่าวว่า ปัจจุบันวงการแพทย์เชื่อว่าภาวะที่บุคคลต้องการเปลี่ยนเพศเป็นความผิดปกติของเอกลักษณ์ทางเพศ โดยต้องมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้ป่วยละเอียดถี่ถ้วน แต่การกำหนดเพศใหม่ด้วยการผ่าตัดแปลงเพศนั้นนำไปสู่ความซับซ้อนด้านกฎหมาย แม้ว่าสังคมจะให้การยอมรับมากขึ้นก็ตาม โดยในหลายๆ ประเทศได้ปรับเปลี่ยนกฎหมายให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางแพทย์ แต่อีกหลายประเทศก็ยังคงไม่ชอบด้วยกฎหมายอยู่เช่นเดิม

การทำศัลยกรรมนั้นได้ถูกนำมาศึกษาเชื่อมโยงกับการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ จากบทความของ David Reznik (2004) (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560b) เรื่อง “Capitalist Medicine and Gender Identity Disorder” ได้สะท้อนให้เห็นถึงการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศผ่านเทคโนโลยีและความรู้ทางการแพทย์ โดยเฉพาะกลุ่มบุคคลข้ามเพศ (ทั้งชายที่มีใจเป็นหญิงและหญิงที่มีใจเป็นชาย) ที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงร่างกายให้ตรงกับจิตใจด้วยการแพทย์ แต่จุดสำคัญคือการแพทย์ไม่ได้เป็นการแก้ไขปัญหาเพศภาวะ แต่การแพทย์เป็นการตอกย้ำลักษณะเพศภาวะของบุคคลข้ามเพศให้อยู่นอกรอบเช่นเดิม อีกทั้งยังทำให้ความรู้ทางชีววิทยายังดำรงอยู่ได้ในเพศภาวะ กล่าวคือกลุ่มคนข้ามเพศจะยังรู้สึกว่าคุณเองมีภาวะที่ผิดปกติที่ต้องได้รับการแก้ไข ผู้ศึกษายังขยายความเพิ่มเติมอีกว่าแพทย์จึงไม่ต่างไปจากนายทุนอุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้แสวงหาประโยชน์จากคนป่วย ซึ่งก็คือบุคคลข้ามเพศที่รอการรักษาโดยการผ่าตัดแปลงเพศให้พวกเขาได้หายเป็นปกติ เช่นนี้แล้วการผ่าตัดแปลงเพศจึงเป็นเครื่องมือสำหรับการยืนยันความจริงแท้ของเพศภาวะ (essential sign of gender) เพราะความรู้ของแพทย์ใช้วิธีวิเคราะห์ตัดสินความเป็นหญิง ความเป็นชายเท่านั้น กรณีดังกล่าวทำให้อัตลักษณ์ของคนข้ามเพศกลายเป็นสิ่งที่วิทยาศาสตร์สร้างขึ้น แม้ว่าคนที่ผ่าตัดแปลงเพศจะเชื่อว่าตนเองมีความสุข แต่ความสุขนี้ คือมายาคติที่รองรับบรรทัดฐานของเพศภาวะแบบชีววิทยา และสืบทอดวิธีคิดแบบคู่ตรงข้ามให้ดำเนินต่อไป ส่วนการศึกษาของ Mary Burke (2010) เรื่อง “Transforming Gender: Medicine, Body Politics, and the Transgender Rights Movement” ได้อธิบายว่าอัตลักษณ์ของคนข้ามเพศนั้นมีความสัมพันธ์กับความรู้ทางการแพทย์และขบวนการเรียกร้องสิทธิของคนข้ามเพศ ในมิติที่ว่าคนข้ามเพศได้พึ่งพาความรู้ทางการแพทย์เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง ทำให้คนข้ามเพศมองตัวตนในลักษณะวัตถุวิสัยและปรารถนาที่จะได้สิทธิเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกับคนข้ามเพศนั้นก็กลับมีความย้อนแย้งระหว่างการเปลี่ยนแปลงร่างกายที่ต้องพึ่งการแพทย์กับ

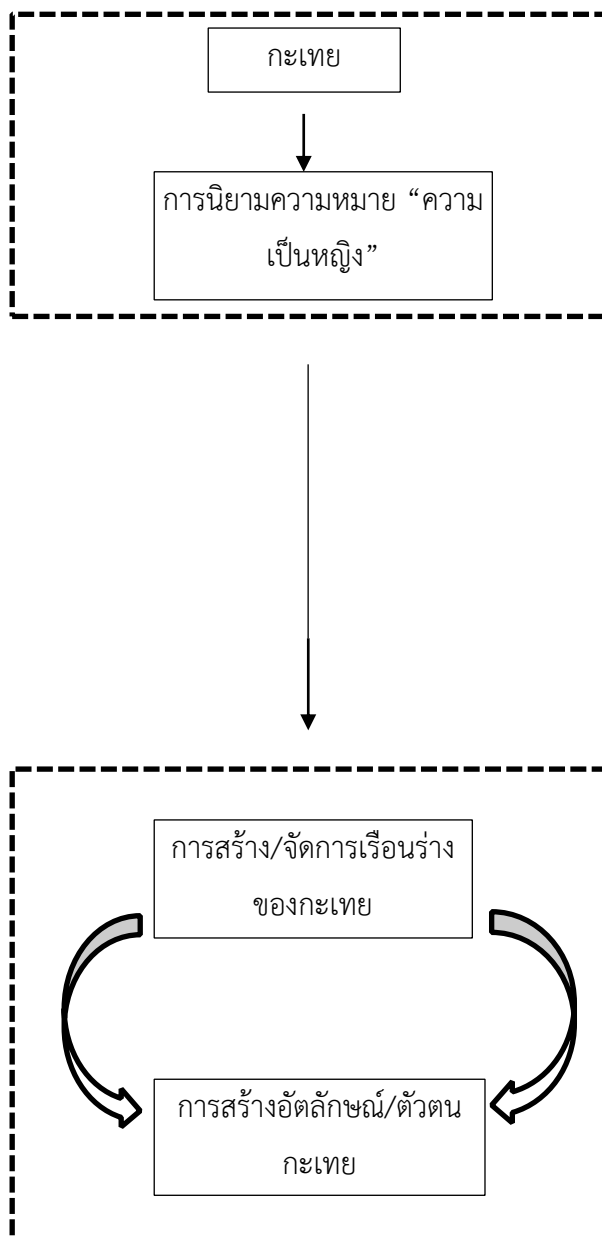

3143092314

CT :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

การเรียกร้องสิทธิเพื่อทำลายความรู้ที่การแพทย์ได้สร้างขึ้นเมื่อเกิดความไม่ลงรอยขึ้น ทำให้เกิดการยอมรับและปฏิเสธความรู้ทางการแพทย์ในเวลาเดียวกัน

2.3 กรอบการวิเคราะห์

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีศึกษาจากเอกสาร หนังสือ บทความวิชาการของไทยและต่างประเทศ และงานวิจัยต่างๆ โดยเป็นการศึกษาแบบวิเคราะห์ เอกสาร และสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน ที่มีอายุระหว่าง 20-55 ปี (เพราะเป็นชั้น บรรณานิติภาวะ และเป็นช่วงวัยที่มีลักษณะทางกายภาพเหมือนเพศภาวะแบบผู้หญิงแล้ว อีกทั้งยังสามารถตัดสินใจทำศัลยกรรมได้โดยไม่ต้องมีการลงนามรับรองจากผู้ปกครอง)

2.1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกะเทย ตามลักษณะคำนิยามที่กำหนดไว้ในการศึกษา ซึ่งเป็นการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ทั้งหมด 22 คน เพื่อให้ข้อมูลมีความหลากหลายและเป็นประโยชน์ในการเปรียบเทียบจุดเหมือนและต่าง ผู้วิจัยได้สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างผ่านเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้

3.1.1 การจัดประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะแบ่งประเภทของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ โดยมีเกณฑ์การจัดกลุ่มเบื้องต้นจากการแบ่งตามลักษณะและระดับการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกเป็นหลัก เพื่อศึกษาประเด็นความแตกต่างในกระบวนการสร้างตัวตนกะเทยที่มีผลลัพธ์ในการแสดงถึงภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับที่นฤพนธ์ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2557) ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กะเทยที่มีคุณลักษณะมีการเปลี่ยนแปลงร่างกายและผ่านการผ่าตัดแปลงเพศ จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 2 กะเทยที่มีคุณลักษณะมีการเปลี่ยนแปลงร่างกายและยังไม่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศ จำนวน 10 คน

กลุ่มที่ 3 กะเทยที่มีคุณลักษณะยังไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงร่างกายและไม่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศ จำนวน 5 คน

อย่างไรก็ตามการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มนั้น เป็นการจัดกลุ่มขั้นต้นเพื่อนำไปสู่การค้นพบในประเด็นการสร้างอัตลักษณ์ของกะเทย

3.1.2 การพิจารณาจากภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนในมิติเศรษฐกิจและสังคม

ภายหลังจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การแบ่งตามรูปลักษณะภายนอกแล้ว ผู้วิจัยจะพิจารณาจากภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างเป็นเกณฑ์ขั้นที่สอง ให้มีความแตกต่างกัน ทั้งประเด็นเรื่องอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา สภาพครอบครัว และสภาพแวดล้อม เพื่อสามารถวิเคราะห์ถึงความแตกต่างกันในกลุ่มกะเทยที่มีความหลากหลายได้ และหลีกเลี่ยงการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีเป็นกลุ่มเดียวกันเพียงแต่มีความแตกต่างกันในภาพลักษณ์ ทั้งนี้เพราะความแตกต่างในมิติเศรษฐกิจและสังคมจะส่งผลกระทบต่อระบบความคิดความเชื่อ ระบบคุณค่าและการนิยามตนเองที่แตกต่างกันออกไป (เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2546)

3.1.3 การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการหากกลุ่มตัวอย่างโดยเริ่มจากกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยที่รู้จักและยินดีให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นลำดับแรก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และ 2 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ขอให้กลุ่มตัวอย่างช่วยแนะนำคนรู้จักที่เป็นกะเทยในแวดวงต่างๆ ต่อ เพื่อเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างคนอื่นๆ และผู้วิจัยจะเป็นผู้ติดต่อเพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ในลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์เบื้องต้นในรอบแรก และนำมาพิจารณาว่าข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีภูมิหลังหรือประเด็นที่น่าสนใจอย่างไร หากมีความซ้ำซ้อนกับกลุ่มตัวอย่างเดิมที่มีอยู่และ จะทำการหากกลุ่มตัวอย่างใหม่ แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้วิธีเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างจากความสัมพันธ์กับคนรู้จักในกลุ่มธุรกิจเพื่อขอความช่วยเหลือในการสำรวจกลุ่มพนักงานที่เป็นกะเทยตามกลุ่มอาชีพที่ต้องการ รวมถึงผู้วิจัยได้หาข้อมูลเบื้องต้นสำหรับแหล่งที่อยู่และที่ทำงานของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ และลงพื้นที่หาด้วยตนเอง

3.2 วิธีการเก็บข้อมูล

การศึกษาเรื่องความเป็นหญิงกับการสร้างเรือนร่างของหญิงในร่างชาย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

3.2.1 การเก็บข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ แนวคิด วรรณกรรม และผลงานวิจัยต่างๆ โดยนำเนื้อหาามาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไป

เกี่ยวกับความเป็นหญิงจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ในเบื้องต้นพบว่าข้อมูลความเป็นหญิงเป็นการอธิบายในเชิงภาพรวม ที่ไม่ได้แสดงถึงคุณลักษณะอย่างชัดเจน โดยเฉพาะความเป็นหญิงที่สัมพันธ์กับมิติของกะเทย ผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลจากทั้งหนังสือ วารสารวิชาการ ผลงานวิจัยต่างๆ เพื่อโยงประเด็นความเป็นหญิงในภาพรวมของสังคม เข้าสู่ความเป็นหญิงที่มีความสัมพันธ์กับกะเทย

3.2.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยเทคนิควิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth Interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ (formal and informal technique) โดยเฉพาะช่วงแรกของการเก็บข้อมูล เพื่อทำความรู้จักและสร้างความสนิทสนมและคุ้นเคย ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความไว้วางใจในผู้วิจัยและเกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดการให้ข้อมูลเกี่ยวประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นอย่างเต็มใจและรอบด้าน ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประมาณ 2-3 ครั้งต่อกลุ่มตัวอย่าง 1 คน ซึ่งการสัมภาษณ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์เจาะประเด็นในเชิงลึก ผ่านคำถามที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้ในเบื้องต้น ด้วยวิธีการพูดคุย และเมื่อกลุ่มตัวอย่างให้คำตอบที่เป็นประเด็นน่าสนใจเพิ่มเติม ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เจาะลึกในประเด็นนั้นๆ เพิ่มเติม

3.3 การเก็บรวบรวมและการนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ เครื่องบันทึกเสียง เพื่ออัดเทปเสียงสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน (ผู้วิจัยได้ขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างก่อนการสัมภาษณ์) และใช้แบบบันทึกหรือแบบสังเกต เพื่อบันทึกข้อมูล หรือความคิดเห็นระหว่างการสัมภาษณ์ เพื่อจดประเด็นปลีกย่อยที่ได้ระหว่างการสัมภาษณ์

ในส่วนของการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้คำพูดของกลุ่มตัวอย่างเป็นหลัก เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยตรง และลดโอกาสที่ข้อมูลจะถูกตีความโดยผู้วิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาแบ่งประเภท และเข้าสู่การวิเคราะห์และตีความตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นจะสรุปข้อมูลทั้งหมดตลอดจนนำเสนอต่อไป

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาความเป็นหญิงกับการสร้างเรือนร่างของหญิงในร่างชายนั้นเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาการให้ความหมายความเป็นหญิง และการสร้างเรือนร่างความเป็นหญิงของกะเทยในฐานะที่เป็นกระบวนการสร้างตัวตนโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจงทั้งหมด 22 คน ซึ่งมีการพิจารณาความแตกต่างในภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างเป็นหลัก

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจงทั้งหมด 22 คน ที่มีอายุระหว่าง 20-55 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนเป็นกะเทยที่มีพื้นฐานการแสดงออกทางกายภาพแบบผู้หญิง กล่าวคือมีการแต่งกายและรูปลักษณ์แบบผู้หญิงที่เป็นปกติในการใช้ชีวิตประจำวัน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีความแตกต่างในเชิงภูมิหลังและระดับของการเปลี่ยนแปลงในเชิงรูปลักษณ์ของความเป็นผู้หญิง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมีข้อมูลทั่วไปโดยสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ	อาชีพ	รายได้	ภูมิลำเนาเดิม	ลักษณะรูปลักษณ์ภายนอก
1. ดิว	25	นางโฮว์	45,000-60,000	กรุงเทพฯ	- แปลงเพศแล้ว ผมตรงยาว รูปร่างสมส่วน สวย ตัวเล็ก ผิวขาวเนียน แต่งกาย ด้วยเสื้อผ้าแนวเซ็กซี่
2. สกาย	25	ที่ปรึกษา ด้านความ งาม	30,000-40,000	กรุงเทพฯ	- แปลงเพศแล้ว ผมยาว ตัวเล็ก ผอม หน้าคม คล้ายผู้หญิงแถบอินเดีย มีผิวสี น้ำผึ้ง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าแนว เซ็กซี่

3. วินัส	27	ทันตแพทย์	55,000-65,000	กรุงเทพฯ	- แปลงเพศแล้ว ผมยว ไว้หน้าม้า ใส่แว่นสลับกับคอนแทคเลนส์ ผิวสีน้ำผึ้ง รูปร่างผอมสมส่วน แต่งหน้า บางๆ บุคลิกเรียบร้อย
4. ทอफी	28	แพทย์	65,000-75,000	กรุงเทพฯ	- แปลงเพศแล้ว ผมยว รูปร่างสูง ผอม ผิวขาว ตาดี แต่งหน้าบางๆ บุคลิกเรียบร้อย แต่งกายด้วยเสื้อผ้าธรรมดา
5. จิว	31	ข้าราชการ	40,000-50,000	กรุงเทพฯ	- แปลงเพศแล้ว ผมยวประจำ รูปร่างสมส่วน ผิวขาว ตาดี แต่งหน้าบางๆ บุคลิกมั่นใจ แต่งกายเหมือนผู้หญิงทำงานทั่วไป
6. เพี้ยต	33	รับจ้างอิสระ	40,000-50,000	กรุงเทพฯ	- แปลงเพศแล้ว ผมยวตรง รูปร่างสูง สมส่วน ผิวขาวเนียน แต่งกายด้วยเสื้อผ้าเรียบร้อย มีความเป็นผู้ใหญ่
7. เคท	33	พนักงานบริษัทเอกชน	65,000-75,000	กรุงเทพฯ	- แปลงเพศแล้ว ผมยวตรง รูปร่างสูง ท้วม ผิวสองสี เน้นแต่งกายที่เห็นสัดส่วนชัดเจน มีบุคลิกและการพูดที่มั่นใจ
8. วีวี	25	ธุรกิจส่วนตัว / ดีไซน์เนอร์	35,000-40,000	กรุงเทพฯ	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมยวประจำ รูปร่างท้วมและไม่สูงมากนัก ผิวขาว แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีความเป็นแฟชั่น

3143092314

CD :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

9. เอมม่า	26	พยาบาล	25,000- 35,000	มหาสาร คาม	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมยาวถึงกลางหลัง รูปร่างเล็ก ไม่สูงมาก ตาคม ผิวสองสี บุคลิกเรียบร้อย
10. เอิร์ธ	27	ที่ปรึกษา ด้านความ งาม	40,000- 45,000	กรุงเทพฯ	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมตรงยาวปิดแผ่นหลัง รูปร่าง สูงแต่สมส่วน ผิวสองสี แต่งหน้า เข้ม แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สีสัน โดดเด่น บุคลิกมั่นใจ
11. บู้ค	29	ทันต แพทย์	65,000- 75,000	กรุงเทพฯ	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมยาวถึงกลางหลัง ใส่แว่น ผิวสองสี แต่งหน้าแบบบาง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีเข้ม บุคลิก สุชุม เป็นผู้ใหญ่
12. เป้	35	อาจารย์ มหาวิทยาลัย	60,000- 80,000	กรุงเทพฯ	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมชอยสั้น สีคว้นบุหรี ใสตุ้มหู แบบห่วงใหญ่ บุคลิกคล้าย ผู้หญิงมั่นใจ มีผิวสองสี รูปร่าง ผอมสูง
13. ริน	24	พนักงาน โรงงาน	12,000- 14,000	สมุทร สงคราม	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมตรงยาวปิดแผ่นหลัง รูปร่าง ผอมสูง แต่งหน้าสีสันจัดจ้าน แต่งกายลักษณะเซ็กซี่ มีมวล กล้ามเนื้อที่แขนจากการทำงาน เล็กน้อย
14. อั้น	25	พนักงาน เสิร์ฟ	13,000- 15,000	อุดรธานี	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมยาวประบ่า เกือบผมเรียบร้อย แต่งหน้าบางๆ รูปร่างสูง สมส่วน ผิวสองสี

3143092314

CT :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

15. เตี้ย	33	พนักงาน แคชเชียร์	17,000- 18,000	พิษณุโลก	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมตรงยาวประบ่า เก็บผมมวย ตลอดเวลา แต่งหน้าบางๆ รูปร่างผอมสูง มีผิวขาว บุคลิก เรียบร้อย เสียงใหญ่
16. ปูนิม	30	พนักงาน ชาย	15,000	หนองคาย	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมหยิกยาวประบ่า รวบผมเป็น มวยด้านหลังตลอดเวลา รูปร่าง อ้วน ไม่สูงมาก ผิวคล้ำ มีจุดเด่นที่ลักษณะการแต่งหน้า แบบกริดตาสีดำเป็นเส้นใหญ่
17. พอล ล่า	38	พนักงาน เสิร์ฟ	20,000- 25,000	นครราช สีมา	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมยาวประบ่า รวบผมเป็นหาง ม้า และผมเปิดผมด้านหน้า มีรูปร่างท้วมและไม่สูงมาก ผิวสองสี ใส่ตุ้มหูแบบยาว แต่งหน้าด้วยสีส้นสดใส บุคลิก สนุกสนาน
18. ไก่	37	แรงงาน ก่อสร้าง	วันละ 400-450	สตูล	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมยาวถึงกลางหลัง ลักษณะ หยิก สีน้ำตาลทอง รูปร่างผอม สูงใหญ่ ค่อนข้างกำยำ และมี มวลกล้ามเนื้อที่แขนและขาแบบ ผู้ชายอย่างชัดเจน แต่งหน้า บางๆ ไม่มีการทำศัลยกรรมใดๆ
19. หนุ่ย	46	แรงงาน แบก ข้าวสาร	วันละ 200-300	หนองคาย	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมยาวแบบหยิก ยาวถึงกลาง หลัง รวบผมครึ่งหัวตลอดเวลา ร่างกายผิวพรรณสองสี และ หยาบกร้านแบบผู้ชาย แต่งหน้า

					ทาปากสีแดงตลอดเวลา มี กลิ่นที่แขน แต่งกายด้วย เสื้อเชิ้ตแบบผู้หญิงกับกางเกง ไม่มีการทำศัลยกรรมใดๆ
20. ต้อย	45	หาบเร่ขาย ขนม	วันละ 300-350	อุตรดิตถ์	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมทรงบ๊อบยาวประมาณตั้งหู ผมสีดำสลับขาว แต่งหน้าทา ปากสีแดงทุกวัน รูปร่างเหมือน ผู้ชายทั่วไป ผอม ไม่สูงมากนัก ผิวคล้ำจากการตากแดด แต่ ต้อยจะแต่งกายด้วยชุดที่คล้าย ชุดราตรียาวทุกวัน ไม่มี การทำศัลยกรรมใดๆ
21. มิ่ง	47	เปิดกล่อง โซ้ว	วันละ 400-500	สงขลา	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมยาวสีน้ำตาลประป่า รูปร่าง ผอมสูง ลักษณะคล้ายผู้ชาย ทั่วไปที่ไว้ผมยาว บริเวณใบหน้า ยังมีรอยหนวดเล็กน้อย และ ค่อนข้างโทรม ไม่มี การทำศัลยกรรมใดๆ
22. โจ้	51	หมอนวด	8,000- 10,000	ขอนแก่น	- ยังไม่ได้แปลงเพศ ผมหยิกยาวประป่า สีดำ มัดผม เป็นหางปลา ร่างกายแบบผู้ชาย ทั่วไป ผิวดำแดง มีมวล กล้ามเนื้อที่แขน แต่งหน้าทา ปากบางๆ ทาเล็บสีสดใส แต่งกายด้วยเสื้อโปโลกับ กางเกงขายาวทั่วไป ไม่มี การทำศัลยกรรมใดๆ

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างข้างต้นจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลายทั้งมิติด้านอายุ อาชีพ รายได้ที่ได้รับ รวมถึงรูปลักษณ์ภายนอก และจากข้อมูลภาคสนามผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ เพื่อที่จะสามารถสำรวจข้อมูลเชิงประจักษ์ถึงกระบวนการสร้างเรือนร่างภายใต้ความเป็นหญิง ตามสมมติฐานว่ากะเทยมีความหลากหลายในการแสดงตัวตนทางร่างกาย โดยทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบไปด้วย

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศ และมีอวัยวะเพศแบบผู้หญิงแล้ว ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ 1-7 (ติว, สกาย, วินัส, ทอฟฟี่, จี๊ว, เพี้ยต และเคท) โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มดังกล่าวมีรูปลักษณ์ภายนอกโดยรวมที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงร่างกายของผู้หญิง ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนร่างกายด้วยวิธีต่างๆ และทำการผ่าตัดแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว ในส่วนมิติด้านอาชีพและรายได้โดยรวม กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพตามการตัดสินใจด้วยตนเอง และมีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,000-75,000 บาทต่อเดือน ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่มีรายได้ค่อนข้างสูง และไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ 8-17 (วีวี, เอมม่า, เอิร์ธ, บัค, เป้, ริน, อัน, เตี้ย, ปูนิม และพอลล่า) โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มดังกล่าวมีรูปลักษณ์ภายนอกโดยรวมที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มที่หนึ่งมากนัก กล่าวคือมีการปรับเปลี่ยนร่างกายของตนเองด้วยวิธีต่างๆ แต่ยังไม่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศ ในส่วนมิติด้านอาชีพและรายได้โดยรวมสำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองนั้น มีความหลากหลายมากกว่ากลุ่มที่หนึ่ง กลุ่มตัวอย่างมีการประกอบอาชีพทั้งที่จากการตัดสินใจด้วยตนเอง และเลือกประกอบอาชีพบนพื้นฐานข้อจำกัดด้านครอบครัวและระดับฐานะทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มที่มีการผสมกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ปานกลางถึงค่อนข้างสูง ไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ กับระดับรายได้ค่อนข้างต่ำ

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ 18-22 (ไก่, หนุ่ย, ต้อย, มิ่ง, โจ้) โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มดังกล่าวมีรูปลักษณ์ภายนอกที่ยังไม่มีการปรับเปลี่ยนร่างกายของตนเองยกเว้นเพียงการไว้ผมยาว และแต่งกายแบบผู้หญิงในบางวัน ที่เป็นการแสดงถึงการมีคุณลักษณะแบบผู้หญิง ซึ่งทางด้านร่างกายภายนอกยังมีลักษณะโดยรวมที่ใกล้เคียงกับเพศชาย ในส่วนมิติด้านอาชีพและรายได้ มีความใกล้เคียงกัน คือ ประกอบอาชีพอยู่ในภาคแรงงาน และอาชีพที่มีลักษณะการทำงานที่ไม่เป็นทางการ ระดับรายได้ต่ำ ซึ่งสามารถอธิบายระดับรายได้และอาชีพของกลุ่มตัวอย่างตามความเข้าใจของสังคม

โดยทั่วไปได้ด้วยคำว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพแบบหาเช้ากินค่ำ เพื่อเลี้ยงชีพในชีวิตประจำวันเท่านั้น

อย่างไรก็ตามการแบ่งกลุ่มของผู้วิจัยใช้เกณฑ์เบื้องต้นจากการแบ่งตามลักษณะและระดับการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับที่นฤพนธ์ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2557) ได้เสนอไว้ในบทความที่วิพากษ์กะเทย ว่าปัจจุบันกะเทยนิยมตนเองอยู่ 3 กลุ่มหลักๆ คือ กะเทย, สาวประเภทสอง และสาวข้ามเพศ แต่หากพิจารณาพร้อมกับข้อมูลพื้นฐานที่เป็นภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนั้น ภายใต้เกณฑ์การแบ่งตามรูปลักษณ์จะมีนัยของความแตกต่างเรื่องราวได้ประกอบอยู่ด้วย

4.2 การนิยามและสำนึกความเป็นหญิงของกะเทย

จากการทบทวนวรรณกรรมในเบื้องต้น ได้พบว่าการศึกษเกี่ยวกับชีวิตและอัตลักษณ์กะเทยที่นอกเหนือไปจากกะเทยชนชั้นกลางในเมือง แสดงให้เห็นถึงกลุ่มกะเทยแต่ละกลุ่มมีการแสดงอัตลักษณ์ที่มีรูปแบบเฉพาะตัว จึงเป็นช่องว่างของการศึกษาในการที่จะสำรวจความหมายที่อยู่เบื้องหลังในการอธิบายการแสดงออกทางอัตลักษณ์ของกะเทยที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งนำมาสู่การศึกษาในประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์แรกโดยมุ่งศึกษาการให้ความหมายความเป็นหญิงของกะเทย เพื่อตอบคำถามวิจัยว่ากะเทยให้ความหมายความเป็นหญิงว่าอย่างไร ภายใต้กรอบการพิจารณาว่า มนุษย์ที่เป็นผลผลิตของวาทกรรมซึ่งมนุษย์เป็นเพียงผู้พูดภายใต้ การถูกกำหนด สร้างและกำกับจากสังคมของ มิเชล ฟูโกต์ (เบญจวรรณ อุปัชฌาย์, 2561) ซึ่งผู้วิจัยจะใช้วิธีการตีความความหมายความเป็นหญิงของกะเทยผ่านการตั้งประเด็นสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งการตีความหมายจากการรับรู้ระดับปัจเจกและการนิยามจากการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับสังคม ร่วมกับภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำให้ทราบความหมายของความเป็นหญิงในระดับความคิดหรืออุดมคติที่พวกเขาอธิบายตนเองว่าคือใคร และแตกต่างจากคนอื่นอย่างไร ซึ่งจะเชื่อมโยงกับประเด็นการสร้างความเป็นผู้หญิงผ่านร่างกายในฐานะที่เป็นตัวตนที่จะศึกษาต่อไป

4.2.1 การนิยามและการตีความหมายในระดับปัจเจก

การสำรวจความหมายของความเป็นหญิง รวมถึงสำนึกในความเป็นหญิงนั้น กลุ่มตัวอย่างมีการนิยามความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนความรู้ที่อยู่เบื้องหลังการนิยามซึ่งแตกต่างกันตามไปด้วย โดยสามารถอธิบายการนิยามจากการรับรู้ในระดับปัจเจกได้ออกเป็น 4 รูปแบบดังนี้

ก) ความหมายแรกเป็นความหมายที่มีกลุ่มตัวอย่างนิยามความเป็นหญิงของตนเอง คือ สิ่งที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่กำเนิด เพียงแค่เกิดมาในร่างกายแบบผู้ชาย ดังนั้นการกลับไปสู่ร่างกายแบบผู้หญิงจึงเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างได้กระทำ ในรูปแบบของการพัฒนาความเป็นผู้หญิงของตนเองไปตามขั้นตอน อีกทั้งการทำศัลยกรรมและการแปลงเพศก็เป็นหนึ่งวิธีที่เลือกใช้ เพื่อที่จะนำไปสู่ความเป็นผู้หญิงได้ตามที่ตั้งไว้ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้อธิบายการให้ความหมายของตนเองผ่านบทสัมภาษณ์ไว้ดังนี้

- ดิวิ : ไม่เคยคิดว่าตนเองเกิดมาเป็นผู้ชายเลย เราเกิดมาเป็นผู้หญิง จิตใจเราคือผู้หญิง เพียงแค่รอให้ร่างกายเราเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ (ดิวิ, สัมภาษณ์, 27 กันยายน 2561)
- สกาย : ตั้งแต่จำความได้คิดมาโดยตลอดว่าเราคือผู้หญิง คำว่าผู้ชายไม่เคยอยู่ในความคิดหรือความทรงจำของเราเลย แต่เราเพียงเป็นผู้หญิงผิดที่ (ร่างกาย) แต่มันก็จัดการให้เป็นผู้หญิงตามที่เราต้องการได้ (สกาย, สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2561)
- วินัส : เราคือผู้หญิงตั้งแต่จำความได้ เราทำทุกอย่างให้เหมือนผู้หญิงมาโดยตลอด และเราก็อยากใช้ชีวิตแบบผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบเหมือนผู้หญิงทั่วไป (วินัส, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2561)
- เอิร์ช : เราคือผู้หญิง ไม่ว่าจะเกิดมาในร่างกายไหน เราก็คือผู้หญิง ในเมื่อจิตใจเราคือผู้หญิง 100% หลังจากนั้นก็แค่ทำทุกอย่างให้เป็นผู้หญิงเท่านั้นเอง (เอิร์ช, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2561)
- บุ๊ค : ไม่เคยอยากเป็นผู้ชายเลย เป็นผู้หญิงเต็มตัว เราทำตัวให้เป็นผู้หญิงมากที่สุด ทั้งจากจิตใจ และที่สำคัญที่สุดคือร่างกาย ตั้งแต่แต่งตัว แต่งหน้า จัดการกับร่างกายให้เหมือนผู้หญิงมากที่สุด ไม่ได้อยากมีความเป็นผู้ชายอยู่เลย (บุ๊ค, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2561)
- เพ็ญ : คิดว่าตัวเองเกิดมาเป็นผู้หญิงนะ จิตใจเราอยากเป็นผู้หญิงมาโดยตลอด เราตามใจตัวเองที่อยากเป็นผู้หญิงมาตลอด แต่ยังไงก็เข้าใจโลกอยู่แหละว่าเราเป็นผู้หญิงที่อยู่ในร่างกายของผู้ชาย (เพ็ญ, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2561)
- เคท : เราคือผู้หญิงทุกๆ ไปคนนึงเลย ไม่รู้ว่าคนข้างนอกจะมองว่าเราเป็นผู้ชายที่แต่งตัวผู้หญิงหรือเปล่า แต่สำหรับเราเราคือผู้หญิงตั้งแต่เกิด (เคท, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2561)

ข) ความหมายที่สอง กลุ่มตัวอย่างได้อธิบายการนิยามความเป็นหญิงของตนเองที่มีลักษณะคล้ายกับความหมายแบบแรก กล่าวคือ ความเป็นหญิงคือสิ่งที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่กำเนิด เพียงแต่ความเป็นหญิงได้เกิดมาในร่างกายของผู้ชาย ทั้งนี้สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลที่เป็นความแตกต่างคือการเกิดมาในร่างกายผู้ชายของพวกเขา นั้น เป็นความผิดปกติที่อธิบายได้ด้วยวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ หรือกล่าวได้ว่าพวกเขาอยู่ในกลุ่มที่มีอาการของโรคที่เรียกว่า ความผิดปกติทางอัตลักษณ์ (Gender Identity Disorder หรือ GID)⁵ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงเชื่อว่าตนเองคือผู้ป่วยที่ผิดปกติ การเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นผู้หญิงนั้น ต้องถูกรักษาโดยทางการแพทย์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้อธิบายการให้ความหมายของตนเองผ่านบทสัมภาษณ์ไว้ดังนี้

ทอफी : เราเกิดมาเป็นผู้หญิงนะ แต่โอเคแค่ร่างกายตอนเกิดมาเป็นผู้ชาย ก็เลยต้องจัดการให้เป็นผู้หญิงตามที่เราต้องเป็น แต่การข้ามเพศไปเป็นผู้หญิง มองดีๆ มันก็คือหนึ่งในโรคนะ ถ้าได้รับการตั้งแต่อ่อนแรกก็จะทำให้เป็นผู้หญิงมากขึ้น เหมือนขึ้น เช่น ต้องรีบพบจิตแพทย์เพื่อรักษาเลยใหม่ (ทอफी, สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2561)

จิว : สำหรับเรา เราคือผู้หญิงคนหนึ่งนะ แต่พอเราอยู่ในร่างกายผู้ชายตอนเกิด มันทำให้เราต้องจัดการสรีระทางเพศที่เกิดมาให้ตรงกับเพศที่เรารู้สึก ด้วยการแบบแปลงเพศที่เป็นการรักษา แต่ไม่ได้ถึงขนาดมองว่าตัวเองเป็นโรคนะ (จิว, สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2561)

ค) ความหมายที่สาม เป็นความหมายที่กลุ่มตัวอย่างอธิบายว่า พวกเขายอมรับในการเกิดมาของตนเองว่าเป็นผู้ชาย แต่มีจิตใจแบบผู้หญิง กล่าวได้ว่าคุณลักษณะการนิยามของกลุ่มนี้ มีลักษณะของคนี่ร่างกายเป็นชายแต่ใจเป็นหญิง ซึ่งความเป็นผู้ชายนั้นได้รับการยอมรับ แต่เป็นการยอมรับในฐานะของร่างกายตอนกำเนิดเท่านั้น แต่ไม่ใช่สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างต้องการมีอยู่เพื่อดำรงชีวิต กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จึงพยายามไปสู่ความเป็นผู้หญิงทั้งร่างกายและจิตใจที่มีความจำเป็นในการแสดงออกในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างได้อธิบาย การให้ความหมายของตนเองผ่านบทสัมภาษณ์ไว้ดังนี้

⁵ ความผิดปกติทางอัตลักษณ์ หรือ Gender Identity Disorder (GID) หมายถึง อาการที่บุคคลมีความทุกข์กับการมีเพศสรีระที่ตรงข้ามกับความรู้สึก ซึ่งถือเป็นความผิดปกติทางการแพทย์ จากการถูกจัดหมวดหมู่ในเรื่องความรู้สึกทางเพศ ภายใต้อุตสาหกรรมเรื่องเพศในทางวิทยาศาสตร์ โดยการรักษาของอาการดังกล่าว คือ การเปลี่ยนเพศสรีระให้ตรงกับจิตใจ หรือทำให้เพศภาวะที่อยู่ในจิตใจของบุคคลสอดคล้องกับเพศสรีระที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ เมื่อร่างกายและจิตใจตรงกันก็จะทำให้หายจากอาการผิดปกติ (Stryker, 2008 อ้างถึงใน นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ, 2557)

- วีวี : เรายอมรับนะว่าเราเกิดมาคือผู้ชาย แต่แค่จิตใจเราเป็นผู้หญิงมาก ก็เลยทำตัวเองให้เป็น ผู้หญิง จัดการหลายๆ อย่างให้เป็นผู้หญิงในแบบที่ผู้หญิงทั่วไปเขาเป็น (วีวี, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)
- ริน : เราเกิดมาเป็นผู้ชายที่เป็นกะเทย แล้วกะเทยก็ต้องอยากเป็นผู้หญิง เราก็เลยทำตัวเองให้เป็นไปตามนั้น คือทำตัวเป็นผู้หญิง ไม่ได้คิดว่าเราเป็นผู้หญิงตั้งแต่เกิดนะ เพราะเราไม่ใช่ (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)
- เต้ย : ใจเราอยากเป็นผู้หญิง เราทำพฤติกรรมทุกอย่างของเราให้เหมือนผู้หญิงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้ว่ามันจะได้ไม่เต็มร้อยเพราะเราก็ยอมรับว่าเกิดมาในร่างกายของผู้ชาย แต่เราจะปรับปรุงให้เหมือนมากที่สุด แบบกิริยามารยาท ร่างกาย (เต้ย, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2561)
- เป้ : เราคิดว่าเราเป็นผู้ชาย เกิดมาเป็นผู้ชายนี้แหละ แต่อยากเป็นผู้หญิงมากกว่า เลยพยายามลบความเป็นผู้ชายออกไปจากตัวเราร่างกายเราด้วยวิธีต่างๆ (เป้, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2561)
- ปุนิม : เกิดมาเป็นผู้ชายนี้แหละ แต่อยากเป็นผู้หญิง อยากเหมือนผู้หญิงให้มากที่สุด แต่ท้ายที่สุดเราก็ไม่ใช่ผู้หญิงหรอก แต่ก็พยายามทำให้มากที่สุด (ปุนิม, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2561)
- พอลล่า, เอมม่า และอั้น : เราคิดว่าเราเป็นผู้ชาย เกิดมาเป็นผู้ชาย แต่ใจเราอยากเป็นผู้หญิง และเราก็พยายามทำให้เหมือนผู้หญิงมากที่สุด (พอลล่า, เอมม่า และอั้น, สัมภาษณ์, 1, 12 และ 20 พฤศจิกายน 2561 ตามลำดับ)

ง) **ความหมายสุดท้าย**เป็นการให้ความหมายของกลุ่มตัวอย่างที่อธิบายนิยามความเป็นหญิงของตนเองคือการที่ได้แต่งกายเป็นผู้หญิง แสดงกิริยาเหมือนผู้หญิง แต่ไม่จำเป็นต้องแสดงออกตลอดเวลา ทั้งนี้มีข้อสังเกตของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างให้ความหมาย คือ กลุ่มตัวอย่างมีจุดประสงค์พื้นฐานที่จะเป็นผู้หญิง แต่การแสดงออกในความเป็นผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีความแตกต่างจากความหมายอื่นๆ ที่อธิบายไปก่อนหน้านี้ที่ลักษณะของความเป็นผู้หญิงจะดำเนินควบคู่ไปกับการใช้ชีวิตประจำวัน หรือมีการแสดงออกโดยเฉพาะทางร่างกายที่แสดงถึงความเป็นผู้หญิงตลอดเวลา โดยกลุ่มตัวอย่างได้อธิบายการให้ความหมายของตนเองผ่านบทสัมภาษณ์ไว้ดังนี้

ต้อย : เราแตกต่างจากคนอื่นเขา ไม่ใช่ผู้ชาย ไม่ใช่ผู้หญิงแท้ๆ แต่เราก็อายากสวย
อยากเด่น อยากเหมือนผู้หญิงนะ (ต้อย, สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2561)

หนูย : คือจิตใจเราเป็นผู้หญิง ใส่ชุดเหมือนผู้หญิง จริงๆแค่นี้ก็พอแล้ว (หนูย, สัมภาษณ์,
21 พฤศจิกายน 2561)

โจ้ : เราก็อชอบอยากเป็นผู้หญิงนะ ได้แต่งตัวสวย แต่งหน้าให้สวยแค่นี้มันก็ผู้หญิงแล้ว
ไม่ต้องไปอะไรมาก (โจ้, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2561)

นอกจากนี้จะมีมิ่งและไก่ ที่อธิบายความหมายความเป็นหญิงใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างคนอื่น

จากการข้อมูลการให้ความหมายและสำนึกในความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ความหมาย
นั้น พบว่าในแต่ละความหมายมีความสัมพันธ์กันซึ่งอธิบายได้บน 2 ฐานคิดใหญ่คือ ข้อมูลความหมาย
ที่ 1 และ 2 ตั้งอยู่บนฐานคิดที่ยอมรับว่าตนเองคือเพศหญิงตั้งแต่กำเนิด กับข้อมูลความหมายที่ 3
และ 4 ที่ตั้งอยู่บนฐานคิดการยอมรับการเป็นเพศชายโดยกำเนิดแต่มีความต้องการจะเปลี่ยนแปลง
ไปเป็นผู้หญิง ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ ยลดา ที่อธิบายการแบ่งประเภทของบุคคลข้ามเพศเป็น
2 ประเภท คือ บุคคลที่มีบทบาททางเพศเหมือนเพศตรงข้าม (Transvestite) ที่มีฐานคิดและมุมมอง
การตระหนักรู้ทางเพศของตนเองว่าเป็นเพศชายโดยสรีระ แต่มีบุคลิกและการแสดงออกไปในทาง
เพศหญิง กับบุคคลเปลี่ยนเพศ (Transsexual) ที่มีฐานคิดและมุมมองการตระหนักรู้ทางเพศของ
ตนเองว่าเป็นเพศหญิงโดยกำเนิด ดังนั้นภายใต้การเปลี่ยนแปลงสรีระร่างกายให้เป็นผู้หญิงนั้น ตั้งอยู่
บนฐานคิดและการตระหนักรู้ทางเพศที่แตกต่างกัน (ธนา ร่างน้อย, 2561) แต่อย่างไรก็ตาม
โดยพื้นฐานกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความต้องการที่จะอยากจะเป็นผู้หญิง โดยผ่านการแสดงออกในเชิง
รูปลักษณะภายนอก ซึ่งเมื่อพิจารณาควบคู่กับกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูล สามารถแจกแจงให้เห็นว่า
กลุ่มตัวอย่างมีการอธิบายความหมายที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การนิยามความหมายความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่าง

	ฐานคิด : เพศหญิงคือสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด		ฐานคิด : ยอมรับการเป็นเพศชายโดยกำเนิดแต่มีความต้องการจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นผู้หญิง	
	ความหมายที่ 1: ผู้หญิงคือสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและไม่ยอมรับการเป็นชาย	ความหมายที่ 2: ผู้หญิงคือสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและไม่ยอมรับการเป็นชาย-การอยู่ในร่างกายผู้ชายคือความผิดปกติ	ความหมายที่ 3: ยอมรับว่าร่างกายเป็นชายแต่ใจเป็นหญิง	ความหมายที่ 4: ความเป็นหญิงอยู่ที่การแสดงออก ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นตลอดเวลา
กลุ่มที่ 1 : ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว	5 วินัส, สกาย, ดิว, เฟียต และเคท	2 จิว และทอฟฟี่	-	-
กลุ่มที่ 2 : ปรับรูปลักษณ์ภายนอกแต่ยังไม่แปลงเพศ	2 บู้ค และเอิร์ธ	-	8 เป้, เต้ย, วีวี, ริน, พอลล่า, อั้น, ปูนิม และเอมมา	-
กลุ่มที่ 3 : ไม่ปรับรูปลักษณ์และยังไม่แปลงเพศ	-	-	-	5 โจ้, หนุ่ย, ต้อย, ไก่ และมิ่ง

3143092314

CD :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

จากตารางพบว่าสามารถตีความการให้ความหมายของความเป็นผู้หญิงในระดับปัจเจกของกลุ่มตัวอย่างได้ โดย**กลุ่มตัวอย่างที่ 1** ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เป็นกลุ่มที่นิยามความเป็นหญิงของตนเองไปในลักษณะที่คล้ายกัน คือ ความเป็นผู้หญิงเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ดังนั้นการปรับเปลี่ยนร่างกายจึงเป็นกระบวนการที่มีความจำเป็นต่อการมีตัวตนใหม่ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่ามีเพียงกลุ่มตัวอย่าง 2 คน คือทอफीและจิว ที่นิยามความเป็นผู้หญิงของตนเองที่อยู่บนร่างกายของผู้ชายว่าเป็นความผิดปกติ ซึ่งการตีความในระดับปัจเจกของกลุ่มที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว และทุกคนนิยามตนเองว่าเป็น สาวข้ามเพศ โดยมีข้อมูลที่ไม่ตรงกับข้อเสนอของยลดา ที่กล่าวว่า อัตลักษณ์ของผู้หญิงข้ามเพศทุกคนวางอยู่บนความเชื่อที่ว่า ผู้หญิงที่เกิดมาในร่างกายชาย เป็นอาการผิดปกติทางเพศชนิดหนึ่งซึ่งเรียกว่า “โรคเพศสลับ” ดังนั้นผู้หญิงข้ามเพศทุกคนจะต้องได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดแปลงเพศให้มีร่างกายเป็นผู้หญิง (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2557) ซึ่งนัยความหมายของการอธิบายนั้น หมายถึง สาวข้ามเพศทุกคนที่มีพื้นฐานความคิดว่าตนเองเป็นบุคคลเปลี่ยนเพศ จะอธิบายตนเองว่าเป็นโรคเพศสลับ หรือมีความผิดปกติที่ต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์ แต่ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้ว เช่น ดิว, สกาย, วินัส, เพ็ญ และเคท กลับไม่ยอมรับว่าความรู้สึกของผู้หญิงที่อยู่ในร่างกายผู้ชายของพวกเขาเป็นความผิดปกติที่ต้องได้รับการรักษาแต่อย่างใด

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อธิบายการนิยามความเป็นหญิงของตนเองอยู่บน 2 ฐานคิด คือกลุ่มตัวอย่างเช่น เอิร์ธ และบู้ค นิยามความเป็นหญิงของตนเองว่าเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่กลุ่มตัวอย่างอีก 8 คนได้อธิบายความเป็นหญิงภายใต้ฐานคิดการยอมรับการเป็นเพศชายโดยกำเนิด แต่มีความต้องการจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นผู้หญิง แต่ถึงแม้ว่าจะมีฐานคิดในการนิยามที่แตกต่างกันแต่มีจุดร่วมกันคือ ความต้องการเปลี่ยนแปลงร่างกายให้มีลักษณะแบบผู้หญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการนิยามความเป็นหญิงของตนเองตรงกัน คือ ความเป็นผู้หญิงขึ้นอยู่กับ การแสดงออก และไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นตลอดเวลา ดังนั้นการปรับเปลี่ยนร่างกายสำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ไม่ใช่สิ่งจำเป็นสูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อค้นพบในการศึกษาของพรเทพ (พรเทพ แพรขาว, 2556) ที่ศึกษากะเทยอีสานในบริบทของการดูหมิ่นล่า พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีลักษณะทางกายภาพที่ยังคงรูปลักษณ์แบบผู้ชาย ในชีวิตประจำวันมีการใช้ชีวิตที่ไม่ต่างจากเพศชายมากนัก ทั้งการทำงาน การแต่งกาย เป็นต้น และมีการอธิบายตนเองว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปทางผู้หญิง

แต่จะแต่งกายจัดจ้านให้เป็นที่สนใจเฉพาะบางสถานที่และบางเวลาเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม การที่กลุ่มตัวอย่างมีรูปลักษณะภายนอกในรูปแบบดังกล่าวไม่ได้เกิดจากปัจจัยการนิยามความเป็นหญิงเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมอยู่ด้วย ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอในประเด็นกระบวนการสร้างร่างกายต่อไป

การตีความการนิยามความเป็นหญิงในระดับปัจเจกของกลุ่มตัวอย่าง จะช่วยให้เกิดความเข้าใจว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าใจความเป็นหญิงของตนเองอย่างไร ซึ่งจะมีส่วนที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการจัดการร่างกายให้เป็นแบบผู้หญิง โดยจากข้อมูลที่ผู้วิจัยค้นพบ ทำให้เห็นว่าภายใต้การสร้างร่างกายแบบผู้หญิงของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้เกิดจากการนิยามความเป็นหญิงรูปแบบเดียว แต่มีรูปแบบของการนิยามที่หลากหลาย และลื่นไหลไปตามบริบทต่างๆ

4.2.2 การนิยามและการตีความหมายจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

การนิยามและตีความหมายความเป็นหญิงที่นำไปสู่การสร้างร่างกายกะเทยในฐานะที่เป็นตัวตนทางอัตลักษณ์นั้น นอกเหนือจากการนิยามในระดับปัจเจกแล้ว ยังต้องอาศัยการตีความการนิยามที่ผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกะเทยที่อยู่ในกลุ่มที่มีระดับการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ใกล้เคียงกัน ร่วมกับกลุ่มที่มีระดับการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ตามกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้แบ่งเพื่อทำการศึกษาไว้ เพื่อที่จะช่วยให้การทำความเข้าใจการนิยามความเป็นหญิงของกะเทยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในเบื้องต้นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีการสร้างความหมายของการรู้สึกถึง “ความเป็นกลุ่ม” หรือ “พวกเดียวกัน” ดังตัวอย่างที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ที่ตนเองมีต่อกันในกลุ่มกะเทยที่มีการปรับเปลี่ยนร่างกายให้มีรูปลักษณ์แบบผู้หญิงด้วยกัน ทั้งนี้ความรู้สึกความเป็นพวกเดียวกันได้สร้างความไว้วางใจในการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนร่างกายต่อกัน

ปุนิม : เรามีแต่เพื่อนที่เป็นกะเทยแต่งหญิงด้วยกันนะ รู้สึกว่าเข้าใจกันมากกว่า เวลาทำอะไรก็จะคุย ปรึกษาพี่ๆ เพื่อนๆ ชายจริงหญิงแท้ เขาไม่เข้าใจเราจริงๆ หรือมีคนละความรู้สึกกัน (ปุนิม, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2561)

วีวี : เวลาอยากได้ข้อมูลอะไร เช่น กินยาคุมยี่ห้อไหนดี ทำศัลยกรรมที่ไหน เราก็ปรึกษากับเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่เป็นกะเทย เพราะรู้สึกสบายใจ และได้ข้อมูลจากผู้มีประสบการณ์จริงๆ คุยกับกะเทยด้วยกันรู้สึกถูกคอ และเข้ากันง่ายกว่าด้วย (วีวี, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

แต่อย่างไรก็ตามการให้ความหมายในเชิงสัญลักษณ์ของการเป็นพวกเดียวกัน ที่เกิดขึ้นภายใต้มุมมองในการสร้างความเป็นผู้หญิงผ่านการแสดงออกทางร่างกายไม่ได้มีลักษณะแน่นอนแน่นอนไป โดยกลุ่มตัวอย่างอาจมองว่าเป็นเพียงการแสดงพฤติกรรมทางเพศร่วมกันเท่านั้น แต่ไม่ได้หมายถึงทุกคนจะมีมาตรฐานในการแสดงอัตลักษณ์เหมือนกัน ดังบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

เอิร์ธ : เป็นกะเทยเหมือนกันก็จริง แต่การแสดงออก รสนิยม ความชอบ ไม่เหมือนกัน
 หรอก บางคนอยากสวยมาก บางคนพอใจที่ตัวเองมีอยู่แล้ว อย่างเราก็ไม่ได้อยาก
 แปลงเพศเหมือนกะเทยคนอื่นเขา แต่ก็มีจิตใจที่เป็นผู้หญิงเหมือนกัน ขึ้นอยู่กับ
 บุคคลมากกว่า (เอิร์ธ, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2561)

ภายใต้ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน กลุ่มตัวอย่างมักจะมีปฏิสัมพันธ์ในลักษณะของการมองเชิงเปรียบเทียบที่ไม่ได้แสดงออกอย่างชัดเจน โดยประเด็นที่เป็นการเปรียบเทียบของกลุ่มตัวอย่าง คือ “ใครดูดีกว่ากัน” ซึ่งการเปรียบเทียบเช่นนี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างบางคนสูญเสียความมั่นใจ ยิ่งหากเป็นกรณีที่ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับกะเทยคนอื่นที่ไม่ค่อยราบรื่นมากนัก จะทำให้การเปรียบเทียบมีลักษณะเป็นการแข่งขันมากยิ่งขึ้น

ริน : เวลาเราเจอกะเทยที่สวยกว่า หรือเหมือนผู้หญิงมากๆ เราก็รู้สึกน้อยใจนะ ทำไม
 ไม่สวยเหมือนเขา และเราก็อยากสวยให้ได้แบบเขา เจอกันกลุ่มกะเทยสวยๆ มา นี่เราก็
 แทบจะแยกตัวออกไปเลย ตอนที่ยังไม่ได้ทำศัลยกรรมอะไรเลย ก็มีแบบกะเทย
 ด้วยกันมาพูดจาไม่ดีใส่เรา ก็เป็นแรงทำให้เราอยากสวยมากขึ้น ตอนนี้เราคิดว่าเราก็
 สวยแล้วนะ (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

อย่างไรก็ตามประเด็นการสร้างร่างกายแบบผู้หญิงที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีการปรับเปลี่ยนไม่เท่ากัน ไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อให้เกิดความขัดแย้งหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงลบ เป็นเพียงความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่าง ที่เมื่อเปรียบเทียบแล้วรู้สึกว่าตนเองด้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะมีวิถีจัดการที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มเลือกที่จะยอมรับในความด้อยกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ 3 คือกลุ่มที่ยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ กับกลุ่มที่ไม่ยอมรับในความด้อยกว่า และพยายามที่จะทำให้ตนเองไปอยู่ในจุดที่เทียบเท่าหรือมากกว่ากะเทยคนอื่นๆ ดังนั้นภายใต้การนิยามความหมายผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กลุ่มตัวอย่างได้ใช้ความสวยเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบภายในกลุ่มด้วย

ต้อย : เราารู้ตัว ว่าเรายังเหมือนผู้ชายอยู่มาก ไม่ได้เหมือนผู้หญิงแบบกะเทยคนอื่น แรกๆ ก็มีน้อยใจ เป็นกะเทยก็อยากสวย แต่ตอนนี้ รู้สึกเฉยๆ ไม่ได้คิดอะไรมาก อาจจะเพราะเราก็ไม่ค่อยมีเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วย (ต้อย, สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2561)

โจ้ : เราทำงานตั้งแต่เด็ก มีเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกันอยู่คนเดียว ไม่รู้ด้วยซ้ำต้องทำอะไรยังงั้นให้เป็นผู้หญิง แต่พอเข้ามากรุงเทพฯ แรกๆ เราก็ตกใจทำไมกะเทยคนอื่น เขาสวยกันจัง แต่หลังๆ มากก็ยอมรับ เราไม่มีเงินไปทำให้สวยแบบกะเทยคนอื่น (โจ้, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2561)

นอกเหนือจากนี้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้แสดงตัวตนว่าเป็นกะเทย ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึงความแตกต่าง ซึ่งเป็นความแตกต่างในลักษณะของความเข้าใจ หรือ การตีความในแต่ละประเด็นที่แตกต่างกัน แต่ความแตกต่างเช่นนี้ไม่ได้เป็นมาตรฐานที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเลือกปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทั้งหมด

เอมม่า : มีเพื่อนที่เป็นผู้ชายแท้ ผู้หญิงแท้บ้างแต่ไม่ค่อยสนิทเท่ากับเพื่อนที่เป็นกะเทย เหมือนกัน คือเราคิดว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกัน แต่แค่เวลาคุยหรือไปทำอะไร ด้วย เราารู้สึกว่าเขาไม่เข้าใจเราเต็มที่ เหมือนเป็นคนละพวกกัน อย่างเช่นบางทีคำพูด เล่นบางคำ ทำให้เรารู้สึกไม่ดีนะ (เอมม่า, สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2561)

4.3 กระบวนการการสร้างเรือนร่างความเป็นหญิง

ในส่วนที่สองเป็นการศึกษาภายใต้วัตถุประสงค์ การศึกษาการสร้างเรือนร่างความเป็นหญิงของกะเทยในฐานะที่เป็นกระบวนการสร้างตัวตน เพื่อหาคำตอบว่าความเป็นหญิงในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างตัวตนผ่านการจัดการร่างกายของกะเทยนั้นมีกระบวนการ และรูปแบบอย่างไร โดยการปรับเปลี่ยนสรีระร่างกายของกะเทยนั้นมีความซับซ้อนกว่าผู้ชายและผู้หญิง เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงสรีระจากพื้นฐานของเพศหนึ่งไปสู่อีกเพศหนึ่ง (กิตติกร สันคติประภา, 2560) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลภาคสนามมานำเสนอภายใต้กรอบการพิจารณาภายใต้กรอบแนวคิดเรื่องตัวตนและอำนาจ (Subject and Power) ของมิเชล ฟูโกต์ เพื่อเสนอภาพของการสร้างเรือนร่างในเชิงกระบวนการที่สะท้อนกลไกอำนาจของวาทกรรมความเป็นหญิง และการทำให้กลุ่มตัวอย่างกลายเป็นซับซ้อนและแสดงพฤติกรรมที่กำกับตนเอง ผ่านประเด็นความรู้ที่นำมาใช้ในการสร้างร่างกาย แนวทางในการสร้างร่างกาย การให้ความหมายกับร่างกาย ตลอดจนความคาดหวังและผลที่ได้รับจากการสร้างร่างกาย

4.3.1 ความรู้ที่นำมาใช้จัดการกับร่างกาย

ในประเด็นแรกผู้วิจัยต้องการนำเสนอเพื่อให้เห็นภาพว่าการปรับเปลี่ยนร่างกายไม่ได้เกิดขึ้นจากกระบวนการตามธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของมิเชล ฟูโกต์ ที่อธิบายว่าร่างกายเป็นมากกว่าพื้นที่ที่สามารถจับต้องได้ แต่เป็นพื้นที่ที่สังคมสามารถเข้าไปมีบทบาทในการสร้าง จัดระเบียบ และควบคุมเรือนร่างผ่านวาทกรรมที่แฝงฝังได้อย่างแนบเนียนในชีวิตประจำวัน วาทกรรมได้ถูกถ่ายทอดผ่านการสื่อความระหว่างบุคคลและสถาบันทางสังคม ซึ่งเป็นผู้ผลิตสร้างความคิดเกี่ยวกับเรือนร่างในรูปแบบต่างๆ ขึ้น (Foucault, 1972) ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนร่างกายได้รับอิทธิพลมาจากแหล่งที่มาของความรู้ และพวกเขาคัดเลือกข้อมูลความรู้ที่กลุ่มตัวอย่างนำมาใช้ในการบริหารจัดการกับร่างกายนั้นหลากหลายช่องทาง ทั้งนี้ผู้วิจัยจะพิจารณาความรู้ที่นำมาใช้จัดการกับร่างกายจาก 2 ประเด็นหลักคือ แหล่งที่มาของความรู้ และวิธีการคัดเลือกความรู้ที่นำมาใช้จัดการกับร่างกายเป็นหลัก

จากข้อมูลการจัดการกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีการปรับเปลี่ยนร่างกายอย่างจริงจัง ตั้งแต่การเริ่มใช้ฮอร์โมนเพศหญิง ไปจนกระทั่งผ่าตัดแปลงเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างมีการค้นหาข้อมูล และรับความรู้เพื่อนำมาเลือกใช้ในการสร้างร่างกายของตนเอง ซึ่งแหล่งข้อมูลนั้นมาจากหลากหลายช่องทาง ทั้งจากบุคคล กลุ่ม หรือสถาบันต่างๆ ที่ไม่เพียงเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการสร้างร่างกาย แต่ยังมีอิทธิพลในการสร้างภาพความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ก) กลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่ในแวดวงกะเทย

กลุ่มกะเทยเป็นตัวแสดงหลักที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการสร้างร่างกายความเป็นผู้หญิงของกะเทย เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ได้รับการไว้วางใจ เพราะมีความคิดหรือความต้องการที่เหมือนกัน ดังนั้นจึงมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลตั้งแต่การใช้ชีวิต รวมไปถึงรูปแบบในการเปลี่ยนแปลงร่างกาย

สกาย : เรารู้จักรุ่นพี่สาวประเภทสองตอนมหาวิทยาลัยเยอะมาก ก็ได้ข้อมูลจากพวกเขา ตั้งแต่ การกินยาคุมยี่ห้อไหนดี ศัลยกรรมหมอไหน รวมไปถึงข้อมูลก่อนการแปลงเพศด้วยว่าต้องเตรียมตัวยังไง ดูแลตัวเองยังไง (สกาย, สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2561)

ดิว : เราเริ่มกินฮอร์โมนตอน ม.1 ก็เกิดจากรุ่นพี่แนะนำบอกให้เริ่มกินได้แล้ว จะได้ไม่มีหนวด ไม่มีขน ผิวขาว รูปร่างจะได้ไม่เป็นผู้ชาย รุ่นพี่ก็พาไปซื้อฮอร์โมนยี่ห้อแรกมา

หลังจากนั้นทุกอย่างเราก็ได้ข้อมูลจากรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยด้วยกัน เพราะรู้จักกันเยอะ คุยกันได้ง่าย (ดิวิ, สัมภาษณ์, 27 กันยายน 2561)

ปุนิม : หลักๆก็คุยกับเพื่อนกะเทยด้วยกัน เพราะเป็นกะเทยเหมือนกัน เข้าใจกันอยู่แล้ว แล้วก็รุ่นพี่ที่เราข้อมูลอยู่ตลอด อย่างทำจุมรุ่นพี่ก็พาไปทำ ช่วยเลือกทรงด้วย (ปุนิม, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2561)

จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์พบว่า แหล่งข้อมูลแรกในการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการกับร่างกายเพื่อไปสู่การมีร่างกายแบบผู้หญิงของกลุ่มตัวอย่าง ได้รับมาจากกลุ่มกะเทยด้วยกัน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลเชิงลึกถึงประเด็นที่เกี่ยวกับการใช้ฮอร์โมนประเภทใดถึงจะสวย การเลือกทำศัลยกรรมอวัยวะส่วนใด หรือรูปแบบไหน เป็นต้น อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการจัดการกับร่างกายที่ไม่ใช่เพียงเป็นการนำมาประกอบการตัดสินใจ แต่ข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะของการเป็นรูปแบบความเป็นผู้หญิงที่กลุ่มกะเทยให้การยอมรับ ดังนั้นหากการจัดการกับร่างกายผิดแปลกไปจากคุณลักษณะที่ถ่ายทอดกันมา จะก่อให้เกิดความเสี่ยงในการเป็นอื่นทั้งในเชิงความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างเองและเชิงการแปลกแยกจากแวดวงกะเทยด้วยกัน ดังข้อมูลบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ริน : ตอนเราอยากเป็นผู้หญิง ก็มีรุ่นพี่แนะนำให้เรากินยาคุมยี่ห้อหนึ่ง ตอนแรกเราก็กลัวพ่อแม่จับได้นะ แต่พอเห็นเพื่อนรุ่นเดียวกันกินตามที่รุ่นพี่แนะนำ เพื่อนดูเป็นผู้หญิงขึ้น จนเราต้องแบบตัดใจซื้อมากิน ไม่อยากดูแตกต่างจากกลุ่ม (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

การสร้างร่างกายความเป็นหญิงจากแหล่งข้อมูลของกลุ่มกะเทยด้วยกัน ไม่ได้เกิดจากการบังคับ แต่เกิดจากความรู้สึกของกะเทยผ่านความเหมือนกัน ซึ่งลักษณะของการถ่ายทอดข้อมูลมี 2 ลักษณะ คือ การถ่ายทอดอย่างมีลำดับชั้น ซึ่งเป็นการรับรูปแบบข้อมูลจากรุ่นพี่และผู้มีประสบการณ์มาก่อน กับการถ่ายทอดแบบระดับระนาบ ที่เป็นการปรึกษาหารือและสนับสนุนกัน กลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยจึงอยู่ในฐานะที่เป็นทั้งผู้ส่งต่อข้อมูล และในขณะเดียวกันก็เป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลผ่านการชื่นชมซึ่งกันและกัน ซึ่งจากข้อมูลที่ได้รับพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยในแวดวงด้วยกันอย่างมาก

เต้ย : เราแตกต่างจากสังคมผู้ชายผู้หญิงทั่วไป ก็ไม่ยากแตกต่างไปจากกะเทยที่เข้าใจกันดีไปด้วยอีก (เต้ย, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2561)

ความรู้สึกไม่ต้องการแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างนำข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มกะเทยมาใช้จัดการกับร่างกาย โดยบางครั้งไม่ได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบ เช่น รุ่งพีที่เป็นกะเทยแนะนำให้ใช้ฮอร์โมนเพศหญิงยี่ห้อหนึ่ง เพราะจะทำให้มีฐานหน้าอก และผิวพรรณเป็นผู้หญิงมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะไปซื้อฮอร์โมนชนิดนั้นมาใช้กับร่างกาย เพราะกลัวร่างกายไม่เป็นผู้หญิงและแตกต่างไปจากกะเทยด้วยกัน แต่ท้ายที่สุดกลุ่มตัวอย่างมีการอาการแพ้ฮอร์โมนชนิดดังกล่าว

ประการสำคัญอีกประการหนึ่งคือกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เป็นเพียงผู้รับข้อมูลและกระทำตามเพียงอย่างเดียว แต่ในอีกบทบาทหนึ่งก็กลายเป็นผู้ส่งข้อมูลด้วยเช่นกัน โดยกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งเริ่มจากการเป็นผู้รับข้อมูลก่อน ภายหลังจากการจัดการกับร่างกายแล้ว พวกเขากลายเป็นผู้มีประสบการณ์และส่งต่อชุดข้อมูลนั้นๆ ต่อไปในแวดวงกะเทยด้วยกันอยู่ตลอดเวลา

อย่างไรก็ตามแหล่งข้อมูลจากกลุ่มกะเทยด้วยกัน ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลทางด้านข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างชัดเจนมากที่สุด ด้วยการสื่อสารที่เป็นทางตรง และมีบริบทความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับข้อมูล อีกทั้งยังส่งผลต่อการสร้างร่างกายอย่างมากอีกด้วย กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแวดวงกะเทยจำนวนมากจะมีลักษณะของการเริ่มและตัดสินใจในการจัดการร่างกายที่เร็วกว่ากลุ่มที่อยู่นอกแวดวงกะเทย ซึ่งเห็นได้จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

เพ็ญต : เราว่าเราจัดการกับร่างกายช้ากว่าคนอื่นนะ เพราะด้วยเรามีเพื่อนที่เป็นเหมือนกันน้อยมากๆ เลยไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง (เพ็ญต, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2561)

ทอพีพี : เต็มๆ เอาแต่เรียน เพื่อนกะเทย ไม่มีเลย ตอนนั้นก็งูๆปลาๆ ไม่รู้ต้องทำยังไงบ้าง ฟังจะเริ่มรู้จักเพื่อนกะเทยตอนมหาวิทยาลัย ก็ฟังมาเริ่มเปลี่ยนตัวเองตอนนั้น (ทอพีพี, สัมภาษณ์ 16 พฤศจิกายน 2561)

บุ๊ค : จำได้ว่าเราเริ่มทำตัวเองให้เป็นผู้หญิงตามที่เราคิดไว้ตอนมหาวิทยาลัย เพราะมีรุ่นพี่กะเทยในคณะคนหนึ่งมาบอกว่าต้องทำยังไง จัดการอะไรบ้าง เราเลยช้ากว่าคนอื่นๆ เพราะก่อนเข้ามหาวิทยาลัย มีแต่เพื่อนผู้ชายทั้งนั้นเลย (บุ๊ค, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2561)

จิว : เราไปเรียนต่างประเทศตั้งแต่มัธยม และที่นู่นเป็นสังคมปิด ไม่มีเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่เป็นเหมือนกันเลย เราก็อาศัยดูข้อมูลแบบ Pantip ที่แบบพวกเขาามาแชร์ประสบการณ์บ้าง (จิว, สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2561)

ข) ผู้ชาย

แหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการสร้างร่างกายของกะเทยในลักษณะของการเป็นแรงกระตุ้นให้กับกะเทยในการสร้างร่างกายตามภาพความเป็นหญิงที่เข้าใจ ทั้งนี้การเกิดมาเป็นผู้หญิงในความคิดของกะเทยนั้น มีลักษณะที่ต้องการมีความเสน่ห์ทางเพศกับเพศชาย หรือรู้จักในนามผู้ชายแท้ ซึ่งเป็นความเสน่ห์ที่ไม่ต่างจากผู้หญิงแท้ที่มีต่อผู้ชาย ดังนั้นการทำให้ตนเองกลายเป็นผู้หญิงทั้งร่างกายและจิตใจจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะไม่ให้ผู้ชายรังเกียจตนเอง (Leeray C and Matzner A., 2007) ด้วยเหตุนี้ผู้ชายจึงกลายมาเป็นอีกหนึ่งตัวแสดงที่มีอิทธิพลต่อความคิดในการสร้างความเป็นผู้หญิงและการตัดสินใจสร้างร่างกายของกะเทย ซึ่งอิทธิพลของผู้ชายอยู่ภายใต้ 2 บริบท คือ ผู้ชายในฐานะที่เป็นบุคคลทั่วไปในสังคม กับผู้ชายที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะคบหาดูใจกับกะเทย โดยทั้ง 2 บริบทมีความแตกต่างกันที่ระดับความใกล้ชิดของการตัดสินใจ ในการรับความรู้และความคิดเข้ามาปรับใช้กับกะเทย

อิทธิพลของผู้ชายที่มีต่อความเป็นผู้หญิงของกะเทยนั้น เป็นลักษณะของความต้องการการยอมรับจากผู้ชายผ่านคำชื่นชม โดยมุ่งเน้นไปที่เชิงกายภาพเป็นหลัก เช่น คำชื่นชมว่าเหมือนผู้หญิง, ดูไม่ออกว่าเป็นกะเทย ตลอดจนสวยกว่าผู้หญิงเสียอีก เป็นต้น ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีพื้นฐานของความชอบผู้ชาย โดยมีการรับรู้ว่าตนเองมีความด้อยกว่าเชิงโอกาสในการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายเมื่อเทียบกับผู้หญิงแท้ ดังนั้นทางเลือกหลักของกลุ่มตัวอย่างคือพัฒนาความเข้มข้นของความเป็นผู้หญิงทางใดทางหนึ่ง โดยเฉพาะทางร่างกาย เพราะเชื่อว่าหากมีความใกล้เคียงหรือมากกว่าผู้หญิงแท้ โอกาสก็จะมากขึ้นตามไปด้วย ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์

ริน : ก่อนหน้าที่เราคิดว่าเรายังไม่สวย ผู้ชายล้อเราเยอะมาก เราไม่โอเคกับตัวเองเลย แต่ตอนนี้ผู้ชายส่วนใหญ่ก็บอกว่าเราสวยนะ บางทีบอกว่าสวยกว่าผู้หญิงจริงๆอีก คือเราก็ภูมิใจ (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

พอลล่า : กะเทยจะมีแฟนแบบเปิดตัวคืออยากมาก มีน้อยมาก (พอลล่า, สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2561)

เคท : ถ้าไม่สวย ไม่เนียนผู้หญิงจริง ก็คงโอกาสยากหน่อย ที่ผู้ชายจะเข้าหา (เคท, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2561)

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กับผู้ชายในการคบหาดูใจอย่างเปิดเผยได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในลักษณะความต้องการเพิ่มความเข้มข้นของความเป็นผู้หญิง เพื่อให้สามารถรักษา

ความสัมพันธ์ในแบบที่เป็นความสัมพันธ์แบบหญิง-ชาย ทั่วไป ภายใต้สายตาของสังคม โดยผู้ชายกลุ่มนี้มีระดับความใกล้ชิดกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นอิทธิพลที่มีต่อความคิดเรื่องความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างนั้นจึงมีมากกว่าผู้ชายทั่วไป เช่น

- ปุนิม : พอเรามีแฟน ก็พยายามดูแลตัวเองมากขึ้นนะ เขาไม่ได้บอกเราหรอก เราารู้สึกเอง อย่างที่คิดไว้ก็อยากแปลงเพศ ให้แบบเราเป็นผู้หญิงเต็มตัว ก็เพราะเขาด้วย (ปุนิม, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2561)
- หนู่ย : อยู่ด้วยกันมานาน ก็เป็นคู่ปกติเหมือนผู้ชาย-ผู้หญิง ไม่ได้คิดอะไรมาก ก็ไม่ทำตัวให้ โทรม ให้เหมือนผู้ชายแค่นั้น เดี่ยวหนีไปหาผู้หญิงอื่น (หนู่ย, สัมภาษณ์, 21 พฤศจิกายน 2561)
- วินัส : เขาไม่เคยบอกให้เราทำอะไรเพิ่มนะ เราก็ไม่ได้ถึงขนาดคิดว่าต้องทำอะไรเพิ่มเพื่อ เขา แต่โอเคก็อยากทำตัวเองให้ดูดี ให้ผู้หญิง เพราะเขาก็เป็นผู้ชาย ก็รักษา ความสัมพันธ์ไว้ให้มันนาน (วินัส, สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2561)
- จิว : ตอนนี่ไม่มีโครงการทำอะไรกับร่างกายเพิ่มนะ แต่ถ้ามีแฟน แล้วแฟนอยากให้เรา ก็คงทำ (จิว, สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2561)

จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์ข้างต้นจะพบว่าผู้ชายส่งผลต่อความเป็นผู้หญิงของกลุ่มตัวอย่างใน ลักษณะทางอ้อมมากกว่าทางตรง กล่าวคือ ไม่มีการบังคับจากผู้ชายโดยตรงว่าต้องการให้กลุ่มตัวอย่าง จัดการกับร่างกายส่วนใด หรืออยากให้เป็นผู้หญิงที่มีในลักษณะใด แต่เกิดจากความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างเองที่กำหนดรูปแบบขึ้นดังนั้นอิทธิพลของผู้ชายที่มีผลต่อการสร้างความเป็นผู้หญิงนั้น ถือได้ว่าเป็นการยืนยันความหมายของการเป็นผู้หญิงในรูปแบบของการยอมรับ และการมีความสัมพันธ์ในลักษณะเช่นเดียวกับชาย-หญิงทั่วไป ซึ่งนับว่าเป็นแหล่งข้อมูลหนึ่งที่กะเทยใช้เป็นการพิจารณาตนเองในการเลือกจัดการกับสร้างร่างกาย

ค) ผู้หญิง

การตระหนักรู้ว่าตนเองคือผู้หญิงของกะเทยนั้น นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตามแบบที่ตนเอง ต้องการ โดยนำผู้หญิงมาเป็นอัตลักษณ์อ้างอิง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงร่างกายนั้นอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่า เมื่อต้องการเป็นผู้หญิง ก็ต้องเปลี่ยนแปลงให้เหมือนผู้หญิงในทุกๆ มิติ ทั้งมิติด้านกายภาพ การแสดงออก และอารมณ์ความรู้สึก ดังบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

มีง : ตอนที่รู้ว่าอยากเป็นผู้หญิงก็ดูแม่ที่แหละ ว่าผู้หญิงเขาแต่งตัวกันแบบนี้ ใช้ชีวิตแบบนี้ ก็พยายามทำตามเขา (มีง, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2561)

ปุนิม : ผู้หญิงเขาเป็นแบบไหน เราก็จะเป็นแบบนั้น ก็เราอยากเป็นผู้หญิงก็ต้องเป็นเหมือนเขา (ปุนิม, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2561)

นอกจากการนำผู้หญิงมาเป็นตัวอ้างอิงที่จะเดินตามแบบอย่างแล้วนั้น มีกลุ่มตัวอย่างบางคนให้ข้อมูลในลักษณะที่ไม่ใช่เพียงแค่พยายามทำให้ตนเองมีคุณลักษณะแบบผู้หญิง แต่ต้องทำให้มากกว่าผู้หญิงทั่วไป โดยการทำให้เกินกว่าที่ผู้หญิงเป็น นับได้ว่าเป็นการสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นผู้หญิงให้กับกะเทย

ริน : เราไม่ใช่แค่จะสวยให้เท่าผู้หญิง เราต้องมากกว่าผู้หญิงทั่วไปเลย คนจะได้ยอมรับและสนใจเรา (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

การนำผู้หญิงมาเป็นตัวแบบอ้างอิง ทำให้กะเทยเกิดการเรียนรู้คุณลักษณะของความเป็นผู้หญิง จึงนำไปสู่การจัดการกับร่างกาย โดยมีผู้หญิงเป็นแหล่งข้อมูลว่าผู้หญิงมีร่างกาย และการแสดงออก เช่นนั้น กะเทยก็จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาปรับใช้ เพื่อมุ่งหวังให้มีเรือนร่างตามแบบที่ต้องการ

ง) บุคคลที่มีอิทธิพลในสายอาชีพ

ในปัจจุบันกะเทยเริ่มประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่าในสายอาชีพที่กลุ่มตัวอย่างสังกัดอยู่นั้น มีบุคคลซึ่งถือว่าเป็นผู้มีประสบการณ์ หรือผู้ที่อยู่ในฐานะผู้มีความรู้ในแวดวงสายอาชีพนั้นๆ เข้ามามีอิทธิพลต่อความเป็นผู้หญิง สายอาชีพที่เป็นข้อมูลหลักคือสายอาชีพนางงาม โดยเพ็ญตและวีวี เข้าสู่วงการนางงามจากการชักชวนของพี่เลี้ยงนางงาม ซึ่งก่อนลงประกวดพี่เลี้ยงนางงามได้แนะนำให้ เพ็ญตและวีวีไปศัลยกรรมตาให้มีลักษณะ 2 ชั้น และจมูกที่เป็นทรงหยดน้ำ โดยมีเหตุผลว่าการทำตา 2 ชั้น จะทำให้ตาหวาน และสวยเมื่ออยู่บนเวทีการประกวด ส่วนจมูกทรงหยดน้ำนั้นจะทำให้โครงหน้าเหมือนผู้หญิงและถ่ายภาพออกมาได้สวย ซึ่งทั้งเพ็ญตและวีวีก็ได้จัดการตามคำแนะนำของพี่เลี้ยงนางงาม

จากข้อมูลข้างต้นจะพบว่าพี่เลี้ยงนางงามที่ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความเป็นผู้หญิง และการเปลี่ยนแปลงร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง และเป็นตัวแสดงสำคัญของการสร้างรูปแบบที่เหมือนกันให้กับความเป็นหญิงอีกด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกว่า

วีวี : ในสังกัดที่เลี้ยงนางงามเดียวกัน พี่เขาก็แนะนำการทำตาทำจมูก เหมือนๆ กันแทบทุกคนนะ เหมือนเป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานของความสวยก่อนจะไปสู่สนามจริง (วีวี, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

หากพิจารณาจากข้อมูลข้างต้นจะพบว่า การทำงานของบุคคลที่มีอิทธิพลในสายอาชีพเป็นการควบคุมให้มีรูปแบบของความเป็นผู้หญิงที่เหมือนกัน ซึ่งไม่ได้เกิดจากการบังคับขู่เข็ญ แต่เกิดจากการมีประสบการณ์ในอาชีพนั้นๆ ที่ได้สร้างความเข้มแข็งให้กับการส่งต่อข้อมูลกับกะเทย

จ) วงการแพทย์และข้อมูลทางวิชาการ

การศึกษาเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงจากการอธิบายทางศาสนาว่าเป็นเรื่องของการสืบพันธุ์ (Bland and Doan, 1994) เข้าสู่แวดวงวิชาการผ่านความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ด้วยการอธิบายเพศด้วยลักษณะทางชีววิทยา ที่กำหนดพฤติกรรมและอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของบุคคล ลักษณะความรู้ดังกล่าวได้สร้างความเชื่อที่ว่าเพศภาวะของผู้หญิงและผู้ชายถูกกำหนดจากเพศสรีระ ถ้าเพศสรีระมีความบกพร่องหรือทำงานผิดปกติ จะส่งผลให้เกิดการแสดงอาการผิดปกติหรือเบี่ยงเบนทางเพศ การอธิบายดังกล่าวเป็นการแสดงให้เห็นว่ามีการตัดสินความเป็นปกติและไม่ปกติ ภายใต้อำนาจความรู้เรื่องเพศที่มีเกณฑ์ตัดสินจากสรีระร่างกาย ซึ่งมีผลกระทบต่อกะเทย เพราะพฤติกรรมและความรู้สึกทางเพศแตกต่างไปจากเพศสรีระ ในลักษณะของการกลายเป็นผู้ที่มีความผิดปกติ ที่ต้องได้รับการรักษาหรือแก้ไข ด้วยเหตุนี้จึงเป็นความชอบธรรมต่อวงการแพทย์และจิตเวชศาสตร์ ในฐานะผู้ผูกขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญในการเป็นผู้แก้ไขความผิดปกติดังกล่าว โดยการรักษาหรือแก้ไขของกะเทยเพื่อที่จะไปสู่ความเป็นหญิงโดยสมบูรณ์ ที่เริ่มจากการทดสอบอารมณ์ความรู้สึกจากจิตแพทย์ ก่อนว่ามีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงอย่างแท้จริง เมื่อผ่านการทดสอบแล้วก็สามารถเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศได้ (Sex Reassignment Surgery) ซึ่งถือเป็นวิธีการแก้ไขสูงสุดที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากเพศสรีระผู้ชายไปสู่ผู้หญิงได้

อย่างไรก็ตามอิทธิพลความรู้จากวงการแพทย์ไม่ได้อยู่ที่เพียงการตัดสินว่าสามารถผ่าตัดแปลงเพศได้หรือไม่เท่านั้น แต่กลับมีบทบาทตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการรับรู้ไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงร่างกายที่สำคัญที่สุด โดยตั้งแต่เริ่มมีการรับรู้ในพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากเพศกำเนิด กลุ่มตัวอย่างบางคนผ่านการปรึกษาจิตแพทย์ หรือเป็นแหล่งข้อมูลความเหมาะสมในการใช้ฮอร์โมน เป็นต้น ดังนั้นข้อมูลทางการแพทย์จึงเป็นข้อมูลสำคัญที่มีความน่าเชื่อถือ และผ่านการรับรองโดยแพทย์ในการเลือกและตัดสินการเปลี่ยนแปลงร่างกายให้กับกะเทย

กลุ่มตัวอย่างบางท่าน เช่น จี๊วและทอฟฟี่ มีการปรึกษาแพทย์ควบคู่ไปอย่างสม่ำเสมอว่า การทานหรือฉีดฮอร์โมนควรทำอย่างไร และต้องใช้ในปริมาณมากน้อยแค่ไหน รวมถึงการเข้าถึงข้อมูล วิชาการเพื่อศึกษาการเตรียมตัวว่าก่อนแปลงเพศควรทำอย่างไร หลังแปลงเพศต้องเตรียมตัวหรือ ทำอะไรบ้าง ซึ่งทั้งสองคนได้ปฏิบัติตามคำแนะนำและข้อมูลเหล่านั้นน้อยอย่างเป็นขั้นตอน โดยเฉพาะจี๊ว ที่อธิบายตนเองว่าเริ่มการเปลี่ยนแปลงร่างกายไปสู่ผู้หญิงช้า เพราะมีข้อจำกัดในการไปศึกษาที่ ต่างประเทศ ทำให้ไม่สามารถจัดการกับร่างกายขณะกำลังศึกษาได้ ภายหลังสำเร็จการศึกษา ได้ทำการปรึกษาแพทย์อย่างจริงจัง โดยเริ่มจากการปรึกษาการทานฮอร์โมนเพศหญิง เพื่อปรับสภาพ ร่างกาย จนกระทั่งการเข้าพบจิตแพทย์เพื่อประเมินความต้องการการใช้ชีวิตแบบผู้หญิง และเข้าสู่ ขั้นตอนของการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งตลอดกระบวนการการเปลี่ยนแปลง จี๊ว ปฏิบัติตามคำแนะนำของ แพทย์อย่างเคร่งครัด ด้วยเหตุผลที่ว่าข้อมูลทางการแพทย์เป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ หากปฏิบัติตามจะ ส่งผลกระทบเชิงลบต่อร่างกายน้อยที่สุด โดยในกรณีของจี๊วจะเห็นว่าอิทธิพลของข้อมูลทางการแพทย์ มีความสำคัญต่อกระบวนการสร้างตัวตนความเป็นหญิงในทุกๆ ขั้นตอน

ในปัจจุบันการเข้าสู่ความเป็นหญิงไม่ได้ถูกวัดจากการมีเพศสรีระที่เหมือนผู้หญิงเท่านั้น แต่มี ความหมายอื่นๆ ที่เข้ามาเป็นเบื้องหลังในการอธิบาย อาทิ ความสวย เป็นต้น กล่าวคือ การประเมิน คุณค่าความเป็นหญิงนั้น ต้องมีคุณลักษณะของความสวยตามภาพลักษณ์ที่สังคมกำหนด เช่น หุ่นดี ผิวขาว ฯลฯ ร่วมอยู่ด้วย ซึ่งในการอธิบายความเป็นหญิงในรูปแบบดังกล่าว ก็จะพบว่าความรู้ด้าน การแพทย์ก็ได้ปรับกลไกการทำงาน ด้วยการผนวกเข้ากับสถาบันอื่นๆ เช่น สถาบันความงาม เพื่อสร้างตัวตนใหม่ให้กับกะเทยด้วยมาตรฐานความเป็นผู้หญิงสวย ด้วยการรับรองจากแพทย์ที่มี ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในเงื่อนไขของคุณภาพ, ความเหมาะสม และความปลอดภัย เห็นได้จาก กรณีของ ดิว ที่มีการปรับเปลี่ยนร่างกายตั้งแต่การใช้ฮอร์โมนเพศหญิง, การทำศัลยกรรมใบหน้า (ตา และจมูก), ศัลยกรรมหน้าอก และผ่าตัดแปลงเพศ โดยดิว อธิบายความเป็นผู้หญิงของตนเองจาก ความพึงพอใจในร่างกายว่ามีความเหมือนผู้หญิงอย่างสมบูรณ์ และมีความมั่นใจในการมีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่นๆ เนื่องจากมีการรับรู้ว่าคุณลักษณะที่สวย ซึ่งสอดคล้องกับ การทำศัลยกรรมใบหน้า ภายใต้นี้เหตุผลคือ ความต้องการดูดีและสวย ซึ่งการเลือกทำศัลยกรรมใบหน้า โดยเฉพาะจมูก มีการปรึกษาแพทย์ถึง 3 แห่ง โดยท้ายที่สุดแล้ว ดิวเลือกศัลยกรรมจมูกในรูปทรงตามที่แพทย์แนะนำ เพราะแพทย์อธิบายว่าเป็นทรงที่เหมาะสมกับโครงหน้า เป็นต้น

ดังนั้นท้ายที่สุดแล้วความรู้ด้านการแพทย์ เป็นสถาบันที่เป็นสร้างความเป็นปกติและผิดปกติ ให้กับความเป็นหญิง ด้วยกลไกอำนาจจากการสร้างมาตรฐานของข้อมูลที่เป็นความรู้ จากการผูกขาด ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่การส่งผ่านความรู้ความเป็นปกติทางเพศจากการตัดสินด้วยสรีระร่างกาย จนกระทั่งการสร้างมาตรฐานความเป็นหญิงที่ผูกติดกับความสวยอีกด้วย ซึ่งจะเห็นว่าความรู้ทาง

การแพทย์มีความสัมพันธ์กับร่างกายของกะเทยโดยตรง ตั้งแต่อิทธิพลในการผลักดัน, การเป็นผู้ดำเนินการปรับเปลี่ยนร่างกาย และในขณะเดียวกันก็เป็นผู้ตัดสินมาตรฐานความเป็นปกติอีกด้วย ทั้งนี้จะเห็นว่าความรู้ทางการแพทย์เป็นอีกหนึ่งชุดความรู้ในโครงสร้างทางสังคม ที่ไม่ได้เป็นความรู้ให้กับกะเทยด้วยการบังคับขู่เข็ญ แต่เป็นอำนาจที่กระทำด้วยการทำให้กะเทยเชื่อโดยธรรมชาติ เพื่อความหวังที่จะสร้างตัวตนใหม่ที่เข้าสู่ความเป็นหญิงมากที่สุด และยังเป็นความรู้ที่อ้างและผลิตซ้ำความเป็นหญิงในรูปแบบดังกล่าวอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย

จากการให้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการรับข้อมูล รวมถึงการเลือกตัวแบบ เข้ามากำหนดภาพความเป็นหญิงและเลือกจัดการกับร่างกาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้เลือกรับข้อมูลจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งเข้ามาใช้เท่านั้น แต่เป็นการผสมผสานการรับข้อมูลจากหลายแหล่งอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังพบอีกว่าอิทธิพลจากข้อมูลของกลุ่มพี่และเพื่อนในแวดวงกะเทยมีอิทธิพลทั้งในเชิงความคิดและปฏิบัติการมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสัมพันธ์กับกลุ่มกะเทยด้วยกันสูง จะมีการจัดการกับร่างกายไปสู่การเป็นผู้หญิงที่รวดเร็ว ในมิติของการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มกะเทยด้วยกันน้อย จะพบการเปลี่ยนแปลงร่างกายช้า จากการใช้เวลานานในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงร่างกาย ซึ่งประเด็นสำคัญคืออิทธิพลจากแหล่งความรู้เหล่านี้เกิดจากการทำงานที่ไม่ใช่การบังคับขู่เข็ญ แต่เกิดจากการอธิบายของกลุ่มตัวอย่างว่าการสร้างร่างกายแบบผู้หญิงในวิธีการต่างๆ นั้น พวกเขาเป็นผู้กำหนดและตัดสินใจด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับที่ฟูโกต์ได้อธิบายไว้ว่าอำนาจความรู้มีเทคนิคที่ซับซ้อนในการแปรสภาพตัวเองไปอยู่ในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่จำเป็นต้องมีกฎข้อบังคับในการควบคุมสั่งการ แต่อาจเป็นความหรรษาที่ทำให้มนุษย์รู้สึกถึงอิสรภาพและมีความสุขที่จะใช้ชีวิต (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560b)

เมื่อนำประเด็นระดับของการเข้าถึงข้อมูลความรู้มาพิจารณาร่วมกับพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยได้อธิบายไปนั้น มีอิทธิพลกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามกลุ่มที่ผู้วิจัยแบ่งตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มากกว่ากลุ่มที่ 3 โดยเฉพาะอิทธิพลจากกะเทยด้วยกันเอง และอิทธิพลจากบุคคลในกลุ่มอาชีพ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการจัดการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะร่างกายแบบผู้หญิงแล้ว ทั้งที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศและยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ ในกระบวนการตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงร่างกายนั้น ได้รับข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ มาประกอบการพิจารณาการปรับเปลี่ยนร่างกายในแต่ละขั้นตอน ตั้งแต่การเลือกไอซอร์โมน การปรับโครงสร้างร่างกาย จนกระทั่งการทำศัลยกรรม ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ซึ่งยังไม่มี การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย นอกจากการไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิง โดยการไม่เปลี่ยนแปลง

ทางร่างกายนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการมีศักยภาพทางการเงินอยู่ในระดับต่ำ แต่สิ่งที่สำคัญอีกประการคือการเข้าถึงแหล่งข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่กะเทยเลย อีกทั้งการอยู่ในอาชีพที่เป็นภาคแรงงานทำให้ไม่มีแรงกระตุ้นหรือตัวแบบในการปรับเปลี่ยนร่างกาย ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างบทสัมภาษณ์

โจ : เรายากจนมาก บ้านก็อยู่ไกล ในละแวกบ้านไม่มีกะเทยเลย ยาคุมอะไรก็ไม่รู้จัก คือเราไม่มีคนบอกว่ากินยาคุมแล้วจะสวย จะมีหน้าอก (โจ, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2561)

หนุ่ย : วันๆ เราแบกแต่ข้าวสาร ไม่ได้ไปไหน ไม่มีเพื่อนกะเทยเลยนะ เราเหมือนอยู่อีกโลกหนึ่งของกะเทยเลย ไม่รู้จักกะเทยคนอื่นๆ เขาทำยังไงกันบ้าง (หนุ่ย, สัมภาษณ์, 21 พฤศจิกายน 2561)

อย่างไรก็ตามจากข้อมูลประเด็นแหล่งความรู้ทุกประเภทที่มีอิทธิพลในการปรับเปลี่ยนร่างกายของกลุ่มตัวอย่างนั้น จะเห็นว่ากลุ่มและสถาบันทางสังคมที่ผู้วิจัยได้นำเสนอในข้างต้นนั้น เสมือนเป็นภาคปฏิบัติทางอำนาจของสังคมที่อยู่ภายใต้ความรู้เรื่องเพศในกรอบของความเป็นหญิงและความเป็นชายที่สามารถสร้างขึ้นได้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสร้างตัวตนของกะเทยบนพื้นฐานความเป็นหญิงในฐานะวาทกรรมรูปแบบหนึ่ง ผ่านกลไกอำนาจที่ทำให้กะเทยเชื่อว่าตนเองสามารถสร้างตัวตนความเป็นหญิงตามความปรารถนาขึ้นมาได้ หรือกล่าวได้ว่าวาทกรรมความเป็นหญิงมีความสัมพันธ์กับอำนาจ ซึ่งเป็นอำนาจที่อยู่ภายในชีวิตประจำวันหรือที่เรียกว่า ชีวอำนาจ⁶ (Biopower) โดยมีกลุ่มและสถาบันทางสังคมทำงานในฐานะที่เป็นแหล่งความรู้เรื่องความเป็นหญิงให้กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้การทำงานของกลุ่มและสถาบันทางสังคมมีลักษณะกลไกการทำงานที่เป็นเครือข่าย ไม่สามารถอธิบายแยกขาดจากกันได้ ดังกรณีของริน

ริน : เริ่มอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่จำความได้ แม่เป็นคนเลี้ยงตั้งแต่เด็ก พอเสียชีวิตครอบครัวจึงมีแต่ผู้หญิงเลี้ยงดู เราก็จำว่าผู้หญิงต้องแต่งตัวแบบไหน วางตัวแบบไหน ผู้หญิงที่สวยก็จะมีแต่คนชม พอเราเข้าโรงเรียนก็เล่นแต่กับเพื่อนผู้หญิง เพราะเพื่อนผู้ชายชอบล้อ หรือแกล้งเรา บางทีกลับบ้านมาร้องไห้ เพราะเพื่อนผู้ชายว่าเราว่าไม่สวย ดำ เหมือนกะเทยควาย เราเลยรู้สึกว้ากวันต้องสวยให้ได้ เราอยากเป็น

⁶ ชีวอำนาจ คือ เครื่องมือของอำนาจ (technology of power) ซึ่งหมายถึง วิธีการจัดการกลุ่มคนหรือมวลชน อำนาจเหนือชีวิตมีคุณสมบัติพิเศษ คือ สามารถควบคุมมนุษย์ได้ และทำให้คนจำนวนมากอยู่ใต้บังคับหรือการสั่งการ (นฤพนธ์ ต้ววิเศษ, 2560)

ผู้หญิงสวยมาก พอเรียนจบ ปวช. ก็ไม่เรียนต่อเลย เพราะอยากออกมาทำงานเพื่อจะได้มีเงินไปทำตัวเองให้เหมือนผู้หญิง ให้สวย หลังจากนั้นก็ไปทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟร้านอาหารตอนกลางคืน และปัจจุบันก็มาทำงานในโรงงาน ก็เริ่มมีเงินเก็บไปทำศัลยกรรม ตอนนี้เรามั่นใจว่าเราเหมือนผู้หญิงนะ และก็สวยระดับหนึ่ง ผู้ชายในโรงงานก็ชมเราว่าสวย ตอนนี้ก็มีคบกับแฟนที่เป็นผู้ชายเปิดเผย หลังจากมีแฟนเราก็อยากให้เหมือนคู่ผู้ชายผู้หญิงทั่วไป อยากทำตัวเองให้ดูดี สวย แฟนจะได้ภูมิใจ ในอนาคตก็อยากสวยขึ้นอีก เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อนกะเทย หรือผู้หญิงจะได้ไม่รู้สึกน้อยใจว่าทำไมตัวเองไม่สวย และถ้าสวย จะได้ไม่ต้องทำงานโรงงาน เพื่อจะมีโอกาสไปทำงานเป็นนางโชว์ ได้แต่งตัว แต่งหน้าสวยๆ ตลอดเวลา (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

จากข้อมูลบทสัมภาษณ์ของรินสะท้อนให้เห็นว่า ริน เชื่อในการเปลี่ยนแปลงตัวตน ความเป็นหญิงที่สามารถเป็นไปได้ ผ่านกลไกอำนาจที่ส่งผ่านความรู้ตั้งแต่กลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยในการรับข้อมูลและรับรู้ว่าตนเองจะต้องเปลี่ยนแปลงให้มีคุณลักษณะที่สวยและเหมือนผู้หญิง เพื่อรักษาสถานภาพความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น โดยไม่ต้องรู้สึกด้อย และปลีกตัวออกจากกลุ่ม ในขณะเดียวกัน ภาพลักษณ์ความเป็นหญิงที่รินรับรู้จากผู้หญิงในฐานะที่เป็นภาพอ้างอิง ประกอบกับความต้องการยอมรับจากผู้ชายที่คบหาอยู่ในฐานะแฟนอย่างเปิดเผย และท้ายที่สุดก็เข้าสู่การทำศัลยกรรมด้วยแพทย์ ซึ่งเสมือนทำให้ตัวตนความเป็นหญิงปรากฏบนเรือนร่างของรินได้จริง นอกจากนี้จะเห็นว่าการกลไกการทำงานของกลุ่มและสถาบันนั้นสามารถอธิบายการทำงานได้จาก ระดับความสัมพันธ์ทางสังคม โดย Berger (1963) กล่าวว่า ระบบความสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะสะท้อนภาพลักษณ์และบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสมของบุคคลผู้นั้นในสังคม รวมไปถึงการขัดเกลาคุณลักษณะบางอย่างให้เกิดแก่บุคคลตามแนวทางที่สังคมต้องการ การนิเทศและการตัดความสัมพันธ์ทางสังคมถือเป็นการควบคุมทางสังคมแรกสุด ที่จะทำให้เกิดการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใดผ่านการสร้างให้เกิดความภาคภูมิใจหรือสร้างความอับอาย ดังนั้น ความสัมพันธ์ทางสังคมที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จึงเป็นเทคนิคหนึ่งในภาคปฏิบัติของกระบวนการสร้างเรือนร่างความเป็นหญิงที่ทำให้กะเทยไม่สามารถแยกตัวออกจากวาทกรรมความเป็นหญิงได้ อีกทั้งยังมีสำนึกที่เกรงกลัวต่อการถูกตัดความสัมพันธ์ทางสังคม จากความกังวลที่มีต่อภาพลักษณ์ภายนอกของตนเอง นอกเหนือจากเรื่องของการตัดความสัมพันธ์แล้ว ประเด็นเรื่องการทำตามกันก็เป็นเรื่องที่สำคัญมากเป็นลำดับต้นๆ เพราะการปรับเปลี่ยนร่างกายให้มีภาพลักษณ์เหมือนผู้หญิง จะมีลักษณะของการทำตามกัน การลอกเลียนแบบ และการเอาอย่างกัน ซึ่งประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ภายหลังจากการปรับเปลี่ยนร่างกาย และทำให้รู้สึกถึงการมีตัวตนใหม่ในภาพลักษณ์ของความเป็นผู้หญิงได้เกิดขึ้น

กะเทยจะถูกตัดสินด้วยคำชื่นชม และมีความต้องการที่จะแสดงออกในตัวตนความเป็นหญิงในระดับที่สูงขึ้น เช่น การวางแผนผ่าตัดแปลงเพศ หรือการรักษาสภาพร่างกายให้ดูดี และสวย อยู่ตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่ากลไกการทำงานของกลุ่มและสถาบันทางสังคมได้สร้างการรับรู้ ความเป็นหญิงให้ผนวกเข้าไปอยู่ในชีวิตประจำวันของกะเทยได้ประสบความสำเร็จ และยังเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ค้ำยัน ผลลัพธ์ที่สำคัญให้กับวาทกรรมความเป็นหญิงที่อยู่ภายใต้อุดมการณ์รักต่างเพศให้ทำงานในสังคมอยู่ตลอดเวลา

4.3.2 แนวทางในการสร้างร่างกาย

กลไกการทำงานในการสร้างตัวตนความเป็นหญิงที่เชื่อว่าสามารถสร้างขึ้นได้นั้น ส่งผลต่อการกระทำกับร่างกาย เพราะเป็นพื้นที่ที่แสดงออกถึงตัวตนได้ชัดเจนที่สุด โดยแนวทางในการสร้างเรือนร่างของกะเทย ซึ่งหมายถึง วิธีการในการสร้างร่างกายที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มเลือกนำมาใช้นั้น มีวิธีการการบริหารจัดการของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยประเด็นแนวทางในการสร้างร่างกายจะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการมีพฤติกรรมที่กำกับตนเอง จากการรับรู้ ความเป็นหญิงของพวกเขา ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงสรีระร่างกายของกลุ่มตัวอย่างเป็นการเปลี่ยนแปลงจากร่างกายแบบผู้ชายไปสู่ร่างกายแบบผู้หญิง มีกระบวนการแบบค่อยเป็นค่อยไป และไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงจะไม่มีสูตรสำเร็จ แต่จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงร่างกาย มีลักษณะเป็นขั้นตอน และมีการจัดลำดับก่อนหลัง ซึ่งเกิดจากการพิจารณาบนเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของกลุ่มตัวอย่างเอง ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีการจัดการเปลี่ยนแปลงร่างกายซึ่งอธิบายตามประเภทของกลุ่มที่ผู้วิจัยได้ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีรูปลักษณะภายนอกที่ได้เปลี่ยนแปลงสรีระร่างกายไปสู่การเป็นผู้หญิง และได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ซึ่งกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การจัดการกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 โดยเรียงลำดับการจัดการจากก่อนไปหลัง

กลุ่มตัวอย่าง	การจัดการร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง – เรียงลำดับก่อนหลัง
จีว	<ol style="list-style-type: none"> 1. เลเซอร์ขน / ดูแลผิวพรรณ 2. ใช้ออร์โมนแบบทาน 3. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว

	4. ศัลยกรรมแปลงเพศ
ติว	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (ตาและจมูก) 4. ศัลยกรรมหน้าอก 5. ฉีดฟิลเลอร์และโบ톡ซ์ 6. ศัลยกรรมแปลงเพศ
สกาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (จมูก) 4. ศัลยกรรมหน้าอก 5. ศัลยกรรมแปลงเพศ
เคท	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมแปลงเพศ 4. ศัลยกรรมหน้าอก
เพ็ญต	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมหน้าอก 4. ศัลยกรรมแปลงเพศ
ทอฟฟี่	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมแปลงเพศ 4. ศัลยกรรมหน้าอก
วินัส	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (จมูก) 4. ศัลยกรรมหน้าอก 5. ศัลยกรรมแปลงเพศ

3143092314

CT :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ได้เปลี่ยนแปลงสรีระร่างกายไปสู่การเป็นผู้หญิง แต่ยังไม่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การจัดการกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 โดยเรียงลำดับการจัดการจากก่อนไปหลัง

กลุ่มตัวอย่าง	การจัดการร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง – เรียงลำดับก่อนหลัง
วีวี	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทานและตามด้วยแบบฉีด / บำรุงผิว 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (ตาและจมูก พร้อมกัน) 4. ศัลยกรรมหน้าอก 5. ฉีดฟิลเลอร์และโบท็อกซ์
เอิร์ธ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (จมูก 2 รอบ, ตา, สักคิ้ว) 4. ศัลยกรรมหน้าอก
บู้ค	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (จมูก)
เป้	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทานและฉีด 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมชอยสั้น
เอมม่า	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทานและตามด้วยแบบฉีด 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (จมูก, ตา และปาก) 4. ศัลยกรรมหน้าอก
เต้ย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. เหลาจมูก 4. ศัลยกรรมหน้าอก

ริน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (จมูก, คาง, ตา และฉีดแก้ม) 4. ศัลยกรรมหน้าอก
ปุนิม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ยาคุมและตามด้วยฮอร์โมน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (จมูก และปาก) 4. ฉีดฟิลเลอร์และโบ톡ซ์
อัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมนแบบทาน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมใบหน้า (จมูก)
พอลล่า	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ฮอร์โมน 2. แต่งกายแบบผู้หญิง / ไว้ผมยาว 3. ศัลยกรรมหน้าอก

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ไม่ผ่านการปรับเปลี่ยนสรีระร่างกายให้เป็นแบบผู้หญิง และยังไม่ได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศ ยกเว้นเพียงการไว้ผมยาวที่แสดงถึงการมีคุณลักษณะแบบผู้หญิงซึ่งกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การจัดการกับร่างของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 โดยเรียงลำดับการจัดการจากก่อนไปหลัง

กลุ่มตัวอย่าง	การจัดการร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง - เรียงลำดับก่อนหลัง
ไก่อ	ไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิง
หนูย	ไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิง
ต้อย	ไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิง
มิ่ง	ไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิง

โจ้ว	ไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิง
------	-------------------------------

จากข้อมูลการจัดการร่างกายของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มนั้น แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มจะมีปลายทางของการปรับเปลี่ยนร่างกายที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบันต่างกัน โดยกลุ่มที่ 1 ได้มีการปรับเปลี่ยนร่างกายไปจนถึงขั้นตอนของการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งถือเป็นการปรับเปลี่ยนร่างกายขั้นสูงสุดตามความปรารถนา กลุ่มที่ 2 มีการปรับเปลี่ยนร่างกายในระดับความเข้มข้นของปฏิบัติการที่ไม่แตกต่างไปจากกลุ่มที่ 1 เพียงแต่ยังไม่มี การผ่าตัดแปลงเพศ และกลุ่มที่ 3 ที่มีการเปลี่ยนแปลงร่างกายที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงเพียงแค่การไว้ผมยาวและแต่งกายแบบผู้หญิง แต่สิ่งที่พบ คือ การปรับเปลี่ยนร่างกายมีรูปแบบที่ค่อนข้างชัดเจน กล่าวคือ การเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงร่างกายของกะเทยว่าจะเปลี่ยนแปลงที่ส่วนใดก่อนนั้น มีความคล้ายคลึงกันในการเลือกลำดับของการจัดการ ซึ่งมีเกณฑ์ในการเลือกจากการให้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างใน 2 ประเด็นหลัก คือ

ประเด็นที่หนึ่ง คือประเด็นความต้องการที่จะเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงจากร่างกายแบบผู้ชาย เป็นร่างกายแบบผู้หญิงที่รวดเร็วและเด่นชัดที่สุด โดยตัวชี้วัดความสำเร็จที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่กะเทยมองเห็นเอง หรือการยืนยันจากบุคคลอื่น ผ่านคำชื่นชม เป็นต้น

ประเด็นที่สอง คือการพิจารณาศักยภาพของกะเทยเอง ซึ่งก็คือ ศักยภาพในการรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ทั้งประเด็นความพร้อมของร่างกาย ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง กับสิ่งที่สำคัญที่สุดจากการที่กลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงอย่างมาก คือศักยภาพในเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเลือกจัดการกับร่างกายในส่วนต่างๆ ซึ่งแน่นอนว่าวิธีการต่างๆ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงร่างกายของกะเทยนั้นมีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ต่ำไปจนถึงสูง ขึ้นอยู่กับคุณภาพและความยากง่ายในการดำเนินการ

ทั้ง 2 ประเด็นมีหลักในการพิจารณาที่มีความสอดคล้องกัน โดยเป็นการพิจารณาภายใต้บริบทของเวลาและความพร้อม ที่นำมาสู่การจัดลำดับก่อน-หลัง ในการเปลี่ยนแปลงร่างกาย กล่าวคือ เมื่อกะเทยมีการตระหนักถึงความต้องการการเป็นผู้หญิงของตนเอง และต้องการที่จะมีร่างกายเหมือนเพศสรีระของผู้หญิง ลำดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างเลือกคือเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจน แต่มีค่าใช้จ่ายต่ำและมีผลกระทบน้อย และค่อยๆ เพิ่มระดับความเข้มข้นของแต่ละประเด็นเข้าไป เพราะการตัดสินใจปรับเปลี่ยนร่างกายของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เกิดขึ้นอย่างเป็นอิสระ แต่อยู่ภายใต้บริบททางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจด้วย เช่น กะเทยจะยังไม่สามารถไว้ยาวและแต่งกายแบบผู้หญิงได้ตั้งแต่เด็ก เพราะมีกฎภายใต้สถานภาพของการเป็นนักเรียนชาย เป็นต้น ดังนั้นภาพที่เกิดขึ้นจึงเป็น

การเลือกใช้ฮอร์โมนเพศหญิง, การไว้ผมยาวและแต่งกายแบบผู้หญิงและเลื่อนขึ้นไปสู่การทำศัลยกรรมตั้งแต่ใบหน้า จนถึงการแปลงเพศตามลำดับ

นอกจากประเด็นที่แสดงถึงการมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงร่างกายสำหรับกะเทยนั้น ยังได้มีการสำรวจวิธีการที่กะเทยเลือกใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงร่างกาย รวมถึงเหตุผลในการเลือกเปลี่ยนแปลงร่างกายในแต่ละส่วน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยตั้งประเด็นกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำความเข้าใจรูปแบบการสร้างร่างกายและวิเคราะห์พฤติกรรมการทางสังคมที่ทำงานอยู่ในกระบวนการสร้างร่างกายของกะเทย โดยผู้วิจัยจะนำเสนอแนวทางการสร้างร่างกายเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนที่ไม่สามารถจัดการได้โดยการทำศัลยกรรมตกแต่งหรือสามารถทำได้ยาก กับส่วนที่สามารถจัดการได้โดยการทำศัลยกรรมตกแต่งผ่านเทคนิควิธีทางการแพทย์

4.3.2.1 การจัดการร่างกายโดยวิธีที่ไม่สามารถกระทำผ่านการศัลยกรรมหรือสามารถทำได้ยาก

กะเทยเลือกใช้การจัดการกับร่างกายด้วยวิธีที่ไม่ใช่การศัลยกรรม ซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ ด้วยเหตุผลหลัก 2 ประการคือ ยังไม่มีเทคนิคการทำศัลยกรรมในส่วนที่กะเทยมีความต้องการ หรือมีวิธีที่ตอบสนองความต้องการของกะเทยแทนการทำศัลยกรรมที่มีค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงสูง ซึ่งจากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมีการจัดการกับร่างกายด้วยวิธีที่ไม่ใช่การทำศัลยกรรม ดังตารางที่ 6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 6 การจัดการร่างกายโดยวิธีการที่ไม่ใช่การทำศัลยกรรม

ประเภทของการจัดการ	เหตุผลที่ต้องการจัดการ	วิธีการจัดการ
ฮอร์โมนทางเพศ	ปรับโครงสร้างร่างกายให้มีลักษณะแบบเพศหญิง	รับประทาน / ฉีด ฮอร์โมนเพศหญิง
ปรับโครงสร้างร่างกายเบื้องต้น	บำรุงผิวพรรณ และสร้างเรือนร่างแบบผู้หญิง	ทาครีม, ใช้สารเคมี (ฉีดโบท็อกซ์, ฟิลเลอร์, ไขมัน ฯลฯ), ไว้ผมยาว และแต่งกายแบบผู้หญิง
ความสูง	มีส่วนสูงโดยเฉลี่ยที่สูงกว่าผู้หญิง	ไม่ใส่รองเท้าส้นสูง
น้ำหนัก	มีน้ำหนักที่อ้วน หรือผอมไป	ดูแลเรื่องอาหาร, การออกกำลังกาย และใช้เทคนิคจากเครื่องแต่งกาย

สะโพก	สะโพกไม่ผายเหมือน ผู้หญิง	ใส่กางเกงชั้นในเสริมสะโพก
เสียง	เสียงห้าว ใหญ่ เหมือน เสียงผู้ชาย	เทคนิคการสลับเสียง หรือตัดเสียง เป็นผู้หญิง

จากตารางที่แสดงข้อมูลในข้างต้นเกี่ยวกับการจัดการกับร่างกายด้วยวิธีที่ไม่ใช่การศัลยกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความหมายที่เกี่ยวกับวิธีการปรับเปลี่ยนร่างกายเช่นนี้ว่า เป็นวิธีการพื้นฐานที่กะเทยทุกคนต้องผ่านการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการจัดการกับฮอร์โมนทางเพศ และการปรับโครงสร้างร่างกายเบื้องต้นที่สามารถดำเนินการได้เป็นลำดับแรกๆ เพราะมีค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงมาก และมีข้อจำกัดในการตัดสินใจดำเนินการน้อย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มดูแลร่างกาย และใช้ฮอร์โมนเพศหญิงอย่างจริงจัง เมื่ออายุประมาณ 14-18 ปี เพราะฮอร์โมนเพศหญิงมีราคาตั้งแต่ถูกจนถึงแพงตามประเภท และคุณภาพ และการจัดการวิธีดังกล่าวไม่ได้สร้างการเปลี่ยนแปลงจากรูปลักษณ์แบบชายกลายเป็นหญิงอย่างทันที ซึ่งทำให้ไม่ขัดต่อกฎของสถานภาพการเป็นนักเรียนชาย หรือไม่มีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว นอกเหนือจากนี้การจัดการกับคางสูง, น้ำหนัก, สะโพก และเสียง เป็นการจัดการของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการปกปิดส่วนต่างๆ ที่กลุ่มตัวอย่างมองว่าเป็นลักษณะรูปลักษณ์แบบผู้ชาย เพื่อเป้าหมายด้านความสวยงามของร่างกายเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่ผ่านการแปลงเพศแล้ว และกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ เป็นกลุ่มที่เลือกใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงร่างกายด้วยวิธีที่นำเสนอไปทั้งหมด ตั้งแต่การใช้ฮอร์โมนเพศหญิง และปรับแต่งร่างกายด้วยการลดน้ำหนัก เป็นต้น เพื่อที่จะแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงทางร่างกายที่สมบูรณ์แบบที่สุดในทางกลับกัน กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกด้วยการไว้ผมยาวและแต่งกายแบบผู้หญิง ทั้งนี้เพราะเป็นวิธีการที่ไม่มีค่าใช้จ่ายและเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงภาพลักษณ์ไปจากเดิม ส่วนในวิธีการอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะไม่จัดการ ด้วยสาเหตุข้อจำกัดเรื่องค่าใช้จ่าย และการลดความสำคัญของร่างกายที่แสดงออกถึงตัวตนความเป็นผู้หญิงของตนเองลง

4.3.2.2 การจัดการร่างกายโดยวิธีการทำศัลยกรรมตกแต่งผ่านเทคนิควิถีทาง การแพทย์

การจัดการร่างกายด้วยวิธีการทำศัลยกรรมมักมีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ ซึ่งปัจจุบันมีเทคโนโลยีทางการแพทย์มีความทันสมัยมากขึ้น และสามารถเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ทางกายภาพ โดยเฉพาะกับกะเทยที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นผู้หญิงได้ (นันทิยา สุคนธรปฎิภาค, 2548) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะกลุ่มที่ 1 และ 2 ได้เลือกใช้วิธีการทำศัลยกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงร่างกายของตนเอง โดยการทำศัลยกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์นั้น มี 3 ส่วนหลักๆ นั่นคือ ศัลยกรรมใบหน้า, ศัลยกรรมหน้าอก และศัลยกรรมแปลงเพศ ซึ่งสาเหตุ และความต้องการหลังเปลี่ยนแปลง ที่กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7 การจัดการร่างกายโดยวิธีการทำศัลยกรรม

ส่วนที่เลือกศัลยกรรม		เหตุผลที่ต้องการศัลยกรรม	ความต้องการหลังศัลยกรรม
ศัลยกรรม ใบหน้า	ตา	หนังตาดก, ตาเล็ก, ตาสอง ชั้นไม่ชัดเจน	ตาสองชั้น ลักษณะกลม โด
	จมูก	ไม่มีสันจมูก	เพิ่มสันจมูกลักษณะทรงหยดน้ำ
	คาง	คางตัด	คางยาวเป็นรูปตัววี
	ปาก	ริมฝีปากใหญ่และหนา	ริมฝีปาก ลักษณะทรงกระชับ
ศัลยกรรมหน้าอก		เพิ่มขนาดหน้าอก	มีขนาดหน้าอกแบบร่างกาย ผู้หญิง (กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกลักษณะทรงหยดน้ำและ กลม)
ศัลยกรรมแปลงเพศ		ไม่ต้องการมือวัยอะเพศแบบ ผู้ชาย	มือวัยอะเพศแบบผู้หญิง

จากข้อมูลตามตารางข้างต้น กลุ่มตัวอย่างเลือกทำศัลยกรรม เพราะต้องการการปรับเปลี่ยนของร่างกายที่เห็นถึงความแตกต่างจากเดิมที่มีร่างกายแบบเพศชายไปสู่ร่างกายแบบเพศหญิงอย่างชัดเจน ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะมีต้นแบบในการเปลี่ยนแปลง เห็นได้จากการนำรูปดารา หรือ ผู้ที่มีชื่อเสียงที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบไปเป็นแบบในการทำศัลยกรรม เช่น บุนิมี ได้ใช้ภาพของนักแสดง กิ๊ก สุวัจนี ไปเป็นต้นแบบในการทำศัลยกรรมเพราะต้องการมีโครงหน้าของผู้หญิงที่มีลักษณะเรียวคม

ซึ่งแสดงถึงความเป็นผู้หญิงที่มั่นใจ เป็นต้น อีกทั้งเมื่อวิเคราะห์เหตุผลและความต้องการหลังการทำศัลยกรรมที่กลุ่มตัวอย่างหูลงข้อนั้น จะพบว่าการอธิบายการเปลี่ยนแปลงร่างกายไม่ใช่เพียงเพื่อความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงอย่างเดียว แต่ต้องเป็นผู้หญิงที่มีคุณลักษณะที่สวยเข้ามาเพิ่มเติมด้วย ซึ่งเห็นได้ชัดจากการเลือกทำศัลยกรรมใบหน้า เช่น กลุ่มตัวอย่างบางรายทำศัลยกรรมจมูก 2 รอบ ด้วยเหตุผลที่ไม่ชอบรูปทรงจมูกแบบเดิม หรือการทำตา 2 ชั้น เพื่อความสวยงามและความสะดวกในการแต่งหน้า เป็นต้น ดังนั้นการปรับเปลี่ยนร่างกายจึงไม่ใช่การกระทำเพื่อการมีร่างกายแบบผู้หญิงในเชิงการเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหญิงเท่านั้น แต่เป็นการตอบสนองต่อการมีร่างกายที่สวยงามตามคุณลักษณะของผู้หญิงในแบบที่กลุ่มตัวอย่างต้องการ

การจัดการกับร่างกายด้วยวิธีการศัลยกรรม หรือใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ เป็นการจัดการที่มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ทำให้กลายเป็นข้อจำกัดต่อกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มในการเข้าถึง ซึ่งจากข้อมูลการจัดการร่างกายของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มที่ผู้วิจัยนำเสนอไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มที่ยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ เป็นกลุ่มที่ไม่มีจัดการกับร่างกายด้วยวิธีดังกล่าว ดังนั้นการปรับเปลี่ยนร่างกายด้วยวิธีการศัลยกรรมจึงเป็นวิธีการสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจในระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนันทยา (นันทยา สุคนธปฏิภาค, 2548) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีทางการแพทย์สมัยใหม่กับอัตลักษณ์แห่งความเป็นชายและหญิงในประเทศไทย ที่ได้ให้ข้อเสนอไว้ว่าเทคโนโลยีทางการแพทย์ในปัจจุบันเป็นเครื่องมือในการสร้างรูปลักษณ์ทางกายภาพของคน แต่เป็นเครื่องมือที่ถูกใช้อย่างจำกัดเฉพาะกลุ่มผู้ที่มีกำลังสำหรับค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น

อย่างไรก็ตามประเด็นการเลือกวิธีการเปลี่ยนแปลงร่างกายเพื่อสะท้อนภาพลักษณ์ความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแนวทางนั้น โดยรวมกลุ่มตัวอย่างจะอธิบายว่าเกิดจากการตัดสินใจด้วยตนเอง แต่หากพิจารณาการปรับเปลี่ยนร่างกายของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนนั้น มีการปรับเปลี่ยนร่างกายภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกันคือการแสดงออกถึงความเป็นหญิง ที่มีคุณลักษณะตามชุดความรู้ที่ตนเองได้รับจากกลุ่มและสถาบันที่ผู้วิจัยได้ถึงในประเด็นก่อนหน้า ซึ่งลักษณะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ากลไกอำนาจของกลุ่มและสถาบันทางสังคมทำงานได้อย่างเข้มข้น เพราะทำให้กลุ่มตัวอย่างกลายเป็นผู้พุดภายใต้อำนาจและความรู้เรื่องความเป็นหญิงอย่างแยบยล และทำให้ผู้พุดสยบยอมต่ออำนาจของความรู้ หรือที่เรียกว่าเป็น “ร่างกายที่สยบยอม” (docile body) (กิตติกร สันคติประภา, 2560) และเลือกใช้วิธีการปรับเปลี่ยนร่างกายตามศักยภาพของตนเอง เพราะร่างกายเป็นพื้นที่ในการแสดงออกถึงภาพลักษณ์ตามที่พวกเขาต้องการได้ชัดเจนมากที่สุด ดังที่ บัตเลอร์ ได้อธิบายว่าความเป็นหญิงจะถูกทำให้เป็นสินค้าเพื่อทำให้บุคคลรู้สึกว่ามีตัวตน หรือที่เรียกว่า กระบวนการทำให้

ระเบียบบรรทัดฐานกลายเป็นวัตถุที่จับต้องได้ (materialization of regulatory norm) ซึ่งก็คือ ร่างกายของมนุษย์นั่นเอง (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560a)

4.3.3 โครงการในการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม

นอกเหนือจากการสำรวจการจัดการกับร่างกายที่เกิดขึ้นของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นถึงโครงการที่จะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีแผนที่จะปรับเปลี่ยนร่างกายด้วยวิธีการใดๆ เพิ่มเติมจากปัจจุบันหรือไม่ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการสร้างร่างกายว่าเป็นกระบวนการไม่มีจุดสิ้นสุดได้อย่างชัดเจนมากขึ้น และยังทำให้เห็นการเลื่อนไหลในการแสดงตัวตนความเป็นผู้หญิงผ่านร่างกายของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย ซึ่งสามารถสรุปโครงการที่กลุ่มตัวอย่างจะจัดการเพิ่มเติมได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ได้เปลี่ยนแปลงสรีระร่างกายไปสู่การเป็นผู้หญิง และได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ซึ่งมีโครงการที่กลุ่มตัวอย่างจะจัดการเพิ่มเติมดังตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 โครงการการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง	โครงการที่จะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม
จิว	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกายในลักษณะของการศัลยกรรม - เพียงอาจจะเติมการฉีดฟิลเลอร์และโบท็อกซ์ เพื่อคงความสวยให้อยู่สภาพเดิม
ดิวิ	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกายในลักษณะของการศัลยกรรม - เพียงอาจจะเติมการฉีดฟิลเลอร์และโบท็อกซ์ เพื่อคงความสวยให้อยู่สภาพเดิม
สกาย	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกายในลักษณะของการศัลยกรรม - เพียงอาจจะเติมการฉีดฟิลเลอร์และโบท็อกซ์ เพื่อคงความสวยให้อยู่สภาพเดิม
เคท	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกายในลักษณะของการศัลยกรรม - เพียงอาจจะเติมการฉีดฟิลเลอร์และโบท็อกซ์ เพื่อคงความสวยให้อยู่สภาพเดิม
เพี้ยต	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกายในลักษณะของการศัลยกรรม - เพียงอาจจะเติมการฉีดฟิลเลอร์และโบท็อกซ์ เพื่อคงความสวยให้อยู่สภาพเดิม

ทอफी	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกายในลักษณะของการศัลยกรรม - เพียง อาจจะเติมการฉีดฟิลเลอร์และโบทีอกซ์ เพื่อคงความสวยให้อยู่สภาพเดิม
วินัส	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกายในลักษณะของการศัลยกรรม - เพียง อาจจะเติมการฉีดฟิลเลอร์และโบทีอกซ์ เพื่อคงความสวยให้อยู่สภาพเดิม

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีโครงการที่จะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม
ในลักษณะของการรักษาสภาพร่างกายให้คงความเป็นผู้หญิง ซึ่งเป็นการให้ความหมายที่แยก
ความเป็นผู้หญิง กับความสวยออกจากกันโดยชัดเจน กล่าวคือ ในเชิงรูปลักษณ์ร่างกายกลุ่มตัวอย่าง
ให้ความหมายกับตัวตนของตนเองว่าเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์แล้วจากการผ่าตัดแปลงเพศ การจัดการ
ร่างกายที่อาจเกิดขึ้นเล็กน้อย ก็เพื่อคงคุณลักษณะของความสวยไว้เท่านั้น

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ได้เปลี่ยนแปลงสรีระร่างกายไปสู่
การเป็นผู้หญิง แต่ยังไม่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งมีโครงการที่กลุ่มตัวอย่างจะจัดการเพิ่มเติม
ดังตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9 โครงการการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

กลุ่ม ตัวอย่าง	โครงการที่จะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม
วีวี	ไม่มีโครงการจะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม - อนาคตอาจจะกลับมาอยาก แปลงเพศ
เอิร์ธ	ไม่มีโครงการจะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม - อนาคตอาจจะกลับมาอยาก แปลงเพศ
เป้	ไม่มีโครงการจะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม
บู้ค	1. ศัลยกรรมใบหน้า (และคาง ตา) 2. ศัลยกรรมหน้าอก
เต้ย	1. ศัลยกรรมแปลงเพศ
ริน	1. ศัลยกรรมใบหน้า (หน้าผาก) 2. ศัลยกรรมแปลงเพศ

ปูนิ่ม	1. ศัลยกรรมหน้าอก 2. ศัลยกรรมแปลงเพศ
เอมม่า	1. ศัลยกรรมแปลงเพศ
อ้อน	1. ศัลยกรรมแปลงเพศ
พอลล่า	1. ศัลยกรรมหน้าอก 2. ศัลยกรรมแปลงเพศ

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีโครงการที่จะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมแตกต่างกันใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีโครงการในการผ่าตัดแปลงเพศ กับกลุ่มตัวอย่างที่มีแผน การผ่าตัดแปลงเพศอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นประเด็นความแตกต่างภายในกลุ่มที่ผู้วิจัยจะอธิบายถึงสาเหตุในลำดับถัดไป

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีรูปลักษณะภายนอกที่ไม่ผ่านการปรับเปลี่ยนสรีระร่างกายให้เป็นแบบผู้หญิง และยังไม่ได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศ ยกเว้นเพียงการไว้ผมยาวที่แสดงถึงการมีคุณลักษณะแบบผู้หญิง ซึ่งมีโครงการที่กลุ่มตัวอย่างจะจัดการเพิ่มเติม ดังตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 โครงการการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง	โครงการที่จะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม
ด้อย	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกาย
หนุ่ย	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกาย
มิ่ง	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกาย
ไก่	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกาย
โจ้	ไม่มีโครงการจัดการกับร่างกาย

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีโครงการที่จะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมแต่อย่างใด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่ามีความพึงพอใจกับร่างกายที่เป็นอยู่ และยอมรับว่าร่างกายของตนเองไม่ได้ถูกแสดงออกตามภาพลักษณ์ความเป็นหญิงที่คาดหวัง หรือตามรูปลักษณ์ของผู้หญิงทั่วไป

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มจะพบว่า การเปลี่ยนแปลงร่างกายสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 เป็นกระบวนการที่ยังคงดำเนินการอยู่ภายใต้ความต้องการในการแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง และรักษาสภาพร่างกายให้มีลักษณะของความสวย ตรงข้ามกับกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ที่ไม่มีโครงการในการจัดการกับร่างกายเพิ่มเติม แม้ว่าจะจะเป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกของร่างกายน้อยที่สุด ซึ่งในประเด็นดังกล่าวจะเชื่อมโยงกับสาเหตุของกลุ่มตัวอย่างในประเด็นถัดไป ดังนั้นการเลื่อนไหลในการแสดงออกความเป็นผู้หญิงผ่านร่างกายจึงปรากฏในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 เท่านั้น

นอกจากนี้การแสดงถึงโครงการที่จะจัดการกับร่างกายเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนนั้น เป็นความสำคัญในเชิงกระบวนการสร้างตัวตนความเป็นหญิงประการหนึ่ง เพราะเป็นการยืนยันให้เห็นภาพของการที่กะเทยรับรู้ความเป็นหญิงเพื่อนำมาสร้างตัวตน ผ่านการจัดการกับร่างกายที่ไม่จบสิ้นอย่างแบบสนิท เพื่อแสดงตัวตนความเป็นหญิงของตนเองอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 ที่มีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงมากกว่ากลุ่มที่ 3

4.3.4 การให้ความหมายกับร่างกาย

กระบวนการสร้างตัวตนความเป็นผู้หญิงที่แสดงออกผ่านการปรับเปลี่ยนร่างกาย ไม่ได้เป็นกระบวนการที่หยุดนิ่ง แต่กลับเป็นกระบวนการที่มีการตรวจสอบการทำงานเพื่อทำให้ความเป็นหญิงสามารถรักษาความเป็นธรรมชาติในการสร้างตัวตนกะเทย ดังนั้นภายใต้กระบวนการจึงมีการตรวจสอบและตัดสินใจด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงได้สำรวจการให้ความหมายกับเรือนร่าง หมายถึงความพึงพอใจในรูปร่างของตนเอง รวมไปถึงรูปร่างในอนาคตที่ตนเองอยากจะมีรูปร่างตามที่ปรารถนา โดยกลุ่มตัวอย่างมีทั้งกลุ่มที่พึงพอใจและไม่พึงพอใจกับร่างกายของตนเองที่แสดงถึงความเป็นหญิงในปัจจุบัน ซึ่งสามารถแจกแจงได้ตามกลุ่มที่ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้ดังตารางที่ 11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 11 ความพึงพอใจต่อร่างกายหลังการปรับเปลี่ยน

กลุ่มตัวอย่าง	พึงพอใจในร่างกายที่เป็นอยู่ และเป็นไปตามภาพในอุดมคติ	พึงพอใจในร่างกายที่เป็นอยู่ แต่ไม่เป็นไปตามภาพในอุดมคติ	ไม่พึงพอใจในร่างกายที่เป็นอยู่
กลุ่มที่ 1 : กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว	7 (ดีว, สกาย, เฟี้ยต, เคท, จิว, วินัส และ ทอฟฟี่)	-	-
กลุ่มที่ 2 : กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ	-	5 (วีวี, เอมม่า, เอิร์ธ, บัค และเป้)	5 (ริน, อั้น, พอลล่า, ปูนิม และเต้ย)
กลุ่มที่ 3 : กลุ่มตัวอย่างยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ	-	5 (ไก่อ, หนุ่ย, ต้อย, มิ่ง และโจ้)	-

จากตารางข้างต้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 คน ที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ซึ่งผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ทุกคนมีความพึงพอใจในร่างกายของตนเองที่แสดงถึงความเป็นผู้หญิง โดยให้เหตุผลร่วมกันว่าการผ่าตัดแปลงเพศ ทำให้ตนเองมีร่างกายที่เหมือนสตรีระร่างกายแบบผู้หญิงทั้งหมด จึงทำให้ความเป็นผู้หญิงของตนเองอยู่ในระดับที่สมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ซึ่งร่างกายภายหลังการเปลี่ยนแปลงจนกระทั่งได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ ถือได้ว่าเป็นไปตามคุณลักษณะความเป็นผู้หญิงที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้วาดภาพไว้ในอุดมคติ

3143092314

CD :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

เพ็ญต : หลังจากที่เราแปลงเพศแล้ว เราเหมือนได้ร่างกายของเราคืนมา มันคือ
 ความสมบูรณ์ตามที่เรที่ตั้งใจและคาดหวังเอาไว้ (เพ็ญต, สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม
 2561)

ความแตกต่างของข้อมูลภายในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มที่ 2 เป็นประเด็นที่ผู้วิจัยค้นพบ
 ซึ่งอธิบายผ่านตารางที่นำเสนอในข้างต้น ได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง 5 คน (วีวี, เอมม่า, เอิร์ธ, บัค และเป้)
 มีความพึงพอใจกับร่างกายที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นผู้หญิงของตนเอง แต่การเปลี่ยนแปลง
 นั้นยังไม่เป็นไปตามภาพความเป็นหญิงในอุดมคติที่วาดภาพไว้ ซึ่งก็คือ ยังไม่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศ
 อย่างเป็นทางการจะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คนนี้แม้จะยังไม่เข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลงร่างกายใน
 ทางการแปลงเพศ แต่กลับพึงพอใจกับร่างกาย ซึ่งจากข้อมูลภาคสนามพบประเด็นที่เป็นสาเหตุหลักๆ
 ในการอธิบายความพึงพอใจกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยจะนำเสนอในลำดับถัดไป แต่สำหรับ
 กลุ่มตัวอย่างอีก 5 คน (ริน, อั้น, พอลล่า, ปูนิม และเต้ย) ในกลุ่มที่ 2 ซึ่งมีลักษณะภายนอกที่มี
 การปรับเปลี่ยนร่างกายแล้วแต่ยังไม่ได้ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศ กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวไม่พึงพอใจต่อ
 ร่างกายที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงของตนเอง กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คนยังมีความต้องการ
 ที่จะทำการผ่าตัดแปลงเพศ เพื่อการไปสู่ความเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์แบบตามภาพในอุดมคติที่ตั้งใจไว้
 เพียงแต่มีข้อจำกัดร่วมกันคือ ความพร้อมเรื่องศัลยกรรมทางการเงิน

จากการสำรวจการให้ความหมายกับร่างกายปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 นั้น พบประเด็น
 ว่ากลุ่มตัวอย่างอยู่ในกลุ่มที่มีการปรับเปลี่ยนร่างกาย แต่ยังไม่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศเหมือนกัน
 แต่การให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อร่างกายที่เป็นการแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงนั้น
 แตกต่างกัน ซึ่งอธิบายความแตกต่างได้อีกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มที่ยังคงต้องการผ่าตัดแปลงเพศ
 โดยมีความตั้งใจและการวางแผนที่แน่นอน แต่มีข้อจำกัดบางประการ กับกลุ่มที่ไม่มีแผนในการผ่าตัด
 แปลงเพศ แม้จะมีความพร้อมทั้งในเชิงศัลยกรรมทางการเงินและร่างกาย โดยทั้ง 2 กลุ่มนี้
 มีความแตกต่างกันอยู่ที่ความประสงค์ในการผ่าตัดแปลงเพศเป็นสำคัญ ทั้งนี้ภายใต้การจัดแบ่ง
 กลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์พิจารณาตามรูปลักษณะภายนอก จะมีมิติด้านความแตกต่างทางเศรษฐกิจ
 ทับซ้อนอยู่ด้วย

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะ
 ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ทั้ง 5 คน (ไก่อ, หนูย, ต้อย, มิ่ง และจ๊อ) นั้น ได้ให้ความหมายกับ
 ร่างกายของตนเองว่าพึงพอใจกับร่างกายในปัจจุบันแล้ว แต่ความพึงพอใจนั้นอยู่ภายใต้บริบทที่
 แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้ว ที่มีความพึงพอใจในร่างกายเพราะ ร่างกายได้แสดง
 ความเป็นผู้หญิงตามที่พึงประสงค์ได้อย่างสมบูรณ์ แต่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 เป็นความพึงพอใจ

จากการทำความเข้าใจกับตนเองว่าไม่สามารถปรับเปลี่ยนร่างกายให้เป็นไปตามภาพในอุดมคติที่ปรารถนาได้ เนื่องจากข้อจำกัดหลักด้านศักยภาพทางเศรษฐกิจ การปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และ 2 จึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากเมื่อเปรียบเทียบกับกันได้ทางเลือกและข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่าง

4.3.4.1 เหตุผลและข้อจำกัดในการปรับเปลี่ยนร่างกาย

จากข้อมูลการให้ความหมายกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่างในช่วงต้นนั้น พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างทั้งที่พึงพอใจ และไม่พึงพอใจกับร่างกายที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงในปัจจุบัน ซึ่งภายใต้การให้ความหมายเช่นนี้ มีความสัมพันธ์กับระดับของการปรับเปลี่ยนรูปลักษณ์ภายนอก ทั้งเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการอธิบายการปรับเปลี่ยนร่างกาย รวมถึงข้อจำกัดที่ทำให้ไม่สามารถปรับเปลี่ยนร่างกายให้เป็นไปตามภาพความเป็นผู้หญิงในอุดมคติ ซึ่งเหตุผลและข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานด้านรายได้ของครอบครัว และรายได้ส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างดี กระบวนการปรับเปลี่ยนร่างกายเริ่มตั้งแต่การรับรู้ความเป็นผู้หญิงทางจิตใจ และการแสดงออกทางพฤติกรรม หลังจากนั้นมีการใช้ฮอร์โมนเพศหญิง และเพิ่มความเข้มข้นจากการทำศัลยกรรมส่วนต่างๆ จนกระทั่งผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งเป็นไปตามที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนในกลุ่มนี้ตั้งใจไว้ตั้งแต่แรก โดยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากกระบวนการปรับเปลี่ยนร่างกาย ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูงในบางรายการโดยเฉพาะการผ่าตัดแปลงเพศ⁷ นั้น กลุ่มตัวอย่างใช้การเก็บเงินจากรายได้ส่วนตัว หรือกลุ่มตัวอย่างบางคนได้รับการสนับสนุนจากสถาบันเสริมความงาม เช่น เพียต โดยมีเงื่อนไขที่จะต้องเป็นพรีเซนเตอร์ให้กับสถาบันเสริมความงามนั้นๆ ทั้งนี้การผ่าตัดแปลงเพศทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจในการแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งในเชิงความมั่นใจในการแต่งกาย และความมั่นใจในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งความรู้สึกในการเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์แล้ว ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในร่างกายของตนเอง และไม่มีโครงการในการปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นผู้หญิงแบบมีนัยสำคัญอีก จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางถึงดี และอยู่ในกลุ่มอาชีพที่สามารถปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงได้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้การเปลี่ยนแปลงร่างกายของกลุ่มตัวอย่างเป็นไปตามที่ปรารถนา

⁷ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผ่าตัดแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ประมาณ 120,000-250,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ โดยเป็นกลุ่มที่มีประเด็นความแตกต่างในการให้ความหมายด้านความพึงพอใจของร่างกายตนเอง ตามข้อมูลที่ผู้วิจัยกล่าวถึงในตารางข้างต้น ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวถูกอธิบายได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 คือ กลุ่มที่มีลักษณะพึงพอใจกับร่างกายตนเองในปัจจุบัน แม้จะไม่ใช่ไปตามภาพในอุดมคติที่ตั้งไว้ และไม่มีโครงการในการผ่าตัดแปลงเพศ หรือกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่สามารถมีร่างกายที่แสดงความเป็นผู้หญิงได้โดยไม่ต้องแปลงเพศ แต่อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์พบว่าความตั้งใจดังกล่าวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต ซึ่งการตัดสินใจไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงภาพคุณลักษณะที่แสดงความเป็นผู้หญิงของตนเองไปจากเดิม แม้ว่าจะมีความพร้อมทั้งศักยภาพทางการเงิน, อาชีพ และบริบททางสังคมที่เอื้ออำนวย อีกทั้งยังเกิดจากการตัดสินใจด้วยตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสำรวจเพิ่มเติมถึงสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เปลี่ยนแปลงการตัดสินใจที่จะไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลดังต่อไปนี้

ก) ความกังวลเรื่องปัญหาสุขภาพ

กลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงร่างกายในส่วนต่างๆ ซึ่งรูปลักษณ์ภายนอกมีความเหมือนเพศหญิงทั่วไป แต่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจที่จะไม่เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ แม้ว่าจะเคยเป็นความฝันสูงสุดของการเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ และกลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมในทุกๆ ปัจจัย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีความพึงพอใจกับร่างกาย และรับรู้ถึงการเป็นผู้หญิงของตนเองที่ได้แสดงออกไม่ต่างจากกลุ่มที่แปลงเพศแล้ว โดยเหตุผลประการแรกที่กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่าทำให้เลือกที่จะยังไม่ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ คือ ความกังวลในเรื่องของผลกระทบทางสุขภาพที่จะตามมาภายหลังดัดแปลงลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

เอิร์ธ : หลังผ่าตัดแปลงเพศ เหมือนเราตัดฮอร์โมนธรรมชาติออกไปจากร่างกาย ต้องกินฮอร์โมนทดแทนตลอดไป นื่องๆ ที่เคยไปแปลงเพศมาก็บอกว่าจะไม่สบายได้ง่าย บางคนป่วยทุกเดือนเลย ชั่งน้ำหนักดูแล้วเราคิดว่ายังรับกับผลตรงนี้ได้ (เอิร์ธ, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2561)

วีวี : มีรุ่นพี่ไปแปลงเพศมาแล้วมีปัญหาเรื่องผิวดำหม่น ทำให้ใช้การไม่ได้ เราคิดว่าเทคโนโลยียังไม่ทันสมัยพอ เลยไม่กล้าเสี่ยง (วีวี, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

ตามบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลจากกะเทยผู้มีประสบการณ์ที่ผ่านการแปลงเพศมาก่อน และนำมาพิจารณากับตนเองถึงข้อดีและข้อเสียของการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ยังไม่มีความพร้อมต่อการรับผลกระทบเชิงลบได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตเปรียบเทียบประเด็นการรับรู้ข้อมูลผลกระทบของการผ่าตัดแปลงเพศ กับกลุ่มที่แปลงเพศแล้ว ซึ่งด้วยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ อาชีพ และวิถีคิดไม่แตกต่างกันมากนัก โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้วทุกคนทราบถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น แต่พวกเขาพบกับผลกระทบได้ แต่ที่สำคัญคือพวกเขาไม่สามารถมีวิถีชีวิตที่บ่งชี้ความเป็นผู้ชายต่อได้ และเลือกที่จะดูแลตนเองมากขึ้นภายหลังการแปลงเพศ

ปัญหาด้านสุขภาพที่สร้างความกังวลต่อกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ อยู่ที่สภาวะหลังการผ่าตัดแปลงเพศที่ต้องมีกระบวนการรักษาร่างกายอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ ภายหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศ ประการแรกกลุ่มตัวอย่างจะต้องใช้ฮอร์โมนเพศหญิงไปตลอดชีวิต เพราะการผ่าตัดอวัยวะเพศชายทิ้งทำให้ร่างกายไม่สามารถผลิตฮอร์โมนทางเพศได้ด้วยตัวเอง และอีกประการหนึ่งคือ การดูแลบาดแผล โดยผู้ที่ผ่าตัดแปลงเพศทุกคนจะต้องใช้แท่งแก้วใส่ไว้ที่อวัยวะที่ผ่าตัด ซึ่งสร้างความเจ็บปวดอย่างมาก ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าถึงได้ โดยเฉพาะการรับข้อมูลจากกลุ่มกะเทยที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้วด้วยกัน

อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าข้อมูลปัญหาเรื่องสุขภาพที่สร้างความกังวลให้กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ เกิดจากความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ซึ่งมีพื้นฐานในการเข้าถึงข้อมูลต่ำ จะมีลักษณะไม่ทราบข้อมูลเชิงลึกในประเด็นดังกล่าวมากนัก

ข) ลักษณะอาชีพที่ไม่ได้ใช้เรือนร่างในการสร้างรายได้

เหตุผลประการที่สอง คือ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดว่าร่างกายไม่ได้ถูกใช้เพื่อสร้างรายได้จากการทำงานเพิ่มเติม โดยกลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานการปรับเปลี่ยนร่างกายในส่วนอื่นๆ ให้เป็นไปตามภาพความเป็นผู้หญิงที่พึงพอใจแล้ว ดังนั้นการผ่าตัดแปลงเพศจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับกลุ่มตัวอย่าง

เป้ : เราเป็นอาจารย์ เราคิดว่าเราพอใจกับที่เป็นอยู่แล้วนะ แปลงเพศไปเราไม่ได้ใช้ร่างกายทำมาหากิน เลยอาจจะไม่จำเป็นที่ต้องทำ เพราะทุกวันนี้เรารู้สึกและต้องการให้คนมองเราเป็นผู้หญิงปกติทั่วไป (เป้, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2561)

จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมองการผ่าตัดแปลงเพศนั้นไม่ใช่สิ่งจำเป็นในปัจจุบัน และการเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ไม่สามารถวัดได้ด้วยอวัยวะเพศแบบผู้หญิงเท่านั้น เพราะ

3143092314

CD :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้รับรู้ถึงระดับความเข้มข้นในความเป็นผู้หญิงของตนเองที่สมบูรณ์แบบแล้ว ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในร่างกายปัจจุบันของตนเอง ประกอบกับความคิดเรื่องผลกระทบเชิงลบหลังการผ่าตัดแปลงเพศ และการคำนึงถึงมิติด้านอาชีพที่การผ่าตัดแปลงเพศไม่ได้สร้างรายได้มากขึ้น เช่นนี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างยอมรับกับความไม่จำเป็นในการผ่าตัดแปลงเพศ หรือกล่าวได้ว่าการผ่าตัดแปลงเพศ ไม่ได้เป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในการแสดงออกถึงตัวตนความเป็นผู้หญิงของกลุ่มตัวอย่างตามที่พวกเขาเคยปรารถนา

ค) กระแสความคิดเรื่องการเลื่อนไหลทางเพศ

ความคิดเรื่องเพศในสังคมถูกอธิบายอยู่ภายใต้อุดมการณ์รักต่างเพศ ที่มีเพียงแค่เพศชายและหญิง ทำให้กะเทยต้องผูกติดร่างกายไว้กับร่างกายแบบผู้หญิง (นฤพนธ์ ดิววิเศษ, 2557) แต่กระแสความเป็นหลังสมัยใหม่ทำให้ความรู้อีกชุดหนึ่งได้แพร่กระจายเข้าสู่การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ โดยการเลื่อนไหลทางเพศเป็นความหมายใหม่ที่พยายามจะอธิบายประเด็นเรื่องเพศว่า ไม่มีแค่หญิงกับชาย และไม่มีการจำกัดขอบเขตความเป็นตัวตน ซึ่งกระแสดังกล่าวได้ถูกเผยแพร่อย่างกว้างขวาง เช่น การจัดงาน Gay Pride ในทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย

การเข้ามาของกระแสดังกล่าวส่งผลต่อกลุ่มตัวอย่างในลักษณะของการผสมผสานกับความคิดความเป็นหญิงที่มีอยู่เดิม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างยังคงมีสำนึกทางเพศแบบผู้หญิงเหมือนเดิม แต่อธิบายความเป็นผู้หญิงใหม่ว่า ผู้หญิงก็ไม่จำเป็นต้องแปลงเพศ ดังเช่นกลุ่มตัวอย่าง เช่น เอิร์ธ ได้ อธิบายประเด็นเรื่องเพศในสังคมว่าเป็นสังคมไร้เพศ ซึ่งการเป็นผู้หญิงไม่ได้มีมาตรฐานที่เหมือนกันทุกคน การแปลงเพศจึงไม่ใช่คำตอบในปัจจุบันของการเป็นผู้หญิงของเขา ดังบทสัมภาษณ์

เอิร์ธ : ส่วนตัวพึงพอใจกับร่างกายตนเองแล้วนะ ใจเราเป็นผู้หญิง ไม่ต้องแปลงเพศแล้ว ผู้หญิงก็ได้เหมือนกันทุกคนเสมอไป มัน Genderless ไปแล้ว (เอิร์ธ, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2561)

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นอกจากจะเห็นการเปลี่ยนแปลงเชิงความคิดเรื่องการบรรลุไปสู่ความเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ ด้วยชุดความรู้ใหม่ที่ความเป็นผู้หญิงไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพเท่านั้น ประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตคือ การพยายามรับความหมายใหม่เช่นนี้เข้ามาอธิบาย เป็นเพียงการนำมาปรับใช้กับวิธีคิดความเป็นหญิงในเชิงรายละเอียดของการนำเสนอตัวตนเท่านั้น ซึ่งมีลักษณะเป็นการย้อนแย้งกับความหมายที่ด้านหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างพยายามอธิบายตัวตนของการไม่แปลงเพศเพราะ การเลื่อนไหลทางเพศ แต่เป็นการเลื่อนไหลทางเพศที่ตั้งอยู่บนความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงอยู่เช่นเดิม

จากเหตุผลทั้ง 3 ประการที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างยังไม่แปลงเพศนั้น มีความเชื่อมโยงในการอธิบาย เหตุผล ที่ไม่ได้เป็นลักษณะเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตามการตัดสินใจไม่แปลงเพศ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต เพราะท้ายที่สุดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความพร้อมในปัจจุบันทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะทางศักยภาพการเงิน เพียงแต่มีเหตุผลที่ทำให้เกิดเป็นจุดเปลี่ยนของความคิดจากการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลาย และเป็นข้อสังเกตจากการพิจารณา ภาพลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างด้วยว่า เพราะภาพลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีความเหมือนอัตลักษณ์ ผู้หญิงที่พวกเขาอ้างอิง อีกทั้งมีองค์ประกอบอื่นที่เติมเต็มความเป็นเพศ นอกเหนือจากร่างกาย ทั้งอาชีพ ฐานะทางการเงิน และการเข้าสังคม จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่รู้สึกรังเกียจอุปสรรคในการนำเสนอ ตัวตนของพวกเขาเอง

ลักษณะที่ 2 กลุ่มที่มีลักษณะไม่พึงพอใจกับร่างกายตนเองในปัจจุบัน และมีโครงการในการผ่าตัดแปลงเพศ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการและมีแผนที่จะแปลงเพศเพื่อความเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบอย่างชัดเจน เห็นได้จากการวางแผนทางการเงิน ด้วยการจัดสรรเงินจำนวนหนึ่งจากรายได้ของตนเองไว้เพื่อทำการผ่าตัดแปลงเพศโดยเฉพาะ ทั้งนี้สาเหตุหลักที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ยังไม่สามารถผ่าตัดแปลงเพศได้ คือ ความพร้อมด้านศักยภาพทางการเงิน เพราะหากพิจารณาจาก ข้อมูลรายได้ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะพบว่า มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งค่าใช้จ่ายในการแปลงเพศค่อนข้างสูง

พอลล่า : เราพยายามเก็บเงินให้ได้อย่างน้อยเดือนละ 5,000 บาทเพื่อแปลงเพศ บางทีถูก หวยก็เก็บไว้ (พอลล่า, สัมภาษณ์, 1 พฤศจิกายน 2561)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีความตั้งใจที่จะเข้าสู่การแปลงเพศเพื่อความเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์ โดยระหว่างรอการแปลงเพศ กลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดการกับร่างกายในส่วนอื่นๆ ก่อน เช่น บางคนเลือกที่จะศัลยกรรมใบหน้าบางจุดเพิ่มเติม บางคนที่ยังไม่ได้ทำศัลยกรรมหน้าอกก็จะศัลยกรรมหน้าอกก่อน หรือบางคนมีการทำศัลยกรรมบางส่วนซ้ำหลายๆ รอบ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ถูกกว่า ทั้งนี้การเลือกปรับเปลี่ยนร่างกายลักษณะเช่นนี้ แสดงถึงการปรับเปลี่ยนเพื่อทดแทนความรู้สึกไม่สมบูรณ์ในความเป็นผู้หญิงจากการที่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศของตนเอง

ริน : มีแพลน อยากทำหน้าผากก่อนระหว่างรอแปลงเพศ เพราะหน้าผากแบน ไม่อยาก ฉีดฟิลเลอร์แล้ว อยากเป็นผ่าตัดเป็นใส่แผ่นซิลิโคนมากกว่าแล้ว คือเราก็ต้องสวย จะได้เป็นผู้หญิง (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

ประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้คือ ที่มาของเงินที่กะเทยกลุ่มนี้นำมาเพื่อใช้ในการจัดการกับร่างกายรวมถึงเก็บเพื่อใช้ในการแปลงเพศ โดยนอกจากการจัดสรรเงินจากรายได้ที่มาจากการทำงานแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังมีการหารายได้จากช่องทางอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การทำงานพิเศษ, การเล่นหวย ฯลฯ เพื่อที่จะสามารถผ่าตัดแปลงเพศได้ ดังนั้นข้อจำกัดทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จึงเป็นข้อจำกัดที่กลุ่มตัวอย่างสามารถก้าวข้ามได้ในอนาคต

ริน : ศัลยกรรมที่ทำบางทีก็ได้เงินมาจากเปียแชร์กับเพื่อนที่โรงงาน ตอนนี้ก็มีทำงานเสริมในร้านเหล้าเพื่อเก็บเงินแปลงเพศ จะได้เร็วขึ้น ถ้าพึ่งเงินเดือนที่โรงงานถ้าแบ่งไว้แปลงเพศอีก ไม่พอกินพอดี (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

พอลล่า : ส่วนใหญ่เงินก็มาจากทิปที่ลูกค้าให้เวลาเสิร์ฟ ก็จะมาแบ่งเงินไว้แปลงเพศ เราอยากแปลงมากจริงๆ หรือบางทีก็เล่นหวยแทบทุกงวดนะ เมื่อถูกรางวัลใหญ่ จะได้ไปแปลงเลย (พอลล่า, สัมภาษณ์, 1 พฤศจิกายน 2561)

กลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ ซึ่งขัดแย้งกับรูปลักษณ์ภายนอกของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ผ่านการปรับเปลี่ยนร่างกาย และยังมีลักษณะทางกายภาพที่ใกล้เคียงกับเพศชาย ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างยากจน ทำให้กลายเป็นข้อจำกัดที่สำคัญในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนร่างกาย

โจ้ : ที่บ้านทำนา ฐานะครอบครัวคือจนมาก เลยต้องเอาเงินมาไว้กินก่อน (โจ้, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2561)

หนู่ย : เราอยากจนมากเลยนะ 20 บาทนี่ถ้าได้มาต้องเก็บไว้ใช้ที่จำเป็นก่อนเลย สมัยนั้น (หนู่ย, สัมภาษณ์, 21 พฤศจิกายน 2561)

อย่างไรก็ตามการที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีปัญหาเรื่องศักยภาพทางการเงินในระดับที่ไม่สามารถแบ่งเงินจากรายได้ไว้เพื่อปรับเปลี่ยนร่างกายได้ ทำให้ความสำคัญในการจัดการกับร่างกายกลายเป็นความสำคัญลำดับท้ายๆ และกลุ่มตัวอย่างปฏิเสธการปรับเปลี่ยนร่างกายที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงตามภาพในอุดมคติ และยอมรับร่างกายที่คงความเป็นครึ่งหญิงครึ่งชาย

ต้อย : ก็พอใจกับตรงนี้แล้ว แต่งตัวสวย แต่งหน้าสวย แค่นี้ก็สบายใจ (ต้อย, สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2561)

การนำเสนอความพึงพอใจเป็นการสะท้อนให้เห็นอีกว่า ความรู้เรื่องรู้ความเป็นหญิงมี การทำงานที่เป็นเครือข่ายอยู่ทั้งกระบวนการ กล่าวคือนอกเหนือจากอำนาจที่มีผลต่อการกำกับตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างในการเลือกปรับเปลี่ยนร่างกายแล้ว ยังเข้าไปเกี่ยวข้องกับการประเมินและตัดสินใจ ต่อ ร่างกายของตนเองอีกด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างมีการประเมินความพึงพอใจกับร่างกายของตนเอง ซึ่งมีทั้ง กลุ่มตัวอย่างที่พึงพอใจกับร่างกายและกลุ่มที่ไม่พึงพอใจกับร่างกาย ภายใต้บริบทหนึ่งๆ โดยเมื่อ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกไม่มั่นใจกับภาพลักษณ์ของตนเอง กลุ่มตัวอย่างก็จะเลือกใช้วิธีที่แตกต่างกัน ตามที่ผู้วิจัยได้นำเสนอในข้างต้น ดังนั้นอำนาจจึงมีกลไกการทำงานที่มีอิทธิพลตั้งแต่การตัดสินใจ จนกระทั่งถึงการตรวจสอบและประเมินด้วยตนเอง เพื่อท้ายที่สุดกลุ่มตัวอย่างมุ่งหวังที่จะสามารถ แสดงตัวตนความเป็นผู้หญิงได้อย่างมั่นใจ

นอกจากนี้จากข้อมูลในประเด็นเหตุผลและข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ได้แสดงให้เห็น ว่าการสร้างตัวตนความเป็นหญิงมีความซับซ้อน เพราะไม่ใช่เพียงการถูกกดทับจากวาทกรรม ความเป็นหญิงที่ทำงานอย่างเข้มข้นอยู่ตลอดเวลาผ่านกลไกของกลุ่มและสถาบันทางสังคมเท่านั้น แต่กลับมีบทบาทของโครงสร้างชุดอื่นๆ ที่เป็นเงื่อนไขเฉพาะตัวของกะเทยแต่ละคนเข้ามามีอิทธิพลใน กระบวนการร่วมด้วย ดังนั้นภายใต้กระบวนการจึงจะเห็นกระบวนการต่อสู้ ต่อรอง และยอมรับ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอในประเด็นถัดไป และท้ายที่สุดการแสดงออกถึงตัวตน ความเป็นหญิงก็จะได้มีผลลัพธ์ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

4.3.5 ความคาดหวังและผลที่ได้รับจากการสร้างร่างกาย

การนิยามความหมายทั้งในระดับปัจเจกและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ตลอดจน การปรับเปลี่ยนร่างกายได้สะท้อนถึงความคาดหวังสำหรับการเปลี่ยนแปลงร่างกายไปสู่ความเป็นหญิง ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันไป ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างคาดหวังคุณค่าที่จะได้รับทางจิตใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกมั่นใจ และความรู้สึกการมีอิสระในตัวเอง จากการมีร่างกายที่ตรงกับ ความต้องการของตนเอง

คุณค่าเชิงสัญลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังจะได้รับในทางสังคม โดยเฉพาะการยอมรับและ การดึงดูดสายตาคนทั่วไป เพศตรงข้าม หรือแม้แต่กลุ่มเพื่อให้หันมาจับจ้องกลุ่มตัวอย่างด้วย ความชื่นชม และยอมรับตัวตนในฐานะของความเสมอภาคทางเพศ ซึ่งถือว่าเป็นความคาดหวังที่ กลุ่มตัวอย่างมีต่อการเปลี่ยนแปลงร่างกาย

ผลที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากความคาดหวัง เมื่อได้มีการแสดงออกทางอัตลักษณ์ความเป็นหญิง ผ่านร่างกายไปแล้วนั้น กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีผลทั้งที่เป็นไปตามคุณค่าที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังว่าจะได้รับและไม่ได้เป็นไปตามคาดหวัง ดังนี้

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ **กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1** คือกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว และ**กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2** คือ กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ เป็นกลุ่มที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่าของการเปลี่ยนแปลงร่างกาย เพื่อให้เกิดความเหมือนผู้หญิงทั่วไปในเชิงสรีระ ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงร่างกายตลอดเวลา ดังเช่น กลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้ว แม้ว่าจะมีความรู้สึกถึงความเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์แล้ว แต่กระบวนการเปลี่ยนแปลงร่างกายก็ยังไม่สิ้นสุด กลุ่มตัวอย่างยังมีการฉีดฟิลเลอร์และโบท็อกซ์หรือทำศัลยกรรมใบหน้าซ้ำ ด้วยเหตุผลที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งคือจากการเปลี่ยนแปลงร่างกายให้เป็นผู้หญิง กลายเป็นเพื่อการรักษาสถานภาพคุณลักษณะความสวยแบบผู้หญิงไว้ ดังนั้นคุณลักษณะของผู้หญิงที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มยึดถือ นั้น เป็นคุณลักษณะของผู้หญิงที่ต้องมีความสวยโดยวัดจากการได้รับคำชื่นชมจากสังคม และจากการเปรียบเทียบตนเองกับผู้หญิงทั่วไปและแวดวงกะเทยด้วยกัน เช่นนี้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2 จึงเป็นกลุ่มที่ให้คุณค่าความเป็นผู้หญิงที่เชื่อมโยงกับร่างกายของตนเอง ซึ่งผลจากความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้ถือได้ว่ามีทั้งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามคาดหวัง นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจในความเป็นผู้หญิงของตนเองภายหลังจากการปรับเปลี่ยนร่างกายของตนเองแล้ว และกลุ่มที่ไม่เป็นไปตามคาดหวังจากการได้รับรู้ถึงความไม่เหมือนผู้หญิง หรือยังไม่สวยของตนเอง ผ่านเสียงของสังคม หรือจากการเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างจะมีพิจารณาร่างกายตนเองเป็นลำดับแรก เพื่อให้ความรู้สึกของตนเองเป็นไปตามที่คาดหวัง แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าผลการตอบรับที่กลุ่มตัวอย่างคาดหวังไว้จะมีทั้งที่สมหวังและไม่ตรงกับที่คาดหวัง กลุ่มตัวอย่างก็รู้สึกร่วมกันว่า ความเป็นหญิงมีคุณค่าในฐานะที่เป็นตัวตนของการดำเนินชีวิต ความต้องการแสดงออกผ่านร่างกายแบบผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญลำดับต้นๆ ของการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อเป็นสื่อแสดงออกให้คนทั่วไปรับทราบ ว่าพวกเขาเป็นใครจากการเปลี่ยนแปลงร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้คุณค่ากับความเป็นหญิงของตนเองที่ไม่เชื่อมโยงกับร่างกาย เพราะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มดังกล่าวยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกที่แสดงถึงความเป็นผู้หญิง ดังนั้นคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการยอมรับในตัวตน จึงไม่ได้เกิดจากการมีร่างกายที่เหมือนผู้หญิง แต่เกิดจากการแสดงออกด้านอื่นๆ เช่น การประกอบอาชีพที่

3143092314

CT :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

สุจริต เป็นต้น ซึ่งผลจากการคาดหวังนั้น กลุ่มตัวอย่างทุกคนในกลุ่มนี้ ให้ข้อมูลว่าเป็นไปตามที่คาดหวัง กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นในการยอมรับที่ได้รับจากสังคม โดยมีความมั่นใจในตนเองที่ได้แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง แม้ว่าจะมีคุณลักษณะที่ไม่เหมือนผู้หญิงที่สวย

4.4 การสร้างร่างกายความเป็นหญิงกับกระบวนการสร้างตัวตน

จากประเด็นการเข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลงร่างกายของกะเทย โดยกะเทยมีการรับรู้ข้อมูลเพื่อนำมาสร้างตัวตนความเป็นหญิงจากกลุ่มและสถาบันทางสังคม ทั้งกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่กะเทย, ผู้ชาย, ผู้หญิง, บุคคลที่มีอิทธิพลในอาชีพ และข้อมูลทางการแพทย์ ซึ่งเป็นตัวแสดงที่ทั้งถ่ายทอด และควบคุมอยู่ตลอดเวลา แต่การเลือกปรับเปลี่ยนร่างกายจนบรรลุคุณลักษณะความเป็นหญิงตามที่ปรารถนาไม่ได้เกิดขึ้นกับกะเทยทุกคน เพราะวิธีการสร้างตัวตนที่กะเทยเลือกใช้ต่างขึ้นอยู่กับเงื่อนไขเฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นระดับฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน, อาชีพที่เป็นทั้งปัจจัยสนับสนุนหรือขัดขวาง ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่มีอิทธิพลที่ทำให้ตัวตนความเป็นหญิงมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเงื่อนไขเฉพาะจะทำให้เกิดความแตกต่างในการสร้างตัวตน แต่วาทกรรมความเป็นหญิงก็กลับยังทำงานอยู่ในโครงสร้างทางสังคมอย่างเข้มข้นอยู่ตลอดเวลา เช่นนี้ภายใต้กระบวนการสร้างตัวตนจึงมีการปะทะ ประสาน และต่อรอง ระหว่างวาทกรรมความเป็นหญิงกับโครงสร้างทางสังคมหลายชุด และเมื่อตัวตนความเป็นหญิงที่ปรากฏ กะเทยก็จะมีวิธีการนำเสนอและต่อรอง กับภาพลักษณ์หลังการเปลี่ยนแปลงที่ยึดเกี่ยวภายใต้วาทกรรมความเป็นหญิงในบริบทความหมายที่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุนี้ในหัวข้อดังกล่าวผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลใน 2 ประเด็นใหญ่ คือ การปะทะ ประสาน และต่อรอง ระหว่างวาทกรรมความเป็นหญิงกับโครงสร้างทางสังคมหลายชุดภายใต้กระบวนการสร้างตัวตนความเป็นหญิง และชีวิตหลังการเปลี่ยนแปลงร่างกายใหม่ ที่ได้นำไปสู่การปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์กับตนเอง กลุ่มกะเทยด้วยกัน หรือสังคม ซึ่งจะนำเสนอตามกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยแบ่งไว้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ถึงความเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ โดยการปรับเปลี่ยนร่างกายก่อให้เกิดการสร้างตัวตนในรูปแบบต่างๆ ซึ่งตัวตนที่เกิดขึ้นนั้นเป็นตัวตนที่เกิดจากการตระหนักรู้จากตนเองและการเรียนรู้จากผู้อื่น

นอกจากการปรับเปลี่ยนร่างกายจะส่งผลทางกายภาพแล้ว ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์กับตัวตนของกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

จากการรับรู้คำชื่นชมที่ได้รับ เช่น “สวยยิ่งกว่าผู้หญิงอีก”, “ดูไม่รู้เลยว่า เป็นสาวประเภทสอง” เป็นต้น โดยการที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ได้จัดการร่างกายให้เป็นไปตามที่ต้องการด้วยวิธีการต่างๆ นั้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับวิธีคิดที่มองร่างกายในฐานะที่เป็นกระบวนการของการกลายเป็นบางสิ่ง บางอย่างอยู่เสมอ ร่างกายไม่ใช่การจบสิ้นสมบูรณ์โดยตัวมันเอง แต่เป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา (ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล, 2541) ซึ่งการมองในลักษณะเช่นนี้ได้ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงร่างกายเพื่อความเป็นผู้หญิงตามที่ปรารถนา จะสามารถสร้างตัวตนใหม่และนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้

อย่างไรก็ตามตัวตนใหม่หลังการปรับเปลี่ยนร่างกาย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตตั้งแต่ การวางตัว บุคลิกภาพ และอากัปกริยาแบบใหม่ อาทิ การมีร่างกายแบบผู้หญิงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจ การแสดงออกในเชิงท่วงท่าการเดินทาง มีความรู้สึกสะทกใจในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะกับเพศชาย ในส่วนของการวางตัวนั้น กลุ่มตัวอย่างมีการวางตัวตามบุคลิกของผู้หญิงทั่วไป คือ สุภาพ ไม่โอ้อวด หรือแสดงอาการซึ่งทำให้ตนเองเป็นจุดสนใจ อีกทั้งพยายามกลมกลืนไปกับผู้หญิงทั่วไป นอกจากนี้ที่สำคัญคือ กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจในการแต่งกายแบบผู้หญิง โดยสาเหตุของประการหนึ่งของการศัลยกรรมใบหน้า, หน้าอก หรือแม้กระทั่งการผ่าตัดแปลงเพศ ก็เพื่อการแต่งหน้า หรือการแต่งกายที่ง่ายและทำให้มั่นใจมากยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มตัวอย่างบางคนก่อนศัลยกรรมหน้าอก ไม่มีความมั่นใจในการใส่เสื้อผ้าที่มีลักษณะเซ็กซี่ แต่ภายหลังศัลยกรรมหน้าอกแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจในการเลือกเสื้อผ้าได้ทุกประเภทตามความเหมาะสมที่ตนเองต้องการ

ความมั่นใจของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากการปรับเปลี่ยนร่างกาย ทำให้พวกเขาสามารถแสดงตัวตนจากท่าทางที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม รวมทั้งมีความใส่ใจต่อตนเอง ตั้งแต่การใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การเดิน การพูด ท่าทางการแสดงออก รวมไปถึงการแต่งกาย เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นผลจากการประสบความสำเร็จในการมีร่างกายแบบผู้หญิง ที่กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้กระบวนการต่างๆ ตั้งแต่ก่อนการปรับเปลี่ยนร่างกาย แต่จากที่ผู้วิจัยได้กล่าวในประเด็นก่อนหน้านี้ว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ แม้ว่าจะผ่าตัดแปลงเพศ และมีสำนึกถึงตัวตนความเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์แล้ว แต่ก็ยังพบว่ามีการเรียนรู้ และรับข้อมูลการปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อรักษาสภาพของตัวตนแบบผู้หญิงเช่นนี้อยู่ตลอดเวลา

นอกจากจะมีตัวตนใหม่ที่เกิดขึ้นจากการปรับเปลี่ยนร่างกายแล้ว ยังก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับคนกลุ่มต่างๆ ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นไม่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างเพียงคนเดียว เพราะมีความสัมพันธ์จากสังคมที่กำกับและจ้องมองการปรับเปลี่ยน

ร่างกายของกลุ่มตัวอย่างอยู่เสมอ ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะของความสัมพันธ์ภายใต้ตัวตนแบบผู้หญิงภายหลังการปรับเปลี่ยนร่างกายในมิติที่หลากหลาย ดังนี้

- ความสัมพันธ์กับตนเอง

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดว่าตนเองอยู่ในฐานะผู้หญิงคนหนึ่ง ดังนั้นจึงมีการควบคุมตนเองให้มีการแสดงออกแบบผู้หญิง ตั้งแต่การเลือกเสื้อผ้าในแต่ละวัน การแต่งหน้า รวมไปถึงการดูแลเรื่องอาหารเพื่อรักษาร่างกายให้สมส่วนอยู่ ซึ่งการแสดงออกความเป็นผู้หญิงของกลุ่มตัวอย่างนั้น จะแฝงไปด้วยการมีคุณลักษณะของความสวยปรากฏอยู่ด้วย เมื่อพบจุดบกพร่องในร่างกาย กลุ่มตัวอย่างเลือกที่ปรับเปลี่ยนด้วยเทคนิควิธีต่างๆ เช่น การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ เป็นต้น

- ความสัมพันธ์กับกลุ่มกะเทย และสังคมทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มดังกล่าวมักจะมีลักษณะความสัมพันธ์แบบเป็นกลุ่มก้อนกับกลุ่มกะเทยด้วยกันเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน แม้ว่าการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มจะได้พบการเปรียบเทียบหรือการจัดลำดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างโดยตรง แต่ถ้าพิจารณาลักษณะกลุ่มทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าการเปรียบเทียบเกิดขึ้นจากตัวของกลุ่มตัวอย่าง ผ่านความรู้สึกไม่มั่นใจในร่างกายของตนเองหรือความรู้สึกสว่นน้อยกว่า ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างนำกลับมาทบทวน และนำไปจัดการกับร่างกายตนเองใหม่ตามการพิจารณา ส่วนหนึ่งของการเปรียบเทียบเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างจะจับกลุ่มกับกะเทยที่มีลักษณะใกล้เคียงกันทั้งในเชิงรูปลักษณ์ภายนอก, ระดับทางเศรษฐกิจ และการมีอาชีพเดียวกัน เป็นต้น

ในด้านความสัมพันธ์กับสังคมทั่วไป กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในการยอมรับตัวตนของพวกเขาจากสังคม ซึ่งนอกจากการยอมรับจากรูปลักษณ์ภายนอกที่เหมือนผู้หญิงและได้รับคำชื่นชมแล้ว ยังมีลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ไซมิติอื่นๆ เข้ามาเพื่อสร้างการยอมรับร่วมด้วย โดยมีมิติที่โดดเด่นจากข้อมูลคือ มิติอาชีพ ซึ่งทำให้เห็นตัวตนของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงออกโดยมีกลไกอื่นๆ เข้ามามีอิทธิพลด้วย ดังกรณีของจี๊ว, เป้ และวินัส ซึ่งประกอบอาชีพข้าราชการ, อาจารย์ และทันตแพทย์ตามลำดับ ให้ข้อมูลถึงการต่อสู้และความสำเร็จในการประกอบอาชีพว่า โดยการวางตัวและการแสดงตัวตนทั้งการแต่งกาย การพูด หรือการแสดงกิริยาอาการ จึงถูกพิจารณาถึงความเหมาะสมด้านอาชีพมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มอาชีพอื่น

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 แม้ว่าจะมีลักษณะของการอธิบายตัวตนความเป็นหญิงของตนเองว่ามีความสมบูรณ์ และเป็นไปตามที่ปรารถนา ตลอดจนมีการปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์กับ

ตัวแสดงอื่นด้วยวิธีที่แตกต่างกันออกไป แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบกลไกการทำงานของ การสร้างตัวตนความเป็นหญิงที่มีประเด็นภายใต้กระบวนการที่น่าสนใจ ดังกรณีของทอฟฟี่ และตัว ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งผ่านการผ่าตัดแปลงเพศเหมือนกัน

ทอฟฟี่ ประกอบอาชีพแพทย์ ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพภายนอกผอมยาว รูปร่างสูง ผอม ผิวขาว ตาดี แต่งหน้าบางๆ บุคลิกเรียบร้อย โดยการสร้างตัวตนความเป็นหญิงเริ่มจากความต้องการ เปลี่ยนแปลงร่างกายและภาพลักษณ์ให้เป็นผู้หญิง ซึ่งไม่แตกต่างจากกะเทยคนอื่น ทั้งนี้ทอฟฟี่ เริ่มศึกษาข้อมูลโดยการปรึกษาแพทย์ว่าควรได้รับปริมาณฮอร์โมนเพศหญิงในปริมาณเท่าใดเพื่อที่จะ ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อด้านลบกับร่างกาย การปรึกษาแพทย์อย่างใกล้ชิดส่วนหนึ่งเป็นเพราะ ทอฟฟี่ อธิบายการตนเองว่าอยู่ในลักษณะของผู้ที่มีความผิดปกติทางอัตลักษณ์ที่ต้องได้รับการรักษา อีกทั้ง ตนเองมีความตั้งใจจะประกอบอาชีพแพทย์ ซึ่งการเข้าสู่อุตสาหกรรมทางการแพทย์ ส่งผลให้ กระบวนการสร้างตัวตนความเป็นหญิงหยุดชะงัก

ทอฟฟี่ : ตอนเรียนมัธยมก็เริ่มกินยาฮอร์โมนเพศหญิง ดูแลผิวพรรณ ตอนนั้นอยากเป็นหมอ มาก ตั้งใจเรียน สุดท้ายก็สอบติด ก่อนหน้านั้นไม่รู้ว่าจะเรียนหมอห้ามแต่งหญิง แต่พอ เข้าไปเรียนเทอมแรก ก็มีเพื่อน รุ่นพี่บอกต่อกันมาว่าห้ามแต่งหญิงนะ ให้แสดง ออกแบบสุขภาพ เราก็มีแต่งกายชุดนักศึกษาแบบธรรมดาๆ แต่งหน้าบางๆ จนมีอาจารย์ที่ คณะเรียกไปคุยว่า ห้ามแต่งหญิงนะ เพราะเราเป็นหมอ ความน่าเชื่อถือสำคัญที่สุด มันเป็นกฎของคณะต้องทำตามเคร่งครัด อาจารย์ให้เหตุผลอีกว่า การแสดง ออกแบบนี้มีทั้งคนยอมรับและไม่ยอมรับ ซึ่งสำหรับวงการแพทย์ ภาพลักษณ์ที่ดีต่อ สังคมเป็นสิ่งสำคัญมาก อยากให้เข้าใจประเด็นตรงนี้ ซึ่งเราก็ตอบรับ เพราะอยาก เรียนหมอต่อ และก็คิดว่าอดทนแค่ 6 ปี หลังจากนั้นค่อยว่ากัน เพื่ออนาคตของเรา เอง แต่ระหว่างเรียนก็อดไม่ได้ ก็มีแอบแต่งหน้า ไว้ผมประบ่า เพราะลึๆ เราอยาก ดูเหมือนผู้หญิงมากๆ (ทอฟฟี่, สัมภาษณ์ 16 พฤศจิกายน 2561)

จากบทสัมภาษณ์พบว่าวงการแพทย์ ได้สร้างความหมายให้กับผู้ที่ศึกษาแพทย์ว่าเป็นผู้ที่ก้าว มาสู่อาชีพที่ผูกติดกับความน่าเชื่อถือ และการยอมรับ ซึ่งความหมายดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับความ เป็นเพศชายและหญิงโดยตรง กล่าวคือบุคคลที่มีสรีระร่างกายหรือตัวตนทางเพศตรงกับ เพศกำเนิด จะมีคุณค่าต่อความน่าเชื่อถือมากกว่าบุคคลที่ต้องการมีตัวตนที่แตกต่างจากเพศกำเนิด ซึ่ง ผู้ที่ควบคุมคุณค่าดังกล่าวคือ อาจารย์แพทย์ ที่ถือได้ว่าเป็นผู้กุมอำนาจภายใต้โครงสร้างทางสังคม แบบเพศกระแสหลัก เช่นนี้จึงทำให้ทอฟฟี่ไม่สามารถแสดงตัวตนความเป็นหญิงผ่านการปรับเปลี่ยน ร่างกายให้เป็นผู้หญิงตามที่ปรารถนา ตลอดระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด 6 ปี ทอฟฟี่คงการแต่งกาย

แบบผู้ชาย ไขมันประป่า แต่มีลักษณะของการกันคิ้ว แต่งหน้าอ่อนๆ เพื่อไม่ให้อาจารย์จับได้ โดยที่ทอफीยินยอมที่จะประพฤติตามวิถีปฏิบัติดังกล่าว เพราะมุ่งหวังที่จะได้เป็นแพทย์

ทอफी : เริ่มมาแต่งกายแบบผู้หญิง ไขมันยาว ก็ตอนเรียนจบปริญญาตรี เหมือนคนอ้วนอ้วน พอมีโอกาสก็ไปทำทุกอย่างที่อยากทำเลย จนถึงแปลงเพศ ตอนแรกก็ลังเลนะว่าจะกระทบกับหน้าที่การงานไหม แต่ปรึกษาแพทย์รุ่นพี่ ก็คิดว่าไม่น่ามีปัญหา ก็เลยตัดสินใจทำ และก็ขอไปเป็นแพทย์ที่ต่างจังหวัด เพราะจะได้หลีกเลี่ยงคนไข้ในเมืองที่อาจจะแบบยอมรับแพทย์ที่เป็นแบบเราไม่ได้ อันนี้ที่เราคิดนะ และที่ผ่านมาก็ไม่เคยถูกปฏิเสธการรับการรักษาเพราะเราเป็นกะเทยนะ อาจจะเพราะคนไข้ไม่รู้หรือเพราะเราคือหมอ เขาก็เชื่อถือไปแล้ว แต่เราก็ระมัดระวังตัวเองเรื่องการแสดงออกพอสมควร เพราะจะดูไม่ดี ทุกวันนี้ถือว่าภูมิใจมากที่ทั้งได้เป็นผู้หญิงเต็มตัว และได้เป็นแพทย์ ซึ่งก็คงมีกะเทยไม่มากที่อาจจะโชคดีที่ได้ทำตามที่ต้องการทั้งหมด (ทอफी, สัมภาษณ์ 16 พฤศจิกายน 2561)

ภายหลังจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทอफीตัดสินใจปรับเปลี่ยนร่างกายให้เป็นผู้หญิงตามที่ต้องการ รวมถึงเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ แต่ประเด็นสำคัญคือ แม้ว่าทอफीจะมีร่างกายแบบผู้หญิงที่สมบูรณ์แล้ว แต่รูปแบบวิถีคิด และการวางตัว ยังคงสอดคล้องกับความหมายเดิม ที่ให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือของแพทย์ ซึ่งเป็นความคาดหวังของสังคม ดังนั้นทอफीจึงมีลักษณะของผู้หญิงที่สุขภาพ เรียบร้อย แต่งกายด้วยเสื้อผ้ารูปทรงธรรมดา และพยายามทำตัวกลมกลืนกับความเป็นผู้หญิงมากที่สุด

ดังนั้นจากกรณีของทอफी สะท้อนให้เห็นกลไกการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นหญิงที่วาทกรรมความเป็นหญิงเข้ามามีอิทธิพลในการทำงานสอดคล้องประสานกับสถาบันการศึกษาด้านการแพทย์ และสถาบันการทำงาน ที่ผลิตสร้างความหมายการเป็นอาชีพที่มีเกียรติ และความน่าเชื่อถือ ท้ายที่สุดตัวตนความเป็นหญิงจึงต้องถูกแสดงออกจากทั้งภาพลักษณ์ที่สะท้อนความเป็นผู้หญิง กับการเป็นผู้ที่สังคมให้การนับถือในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์

แต่สำหรับกรณีของดิวิ ที่ประกอบอาชีพนางโชว์ มีลักษณะภายนอก ผมตรงยาว รูปร่างสมส่วนสวย ตัวเล็ก ผิวขาวเนียน แต่งกายด้วยเสื้อผ้าแนวเซ็กซี่นั้น มีกลไกการสร้างตัวตนความเป็นหญิงที่มีลักษณะเฉพาะตัวอีกรูปแบบหนึ่ง โดยจะเห็นว่าดิวิก้าวเข้าสู่ตัวตนแบบผู้หญิงอย่างรวดเร็ว และพัฒนาร่างกายให้เข้าสู่ความเป็นหญิงตามแบบที่พึงพอใจอยู่ตลอดเวลา

ดิวิ : จริงๆ เราเริ่มทานฮอร์โมนเพศหญิง และก็ยากดฮอร์โมนเพศชายตั้งแต่ ม.2 แล้วนะ พอเข้าเรียน ปวช. ก็เริ่มแต่งกายเป็นผู้หญิงจริงจัง แล้วก็เริ่มทำศัลยกรรมใบหน้า พอกำลังจะเข้าเรียนมหาวิทยาลัย มีรุ่นพี่กะเทยที่เป็นนางโชว์ ชวนไปทำงานที่เดียวกับเขาที่พัทยา เราก็ดีใจมาก และก็เข้าไปสมัครแล้วก็เริ่มโชว์ตั้งแต่ตอนนั้นมา ลักษณะงานของนางโชว์ที่ร้าน ก็จะมีนางโชว์สวยๆ เต็มไปหมดเลย ก็ไม่เชิงว่าจะแข่งกันสวยงามนะ แต่คือเวลาโชว์เสร็จ นางโชว์ก็จะไปยืนเหมือนรับดอกไม้จากลูกค้า ใครได้ดอกไม้มากที่สุดก็แสดงว่าได้รับความชื่นชมจากลูกค้ามากที่สุด เราก็เลยต้องดูแลตัวเองให้ดูดี สวย เพื่อจะได้ดอกไม้เยอะๆ และคงการเป็นตัวเอกในการโชว์อยู่ให้ได้ (ดิวิ, สัมภาษณ์, 27 กันยายน 2561)

จากข้อมูลตัวอย่างกรณีของดิวิแสดงให้เห็นภาพของการมีอิทธิพลซึ่งกันและกันระหว่างกะเทยกับตัวแสดงอื่นในสังคม ภายใต้การสร้างตัวตนความเป็นหญิง กล่าวคือ ดิวิสร้างร่างกายแบบผู้หญิงบนสภาพแวดล้อมที่มีแต่กะเทยสวยหรือเรียกได้ว่าพื้นที่นางโชว์เป็นอาณาจักรความงามของกะเทย เพราะนางโชว์ได้กลายเป็นภาพตัวแทนแบบหนึ่งของกะเทยสวย (กิตติกร สันคติประภา, 2560) ดิวิสร้างสรรค์ร่างกายด้วยเสื้อผ้า เครื่องประดับที่หรูหราในทุกๆ คืนที่ขึ้นโชว์ ทำให้เขาชื่นชมกับคุณค่าของการเป็นผู้หญิงที่ต้องสวย ขณะเดียวกันการแสดงตัวตนความเป็นผู้หญิงของดิวิก็ไม่แยกขาดจากกลุ่มกะเทยด้วยกัน และสถาบันการทำงาน โดยในมุมหนึ่งดิวิต้องดูแลความสวยงามของภาพลักษณ์ เพื่อให้สามารถอยู่ในฐานะนางโชว์ตัวเอก แม้จะไม่ได้มีลักษณะการแข่งขันกับกลุ่มเพื่อนนางโชว์ด้วยกันโดยตรง แต่ด้วยกลไกลักษณะการบริหารจัดการขององค์กรที่ให้ลูกค้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ชายมาเป็นตัวแสดงที่ตัดสินความพึงพอใจต่อนางโชว์ด้วยการให้ดอกไม้ ลักษณะเช่นนี้ได้สัมพันธ์กับความมั่นในการทำงาน จึงเป็นสถานะที่นางโชว์ต้องแข่งขันกันเองในทางอ้อม

ดิวิ : เราสามารถเลี้ยงครอบครัว ซื้อบ้าน ซื้อรถ ให้กับครอบครัว จากอาชีพนางโชว์ได้เลยนะ วันหนึ่งได้ทิปจากลูกค้าจำนวนไม่น้อยเลย เรียกได้ว่างานที่ทำก็ได้แต่งตัวสวยได้ทำตามที่ชอบ แถมยังมีรายได้ดีอีกด้วย แต่เราก็ต้องดูแลความสวยงามของเราเป็นพิเศษ ก็มีฉีดโบท็อกซ์ ฟิลเลอร์ เรื่อยๆ แล้วก็ศัลยกรรมใบหน้าเพิ่มเติมขึ้นชื่อว่าเป็นนางโชว์ก็ต้องสวยไว้อ่อน เด็กรุ่นใหม่ๆ เข้ามาจะแซงหน้าเราได้ ตอนที่ตัดสินใจแปลงเพศ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดก็มาจากการที่เราทำงานนางโชว์นี้แหละ (ดิวิ, สัมภาษณ์, 27 กันยายน 2561)

จากบทสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่าการเข้าสู่อาชีพนางโชว์ ทำให้ดิวิมีต้นทุนทางร่างกายที่สามารถสร้างรายได้ ซึ่งสัมพันธ์กับการเข้าถึงเทคนิควิธีการปรับเปลี่ยนร่างกายให้เป็นผู้หญิง ซึ่งมี

3143092314

CD :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

ต้นทุนสูง ทำให้ดิ๋วไม่มีข้อจำกัดเรื่องเศรษฐกิจในการสร้างตัวตนแบบผู้หญิง ภาพดังกล่าวจึงมีลักษณะที่อธิบายได้ว่า ยิ่งสวย ยิ่งมีรายได้สูง และเมื่อรายได้สูง ก็สามารถสร้างตัวตนให้สวยมากยิ่งขึ้นได้ ดังนั้นกล่าวได้ว่าพื้นที่ทางความคิดและความหมายของสถาบันที่ทำงานอย่างโรงละครนางโชว์ที่ถูกสร้างขึ้นคือ มาตรฐานตัวตนความเป็นหญิงของกะเทยที่ตั้งอยู่บนความสวย จากลักษณะอาชีพที่เรื้อรังความสวยของกะเทยเปรียบเสมือนสินค้าที่มีมูลค่า รวมถึงการตัดสินใจตัดสินใจเป็นตัวตนแบบปกติที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มลูกค้าโดยเฉพาะผู้ชาย ทำให้ดิ๋วต้องสร้างความสวยของตนเองให้เป็นไปตามความหมายในพื้นที่วาทกรรม (Discursive Site) นั้นเอง

อย่างไรก็ตามการอธิบายตัวตนความเป็นหญิงของทอफीและดิ๋ว ที่กล่าวได้ว่าเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์แล้ว จากการผ่านการผ่าตัดแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว แต่หากพิจารณาในเชิงกระบวนการจะพบกลไกการสร้างที่มีอิทธิพลจากกลุ่มและสถาบันทางสังคม รวมถึงโครงสร้างทางสังคมหลายๆ ชุดที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งทำงานควบคู่กับวาทกรรมความเป็นหญิงในการกำหนดความคิดและความหมายให้กับกะเทย

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ จากข้อมูลการให้ความหมายกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงเหตุผลและข้อจำกัดในการเปลี่ยนแปลงร่างกาย ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอในประเด็นก่อนหน้านั้น จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ถูกอธิบายความแตกต่างภายในกลุ่มได้ออกเป็น 2 ลักษณะ ซึ่งเชื่อมโยงกับประเด็นการนำเสนอตัวตนความเป็นหญิงของกะเทย โดยอธิบายได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 2 ที่มีลักษณะไม่มีแผนในการผ่าตัดแปลงเพศ (วีวี, เอ็มมา, เอิร์ธ, บัค และเป้) นั้น เป็นกลุ่มที่อธิบายตัวตนว่ามีตัวตนเป็นผู้หญิงไม่ต่างจากกลุ่มที่แปลงเพศแล้ว แม้จะยังไม่มีอวัยวะเพศหญิงที่เป็นสัญลักษณ์ทางกายภาพแบบผู้หญิงก็ตาม ซึ่งจากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างให้คุณค่ากับความเป็นผู้หญิง และความสวยเป็นหลัก ดังนั้นวิถีชีวิตประจำวัน ตั้งแต่การวางตัว การแสดงออกปฏิกิริยา ตลอดจนการแต่งกาย กลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงภาพลักษณ์ความเป็นหญิงของตนเองทั้งหมด อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังมีความมั่นใจในการแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง และคิดว่าตนเองไม่ได้มีความแตกต่างจากกลุ่มที่แปลงเพศแล้วแต่อย่างใด ซึ่งโดยรวมแล้วกระบวนการต่อรองกับความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ เป็นการต่อรองเพื่อให้ตนเองกะเทยด้วยกัน และสังคมยอมรับในตัวตนทางเพศแบบผู้หญิงที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ลักษณะของข้อมูลการสร้างตัวตน และการจัดการกับความสัมพันธ์หลังการปรับเปลี่ยนร่างกาย ในกลุ่มดังกล่าวจึงมีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว อนึ่งด้วยเหตุที่ว่า

ภาพลักษณ์และการปรับเปลี่ยนร่างกาย การประกอบอาชีพและรายได้ของทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความใกล้เคียงกัน มีจุดที่แตกต่างกันเพียงการผ่าตัดแปลงเพศ

ประเด็นค้นพบจากการศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลที่แสดงความแตกต่างภายในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 อยู่ที่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะต้องการแปลงเพศ โดยมีความตั้งใจและการวางแผนที่แน่นอน (เต้ย, ริน, พอลล่า, เอมม่า, ปูนีม และอัน) ความแตกต่างของกลุ่มดังกล่าวเริ่มจากการมีสำนึกต่อความเป็นผู้หญิงที่ยังไม่สมบูรณ์แบบ กล่าวคือยังขาดการมีอวัยวะเพศแบบผู้หญิง ด้วยสำนึกเช่นนี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความทะเยอทะยานไปสู่การเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ เพียงแต่มีข้อจำกัดด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ แต่กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการจัดสรรเงินจำนวนหนึ่งจากรายได้ทางตรงและทางอ้อม เพื่อเข้าสู่การจัดการร่างกายด้วยวิธีการต่างๆ อย่างไรก็ตามแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีพื้นหลังด้านฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง แต่สิ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับการปรับเปลี่ยนร่างกาย และแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 ซึ่งไม่ผ่านการจัดการกับร่างกาย คือการเข้าถึงข้อมูล ทั้งนี้การปรับแต่งร่างกายจะกระทำให้เหมาะสมกับค่าใช้จ่ายที่ตั้งไว้ เช่น กรณีของการศัลยกรรมจมูก จะใช้วิธีลดคุณภาพของซิลิโคน เพื่อให้อยู่ในวงเงินที่มีเพียงพอ กล่าวโดยสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จึงมีลักษณะของการต่อรองกับความเป็นหญิงแบบยอมรับคุณค่าของความเป็นหญิง และต้องการแสดงออกผ่านทางกายภาพโดยสมบูรณ์

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีกระบวนการสร้างตัวตนที่มีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากที่สุด เพราะมีทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีการอธิบายภาพลักษณ์ความเป็นหญิงที่ต่างกันเป็น 2 ลักษณะตามที่อธิบายในข้างต้น ซึ่งภายใต้กลไกในการสร้างตัวตนความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างได้ฉายภาพของกระบวนการต่อรองกับกลุ่มและโครงสร้างทางสังคม และเงื่อนไขเฉพาะ ดังกรณีของเป้ ดังนี้

เป้ ประกอบอาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง โดยมีภาพลักษณ์ภายนอกลักษณะผมชอยสั้น สีคว้นบุหรี่ ใส่ตุ้มหูแบบห่วงใหญ่ บุคลิกคล้ายผู้หญิงมั่นใจ มีผิวสองสี รูปร่างผอมสูง แต่ปัจจุบันยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ และไม่มีแผนที่จะดำเนินการ เนื่องจากมีความพึงพอใจกับร่างกายที่แสดงออกถึงความเป็นหญิง ทั้งนี้เป้ เข้าสู่กระบวนการสร้างตัวตนความเป็นหญิงช้ากว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่น เนื่องจากได้รับทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนถึงปริญญาเอก และสภาพแวดล้อมที่โรงเรียนและการใช้ชีวิตที่ต่างประเทศคนเดียวไม่เอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นผู้หญิง

เป้ : เราได้ทุนทางวิทยาศาสตร์ไปเรียนประเทศอังกฤษตั้งแต่มัธยมปลายจนถึงปริญญาเอกเลย คือเราอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่เด็กๆ เลยนะ แต่ว่าตอนนั้นยังไม่ทันกล้าแล้ว

ถ้าไปเรียนต่างประเทศ น่าจะดีกับอนาคตมากกว่า แล้วก็เตรียมใจว่าน่าจะไม่ได้ แต่งตัว หรือเปลี่ยนตัวเองให้เป็นผู้หญิงได้ เพราะไปอยู่คนเดียว ตอนไปก็ไม่กล้า แต่งกายอะไรเป็นผู้หญิง เพราะด้วยสังคมใหม่ เพื่อนใหม่ กลัวไม่มีใครคบ เริ่มมา ศึกษาอ่านพวกวารสารแบบที่แพทย์เขาเขียนกัน ถึงเริ่มกินฮอร์โมนเพศหญิง กันคิ้ว ดูแลผิวพรรณ แต่งกายแบบผู้หญิงเวอร์ๆ ไปงานปาร์ตี้กับเพื่อน มาปรับเปลี่ยน ร่างกายแบบผู้หญิงจริงจังก็ตอนกลับมาที่ไทยแล้ว ซึ่งก็ถือว่าช้ามากนะ (เป้, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2561)

แม้ว่าเป้จะไม่สามารถปรับเปลี่ยนร่างกายให้เป็นผู้หญิงได้อย่างเด่นชัด เนื่องจากความกลัวในการดำเนินชีวิตที่ลำบาก แต่เขาเลือกจัดการกับร่างกายบางส่วนที่สามารถปรับเปลี่ยนก่อนได้ เช่น เริ่มใช้ฮอร์โมนเพศหญิง หรือดูแลผิวพรรณ โดยเขามีวิธีการหาข้อมูลดังกล่าวจากข้อมูลวารสารทางการแพทย์ออนไลน์ แต่ภายหลังกลับจากการศึกษาที่ต่างประเทศ เขาเลือกที่จะปรึกษาแพทย์ถึงขั้นตอนในการปรับเปลี่ยนร่างกาย และดำเนินการปรับเปลี่ยนร่างกายให้มีลักษณะแบบผู้หญิง พร้อมทั้งเข้าสู่อาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัย

เป้ : ตอนกลับมาที่ประเทศไทย เราไม่มีเพื่อนเป็นแบบกะเทยแต่งหญิงเหมือนกันเลยนะ มีแบบเพื่อนเป็นเกย์ที่ชอบผู้ชายแค่คนเดียว ไม่รู้เรื่องอะไรเลยที่กะเทยเขาทำกัน เราปรึกษาแพทย์อย่างเดียว อย่างว่าเรามาสายวิทยาศาสตร์ ก็จะเชื่อแพทย์ พอสมควร กลัวผลกระทบกับร่างกายมากๆ พอเราแต่งกายอะไรเป็นผู้หญิง ก็ไปเป็นครูสอนพิเศษอยู่สักพัก ก็มีเพื่อนชวนไปสอนหนังสือที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ตอนแรกก็กลัวว่าเขาจะไม่รับเพราะประเด็นเรื่องเพศของเรา แต่คนบดีท่านก็ใจดี ดูที่ผลงานก็รับเราเข้าทำงาน แรกๆ ตอนสอนเราเรียบริ้อยมาก กลัวเด็กไม่ลงเรียนด้วย ไม่เข้าหา แต่หลังๆ มารู้สึกว่ามันไม่เกี่ยวก็ตัดผมสั้น ทำสีผมมาเรื่อยๆ แต่เราก็วางตัวให้เป็นอาจารย์นะ ให้คำปรึกษานักศึกษา และก็ขยันสร้างผลงานวิชาการ อยากให้คนมองว่าเป็นผู้หญิงนะ แบบผู้หญิงเก่ง เป็นแม่พิมพ์ของชาติไม่ต่างจากผู้หญิงที่เขาทำได้เลย (เป้, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2561)

ประเด็นสำคัญในการสร้างตัวตนความเป็นหญิงภายใต้การประกอบอาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป้มีสำนึกรู้ว่าเป็นอาชีพที่สังคมให้คุณค่าว่าบุคคลที่อยู่ในสถานภาพดังกล่าวจะต้องมีคุณสมบัติเป็นที่ยอมรับ รวมถึงประเด็นเรื่องการแสดงออกทางเพศด้วย แต่เป้เลือกที่จะแสดงตัวตนแบบผู้หญิงตั้งแต่การสมัครเพื่อรับการคัดเลือก โดยภายหลังผ่านการคัดเลือกไปยังคงไว้ผมยาว ภาพลักษณ์โดยรวมดูเรียบริ้อย เพราะมีความต้องการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักศึกษา แต่ภายหลังทำงานได้ 2 ปี

เปิดตัดสินใจทำผมทรงชอยสั้น และทำผมสีน้ำตาลทอง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนภาพลักษณ์ไปสู่ผู้หญิงที่มีความมั่นใจ โดยให้เหตุผลว่ามีความต้องการแสดงให้เห็นว่า ความเป็นผู้หญิงมีมุมมองที่แตกต่างและหลากหลาย ไม่จำเป็นต้องมีภาพลักษณ์ที่เหมือนกัน แต่หากพิจารณาจากข้อมูลการสัมภาษณ์จะพบว่า เป็ยั้งคงแต่งกายที่เรียบบร้อย คือ ใส่เสื้อเชิ้ต กระโปรงยาวสีสุภาพทุกวัน รวมถึงมีกิริยาท่าทางในลักษณะที่สุภาพเรียบบร้อย อีกทั้งเป็กลับตัดสินใจที่จะไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ด้วยเหตุผลที่การเป็นอาจารย์ไม่ได้ใช้เรือนร่างในการประกอบอาชีพ อีกทั้งมีความเสี่ยงและไม่พร้อมที่จะหยุดสอนในระยะยาวเพื่อรักษาตัวหลังการแปลงเพศ

จากข้อมูลทีกล่าวไปข้างต้นจะเห็นว่าอิทธิพลของสถาบันการแพทย์ ที่เป็นแหล่งข้อมูลหลักในการปรับเปลี่ยนร่างกายกับสถาบันที่ทำงาน ที่กำหนดรูปแบบการนำเสนอตัวตนความเป็นหญิง โดยไม่รู้ตัว เข้ามามีบทบาทในกรณีของเป็เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสถาบันที่ทำงาน ที่แม้ว่าจะไม่ได้ชัดเจนการสร้างแสดงตัวตนความเป็นหญิงโดยตรง แต่มีส่วนสร้างกรอบตัวตนความเป็นหญิงผ่านการอยู่ในอาชีพที่มีเกียรติ การระมัดระวังในการแสดงออก เป็นต้น ดังนั้นเป็จึงไม่รู้สึถึงภาวะลำบากใจในการแสดงตัวตน แต่นัยหนึ่งจะต้องคำนึงถึงการแต่งกาย การวางตัว ทั้งต่อหน้านักศึกษาหรือในเวทีการทำงานอย่างมาก กรณีดังกล่าวจะเห็นว่ามึลักษณะการซ้อนทับของอัตลักษณ์ที่แง่มุมหนึ่ง เป็ แสดงตัวตนความเป็นหญิงได้เต็มที่ แต่อีกมมุมหนึ่งจะต้องรักษาอัตลักษณ์ของการเป็นอาจารย์ร่วมด้วย ซึ่งเป็นการทำงานในลักษณะส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความเป็นปกติภายใต้ความหมายของความเป็นหญิงที่สังคมยึดถือ อีกทั้งอาชีพยังเป็นเครื่องมือในการสร้างการยอมรับในตัวตนความเป็นหญิงของเขาได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีร่างกายแบบผู้หญิงทุกประการ

ในทางตรงกันข้ามกับกรณีของริน ประกอบอาชีพพนักงานในโรงงาน โดยมีภาพลักษณ์ภายนอกลักษณะผมตรงยาวปิดแผ่นหลัง รูปร่างผอมสูง แต่งหน้าสีสันจัดจ้าน แต่งกายลักษณะเช็กซึมีมวลกล้ามเนื้อที่แขนจากการทำงานเล็กน้อย แม้จะยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ แต่มีความต้องการที่จะแปลงเพศในอนาคตอย่างแน่นอน โดยริน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ความต้องการที่จะเหมือนผู้หญิงและดูดีอย่างมากเป็นลำดับต้นๆ ทำให้รินเริ่มเข้าสู่การสร้างตัวตนความเป็นผู้หญิงจากการปรับเปลี่ยนร่างกายตั้งเรียนจบมัธยมศึกษาตอนต้น

ริน : เราอยากเป็นผู้หญิงมากๆ ตั้งแต่เด็ก ตั้งแต่จำได้ก็มิแต่เพื่อนกะเทยที่ตอนนี้เป็นผู้หญิงกันหมดแล้ว แต่ตอนเด็กๆ เราไม่สวยเลย เราารู้สึกอายนะ เวลาอยู่กับเพื่อนกะเทย ผู้ชายก็จะแซวจะเล่นกับเพื่อนกะเทยที่สวย แต่เรานี้โดนล้อ โดนแกล้ง บางทีก็รู้สึกเสียใจ แล้วก็อยากสวยให้เหมือนกะเทยคนอื่น เราจึงฝึใจว่ายังงิจะต้องสวย ต้องเหมือนผู้หญิงให้ได้ เราตั้งมั่นอย่างมาก จบมัธยมต้นเราแต่งกายเป็นผู้หญิง

เลย เริ่มใช้ฮอร์โมน เพราะเรียน ปวช. แต่งกายเป็นผู้หญิงได้ พอเรียนจบ ปวส. ก็ตัดสินใจไม่เรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย เพราะอยากไปทำงาน จะได้มีเงินไปทำให้ตัวเองสวยเหมือนผู้หญิง (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

จากบทสัมภาษณ์จะเห็นว่ารินได้รับอิทธิพลจากบุคคลรอบข้างเช่นเพื่อนที่เป็นกะเทยด้วยกัน, ผู้ชายและผู้หญิง ในลักษณะที่การถูกล้อว่าไม่สวย ไม่เหมือนผู้หญิง ซึ่งเป็นแรงผลักดันสำคัญในการสร้างร่างกายแบบผู้หญิง แต่ข้อจำกัดสำคัญของรินคือ เรื่องศักยภาพทางการเงิน

ริน : ที่บ้านเรายากจนมาก แม่ทำงานคนเดียวส่งเราเรียน จำได้เลยว่าได้ค่าขนมไปโรงเรียนวันละ 20 บาทนี่ถือว่าดีใจมาก ดั้งนั้นฮอร์โมน หรือยาคุมที่ราคาร้อยกว่าบาท ก็ยังไม่สามารถซื้อได้ คือไม่มีเงินเลยจริงๆ เลยทำให้อยากทำงาน อยากมีรายได้ เพื่อจะได้มาเลี้ยงแม่ และมาทำให้ตัวเองสวยเสียที เราารู้สึกด้อยตลอดเลย พอเรียนจบ ปวส. ก็เริ่มจากไปทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟก่อน แต่พอทำงานกลางคืนก็ไม่มีใครอยู่ดูแลแม่ เลยตัดสินใจย้ายไปทำงานโรงงาน เพราะมีรถรับส่งถึงบ้าน รายได้ก็พอมีพอกิน ก็จะแบ่งเงินไว้ไปทำศัลยกรรมให้ตัวเองสวย บางทีก็มีเล่นแชร์ เล่นหวยได้เงินมาก็ตั้งใจเอาไว้ทำศัลยกรรมเลย ถ้ามีเงินเยอะๆ ก็อยากออกไปเป็นนางโชว์นะ ได้แต่งตัวสวยทุกวัน ไม่ต้องมาใส่ชุดโรงงาน ตอนนี้ก็คิดว่าเราเหมือนผู้หญิงสวยระดับหนึ่ง เพราะผู้ชายในโรงงานก็ชมเรานะ เราก็ภูมิใจ ที่จากตัวดำ อ้วน ไม่เหมือนผู้หญิงเลย จนวันนี้เหมือนเป็นคนใหม่ แต่ก็เหนื่อยเหมือนกัน (ริน, สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2561)

การมีข้อจำกัดเรื่องศักยภาพทางการเงินของริน ทำให้รินไม่สามารถประกอบอาชีพที่ตนเองต้องการ คือ การเป็นนางโชว์ได้ เพราะไม่มีศักยภาพที่จะศัลยกรรมให้ตนเองดูสวย ซึ่งเป็นคุณสมบัติหลักประการหนึ่งของอาชีพดังกล่าว ดังนั้นรินจึงเข้าสู่การเป็นพนักงานโรงงาน ซึ่งโดยธรรมชาติของลักษณะงานจะต้องแต่งกายด้วยชุดที่บริษัทจัดเตรียมไว้ ทำงานเข้า-ออกเป็นเวลา รินอธิบายว่ากฎระเบียบดังกล่าวทำให้ตนเองไม่สามารถแสดงออกได้ตามที่ต้องการ ทั้งนี้เงื่อนไขจากสถาบันการทำงานนั้น เป็นการกระทำในลักษณะของการสร้างกรอบในการแสดงตัวตน โดยที่รินต้องคำนึงอยู่ เพราะเป็นแหล่งรายได้หลัก

อย่างไรก็ตามรินไม่ได้จ้านกับข้อจำกัดทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ หรือกรอบการแสดงตัวตนจากสถาบันการทำงานอย่างสิ้นเชิง จะเห็นได้จากความพยายามในการปรับเปลี่ยนร่างกาย ด้วยการหารายได้เสริม อาทิ เล่นแชร์ในโรงงาน หรือแม้กระทั่งไปรับจ้างเสิร์ฟอาหารตอนกลางคืนใน

บางวัน และจัดสรรเงินจำนวนหนึ่งไว้ทำศัลยกรรม อีกทั้งยังเลือกใช้วิธีการทำศัลยกรรมด้วยคุณภาพตามจำนวนเงินที่มีอยู่ จะเห็นว่าวิธีการสร้างตัวตนความเป็นหญิงของรินมีอย่างเข้มข้น แม้ว่าจะต้องเพิ่มเวลาการทำงานที่มากขึ้น หรือความเสี่ยงจากการทำศัลยกรรมที่คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งแรงขับเคลื่อนตัวตนความเป็นหญิงที่เข้มข้นของรินนั้น ปรากฏจากกลุ่มเพื่อนกะเทยที่รินจะมองเปรียบเทียบตนเองกับกลุ่มเหล่านั้น และพยายามสร้างความสวย ดุติ ที่ทัดเทียมให้เกิดขึ้น รวมไปถึงความต้องการที่จะให้ผู้ชายที่คบหาอยู่ในฐานะคู่รักอย่างเปิดเผย มองตนเองในฐานะผู้หญิงที่สวยงามคนหนึ่ง โดยมุ่งหวังว่าความเป็นหญิงที่เข้มข้นของเขาจะรักษาสถานภาพคู่รักแบบคู่ผู้ชาย – ผู้หญิงไว้ได้

จากข้อมูลข้างต้นพบว่าการสร้างตัวตนความเป็นหญิงของริน ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มกะเทยด้วยกัน และผู้ชาย ในลักษณะของการรับข้อมูลเข้ามาพิจารณาเปรียบเทียบของตนเอง และเข้าสู่การปรับเปลี่ยนร่างกายโดยวิธีการทางการแพทย์ ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดด้านฐานะทางเศรษฐกิจที่สัมพันธ์กับอาชีพในปัจจุบัน แต่รินกลับเลือกใช้วิธีอื่นๆ ที่จะสามารถสร้างตัวตนความเป็นหญิงตามที่ปรารถนา ด้วยการมุ่งหวังที่จะมีตัวตนที่แสดงออกภายใต้มาตรฐานความเป็นผู้หญิงสวย ดังที่รินให้คุณค่าว่าเป็นความหมายของความเป็นหญิงที่สังคมยอมรับว่าเป็นความเป็นปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ผ่านการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีประเด็นน่าสนใจเรื่องการต่อรองกับความเป็นหญิงมากที่สุด โดยพื้นฐานกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน มีสำนึกในความต้องการที่จะมีสิริระร่างกายแบบผู้หญิง แต่มีข้อจำกัดหลัก คือ ศักยภาพทางการเงินและการเข้าถึงข้อมูลในการปรับเปลี่ยนร่างกายอยู่ในระดับต่ำ ทำให้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวยังคงมีรูปลักษณ์ภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปเพียงแค่การแต่งหน้า ไว้ผมยาว และแต่งกายแบบผู้หญิง แต่ลักษณะทางกายภาพยังพบความเป็นผู้ชาย แต่ประเด็นซึ่งแตกต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นที่ผู้วิจัยพบ คือ แม้กลุ่มตัวอย่างจะไม่ผ่านการจัดการร่างกายตามแบบที่ปรารถนา ตั้งแต่แรก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทุกคนต่างให้ข้อมูลว่าคุณลักษณะความเป็นผู้หญิงที่ปรารถนา คือการได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ แต่กลุ่มตัวอย่างกลับมีความพึงพอใจในร่างกายปัจจุบัน และไม่มีความคิดในการปรับเปลี่ยนร่างกายเพิ่มเติม ซึ่งความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างตั้งอยู่บนการรับรู้ว่าร่างกายของพวกเขามีความแตกต่างจากคุณลักษณะของผู้หญิงที่ต้องสวยตามแบบที่กะเทยคนอื่นต้องการ

ไก่อ : ไม่ได้อยากทำอะไรเพิ่ม ที่เป็นอยู่ก็พอใจแล้ว ไม่ต้องสวยเหมือนคนอื่นก็ได้ เรามีแค่นี้ก็ต้องพอใจแค่นี้ (ไก่อ, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2561)

การจัดการกับความแตกต่างทางร่างกายของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เป็นไปตามคุณลักษณะความเป็นผู้หญิงตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งก็คือการปรับเปลี่ยนร่างกายให้มีลักษณะแบบผู้หญิง โดยมีจุดสูงสุดคือการผ่าตัดแปลงเพศ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้วิธีการปฏิเสธคุณลักษณะความเป็นหญิงตามอุดมคติของพวกเขา กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างยอมรับกับร่างกายของตนเองในปัจจุบัน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยพบข้อมูลการอธิบายสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกปฏิเสธที่จะมีร่างกายตามแบบที่คาดหวังไว้ ดังนี้

- ฐานะทางเศรษฐกิจของตนเองและครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน และประกอบอาชีพอยู่ในภาคการเกษตรและภาคแรงงาน กลุ่มตัวอย่างจึงต้องทำงานช่วยเหลือครอบครัวตั้งแต่เด็ก ประกอบกับรายได้ที่ได้จากการทำงานต้องนำไปใช้จ่ายกับสิ่งที่จำเป็น เช่น อาหาร, ปลูกหนี้ และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันด้านอื่นๆ เป็นต้น ดังนั้นจึงไม่มีทุนทรัพย์ที่จะใช้ในการปรับเปลี่ยนร่างกายของตนเอง

มี้ง : ตอนเด็กๆ เราต้องไปช่วยแม่ทำนาตลอดเลย เงินในบ้านนี้แทบจะไม่พอใช้ แค่เงินไปกินโรงเรียนบางวันเรายังไม่ได้เลยนะ เลยไม่ต้องคิดเลยว่าจะกินยาคุม จะศัลยกรรม เรายังไม่รู้จักด้วยซ้ำ (มี้ง, สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2561)

จากข้อมูลบทสัมภาษณ์จะพบว่ากรณีที่ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีฐานะยากจน ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีหน้าที่รับผิดชอบในการช่วยเหลือครอบครัว ดังนั้นความคิดเรื่องเพศที่ต้องการจะเป็นผู้หญิง จึงกลายเป็นเรื่องที่สามารถแสดงออกได้จากความรู้สึกและกิริยาอาการเท่านั้น ไม่สามารถที่จะแสดงออกความเป็นหญิงในเชิงรูปลักษณ์ผ่านร่างกายของตนเองได้

- การเข้าสู่อาชีพแรงงานตั้งแต่วัยเด็ก

การเข้าสู่ภาคแรงงานตั้งแต่วัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากที่ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีฐานะยากจน การทำงานตั้งแต่เด็กจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ครอบครัวมีช่องทางของรายได้มากขึ้น แต่ด้วยข้อจำกัดเรื่องระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างทำให้มีความจำเป็นต้องทำงานในภาคแรงงานเป็นหลัก

กลุ่มตัวอย่าง เช่น โฉมใจได้ให้ข้อมูลกับผู้วิจัยว่าครอบครัวมีฐานะยากจนอย่างมาก จึงมีความจำเป็นต้องช่วยครอบครัวทำนาตั้งแต่วัยเด็ก แต่ภายหลังมีเพื่อนชักชวนให้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เพราะมีรายได้ที่ดีกว่า จึงตัดสินใจเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ และเรียนนวดแผนไทยที่วัดโพธิ์ หลังจากนั้นได้ประกอบอาชีพหมอนวดแผนไทยตามร้านทั่วไปมาโดยตลอด เช่นเดียวกับกรณี

ของหน่วยที่ตัดสินใจเดินทางออกจากบ้านที่ต่างจังหวัดตั้งแต่อายุ 15 ปี และเข้ามาทำงานแบกข้าวสารที่กรุงเทพฯ ซึ่งประกอบอาชีพดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน และไก่ ที่เริ่มช่วยครอบครัวทำงานก่อสร้างตั้งแต่อายุ 10 ปี จนถึงปัจจุบัน

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างได้สะท้อนให้เห็นว่าการเข้าสู่ภาคแรงงานที่ต้องใช้พลังกำลังในการทำงานเช่นนี้ส่งผลโดยตรงในเชิงร่างกาย คือ การทำงานหนักทำให้มีลักษณะกล้ามเนื้อที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งเป็นคุณลักษณะรูปลักษณ์ของเพศสรีระแบบผู้ชาย อีกทั้งการดูแลหรือจัดการกับร่างกายให้เป็นผู้หญิงไม่ได้เกิดขึ้น จุดประสงค์เดียวของการทำงานในอาชีพแรงงานนี้คือเพื่อเงิน ซึ่งเป็นจำนวนที่ต้องการเพียงสามารถเลี้ยงชีวิตของตนเองและครอบครัวได้เท่านั้น เมื่อระยะเวลาในการทำงานดังกล่าวติดต่อกันเป็นเวลานานทำให้ความคิดในการที่จะสร้างร่างกายที่แสดงออกถึงรูปลักษณ์ความเป็นผู้หญิงก็ได้เลือนรางตามไปด้วย

- การเข้าไม่ถึงชุดข้อมูลที่จะนำไปสู่ความเป็นหญิงในอุดมคติ

การอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบทเป็นเรื่องยากต่อการเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลผ่านช่องทางสื่อ ดังนั้นข้อมูลในลักษณะของวิธีการ ผลิตภัณท์ หรือสถาบันต่างๆ ที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้และนำไปใช้เพื่อปรับเปลี่ยนร่างกายแบบเพศหญิงจึงมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นช่องทางหลักที่จะเป็นแหล่งข้อมูลนั้นคือ การแพร่กระจายข้อมูลแบบปากต่อปากของกลุ่มกะเทยด้วยกันเอง ซึ่งเกิดขึ้นไม่มากนัก เพราะกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้มีพื้นฐานการด้านความสัมพันธ์กับสังคมที่มีลักษณะปลีกตัวจากกลุ่มคน ดังบทสัมภาษณ์เช่น

โจ้ : ตอนเด็กเราไม่มีเพื่อนกะเทยที่แบบแต่งเป็นผู้หญิงในหมู่บ้านเลย ยาคุม ฮอร์โมนอะไรไม่รู้จักเลยนะ ถ้าตอนนั้นรู้จักและมีเงินคงได้ซื้อกิน (โจ้, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2561)

ต้อย : เวลาทำนาเราก็เล่นๆ เอาผ้ามาพันเหมือนชุดผู้หญิง ไม่รู้จักเขาหรอกว่ายาคุมกินแล้วหน้าอกขึ้น เราไม่รู้ข้อมูลอะไรเลยจริงๆ รู้แต่แบบเราเขาเรียกตุ๊ด (ต้อย, สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2561)

จากบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง แม้ว่าช่องทางหลักที่จะเป็นการส่งผ่านข้อมูลที่ดีที่สุดซึ่งมาจากกลุ่มกะเทยด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างก็ไม่สามารถเข้าถึงได้ เพราะว่าในพื้นที่ที่อาศัยอยู่มีการยอมรับลักษณะพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างไปจากเพศกำเนิดอยู่ในระดับต่ำ การแสดงตนว่าเป็นกะเทยและ

ทำการเปลี่ยนแปลงร่างกายแบบผู้หญิงจึงมีจำนวนน้อย ด้วยเหตุนี้ลักษณะของความเป็นผู้หญิงจึงเป็นเพียงการแสดงออกในลักษณะของพฤติกรรมมากกว่าความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนร่างกาย

การอธิบายสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกปฏิเสธการมีร่างกายตามแบบที่คาดหวังไว้ทั้ง 3 ประการของกลุ่มตัวอย่างนั้น อยู่ภายใต้สภาพการณ์และบริบทที่ทับซ้อนกัน และไม่สามารถอธิบายแยกขาดจากกันได้ คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความยากจนเป็นปัจจัยตั้งต้น ทำให้ทางเลือกของมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นการเลือกเข้าสู่อาชีพแรงงานตั้งแต่วัยเด็กทำให้ร่างกายของกลุ่มตัวอย่างถูกใช้งานอย่างหนัก และทำให้มีลักษณะทางกายภาพแบบผู้ชายชัดเจนขึ้น อีกทั้งการเข้าถึงข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่จำกัด ทำให้โอกาสในการสร้างร่างกายของตนเองแบบผู้หญิงเป็นไปได้ยากและยังคงเป็นเหตุผลที่มีอิทธิพลทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะยอมรับสภาพร่างกายที่เป็นอยู่

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยนำเสนอข้างต้นถึงประเด็นสาเหตุโดยภาพรวมที่กลุ่มตัวอย่างปฏิเสธร่างกายความเป็นหญิง โดยยินยอมที่จะไม่ปรับเปลี่ยนร่างกายใดๆ เพิ่มเติม นั้น เสมือนเป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการสร้างตัวตนความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ซึ่งมีความแตกต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มแรก โดยภายใต้กระบวนการมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายถึงกลไกการทำงานของวาทกรรมความเป็นหญิงกับการสร้างตัวตนความเป็นหญิงผ่านกรณีของไก่ และหนู่ย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในภาคแรงงานตั้งแต่เด็ก อีกทั้งมีลักษณะรูปร่างภายนอกที่ผอม สูงใหญ่ ค่อนข้างกำยำ มีมวลกล้ามเนื้อที่แขนและขาแบบผู้ชายอย่างชัดเจน แต่งหน้าบางๆ ทั้งนี้ภูมิหลังของทั้งสองคนมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีฐานะที่บ้านค่อนข้างยากจน และประกอบอาชีพอยู่ในภาคแรงงาน ที่มีลักษณะของงานที่ใช้กำลัง อาทิ ไก่ ต้องแบกกระสอบปูนเพื่อใช้ในการก่อสร้าง รวมถึงตากแดดในการฉาบปูน หรือหนู่ย ที่ต้องแบกข้าวสารไม่ต่ำกว่าวันละ 20 กระสอบ ซึ่งเป็นกระสอบที่มีน้ำหนักมาก โดยการใช้กำลังในการทำงานย่อมส่งผลต่อสรีระร่างกาย ซึ่งไม่เป็นที่พึงประสงค์ตามคุณลักษณะความเป็นหญิง เช่น มีกล้ามเนื้อที่แขน มีผิวที่ดำจากการอยู่ในพื้นที่ที่มีแสงแดดเป็นเวลานาน แต่ทั้งสองคนต่างอยู่ในอาชีพดังกล่าวมาตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเป็นแหล่งรายได้หลัก และไม่สามารถเปลี่ยนย้ายไปสู่สายอาชีพอื่นได้ เนื่องจากการประเมินตนเองว่าขาดทักษะความสามารถที่จะเปลี่ยนอาชีพ ดังนั้นในประเด็นดังกล่าวจะเห็นว่า การอยู่ในภาคแรงงานได้สร้างร่างกายให้อยู่ชั่วคราวร่วมกับตัวตนความเป็นหญิงตามที่ปรารถนา

นอกจากนี้ระดับฐานะทางเศรษฐกิจที่ยากจนก็เป็นอีกข้อจำกัดหนึ่งสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพในภาคแรงงาน ที่ต่างทำงานร่วมกันและสร้างระยะห่างให้กว้างมากขึ้นในการเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์ กล่าวคือ เมื่อไก่และหนู่ยมีฐานะยากจน จึงมีข้อจำกัดในการเลือกประกอบอาชีพ อีกทั้งการทำงานอยู่ในภาคแรงงานเป็นระยะเวลานาน ก็กลายเป็นข้อจำกัดที่จะหมุนเปลี่ยนอาชีพอีก

ชั้นหนึ่ง ลักษณะดังกล่าวก็จะเป็นเช่นนี้อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นกลไกทางเศรษฐกิจจึงกลายเป็นข้อจำกัดในเชิงโอกาสต่อการสร้างตัวตนความเป็นหญิงอย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้การเลือกปฏิบัติเสขรูปแบบการเปลี่ยนแปลงร่างกายความเป็นหญิงที่มีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง จึงเป็นทางเลือกหลักที่จะสามารถทำให้พวกเขาดำรงตัวตนความเป็นหญิงได้ ด้วยการสร้างวิธีการนำเสนอความเป็นหญิงอีกรูปแบบหนึ่งขึ้นมาใช้อย่างจำกัดขอบเขต ตั้งแต่การยอมรับร่างกายที่คล้ายแบบผู้ชาย หรือที่หญ่ย กล่าวว่า “ถ้าไม่สวยก็ตกลงไปเลย” รวมไปถึงการนิยามความเป็นหญิงใหม่ที่ไม่ผูกติดกับร่างกาย ซึ่งผู้วิจัยจะอธิบายในรายละเอียดในลำดับถัดไป

อย่างไรก็ตามแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มดังกล่าวเลือกที่จะปฏิบัติเสขร่างกายความเป็นหญิง แต่วาทกรรมความเป็นหญิงก็ยังคงทำอยู่ผ่านกลุ่มและสถาบันทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ซึ่งการสร้างตัวตนบนพื้นที่ที่จำกัด เนื่องจากรับรู้ว่าเป็นตัวตนที่แตกต่างนั้นแสดงให้เห็นถึงนัยของสภาวะของการเป็นอื่น ที่ไม่ใช่เพียงการเป็นอื่นเพราะเป็นกะเทยที่แตกต่างจากเพศชายและหญิงในวาทกรรมเรื่องเพศ แต่ยังเป็นอื่นเนื่องด้วย ความแตกต่างกับกะเทยด้วยตนเองที่ถูกสร้างมาตรฐานภายใต้วาทกรรมความเป็นหญิง ที่เท่ากับความสวย

ฉะนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างเลือกปฏิบัติเสขร่างกายแบบผู้หญิงสวย และยืนยันที่จะคงสภาพร่างกายที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปอุดมคติความเป็นหญิงที่กลุ่มตัวอย่างให้ความหมายไว้นั้น เป็นประเด็นที่เชื่อมโยงไปสู่วิธีการนำเสนอตัวตนแบบผู้หญิงที่พวกเขาใช้ ซึ่งจากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการแสดงถึงความเป็นตัวตนทางเพศแบบผู้หญิงภายใต้รูปลักษณ์ภายนอก ได้ดังนี้

- การจัดการกับความสัมพันธ์ใหม่

กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีการจัดการกับความสัมพันธ์รูปแบบใหม่กับทั้งตนเอง กะเทยด้วยกัน และสังคมทั่วไป ซึ่งการปรับความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าภายใต้การสร้างตัวตนความเป็นหญิงในรูปแบบของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ มีการต่อรองกับกลุ่มและสถาบันทางสังคมอื่นๆ เพื่อที่จะสามารถแสดงออกถึงตัวตนทางเพศได้

-การจัดการความสัมพันธ์กับตนเอง

การปรับความสัมพันธ์กับตนเองมีลักษณะของการปรับวิธีคิด และทัศนคติของตนเองที่มีต่อร่างกายซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นผู้หญิง โดยกลุ่มตัวอย่างได้ทำการปรับความพึงพอใจต่อร่างกายและเลือกใช้วิธีการนำเสนอว่าร่างกายแห่งความเป็นผู้หญิงไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน แต่ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของร่างกายแต่ละคน

3143092314

CT :Thesis 5985302829 thesis / rev: 22072562 00:44:09 / seq: 9

หนุ่ย : เราจะไปสวยเหมือนกะเทยคนอื่นๆ ที่เขามีเงินทำกันไม่ได้ เราก็สวยของเราแบบนี้
แต่งหน้าทาปากก็ดูดีแล้ว (หนุ่ย, สัมภาษณ์, 21 พฤศจิกายน 2561)

จากบทสัมภาษณ์การเลือกใช้วิธีคิดแบบดังกล่าว ได้สะท้อนให้เห็นว่ามีการเคลื่อนไหวทาง
ความคิดของกลุ่มตัวอย่างว่า ความเป็นผู้หญิงไม่ได้แสดงออกจากร่างกายเท่านั้น แต่สามารถ
แสดงออกได้ด้วยจิตใจ

ต้อย : เป็นอะไร เรารู้ตัวเอง จิตใจเราอยากแต่งตัวผู้หญิงก็ทำ ไม่ต้องไปตามใคร
(ต้อย, สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2561)

ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงสำนึกความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างไปอยู่ที่จิตใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง
ไม่มีค่านิยมต่อตนเอง และการนำเสนอความเป็นผู้หญิงไม่จำเป็นต้องแสดงออกด้วยการปรับแต่ง
ร่างกายตามอุดมคติตามที่ปรารถนา

-การจัดการความสัมพันธ์กับชุมชนกะเทยด้วยกัน

ประเด็นที่น่าสนใจของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้คือ มีลักษณะที่แยกตนเองออกมาจากกลุ่มเพื่อนหรือ
คนรู้จักที่เป็นกะเทยด้วยกัน ด้วยเหตุผลว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกต่อกว่าในเชิงความสวย หรือ
ความเหมือนผู้หญิง เมื่อเปรียบเทียบกับกะเทยด้วยกันตามความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างเอง ดังนั้น
จึงเกิดเป็นความแปลกแยกที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ถอยตนเองออกจากแวดวงกะเทย และปฏิเสธการรับรู้
ข้อมูลความรู้จากคนในแวดวงเดียวกัน ดังกรณีของไก่จากบทสัมภาษณ์

ไก่ : เพื่อนกะเทยเราแทบไม่มีเลย เราเห็นแต่กะเทยสวยๆ ทั้งนั้น เราอยู่ด้วยไม่ได้หรอก
คนละแบบกัน (ไก่, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2561)

อย่างไรก็ตามแม้จะมีความรู้สึกแปลกแยก แต่ไม่ได้เป็นการแปลกแยกที่มีลักษณะของ
การต่อต้านกับกลุ่มกะเทยที่พวกเขาานิยามให้ว่าเป็นกะเทยสวย แต่กลับชื่นชม บนพื้นฐานของที่
กลุ่มตัวอย่างไม่ได้คาดหวังว่าจะสวยได้เช่นนั้น

โจ้ : เรามีกะเทยรู้จักกันคนนึง สวยมาก เหมือนผู้หญิงแบบดูไม่ออกเลย เราก็ยินดีกับ
เขานะ แต่ไม่รู้สิเราก็ไม่ได้อยากเหมือนเขาหรอก เรารู้ตัวเอง จะไปสวยแบบเขาคง
ไม่ได้ (โจ้, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2561)

จากประเด็นบทสัมภาษณ์นอกจากจะสะท้อนให้เห็นถึงว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เลือกที่จะจัดการกับความสัมพันธ์ระหว่างกะเทยด้วยกัน แบบถอยออกวงการกะเทย แต่ยังทำให้เห็นว่าคุณลักษณะแบบความสวยของความเป็นผู้หญิงที่ได้ทำงานลงไปในระดับจิตใต้สำนึกของกลุ่มตัวอย่าง แม้จะไม่มี การอธิบายคุณลักษณะของความสวยที่ตายตัว แต่กลุ่มตัวอย่างจะทำความเข้าใจด้วยตนเองและ หลีกเลี่ยงสังคมไปจากกะเทยทั่วไป เสมือนว่าเป็นกะเทยที่อยู่คนละพื้นที่ทางสังคมกัน

-การจัดการความสัมพันธ์กับสังคม

การรับรู้ถึงความรู้สึกไม่ได้รับการยอมรับของกลุ่มตัวอย่างทำให้กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการต่อรองกับความสัมพันธ์กับสังคม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จะนำเสนอตัวตนในลักษณะที่มากกว่าผู้หญิงในบางวาระโอกาส เช่น ในการออกงาน พวกเขาจะแต่งตัวหรือแสดงพฤติกรรมที่ทำให้ถูกเรียกว่า กะเทย ตลก โดยไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นคำที่ดูถูกแต่อย่างไร รวมถึงจะแสดงตนเองในฐานะกะเทยที่สร้างสีสัน ซึ่งเป็นอีกวิถีทางหนึ่งของความหมายของความเป็นหญิงที่อยู่บนความเป็นหญิงไทยที่สังคมคาดหวังกับกะเทยทั่วไปว่า หากอยากจะเป็นผู้หญิง ก็ต้องปฏิบัติตัวให้เหมือนผู้หญิง

ประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งคือการนำเสนอตัวตนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มักจะใช้การนำเสนอด้วยวิธีที่สังคมให้ความหมายในเชิงบวกเข้ามาใช้ร่วมกับการแสดงออกทางเพศของพวกเขา ซึ่งมีการใช้ความหมายของคำว่าคนดี และคนสู้ชีวิต ที่ถูกนำเสนอผ่านตัวตนของพวกเขาตามบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ต้อย : ใครจะตำราว่ากะเทยบ้า ตลกเรา ไม่ยอมรับเรา ไม่เป็นไร ขอให้เรารู้ว่าเราเป็นคนดี เราทำมาหากินสุจริต ไม่ได้ไปฆ่าใครตาย แค่นี้ก็พอแล้ว (ต้อย, สัมภาษณ์, 18 พฤศจิกายน 2561)

ไก่อ : เราเป็นกะเทย คนก็ดูถูกเราอยู่แล้ว แต่เราก็เป็นคนทำมาหากิน ก็ต้องทำของเราไปไม่โกงใครเขา จะได้ไม่มีใครมาว่าเราได้ (ไก่อ, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2561)

ดังนั้นการนำคำอธิบายอื่นๆ เข้ามาให้ความหมายกับตัวตนของตนเอง เพื่อทดแทนความเป็นผู้หญิงสวยของตนเอง จึงกลายเป็นวิธีหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ต้องการให้สังคมยอมรับพวกเขาในฐานะที่เป็นคนดีคนหนึ่งแทนการเป็นผู้หญิงของพวกเขาที่เคยต้องการในอดีต

- การนิยามความเป็นหญิงรูปแบบใหม่

การให้ความหมายความเป็นผู้หญิงของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความหมายว่าความเป็นหญิงคือการที่ได้แต่งกายเป็นผู้หญิง มีกิริยาเหมือนผู้หญิง แต่การแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นอย่างเข้มข้นตลอดเวลา กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีข้อสังเกตที่น่าสนใจในการให้ข้อมูล คือ มีพื้นฐานที่ต้องการเป็นผู้หญิงแต่การแสดงในความเป็นผู้หญิงไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีลักษณะของการให้คุณค่ากับความเป็นหญิงที่ยังมีมิติที่อยู่เหนือกว่าความเป็นชาย แต่จากการสัมภาษณ์ผ่านมิติของร่างกายในปัจจุบันนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอธิบายร่างกายตนเองบนลักษณะของการที่ให้พื้นที่กับความเป็นหญิงและความเป็นชายซึ่งอยู่ร่วมกันได้ ภายใต้สำนึกของความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างได้ยอมรับลักษณะทางกายภาพที่ดูเป็นผู้ชาย กล่าวคือ ลักษณะรูปลักษณ์ภายนอกของกลุ่มตัวอย่างจะพบว่ามีกล้ามเนื้อ หนวดเคราที่ปรากฏอยู่บนร่างกาย และคงไว้เพียงการแต่งกายแบบผู้หญิงในบางวัน หรือ การได้แต่งหน้าที่ถือว่าเป็นความสุขในความเป็นผู้หญิงแล้ว การเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์จากการผ่าตัดแปลงเพศจึงไม่ใช่สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้คำนึงถึง แต่เป็นการสำนึกความเป็นหญิงที่อยู่บนการมีเงินและอาชีพให้ทำในแต่ละวันได้ก็เพียงพอ เช่นนี้จึงเป็นนิยามความหมายของความเป็นหญิงใหม่ที่กลุ่มตัวอย่างสร้างขึ้นมาแทนการมีร่างกายแบบผู้หญิงตามภาพในอุดมคติ

นอกเหนือจากนิยามความเป็นหญิงรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นนั้น ยังมีประเด็นในเรื่องของการตีความความหมายในการเป็นผู้หญิงสวยใหม่ อย่างที่กล่าวไปว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ไม่ได้ปฏิเสธคุณค่าของความเป็นหญิง แต่เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงการนิยามความเป็นหญิงที่ไม่ได้แสดงออกผ่านร่างกายเท่านั้น ดังนั้นคุณลักษณะของผู้หญิงที่อธิบายได้ด้วยความสุข จึงถูกตีความในรูปแบบใหม่เช่นกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ตีความความสุขว่า ผู้หญิงที่สวยต้องเหมาะสมกับตนเอง ไม่จำเป็นต้องสวยเหมือนกัน ในมุมหนึ่งเป็นการตีความเพื่อทดแทนการมีภาพลักษณ์ของตนเองที่แตกต่างไปจากความหมายของความสุขที่สังคม หรือตนเองเข้าใจอยู่เดิม เพราะจากลักษณะการให้สัมภาษณ์ในการอธิบายความสุขแบบใหม่ กลุ่มตัวอย่างจะพยายามเปรียบเทียบคำว่าแบบใหม่จากความหมายหลัก เช่น ตาคม ผิวขาว จมูกโด่ง หน้าเรียว กลายเป็น หากจะสวยต้องสวยที่ใจ สวยที่ดี เช่นนี้เป็นต้น

การเลือกใช้ชีวิตปฏิเสธความเป็นหญิงตามภาพอุดมคติของกลุ่มตัวอย่าง และการสร้างพื้นที่ทางสังคมผ่านการต่อรองกับตนเอง กะเทยด้วยกัน และสังคม ด้วยวิธีที่ผู้วิจัยเสนอไปในข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้สร้างพื้นที่ของตนเองขึ้นมาอย่างจำกัดขอบเขตเพื่อที่จะอธิบายความเป็นหญิงของตนเองตามรูปลักษณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยพวกเขาไม่มีความต้องการที่จะจัดการ

กับร่างกายในส่วนใดหลังจากนี้ เห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างไม่มีแผนในการเปลี่ยนอาชีพหรือทำอาชีพเสริมเพื่อจะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการร่างกายแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีวิธีการต่อรองและนำเสนอตัวตนบนพื้นที่ของตนเองเพื่อที่จะแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงด้วยรูปแบบที่เฉพาะตัว

3143092314

CU Thesais 5985302829 thesais / recv: 22072562 00:44:09 / seq: 9

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องความเป็นหญิงกับการสร้างเรือนร่างของหญิงในร่างชาย เป็นการศึกษาภายใต้วัตถุประสงค์หลัก คือ การให้ความหมายความเป็นหญิงของกะเทย และการสร้างเรือนร่างความเป็นหญิงของกะเทยในฐานะที่เป็นกระบวนการสร้างตัวตน ซึ่งจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอไปในบทที่ 4 นั้น ทำให้เห็นในประเด็นแรกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มนั้น เป็นการจัดกลุ่มที่นำไปสู่ข้อค้นพบในการสร้างอัตลักษณ์ของกะเทยที่มีอยู่อีกหลากหลายรูปแบบ นอกจากนี้ยังได้พบข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 22 คน ที่ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยภายใต้กรอบการวิเคราะห์และตีความผ่านแนวคิดเรื่องตัวตนและอำนาจ ของมิเชล ฟูโกต์ และแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ ได้ออกเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ

5.1 การนิยามความหมายความเป็นหญิง

การศึกษาการสร้างร่างกายความเป็นหญิงเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างทางด้านอัตลักษณ์ของกะเทย ผ่านกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ที่ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มไว้ในการศึกษา นั้น เริ่มจากการสำรวจการให้ความหมายและการมีสำนึกความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างในระดับปัจเจก ซึ่งพบว่ามี การอธิบายความเป็นหญิงของตนเองที่แตกต่างกันใน 4 ลักษณะความหมาย คือ ความหมายที่หนึ่ง คือ การอธิบายความเป็นหญิงของตนเองว่าเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดตามธรรมชาติ, ความหมายที่สอง คือ การอธิบายความเป็นหญิงที่อยู่ในร่างกายของผู้ชายเป็นความผิดปกติทางวิทยาศาสตร์การแพทย์, ความหมายที่สาม คือ การยอมรับสรีระร่างกายแบบผู้ชายแต่มีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง และ ความหมายที่สี่ คือ การอธิบายความเป็นหญิงที่ไม่จำเป็นต้องมีการแสดงออกในเชิงรูปลักษณ์อยู่ตลอดเวลา ซึ่งในแต่ละความหมายที่กลุ่มตัวอย่างอธิบายความเป็นหญิงของตนเองนั้น สะท้อนให้เห็นว่าเบื้องหลังภาพลักษณ์ที่แสดงออกแบบผู้หญิง มีการอธิบายตนเองทางความคิดที่แตกต่างกัน ในมุมมองรูปลักษณ์ผู้หญิงถูกกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหนึ่งอธิบายภายใต้ฐานคิดว่าเพศหญิงคือสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด กับอีกกลุ่มหนึ่งที่ตั้งอยู่บนฐานคิดการยอมรับการเป็นเพศชายโดยกำเนิดแต่มีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นผู้หญิง แต่ท้ายที่สุดแล้วภาพในอุดมคติภาพแรกของกลุ่มตัวอย่างทุกคนก็ยังคงมีความต้องการมีภาพลักษณ์แบบผู้หญิงทั่วไป ซึ่งการสำรวจนิยามความเป็นหญิงในระดับปัจเจกเป็นการพิจารณาบนกรอบของฟูโกต์ ที่อธิบายว่ามนุษย์เป็นเพียงผู้พูดภายใต้การถูกกำหนด สร้าง และกำกับทางสังคม ที่ได้ข้อค้นพบโดยสรุปว่าการแสดงออกเชิงรูปลักษณ์ความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างมีชุดความรู้ทางสังคมที่หลากหลายเข้ามากำกับ อาทิ ชุดความรู้เรื่อง

เพศในมุมมองแบบวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่กะเทยคือความผิดปกติและต้องได้รับการรักษา หรือแม้กระทั่งชุดความรู้เรื่องเพศผ่านคุณลักษณะแบบครึ่งชายครึ่งหญิง เป็นต้น ดังนั้นจึงไม่สามารถเหมารวมการนิยามตัวตนของกลุ่มตัวอย่างว่ามีลักษณะเหมือนกันได้

นอกจากนี้การนิยามความหมายความเป็นหญิงจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนั้น ยังได้พบมิติในการตีความความหมายได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันได้ โดยความเป็นหญิงได้สร้างความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกันให้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสะท้อนผ่านภาพลักษณ์ในการแสดงออกแบบผู้หญิงที่เหมือนกัน ทั้งนี้ภายใต้การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ภาพลักษณ์ได้สะท้อนให้เห็นอีกประการหนึ่งคือลักษณะความสัมพันธ์เชิงอำนาจ เป็นต้นว่าการแสดงออกความเป็นผู้หญิงนั้น กลุ่มตัวอย่างจะมีภาพของคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยรวมไม่แตกต่างกันมากนัก คือ ความต้องการมีภาพลักษณ์ที่สวยงาม และโดดเด่น รวมไปถึงการวางตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไปนั้น จะต้องมีลักษณะตามแบบผู้หญิงแท้ทั่วไป แต่ในความเป็นจริงภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการปรับเปลี่ยนร่างกาย ไม่ได้มีคุณลักษณะที่เหมือนกัน ดังนั้นผลการศึกษาที่ผู้วิจัยได้รับจากการสัมภาษณ์จึงพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปรียบเทียบความเป็นหญิงผ่านความเหมือนและความต่างจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

ในส่วนของ การเปรียบเทียบ จะมีการสร้างความรู้สึก “เป็นพวกเดียวกัน” ที่เป็นความหมายระดับกลุ่มขึ้นมา ดังกรณีของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ร่างกายแบบผู้หญิงแล้ว จะเริ่มต้นการมีปฏิสัมพันธ์กันได้ง่าย และมีสำนึกความเป็นผู้หญิงในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน ยิ่งไปกว่านั้นความเป็นพวกเดียวกัน ได้สร้างมาตรฐานการยืนยันถึงภาพลักษณ์ของกะเทยด้วยกัน โดยเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างจะมีการแต่งกาย การปรับเปลี่ยนร่างกาย ที่มีเหตุผลและวิธีการเหมือนหรือคล้ายกัน เช่น กลุ่มตัวอย่างมีการให้เหตุผลในการเลือกปรับร่างกายเพื่ออยากให้ตนเองดูดี อีกทั้งรูปแบบการจัดการกับร่างกายก็จะพบนิยของรูปแบบวิธีการที่ใกล้เคียงกัน โดยการเลือกวิธีที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนที่สุด แต่มีต้นทุนค่าใช้จ่ายต่ำที่สุดก่อน แต่อย่างไรก็ดีความเป็นพวกเดียวกันไม่ได้มีลักษณะแน่นแฟ้นอยู่ตลอดไป เพราะยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการคำนึงถึงความเฉพาะตัวที่แต่ละคนยังคงมีอยู่ ซึ่งหมายถึง กลุ่มตัวอย่างจะมีมุมมองบางประการที่คิดว่าการเป็นกะเทยเหมือนกันไม่จำเป็นต้องมีคุณลักษณะเหมือนกันเสมอไป

ทั้งนี้การเปรียบเทียบบนความต่างต่างนั้น ผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างของภาพลักษณ์ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเหนือกว่าและด้อยกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ผ่านการปรับเปลี่ยนรูปลักษณ์ภายนอก และยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ ที่เกิดความรู้สึกด้อยกว่าเป็นครั้งคราว

ดังนั้นอัตลักษณ์ความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มจะมีนัยของการจำแนกแยกแยะในลักษณะ “ตรงข้าม” เช่น สวย-ไม่สวย โดดเด่น-ด้อยตก เป็นต้น

5.2 กระบวนการสร้างร่างกายในฐานะที่เป็นการสร้างตัวตน

จากการสำรวจการนิยามและสำนึกความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมมีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง และได้นำภาพลักษณ์แบบผู้หญิงเข้ามาเป็นอัตลักษณ์อ้างอิงนั้น ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนร่างกายจากร่างกายแบบผู้ชายเป็นร่างกายแบบผู้หญิง ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ภาพที่กลุ่มตัวอย่างเลือกนำมาใช้ในการสร้างภาพลักษณ์แบบผู้หญิงนั้น ได้รับอิทธิพลมาจากบุคคลและกลุ่มทางสังคม ประกอบด้วย กลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่ในแวดวงกะเทย ที่เป็นกลุ่มที่มีบทบาทในการสร้างความรู้ให้กับกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด, ผู้ชายและผู้หญิง, บุคคลที่มีอิทธิพลในสายอาชีพ, สื่อ และวงการแพทย์และวิชาการ ซึ่งถือว่ากลุ่มและสถาบันทางสังคมเหล่านี้ได้เป็น ตัวแสดงทางสังคมที่ทำงานร่วมกัน ด้วยการถ่ายทอดมาตรฐานความรู้เรื่องความเป็นหญิงให้กับกลุ่มตัวอย่าง

การปรับเปลี่ยนร่างกายให้เป็นผู้หญิงแม้ว่าจะไม่ได้มีมาตรฐานที่กำหนดรูปแบบชัดเจน แต่จากผลการศึกษาพบว่า การเลือกจัดการกับร่างกายของกลุ่มตัวอย่างจะมีวิธีคิดในการตัดสินใจที่ใกล้เคียงกัน คือ เลือกการปรับเปลี่ยนร่างกายในส่วนที่มองเห็นการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน และตนเองมีศักยภาพที่พร้อมก่อน ดังนั้นผลลัพธ์ที่เห็นการเปลี่ยนแปลงร่างกายของกะเทยจะดูเหมือนมีขั้นตอนที่เหมือนๆ กัน เช่น ทุกคนจะเริ่มจากการไว้ผมยาวและแต่งกายแบบผู้หญิง การใช้ฮอร์โมนการศัลยกรรมส่วนต่างๆ ไปจนถึงการผ่าตัดแปลงเพศ เป็นต้น ซึ่งการเลือกปรับเปลี่ยนร่างกายในแต่ละประเภทนั้น เป็นการปรับเปลี่ยนภายใต้วิธีการ 2 รูปแบบ คือ การปรับเปลี่ยนร่างกายที่ไม่สามารถทำได้โดยการศัลยกรรมหรือทำได้ยาก กับการปรับเปลี่ยนโดยการศัลยกรรมตกแต่งด้วยเทคนิควิธีทางการแพทย์ ซึ่งเป็นวิธีที่มีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง จึงกล่าวได้ว่าการปรับเปลี่ยนร่างกายมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่จะส่งผลกระทบต่อระดับในการเข้าถึงการปรับเปลี่ยนร่างกาย เช่นนี้จะเห็นว่าผลลัพธ์จากการปรับเปลี่ยนร่างกายของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนไม่ได้เหมือนกัน กลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้ว เป็นกลุ่มที่สามารถจัดการกับร่างกายได้ตามที่ปรารถนาไว้ แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ ที่ยังไม่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศนั้น มีสาเหตุและข้อจำกัดที่เข้ามามีบทบาทต่อการปรับเปลี่ยนร่างกาย โดยกลุ่มหนึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องศักยภาพทางการเงิน ซึ่งสำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ถือเป็นข้อจำกัดที่สำคัญ เพราะการปรับเปลี่ยนร่างกายบางประเภทเช่น การศัลยกรรมหน้าอกหรือศัลยกรรมแปลงเพศ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ใช้ต้นทุนค่าใช้จ่ายสูง และหาวิธีการอื่นๆ มาทดแทนได้ยาก รวมถึงเป็นการปรับเปลี่ยนที่แสดงถึงความเป็นหญิงให้กับพวกเขาได้อย่างมาก แต่สำหรับอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ผู้วิจัยได้ค้นพบคือ กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการจัดการกับร่างกาย แต่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ

แม้จะมีศักยภาพทางการเงิน และความพร้อมทางร่างกาย โดยพวกเขาไม่เหตุผลหลัก คือ ความกังวลเรื่องปัญหาสุขภาพที่จะเกิดขึ้นหลังการผ่าตัดแปลงเพศ ที่ต้องใช้การดูแลรักษาตนเองในระยะยาว, ร่างกายหลังการแปลงเพศที่ไม่ได้สร้างรายได้เพิ่มเติม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในสาเหตุดังกล่าว จะอยู่ในกลุ่มอาชีพที่ไม่ได้ใช้ร่างกายในการประกอบอาชีพโดยตรง และสุดท้ายคือ กระแสความคิดเรื่องการลี้หนีทางเพศ ที่เข้ามาบีบบังคับต่อวิถีคิดเรื่องเพศในสังคมไทยเพิ่มขึ้น โดยเป็นแนวคิดที่พยายามทลายความเป็นเพศชาย เพศหญิงที่มีรูปแบบแน่นอนตายตัวให้หมดไป

ประเด็นสำคัญเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการปรับเปลี่ยนร่างกายมีกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แสดงให้เห็นว่าภายใต้การแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มในการศึกษา ภายใต้เกณฑ์การแบ่งด้วยรูปลักษณะภายนอกเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับการอธิบายของนฤพนธ์ (นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2557) ที่ได้รวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่หลากหลายนั้น มิมีติของความแตกต่างในระดับรายได้ที่ทับซ้อนอยู่และเห็นชัดเจนที่สุด ซึ่งประเด็นเรื่องระดับรายได้ที่แตกต่างกันจึงเป็นข้อมูลเพิ่มเติมอีกชุดหนึ่งในการวิเคราะห์การสร้างอัตลักษณ์ที่หลากหลายได้

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างมีทั้งพึงพอใจและไม่พึงพอใจกับภาพลักษณ์ความเป็นหญิงของตนเอง หลังการปรับเปลี่ยนร่างกาย แต่ก็ยังคงแสดงตัวตนในรูปแบบของความเป็นหญิงที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การนำเสนอและการต่อรองกับความเป็นหญิง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ปรับเปลี่ยนร่างกาย เช่น กลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้ว หรือกลุ่มที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงร่างกายแต่ยังไม่ได้แปลงเพศ จะมีวิธีการนำเสนอตัวตน ผ่านการวางตัว กิริยาท่าทาง คำพูด ในรูปแบบใหม่ที่มีลักษณะคล้ายผู้หญิงทั่วไป รวมถึงรูปแบบความสัมพันธ์กับตนเองที่จะเรียนรู้ควบคุมตนเองให้แสดงออกแบบผู้หญิง แวดวงกะเทย และสังคม ที่มีการรับรู้ว่าตนเองได้รับการยอมรับผ่านคำชื่นชมต่างๆ เป็นต้น แต่ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ผ่านการปรับเปลี่ยนร่างกายและไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ เป็นกลุ่มที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการต่อรองกับรูปแบบความเป็นหญิงที่ตนเองปรารถนาตั้งแต่แรกที่สุดชัดเจน หมายถึง โดยพื้นฐานความต้องการของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีภาพของการเป็นผู้หญิงที่สวยงามเช่นเดียวกับกลุ่มอื่น แต่เนื่องด้วยมีระดับของข้อจำกัดต่อการปรับเปลี่ยนร่างกายอยู่มาก ทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการได้ แต่ประเด็นสำคัญคือกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหนึ่งกลับให้ข้อมูลว่าพึงพอใจกับร่างกาย และสามารถแสดงตัวตนที่รับรู้ว่าจะแตกต่างอยู่ได้ ด้วยวิธีการจัดการกับความสัมพันธ์ ทั้งกับตนเองด้วยการปรับวิถีคิดเรื่องความเป็นหญิงที่ไม่ต้องสวย หรือกับกลุ่มกะเทยด้วยกัน ที่เป็นการแยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อหลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบ และกับสังคมด้วยการสร้างสิ่งทดแทนความเป็นเพศ จากการประกอบอาชีพที่สุจริต เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้วิธีการนิยามความหมายของความเป็นหญิงใหม่ คือ การแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงไม่จำเป็นต้องมีระดับ

ความเข้มข้นอยู่ตลอดเวลา รวมถึงไม่ยึดติดรูปแบบของความสุข ซึ่งความแตกต่างในแง่นี้ สะท้อน การแสวงหาอำนาจและอิสระในการสร้างตัวตนที่แตกต่างผ่านการนำเสนอภาพลักษณ์ภายนอกได้เป็น อย่างดี นอกจากนี้ข้อค้นพบเรื่องวิธีการต่อรองกับรูปแบบความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ผ่าน การปรับเปลี่ยนร่างกายและไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ ในบริบทการดำเนินชีวิตประจำวันนั้น เป็น กระบวนการต่อรองที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากการศึกษาของพรเทพ (พรเทพ แพรชว, 2556) ที่ศึกษา กะเทยอีสาน ในบริบทพื้นที่การดูแลหมอลำ ซึ่งถือเป็นบริบทเฉพาะมีลักษณะทางกายภาพของ กลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน โดยข้อค้นพบการศึกษาของพรเทพ จะพบว่ากะเทยจะมีลักษณะ การแสดงออกที่เกินกว่าความเป็นผู้หญิง เช่น การแต่งกาย หรือการแสวงเกียรติยศทาง เพื่อให้เป็นจุด สนใจ หรือมีความตลกขบขัน เป็นต้น

การศึกษาชีวิตหลังการเปลี่ยนแปลงร่างกายได้สะท้อนภาพของการนำเสนอและต่อรองกับ วาทกรรมและอัตลักษณ์ ซึ่งทำให้เห็นว่าอัตลักษณ์ความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ถูกอธิบาย อย่างแยกขาดออกจากกัน อีกทั้งยังถือว่าเป็นข้อค้นพบที่นำมาสู่การวิเคราะห์ในการวิจัยที่มีพลวัตและ การพิจารณากะเทยในฐานะมนุษย์ที่มีความคิดจิตใจคนหนึ่ง

ดังนั้นจากข้อค้นพบประการสำคัญที่ผู้วิจัยได้สรุปในข้างต้นนั้น จะเห็นว่าการสร้างร่างกายไม่ใช่ เป็นเพียงแค่การเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบหนึ่งไปสู่รูปแบบหนึ่ง แต่เป็นกระบวนการที่มีรูปแบบตั้งแต่ การรับข้อมูลความรู้เข้ามาเป็นต้นแบบ การลงมือปฏิบัติการปรับเปลี่ยนร่างกาย ท้ายที่สุดการมี การพิจารณาวัดผลความพึงพอใจต่อตนเอง และนำไปสู่การมีรูปแบบการนำเสนอตัวตนและต่อรอง ด้วยวิธีต่างๆ อยู่ตลอดเวลา

5.3 อภิปรายผลการศึกษา

จากข้อมูลการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย จากการศึกษาเรื่องความเป็นหญิงกับการสร้าง เรือนร่างของหญิงในร่างขายนั้นมีประเด็นน่าสนใจที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายได้ 2 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คือ ประเด็นบทบาทของวาทกรรมความเป็นหญิงกับการสร้างเรือนร่างใน ฐานะที่เป็นตัวตนของกะเทย โดยกระบวนการการสร้างร่างกายเพื่อแสดงอัตลักษณ์ความเป็นผู้หญิง ของกลุ่มตัวอย่างนั้น เป็นกระบวนการที่ได้รับอิทธิพลจากอุดมการณ์รักต่างเพศ โดยความเป็นหญิงได้ กลายเป็นวาทกรรมรูปแบบหนึ่งที่เข้ามากำหนดความหมายทางวัฒนธรรมและอุดมคติให้กับกะเทย โดยเชื่อว่าการปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อบรรลุความเป็นหญิงนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างอัตลักษณ์ ดังนั้นจะเห็นว่าวาทกรรมกับอัตลักษณ์มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งหากวิเคราะห์ตามแนวคิดหลังสมัยใหม่

อัตลักษณ์ ถือได้ว่าเป็นผลมาจากวาทกรรมชุดต่างๆ ที่เข้ามากำหนด (อภิญา เพื่องฟูสกุล, 2543) โดยวาทกรรมความเป็นหญิงที่มีอยู่หลากหลาย จะหยิบยื่นภาพตัวแทน โดยเฉพาะภาพลักษณ์ ซึ่งภาพเหล่านี้ได้สร้างตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมที่การันตีประสบการณ์ความเป็นตัวตนในแง่มุมต่างๆ ให้กับกลุ่มตัวอย่าง

Hall (1997: p.258 อ้างถึงใน อภิญา เพื่องฟูสกุล, 2543) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสร้างภาพตัวแทนหรือภาพต้นแบบในปัจจุบัน เป็นการดึงเอาคุณสมบัติบางอย่างที่เด่นชัด เข้าใจง่าย เป็นที่รับรู้ทั่วไป และลดทอนอัตลักษณ์บุคคลให้เหลือเป็นคุณสมบัติไม่กี่อย่างเหล่านั้น ซึ่งวิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงเปรียบเทียบจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม คือ การทำให้คุณสมบัติเหล่านั้นดูเหมือนและสมจริงกับผู้หญิงทั่วไปมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ กลุ่มที่ผ่านการแปลงเพศแล้ว และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ กลุ่มที่ผ่านการปรับเปลี่ยนรูปลักษณ์ภายนอกแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มต่างต้องการนำเสนอ ความเป็นผู้หญิงผ่านรูปลักษณ์ภายนอก ด้วยการใช้คุณลักษณะของผู้หญิงที่ดี สวย เช่นเดียวกับผู้หญิงแท้ทั่วไป แต่กลุ่มตัวอย่างให้ความหมายกับการปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อตอบสนองความเป็นผู้หญิงเช่นนี้ว่าเกิดจากการเลือกที่เหมาะสมกับตนเอง แต่อย่างไรก็ตามจากข้อมูลการปรับเปลี่ยนร่างกายจะพบลักษณะ การเลือกปรับเปลี่ยนร่างกายที่คล้ายคลึงกันของทั้ง 2 กลุ่ม ดังนั้นภาพที่ปรากฏจึงมีลักษณะความเป็นหญิงที่สอดคล้องกับวาทกรรม ซึ่งถูกให้ความหมายความเป็นผู้หญิงในปัจจุบันที่มีนัยของความสวย ผิวขาว เป็นต้น อาทิ กลุ่มตัวอย่างจะเลือกปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีของตนเองเป็นที่ตั้งการวางตัว การแต่งกายในการใช้ชีวิตประจำวัน จะอ้างอิงแบบผู้หญิงแท้ทั่วไป แต่ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างที่ 3 คือ กลุ่มที่ไม่ผ่านการจัดการกับร่างกายและไม่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ เป็นกลุ่มที่มีอัตลักษณ์ในปัจจุบันที่นำเสนอในรูปแบบอัตลักษณ์คู่ตรงข้าม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 มีการแสดงออกเชิงรูปลักษณ์ภายนอกในรูปแบบความเป็นหญิงที่แตกต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ คือ ภาพความเป็นผู้หญิงที่ไม่ได้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา หรือไม่ได้ยึดติดความเป็นผู้หญิงไว้กับความสวย แต่อัตลักษณ์ที่นำเสนอความแตกต่างเช่นนี้ ไม่ได้เกิดจากความต้องการของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่แรก แต่จากข้อมูลเรื่องเหตุผลและข้อจำกัดที่ผู้วิจัยนำเสนอในประเด็นก่อนหน้า จึงวิเคราะห์ได้ว่าอัตลักษณ์ที่คู่ตรงข้ามที่มีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ เป็นความแตกต่างภายใต้ข้อจำกัดทางสังคม และทำให้คุณลักษณะภายใต้วาทกรรมความเป็นหญิงจึงแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างมีความปรารถนาที่ต้องการรับความเป็นหญิงเข้ามาสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง โดยกระบวนการทำปฏิกิริยาที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อวาทกรรมความเป็นหญิง ได้ปรากฏในเชิงพฤติกรรมจากการปรับเปลี่ยนร่างกาย ซึ่งปรากฏการณ์อย่างหนึ่งจากข้อมูลที่ได้รับคือ ระดับการทำงานของ

วาทกรรมที่มีต่อ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ผ่านการแสดงออกด้วยการปรับเปลี่ยนร่างกาย ที่มีรูปแบบแตกต่างกัน ซึ่งนับว่าเป็นความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสารความเป็นตัวตนบางอย่างในการมีปฏิสัมพันธ์กับตนเอง กะเทยด้วยกัน และสังคมทั่วไป

ปฏิบัติการต่อวาทกรรมความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างยังปรากฏในรูปแบบ การต่อรองด้วย ซึ่งทำให้เห็นระดับของการนิยามความหมายที่เป็นอุดมคติ กับระดับที่ปรากฏจริง ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกันเสมอไป โดยจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความต้องการที่จะแสดงออกถึงภาพลักษณ์ภายนอกในอุดมคติที่แสดงความเป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ ด้วยการปรับเปลี่ยนร่างกายจนกระทั่งการผ่าตัดแปลงเพศ แต่รูปลักษณ์ภายนอกที่เกิดขึ้นจริงกลับมีเพียงกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ปรับเปลี่ยนร่างกายได้สอดคล้องกับภาพในอุดมคติของพวกเขา ต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ 2 และ 3 โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ 3 คือกลุ่มที่ไม่ผ่านการจัดการกับร่างกายและไม่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ ที่มีภาพลักษณ์ภายนอกขัดแย้งกับภาพความเป็นหญิงในอุดมคติของตนเองอย่างสิ้นเชิง โดยที่ไม่พบความพยายามที่จะทำให้ตนเองบรรลุตามที่ตั้งใจไว้ตั้งแต่ต้น ดังนั้นจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามภาพในอุดมคติตามวาทกรรมความเป็นหญิงทุกอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีเงื่อนไขทางสังคมประการอื่นๆ ที่ต้องพิจารณาควบคู่กันไปด้วยในการแสดงอัตลักษณ์ของพวกเขา

จะเห็นได้ว่า วาทกรรมความเป็นหญิงที่มีอิทธิพลต่ออัตลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างนั้น ไม่ได้มีความหมายจากรากฐานของตัวมันเอง แต่กลับถูกสร้างและได้รับการยืนยันจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างต้องการแสดงตนเองว่าเหมือนหรือต่างจากกลุ่มอื่นเช่นไร

ผลจากการยอมรับ การต่อรอง และการปฏิเสธวาทกรรมดังที่วิเคราะห์ในข้างต้นนั้น ได้สร้างตำแหน่งแห่งที่ของปัจเจก หรืออัตลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างขึ้นมา ความเป็นตัวตนของกลุ่มตัวอย่างภายใต้วาทกรรมความเป็นหญิง จึงเป็นเหมือนการรวบรวมชิ้นส่วนต่างๆ ประกอบเข้าด้วยกัน ดังนั้นการปรับเปลี่ยนร่างกายจึงเป็นมากกว่าเพียงแค่กระบวนการที่ทำให้ร่างกายเปลี่ยนแปลง แต่เป็นกระบวนการในการสร้างอัตลักษณ์ที่ส่งผลต่อความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับตัวตน และทำให้กลุ่มตัวอย่างคิดว่ามันคือตัวตนที่ใช่ ทั้งจากมุมมองของตนเอง และอาจคาดหวังให้ผู้อื่นมองตนเองในแบบที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกภายใต้ภาพลักษณ์ภายนอกขณะนั้น ด้วยเหตุนี้กระบวนการปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง จึงไม่ใช่สิ่งที่ตายตัว แต่สามารถปรับเปลี่ยนได้จากอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดความหมายและคุณลักษณะ เพื่อสร้างวาทกรรมความเป็นหญิงให้กลุ่มตัวอย่างได้นำมานิยามกับตนเอง รวมถึงปฏิสัมพันธ์ภายใต้มิติเวลาด้วย

การพิจารณามิติของระยะเวลา เป็นสิ่งที่สะท้อนพลวัตความสั่นไหวด้านการแสดงออกของอัตลักษณ์ความเป็นหญิงที่ชัดเจนมากที่สุด จากข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเริ่มเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกเพื่อสร้างอัตลักษณ์ความเป็นผู้หญิงตั้งแต่การเป็นวัยรุ่นจนถึงปัจจุบัน โดยมีกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ที่ไม่หยุดนิ่ง เหตุผลประการสำคัญคือภายใต้กระบวนการปรับเปลี่ยนร่างกายนั้น มีปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามากระทบ เช่น สรีระร่างกายเพศชายที่พัฒนาตามช่วงวัย รสนิยมส่วนตัว การอยู่ในกลุ่มเพื่อน หรือแม้กระทั่งอาชีพที่สังกัด ทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องปรับเปลี่ยนและทดลองสร้างอัตลักษณ์ความเป็นหญิงอยู่ตลอดเวลา กลุ่มตัวอย่างบางคนอาจเลือกแสดงอัตลักษณ์ความเป็นหญิงผ่านภาพลักษณ์ภายนอกรูปแบบเดิม ขณะที่บางคนมีการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ความเป็นหญิงที่หลากหลาย เช่นกลุ่มตัวอย่างที่แปลงเพศแล้ว จะมีพัฒนาการการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์ภายนอกที่เด่นชัด แต่ในขณะเดียวกันก็จะมีกลุ่มตัวอย่างที่มีการหยุดชะงักการสร้างอัตลักษณ์ไปจากรูปแบบที่ต้องการตั้งแต่แรก เช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปลี่ยนแปลงร่างกาย แต่ยังไม่ได้แปลงเพศ และยังไม่มีการที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ แม้ว่าจะเคยต้องการแปลงเพศ และมีความพร้อมในทุกๆ มิติก็ตาม

นอกเหนือจากการแสดงอัตลักษณ์ความเป็นหญิงผ่านร่างกายภายใต้การพิจารณามิติระยะเวลาแล้ว ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบจากข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง คือ การแสดงอัตลักษณ์ความเป็นหญิง โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อแสดงความเป็นตัวตนนั้น มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากความเป็นหญิง คือสิ่งที่ถูกประดิษฐ์สร้างขึ้นภายใต้รูปแบบการสร้างความทันสมัยและ ความศิวิไลซ์ให้กับสังคมไทย (Subhimaros, 2006) ซึ่งถูกทำให้อยู่ตรงข้ามกับความไม่เป็นหญิง โดยในวัฒนธรรมบริโภค สองสิ่งดังกล่าวถูกประเมินตัดสินจากวัตถุสังคมไทยที่พัฒนาด้วยระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ความเป็นหญิงจะสัมพันธ์กับวัตถุที่สร้างภาพลักษณ์ ซึ่งวัตถุที่สามารถแสดงภาพลักษณ์ได้เด่นชัดที่สุดคือ ร่างกาย เช่นนี้จึงทำให้เห็นว่าความเป็นหญิงมีความสัมพันธ์กับบริบททางเศรษฐกิจ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560a) ประกอบกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทำให้การปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อให้เป็นผู้หญิงนั้นสามารถทำได้ง่ายและตรงกับความต้องการของกะเทยมากขึ้น แต่ไม่ใช่กะเทยทุกคนจะสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดังกล่าวได้ทุกคน เพราะเป็นวิธีการปรับเปลี่ยนร่างกายที่มีต้นทุนค่าใช้จ่าย ด้วยเหตุนี้ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจจึงมีความสัมพันธ์กับระดับการทำงานของความเป็นหญิงในบริบทของการปรับเปลี่ยนร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งนี้จากข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างวาทกรรมความเป็นหญิงกับการปรับเปลี่ยนร่างกายของกลุ่มตัวอย่างผ่านมิติทางเศรษฐกิจ สะท้อนให้เห็นว่าวาทกรรมความเป็นหญิงที่ถูกอธิบายบนพื้นฐาน

ของอุดมการณ์รักต่างเพศ ซึ่งทำงานอยู่ผ่านโครงสร้างทางสังคมด้วยกลไกการทำงานของกลุ่มและสถาบันทางสังคมร่วมกัน ตามที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในประเด็นก่อนหน้า ทั้งกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่กะเทย กลุ่มผู้ชายและผู้หญิง เป็นต้น เมื่อปะทะกับการสร้างอัตลักษณ์บนเรือนร่างของกลุ่มตัวอย่างนั้น ไม่สามารถพิจารณาแยกขาดจากเงื่อนไขเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง อย่างเช่นเรื่องของชนชั้นและระดับฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นโครงสร้างเฉพาะตัวอีกชุดหนึ่ง เพราะทำให้เห็นสาเหตุและผลลัพธ์ที่ได้รับผลกระทบจากวาทกรรมในทิศทางที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง เช่นนี้ตัวตนกะเทยที่ถูกสร้างโดยวาทกรรมความเป็นหญิงจึงมีความสลับซับซ้อน เพราะต้องทำงานผ่านโครงสร้างหลายชุดซึ่งมีความแตกต่างและหลากหลายกัน ดังนั้นจากข้อค้นพบในประเด็นเรื่องการปะทะและประสานกันระหว่างการสร้างตัวตนความเป็นหญิงของกะเทยกับวาทกรรมความเป็นหญิงที่ครอบงำความคิดหลักในสังคมผ่านร่างกายนั้น จึงเป็นการพิจารณาเรือนร่างและตัวตนของกะเทยที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตามระดับฐานะทางเศรษฐกิจซึ่งเงื่อนไขเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งนั่นหมายถึงกลุ่มตัวอย่างสามารถปรับเปลี่ยนร่างกายหรือภาพลักษณ์ได้ในอนาคต เพราะจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมีบางกลุ่มที่พยายามพัฒนาศักยภาพทางการเงินของตนเอง ด้วยการทำอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้และจัดสรรเงินไว้เพื่อการปรับเปลี่ยนร่างกายโดยเฉพาะ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ถูกจัดกลุ่มตามรูปลักษณะที่ผู้วิจัยได้แบ่งไว้ในการศึกษา อาจจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งประเด็นดังกล่าวจะเห็นได้ชัดในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือกลุ่มที่แปลงเพศแล้วกับ กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่ยังผ่านการปรับเปลี่ยนร่างกายแต่ยังไม่ได้แปลงเพศมากกว่าที่ยังคงให้ข้อมูลถึงความต้องการปรับเปลี่ยนร่างกายของตนเองอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของภุริณัฐร์ (ภุริณัฐร์ โชติวรรณ, 2557) ที่ศึกษากะเทยโรงงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพบกะเทยโรงงานในภาคอีสานใช้รายได้จากการทำงานในโรงงาน และหารายได้เสริม เช่นขายของ เพื่อนำมาเป็นต้นทุนในการศัลยกรรมตกแต่งให้ร่างกายสวยงามขึ้น

เงื่อนไขเฉพาะของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยพบว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าผลลัพธ์ในการแสดงออกความเป็นหญิงนั้นแตกต่างกัน คือ ปัจจัยเรื่องอาชีพ ที่เป็นทั้งการสนับสนุน และข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของอาชีพนั้นๆ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานั้นมีความหลากหลาย ตั้งแต่กลุ่มอาชีพสายการแพทย์และข้าราชการ, กลุ่มอาชีพในสายบริการและอุตสาหกรรมบันเทิง, กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทและรับจ้างอิสระ และกลุ่มอาชีพแรงงานโดยการเลือกประกอบอาชีพกับการแสดงอัตลักษณ์นั้น สามารถอธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานระดับเศรษฐกิจดีและระดับการศึกษาสูง จะเป็นกลุ่มที่สามารถเลือกอาชีพได้ตามที่ต้องการ เช่น วินัส และบุ๊ค

ประกอบอาชีพทันตแพทย์, จิว ประกอบอาชีพข้าราชการ และเป็ ประกอบอาชีพ อาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวให้ข้อมูลว่ามีความอิสระในการแสดงออกความเป็นหญิง ทั้งการแต่งกายแบบผู้หญิงไปทำงานได้ หรือแม้กระทั่งการวางตัวและการยอมรับในสถานที่ทำงาน นอกจากนี้อาชีพดังกล่าวยังเป็นการสร้างความภาคภูมิใจ เพราะ พวกเขาถือว่าเป็นอาชีพที่ได้รับการยอมรับและการนับหน้าถือตาทางสังคมอีกด้วย ความตั้งใจในการประกอบอาชีพดังกล่าวทำให้กลุ่มตัวอย่างเช่น จิว วินัส และท้อพี อดทนที่จะอยู่ในร่างกายแบบผู้ชายจนกว่าจะเรียนจบและมีงานทำ ภายหลังจากเข้าสู่การประกอบอาชีพ พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงร่างกายแบบผู้หญิง แต่การแสดงออกความเป็นผู้หญิงนั้น พวกเขาต้องคำนึงถึงการวางตัวที่ต้องมีลักษณะสุภาพ เรียบร้อย เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ ลักษณะดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นว่า การแสดงอัตลักษณ์ของพวกเขามีการทับซ้อนกันระหว่างการสร้างร่างกายเพื่อให้มีภาพลักษณ์แบบผู้หญิงที่มีความเรียบร้อย กับอาชีพที่ได้รับการนับหน้าถือตาจากสังคม ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอาชีพอื่นๆ เช่น อาชีพในภาคการบริการ ที่มีการใช้เรือนร่างเพื่อการประกอบอาชีพ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างเช่น ดิว จะพยายามรักษาสภาพร่างกายให้มีความสวย ดูดี อยู่ตลอดเวลา แต่กลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งที่มีข้อจำกัดในการเลือกประกอบอาชีพ เนื่องด้วยการมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี และระดับการศึกษาไม่สูง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในอาชีพภาคแรงงาน เห็นได้จากต้อย ที่เข้าสู่การเป็นแรงงานแบกข้าวสารตั้งแต่วัยเด็ก ด้วยเหตุผลที่ว่าเป็ อาชีพที่ได้เงินมากกว่าการทำนาและไม่มีความสามารถที่จะประกอบอาชีพอื่น ทั้งนี้การอยู่ในอาชีพดังกล่าว ไม่ได้เป็นข้อจำกัดในการแสดงออกความเป็นผู้หญิงโดยตรง เช่น ต้อยสามารถแต่งกายเป็นผู้หญิง แต่งหน้าทาปากไปแบกข้าวสารได้ แต่ด้วยลักษณะอาชีพดังกล่าวต้องใช้พลังกำลังในการทำงานสูง ส่งผลต่อลักษณะร่างกายที่ไม่พึงประสงค์กับพวกเขามากนัก เช่น เกิดมวลกล้ามเนื้อแบบผู้ชาย เป็นต้น ซึ่งในความรู้สึกที่แท้จริงแล้วไม่ใช่คุณลักษณะของผู้หญิงที่พวกเขาต้องการ

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าปัจจัยเรื่องอาชีพมีความสัมพันธ์บางประการกับปัจจัยเรื่องชนชั้นและระดับฐานะทางเศรษฐกิจ ที่กลายมาเป็นเงื่อนไขเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง ที่ต่อรองกับการทำงานของวาทกรรมได้อีกด้วย ซึ่งข้อค้นพบเรื่องการทำงานของเงื่อนไขเฉพาะที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างนั้น ถือได้ว่าเป็นประเด็นเพิ่มเติมจากการศึกษาของ นันทิยา (นันทิยา สุคนธปฏิภาค, 2548) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีทางการแพทย์สมัยใหม่กับอัตลักษณ์แห่งความเป็นชาย-หญิงในประเทศไทย สถาบันการแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์กับสาวประเภทสองมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจซึ่งกันและกัน ภายใต้วามสัมพันธ์นี้จะพบปฏิบัติการทางอำนาจผ่านการผลิตและการใช้ความรู้ทางการแพทย์และความรู้แบบเฉพาะให้เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การสร้างรูปลักษณ์ทางกายภาพที่สาวประเภทสองพึงปรารถนา ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นการสนับสนุนสังคมแบบรักต่างเพศให้ดำรงอยู่ต่อไป โดยการศึกษาดังกล่าวมุ่งเน้นที่การกระทำเชิงโครงสร้างเป็นหลัก แต่

จากข้อค้นพบของการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าเงื่อนไขเฉพาะ ซึ่งเป็นปัจจัยภายในบุคคลก็มีอิทธิพลต่อระดับการทำงานของวาทกรรมเช่นกัน

ประเด็นที่สอง คือ ประเด็นเรื่องอัตลักษณ์ความเป็นหญิง จากผลการสรุปผลวิจัยในประเด็นเรื่องการที่กลุ่มตัวอย่างแสดงอัตลักษณ์ความเป็นผู้หญิงมีความสัมพันธ์กับร่างกายในฐานะที่เป็นพื้นที่ในการแสดงออกที่สำคัญ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีการปรับเปลี่ยนร่างกายซึ่งถือเป็นวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับร่างกายอย่างหนึ่ง (Craig, 1994) ที่สร้างภาพลักษณ์ความเป็นผู้หญิงให้กับร่างกายจนกลายมาเป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญ

จุดเด่นของอัตลักษณ์ คือ เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นภายใต้กระบวนการเชิงวิภาษวิธีระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยการขัดเกลาทางสังคมและการปะทะสังสรรค์ระหว่างกลุ่ม ได้ส่งผลให้เกิดเป็นอัตลักษณ์บุคคลและอัตลักษณ์ร่วมที่มีกับกลุ่มขึ้น อัตลักษณ์จึงเป็น “กระบวนการกลายเป็น” (process of becoming) ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่ในตนเองและมีร่วมกับผู้อื่นซึ่งไม่มีวันจบสิ้น เช่นเดียวกับอัตลักษณ์ความเป็นหญิงที่มีความยืดหยุ่นในตนเอง อีกทั้งสามารถปรับเปลี่ยนไปตามปฏิสัมพันธ์ภายใต้สถานการณ์ ระยะเวลา อาชีพ และศักยภาพของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นอัตลักษณ์ของกลุ่มตัวอย่างจึงมีทั้งอัตลักษณ์ที่ยังอยู่ระหว่างกระบวนการสร้าง และกลุ่มตัวอย่างที่มีการสร้างและเห็นแนวโน้มจะดำรงอยู่ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีการผ่าตัดแปลงเพศแล้วจะมีลักษณะของความพึงพอใจต่อภาพลักษณ์ที่แสดงออกในปัจจุบันของตนเอง แต่ก็จะมีกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังไม่พึงพอใจ และมีแนวโน้มจะปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของตนเองในอนาคต แต่อย่างไรก็ดีการวิเคราะห์เช่นนี้อยู่บนพื้นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์และความคิดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการศึกษา ณ ช่วงปัจจุบัน แต่การสร้างอัตลักษณ์ความเป็นหญิงเป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างไม่จบสิ้น เพราะเป็นการสร้างภายใต้อิทธิพลและบริบททางสังคม ซึ่งความเป็นหญิงถูกใช้เป็นเครื่องมือให้พวกเขาแสดงตัวตนตามจินตนาการว่าพวกเขาใคร และควรมีความสัมพันธ์กับภายนอกอย่างไร ดังนั้นการสร้างภาพลักษณ์ความเป็นหญิงเพื่อสร้างอัตลักษณ์ จึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความปรารถนาที่จะสร้างตัวตนของกลุ่มตัวอย่าง ที่เกิดจากแรงขับและอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว กับการชี้ถึงภาวะการต่อรองกับอำนาจของการกำหนดความเป็นหญิงในฐานะวาทกรรม ที่มีกลุ่มและสถาบันทางสังคมต่างๆ กำหนดความหมายอยู่ตลอดเวลา เช่นนี้ ทั้งสองปัจจัยจึงส่งผลต่อการสร้าง อัตลักษณ์ความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างผ่านการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นในเชิงกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่ง และเป็นอัตลักษณ์ชั่วคราวในเวลาใดเวลาหนึ่ง

อีกประการหนึ่งของกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นหญิงที่มีความสิ้นไหล่นั้น สามารถวิเคราะห์ผ่านมุมมองเรื่องการให้ความหมายกับร่างกาย และความคาดหวัง ตลอดจนผลที่ได้รับจาก

การสร้างร่างกายว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีการนิยามและนำเสนออัตลักษณ์ที่ไม่ใช่แบบเดิมตลอดไป แต่ท้ายที่สุดกลุ่มตัวอย่างก็จะยังคงเลือกใช้ความเป็นหญิงเข้ามาปรับภาพลักษณ์และร่างกายอยู่ เพราะสิ่งดังกล่าวได้สร้างความรู้สึกลึกถึงการมีตัวตนของพวกเขา ดังนั้นความเป็นหญิงจึงไม่ใช่เพียงเรื่องความเป็นเพศเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของตัวตนและการดำเนินชีวิต

5.4 ข้อจำกัดในการศึกษา

การวิจัยในประเด็นการศึกษาเรื่องความเป็นหญิงกับการสร้างเรือนร่างของหญิงในร่างชาย ซึ่งเป็นการศึกษาการให้ความหมายความเป็นหญิงของกะเทย กับกระบวนการสร้างเรือนร่างในฐานะที่เป็นกระบวนการสร้างตัวตน โดยเป็นการศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะภาพลักษณ์ภายนอกเป็นหลัก ในแต่ละกลุ่มเป็นการสุ่มเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ดังนั้นข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างจึงอาจไม่ได้เป็นตัวแทนของกะเทยทั้งหมดได้

นอกจากนี้การวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นการนิยามความหมาย และการนำเสนอตัวตนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มนั้น ตั้งอยู่บนข้อมูลเชิงประจักษ์และความคิดของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

จากข้อมูลและข้อค้นพบในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในแง่ของกระบวนการการสร้างร่างกายเพื่อแสดงออกถึงความเป็นหญิงนั้น เป็นกระบวนการที่มีพลวัต หรือสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีศักยภาพและความพร้อมในทุกมิติ แต่ไม่มีความประสงค์จะผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงภาพความเป็นหญิงในอุดมคติตั้งแต่แรก ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยจึงเสนอว่า ควรที่จะศึกษากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวโดยเฉพาะในเชิงลึก ผ่านแนวคิดทฤษฎีอื่นๆ เช่น แนวคิดวัฒนธรรมการบริโภคว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลง และวิธีการบริโภคในเชิงสัญลักษณ์อย่างไร ที่ทำให้คุณลักษณะความเป็นหญิงเปลี่ยนแปลงไป

บรรณานุกรม

- Berger, P. (1963). *Invitation to Sociology: A Humanistic Perspective*. New York: Anchor.
- Bland, L. and Doan, L. (1994). *Sexology Uncensored*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Burke, M. (2010). *Transforming Gender: Medicine, Body Politics and the Transgender Rights movement*. (Doctoral Dissertation), University of Connecticut.
- Butler, J. (1993). *Bodies the Matter*. London: Routledge.
- Craig, J. (1994). *The Face of Fashion: Cultural Studies in Fashion*. London: Routledge.
- Ekins, R. (1997). *Male Femaling: A Grounded Theory Approach to Cross-Dressing and Sex-Changing*. New York: Routledge.
- Foucault, M. (1971). The Order of Discourse. *SAGE*, 10(2), 7-30.
- Foucault, M. (1972). *Politics and the Study of Discourse*. London: Harvester Wheatsheaf.
- Foucault, M. (1978). *The History of Sexuality Volume 1: An Introduction* (Vol. 1). New York: Random House.
- Garcia, N. (2008). Villa, Montano, Perez: Postcoloniality and Gay Liberation in Phillipines. In Martin Fran and Others (Ed.), *Asiapacific Queer: Rethinking Genders and Sexualities* (pp. 163-180). Chicago: University of Illinois Press.
- Gutter, G. (1989). *Michel Foucault's Archaeology of Scientific Reason*: Cambridge University Press.
- Hall, S. (1997). *Question of Cultural Identity*. London: SAGE.
- Harish D. and Sharma B. (2003). Medical Advances in Transsexualism and the Legal Implications. *American journal of Forensic Medical Pathology*, 24(1), 100-105.
- Huffer, L. (2010). *Mad for Foucault: Rethinking the Foundation of Queer Theory*. New York: Columbia University Press.
- Jackson, P. A. (1995). *Dear Uncle Go: male homosexuality in Thailand*. Bangkok: Bua Luang Books.
- Jackson, P. A. (2011). *Queer Bangkok: 21st Century Markets, Media, and Rights*. Hong Kong: Hong Kong University Press.
- Jackson Peter A and Sullivan Gerard. (1999). *Lady Boys, Tomboys, Rent Boys: Male and*

Female Homosexualities in Contemporary Thailand. Chiang Mai: Silkworm Books.

Leeroy C and Matzner A. (2007). *Male Bodies, Women's Souls: Personal Narratives of Thailand's Transgendered Youth*. New York: Haorth Press.

Reynolds, C. J. (1999). On the Gendering of Nationalist and Postcolonialist Selves in Twentieth-Century Thailand. In P. A. Jackson, and Cook, Narinda M. (Ed.), *Gender and Sexualities in modern Thailand* (pp. 261-274). Bangkok: Silkworm Books.

Shilling, C. (2009). *The Body and Social Theory*. London: SAGE.

Subhimaros, P. (2006). *Flower of the Nation: Gendered Representations of Thailand beyond the Borders*. UK Postgraduate Conference in Gender Studies: University of Leeds.

Totman, R. (2003). *The Third Sex: Kathoey : Thailand's Ladyboys*. Chiang Mai: Silkworm Books.

Weeks, J. (1997). *Coming Out: Homosexual Politics in Britain from the Nineteenth Century to the Present*. London: Quartet.

Widder, N. (2004). Foucault and Power Revisited. *European Journal of Political Theory*, 4(3), 411-432.

Woodward, K. (1997). *Identity and Difference*. London: SAGE.

กิตติกร สันคติประภา. (2560). วิพากษ์กะเทยในวัฒนธรรมหญิงสวย. In นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ (Ed.), *เมื่อร่างกลายเป็นเพศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2542). การเมืองเอกลักษณ์ในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: วิชาษา.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2543). วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง และความเป็นอื่น. กรุงเทพฯ: วิชาษา.

ณัฐธยาน์ สุวรรณโรจน์. (2556). การสื่อสารการตลาดของอัลคาซาร์และภาพตัวแทนเพศที่สาม. (ปริญญาานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

เทอดศักดิ์ ร่มจำปา. (2545). วาทกรรมเกี่ยวกับเกย์ในสังคมไทย พ.ศ.2508-2542. (ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ธนา ร่วงน้อย. (2561). การเมืองกับเพศสภาพ: อัตลักษณ์ร่วมและอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มเกย์ภายใต้บริบทความขัดแย้งและการแบ่งขั้วทางการเมือง. (ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ธีรยุทธ บุญมี. (2557). มิเชล ฟูโกต์. กรุงเทพฯ: วิชาษา.

- นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2557). วิพากษ์ความเป็นหญิงของกะเทย. รัฐศาสตร์สาร, 35(1), 80-114.
- นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2559). พื้นที่ทางวัฒนธรรมของ "คนข้ามเพศ" และ "คนรักเพศเดียวกัน" ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. Retrieved 14 เมษายน 2561
<http://www.sac.or.th/database/southeastasia/backend/resource/file/20160524-GenderInSEA-narupon/pdf>
- นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2560a). เจ้าแม่ตะเคียน: การสร้างเรือนร่างหญิงให้กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในวัฒนธรรมการบริโภคแบบไทย. สังคมศาสตร์, 13(2), 65-98.
- นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ. (2560b). เพศในเขาวงกต: แนวคิดทฤษฎีเพศในวัฒนธรรมการบริโภค. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ และคณะ. (2554). รายงานวิจัยแบล็กเบอร์รี่ สมาร์ทโฟนกับเพศวิถีของนักศึกษาเกย์เลสเบียน และสาวประเภทสองในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: The Southeast Asian Consortium on Gender, Sexuality and Health และ Ford Foundation.
- นันทิยา สุกนธปฏิภาณ. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีทางการแพทย์สมัยใหม่กับอัตลักษณ์แห่งความเป็นชาย-หญิงในประเทศไทย: การเปลี่ยนแปลงร่างกายจากชายเป็นหญิง. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- นิติ ภาวครพันธุ์. (2541). บางครั้งเป็นคนไทยบางครั้งไม่ใช่ อัตลักษณ์แห่งตัวตนที่ผันแปรได้. รัฐศาสตร์สาร, 20(3), 215-251.
- เบญจวรรณ อุทัยมาย์. (2561). แนวคิดเรื่องตัวตนที่รู้สึกและกระบวนการสร้างตัวตนของมิเชล ฟูโกต์. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5, 159-208.
- ปณิธิ บราวน์. (2557). ความหลากหลายทางเพศกับพฤติกรรมในสังคมไทย: การสำรวจองค์ความรู้. สังคมศาสตร์, 44(2), 51-70.
- ประสิทธิ์ ลิประชา. (2547). การสร้างและการสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- ปรีตดา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล. (2541). เผยร่าง-พรางกาย: ทดลองมองร่างกายในศาสนา ปรัชญา การเมือง ประวัติศาสตร์ ศิลปะ และมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ. (2554). คนข้ามเพศ: ตัวตน วัฒนธรรมย่อย และพื้นที่ทางสังคม. ดำรงวิชาการ, 10(1), 98-125.
- บุรินทร์ นาคสิงห์. (2555). การประกอบสร้างตัวตนเกย์ในภาพยนตร์ไทย. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา. (2546). การช่วงชิงอัตลักษณ์กะเทยในงานคาบาเรต์โชว์. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- ฝนทอง พันธุ์ถ้วน. (2541). กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสอง. (ปริญญาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- พรเทพ แพรขาว. (2556). เพศวิถีกะเทยอีกสถานในพื้นที่หมอลำ. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- พลสิทธิ์ แววศักดิ์. (2550). กะเทยบ้านนอก การสร้างตัวตนของกะเทยบนพื้นที่ทางสังคม: กรณีศึกษา กะเทยที่ปรากฏตัวในเขตเมืองนครศรีธรรมราช. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, นครศรีธรรมราช.
- พิศิษฐ์ คุณวโรตม์. (2546). อัตลักษณ์และกระบวนการต่อสู้เพื่อชีวิตของผู้ติดเชื้อ HIV: อัตลักษณ์ชาติพันธุ์และความเป็นชายขอบ. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- ภูริณัฐร์ โชติวรรณ. (2557). กะเทยโรงงาน: ชีวิตละตัวตนข้ามเพศของแรงงานอพยพจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ยศพันธ์ เกิดวิบูลย์. (2559). Sexy Pancake :กะเทยอีสาน” การแสดงตัวตนเพื่อสร้างการยอมรับ (?) หรือตอกย้ำความรังเกียจ. Retrieved 10 เมษายน 2561
https://caridokumen.com/download/-sexy-pancake-_5a46059cb7d7bc7b7ae85513_pdf
- เรื่องฟ้า บุราคร. (2550). การสื่อสารกับการสร้างอัตลักษณ์กะเทยในพื้นที่คาร์บาเรตโชว์. (ปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ลัดดา ไวยวรรณ. (2552). เพศวิถีและอำนาจในตนเรื่องเพศของกะเทยที่ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในภาคอีสาน ประเทศไทย. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- วิทยา ถิฐาพันธ์. (2551). ที่มาศัพท์แพทย์: กวาวะกะเทย (Hermaphrodite). เวชบัณฑิตศิริราช, 1(2), 105-106.
- สมเกียรติ วันทะนะ. (2550). อำนาจ. สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 33(2), 196-207.
- สมฤดี สงวนแก้ว. (2546). กระบวนการพัฒนาและการอ้างเอกลักษณ์กะเทยในสังคมมุสลิม. (ปริญญาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สลิสยา ยุกตะนันท์. (2558). เรือนร่างที่ถูกแฝงฝังและเรือนร่างที่ถูกถอดแยก: วิพากษ์มรดกตกทอดของพุโกต์ในสังคมวิทยาร่างกาย. In อนุสรณ์ อุณโณ จันทน์ เจริญศรี และสลิสยา ยุกตะนันท์ (Ed.), อ่านวิพากษ์มิเชล พุโกต์. กรุงเทพฯ: สยามปริทัศน์.
- สิทธิพันธ์ บุญญาภิสมภาร รมณภูมิ สามัคคีคารมย์ และ พิมพัทธ์ บุญมงคล. (2551). ชีวิต ตัวตน และเรื่องเพศของสาวประเภทสอง. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.).
- อภิญา เพ็องฟูสกุล. (2543). แนวความคิดหลักทางสังคมวิทยาเรื่องอัตลักษณ์. เอกสารประกอบการ

ประชุมวิชาการระดับชาติทางสังคมวิทยา ครั้งที่ 1, 81-193.

อภิญา เพ็องฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์ *Identity*: การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด. กรุงเทพฯ:

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

อุษา ศรีพานิช. (2541). ประวัติชีวิตของชายแปลงเพศ. (ปริญญาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

3143092314

CD IThesis 5985302829 thesis / recv: 22072562 00:44:09 / seq: 9

ภาคผนวก

3143092314

CU ThesIs 5985302829 thesis / recv: 22072562 00:44:09 / seq: 9

กลุ่มตัวอย่างมีข้อมูลพื้นฐาน และภูมิหลัง ณ ช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1: ดิว (อายุ 25 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นลูกคนสุดท้อง มีพี่สาวและพี่ชาย โดยพื้นฐานครอบครัวเดิมมีฐานะปานกลาง รายได้หลักของครอบครัวมาจากพ่อและแม่ที่ประกอบอาชีพค้าขาย ดิวสนิทกับแม่และพี่สาว และมักจะปรึกษาปัญหาต่างกับแม่มากกว่า ภายหลังการเข้าสู่อาชีพนางโชว์ของดิว ทำให้กลายเป็นหัวหน้าครอบครัว ซื้อรถและบ้านใหม่ให้กับครอบครัว พ่อและแม่ทำงานค้าขายลดลง สำหรับการยอมรับจากครอบครัวนั้น ดิวได้รับการยอมรับโดยไม่ผ่านการกดดันจากครอบครัว มีเพียงการพูดคุยกับพ่อและแม่ช่วงของการเปิดเผยว่ามีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง

อาชีพและรายได้ : เคยเป็นนางงามเดินสายประกวด และมีโอกาสเข้าร่วมการประกวด Miss Tiffany แต่ปัจจุบันประกอบอาชีพนางโชว์ที่กรุงเทพมหานคร และพัทยา โดยเข้าสู่วงการนางโชว์ตั้งแต่อายุ 20 ปี จากการชักชวนของรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยนางโชว์ โดยพักการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเพื่อไปเป็นนางโชว์อาชีพก่อน ในการขึ้นโชว์จะได้รับบทเป็นตัวเอก รายได้จากการเป็นนางโชว์มาจากเงินเดือนและทิปจากการไปถ่ายรูปลูกค้าหลังโชว์จบ ซึ่งมีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 45,000-60,000 บาท (ขึ้นอยู่กับเงินพิเศษที่ได้จากลูกค้า)

ระดับการศึกษา : กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : ดิวมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวตรงถึงกลางหลัง รูปร่างสมส่วนมีลักษณะคล้ายผู้หญิง ผิวพรรณขาวเนียน ทั้งนี้ดิวมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายให้เป็นผู้หญิง โดยเริ่มทานยาเพิ่มฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 14 ปี เริ่มไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิงตั้งแต่เริ่มเรียนระดับ ปวช. เมื่ออายุ 16 ปี หลังจากนั้นได้มีการทำศัลยกรรมในส่วนของใบหน้า (ตาและจมูก), หน้าอก และแปลงเพศเมื่ออายุ 20 ปี (ตามลำดับ) โดยดิวใช้เงินในการทำศัลยกรรมที่มาจากการทำงานโดยตรง

ความสัมพันธ์กับสังคม : ดิวมีเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยจำนวนมาก โดยเฉพาะที่อยู่ในแวดวงการประกวดนางงามและนางโชว์ และมีกลุ่มเพื่อนกะเทยที่สนิทสนมประมาณ 5 คน นอกจากนี้ดิวมีแฟนเป็นผู้ชายที่มีความสัมพันธ์แบบเปิดเผย ซึ่งคบหากันมา 2 ปี

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2: สกาย (อายุ 25 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นลูกคนเดียวของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างดี พ่อและแม่เป็นพนักงานบริษัทในตำแหน่งระดับสูงขององค์กรเอกชน นับตั้งแต่สกายทราบความต้องการในการเป็นผู้หญิงของตนเองนั้น สกายจะปรึกษาแม่เป็นหลัก ทั้งนี้สกายได้ผ่านการเจรจาในประเด็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นผู้หญิงกับครอบครัว โดยช่วงแรกแม่มีความพยายามให้สกายยังคงรูปลักษณะแบบผู้ชาย หรือที่สังคมเข้าใจกันในรูปแบบของการเป็นเกย์ แต่สกายได้มีการกล่าวถึงความต้องการที่ชัดเจน จึงทำให้ครอบครัวยินยอมที่ให้สกายเปลี่ยนแปลงร่างกายไปสู่การเป็นผู้หญิง

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพผู้ให้คำปรึกษาด้านความงาม บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง เริ่มงานดังกล่าวตั้งแต่จบการศึกษา โดยให้เหตุผลว่าเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง อีกทั้งมีความสนใจในลักษณะงานเป็นพื้นฐาน และที่สำคัญคือมีรุ่นพี่ที่เป็นกะเทยประกอบอาชีพนี้อยู่ ทำให้ได้รับข้อมูลในลักษณะการทำงาน และรายได้เพิ่มเติม ทั้งนี้สกายมีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 30,000-40,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่มาจากเงินเดือนและเงินพิเศษตามยอดขายรวมกัน

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านภาษา มหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : สกายมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวตรงปิดหัวแผ่นหลัง รูปร่างเล็ก ผอม หน้าคม มีผิวสีน้ำตาล โดยสกายมีการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 15 ปี เริ่มไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิงตั้งแต่เข้าเรียนมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นได้มีการทำศัลยกรรมใบหน้า (จมูก), หน้าอก และแปลงเพศเมื่ออายุ 20 ปี (ตามลำดับ) ค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรมทางครอบครัวเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : สกายมีความสนิทสนมกับเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยจำนวนมาก โดยเฉพาะเมื่อเข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งสกายมีการปรึกษาการใช้ชีวิตรวมถึงการเปลี่ยนแปลงร่างกายของตนเองกับกลุ่มกะเทยด้วยกัน นอกจากนี้สกายมีแฟนเป็นผู้ชายที่มีการคบหากันอย่างเปิดเผยมาประมาณ 3 ปี

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3: วินัส (อายุ 27 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ครอบครัวมีธุรกิจเป็นของตนเองและมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับค่อนข้างดี วินัสมีปัญหาเชิงขัดแย้งกับครอบครัวโดยเฉพาะกับพ่อในเรื่องความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง ทางครอบครัวไม่ยอมรับ โดยห้ามทุกรูปแบบที่มีส่วนแสดงความเป็นผู้หญิงเช่น ห้ามไว้เล็บยาว หรือต้องพูดคร่ำครวญทำยเท่านั้น เป็นต้น แต่ภายหลังที่วินัสเข้า

เรียนที่คณะทันตแพทยศาสตร์ได้ จึงทำให้ครอบครัวยอมรับในความเป็นผู้หญิงของวินัสได้ โดยเหตุการณ์สำคัญที่เป็นการแสดงการยอมรับของพ่อต่อวินัสได้คือการที่พ่อบอกว่าตนเองมีลูกสาวซึ่งก็คือวินัสกับคนอื่นๆ

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นทันตแพทย์ อยู่โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง ซึ่งสังกัดแผนกที่ดูแลผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์โดยเฉพาะ วินัสเลือกแผนกดังกล่าวเอง โดยให้เหตุผลว่าเข้าใจพื้นฐานความคิดของคนกลุ่มนี้และอยากช่วยเหลือผู้ป่วยกลุ่มนี้ อีกทั้งปัจจุบันมีเครื่องมือป้องกันในการรักษาได้อย่างดี นอกจากการเป็นทันตแพทย์ประจำโรงพยาบาลแล้วยังมีตรวจประจำอยู่ที่คลินิกเอกชนอีกด้วย ทั้งนี้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 55,000-65,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : วินัสมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมหน้าม้า ด้านหลังผมยาวถึงกลางหลัง ใส่แว่นสลับกับคอนแทคเลนส์ มีผิวพรรณสีน้ำตาล รูปร่างผอมสมส่วน แต่งหน้าบางๆ โดยวินัสเริ่มใช้ฮอร์โมนเพศหญิงอย่างจริงจังอายุ 17 ปี เริ่มไว้ผมประป่าและแต่งกายเป็นผู้หญิงตั้งแต่เข้าเรียนมหาวิทยาลัย มีการทำศัลยกรรมที่จมูก, หน้าอก และแปลงเพศอายุ 24 ปี (ตามลำดับ) วินัสใช้การเก็บเงินจากที่ครอบครัวให้เป็นรายเดือนสมัยเรียนหนังสือ และเงินจากการทำงานเป็นหลักในการทำศัลยกรรมหรือเปลี่ยนแปลงร่างกายในส่วนต่างๆ

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : วินัสมีเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยที่รู้จักในกลุ่มที่ไม่ใหญ่มากนัก แต่กลุ่มเพื่อนสนิทมักจะเป็นเพื่อนผู้หญิง นอกจากนี้วินัสมีแฟนเป็นผู้ชายที่คบหากับอย่างเปิดเผย

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4: ท้อพี (อายุ 28 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นลูกคนแรกของครอบครัว พ่อและแม่มีอาชีพค้าขาย ซึ่งครอบครัวมีรายได้อยู่ระดับค่อนข้างดี ท้อพีมีการพูดคุยกับครอบครัวเรื่องความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงของตนเอง ในช่วงแรกครอบครัวยังรับไม่ได้ และพยายามไม่พูดถึงการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของท้อพี แต่ใช้เวลาประมาณ 2 ปี ได้มีการคุยกับพ่อและแม่อีกครั้งอย่างจริงจัง ซึ่งครอบครัวก็เริ่มรับได้และกล่าวว่าจะเป็นอะไรก็เป็น แต่มีข้อแม้ขอให้สัมภาษณ์ที่เรียบร้อย

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นแพทย์ทั่วไป ประจำโรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง และมีการวางแผนที่กำลังจะเรียนต่อเฉพาะทาง โดยท้อพีมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 65,000-75,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : ท้อฟฟีมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวตรงถึงกลางหลัง รูปร่างผอม มีผิวขาว แต่งหน้าบางๆ ทั้งเวลาทำงานและนอกเวลาทำงาน โดยท้อฟฟีผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงที่มีการปรึกษาแพทย์โดยตรง ไว้ผมยาวและเริ่มแต่งกายเป็นผู้หญิงหลังจากจบการศึกษา เพราะกฎของคณะที่ท้อฟฟีศึกษานั้นห้ามแต่งกายเป็นผู้หญิงและไว้ผมยาว หลังจากนั้นท้อฟฟีได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศอายุ 25 ปี และตามด้วยการศัลยกรรมหน้าอก ซึ่งท้อฟฟีใช้เงินเก็บจากการทำงานในการทำศัลยกรรมทุกส่วน

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : ท้อฟฟีมีเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยที่รู้จักกันในมหาวิทยาลัย แต่ไม่มากนัก นอกจากนี้เคยมีแฟนเป็นผู้ชายที่คบหากันเปิดเผย

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5: จีว (อายุ 31 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยในกรุงเทพมหานคร เป็นลูกครอบครัวคนจีน พ่อและแม่มีธุรกิจของตนเอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับดี ในช่วงแรกจีวไม่ได้แสดงออกถึงความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงให้ครอบครัวเห็นอย่างเด่นชัด เพราะครอบครัวรับไม่ได้กับลักษณะเช่นนี้ แต่คาดว่าครอบครัวน่าจะทราบเพราะมีพฤติกรรมบางอย่างที่บ่งบอกบ้าง แต่มีการคุยกับครอบครัวอย่างจริงจังว่าต้องการจะเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นผู้หญิงหลังจากที่จบการศึกษามาจากต่างประเทศแล้ว ซึ่งตอนนั้นครอบครัวก็ยินยอม

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพข้าราชการ โดยอยู่ประจำสังกัดที่เลือกไว้หลังจากจบการศึกษา ซึ่งเป็นการทำงานแบบใช้ทุนที่ได้รับ และไม่มีแผนที่จะไปทำอาชีพอื่น ทั้งนี้จีวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 40,000-50,000 บาท และยังมีรายได้จากธุรกิจของครอบครัวเพิ่มเติมอีกด้วย

ระดับการศึกษา : จบปริญญาโททางด้านเศรษฐศาสตร์ ที่ประเทศญี่ปุ่น (ได้รับทุนไปเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา)

ลักษณะรูปลักษณ์ : จีวมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวประบ่า รูปร่างสมส่วน มีผิวขาว ตาดี แต่งหน้าบางๆ และมีเนินหน้าอกจากการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงที่เริ่มใช้เมื่ออายุ 27 ปีไว้ผมยาวและเริ่มแต่งกายเป็นผู้หญิงหลังจากเดินทางกลับมาที่ประเทศไทยแล้ว หลังจากนั้นได้เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศอายุ 29 ปี ซึ่งจีวมีข้อจำกัดเรื่องการไปศึกษาที่ประเทศญี่ปุ่น ที่เป็นประเทศปิดกับประเด็นเรื่องเพศ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นผู้หญิงที่ช้า

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : จีวมีเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยที่รู้จักน้อย เพราะไปศึกษาต่อต่างประเทศตั้งแต่วัยเด็ก โดยการรับข้อมูลโดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องเพศที่นำมาจัดการกับร่างกายจะเป็นการหาข้อมูลด้วยตนเองและปรึกษาแพทย์เป็นหลัก

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6: เพี้ยต (อายุ 33 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยในกรุงเทพมหานคร พ่อและแม่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน พื้นฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ระดับปานกลาง เพี้ยตจะสนิทและพูดคุยปัญหาต่างๆ กับแม่เป็นหลัก ครอบครัววัยรับไม่ได้ที่มีความต้องการเป็นผู้หญิงในช่วงแรก โดยเฉพาะพ่อที่ไม่พูดคุยกับเพี้ยตนานถึง 2 ปี แต่ไม่ได้เกิดการต่อต้านจากครอบครัวรุนแรงเท่าไรนัก ภายหลังก่อครอบครัวเริ่มรับได้ แต่พอก็ไม่ได้รับได้ทั้งหมด

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพรับจ้างอิสระในการจัดดอกไม้ และเป็นอาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง แต่เคยผ่านการเดินสายประกวดนางงามตามเวทีต่างๆ จากการชักชวนของรุ่นพี่กะเทยที่พาเข้าวงการและผลักดันให้ประกวด จนได้รางวัลจากหลายเวที ทั้งนี้เพี้ยตมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 40,000-50,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : เพี้ยตมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมตรงยาวถึงกลางหลัง รูปร่างสมส่วน ผิวพรรณขาวเนียนโดยมีการใช้ฮอร์โมนเพศหญิง และเปลี่ยนมาแต่งกายแบบผู้หญิงอย่างจริงจังเมื่ออายุประมาณ 22 ปี หลังจากนั้นได้ทำศัลยกรรมหน้าอกอายุ 25 ปี และผ่าตัดแปลงเพศอายุ 31 ปี ซึ่งค่าใช้จ่ายนั้นเป็นการเก็บเงินจากการทำงานของตัวเอง ยกเว้นการผ่าตัดแปลงเพศที่มีคลินิกสนับสนุนให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์คลินิก

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : เพี้ยตอยู่ในแวดวงการประกวดนางงาม แต่มีกลุ่มเพื่อนกะเทยที่สนิทจำนวนไม่มาก เพื่อนสนิทที่เป็นกะเทยมี 1 คน ที่เหลือส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7: เคท (อายุ 33 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยในกรุงเทพมหานคร เป็นลูกคนโต มีน้องสาว 1 คน เคทสนิทสนมกับแม่เป็นส่วนใหญ่ โดยครอบครัวไม่ได้เปิดกว้างเรื่องความต้องการเป็นผู้หญิงมาก แต่ไม่ได้มีการพูดคุยในเชิงกีดกันอย่างจริงจัง มีลักษณะของการยอมรับแบบค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งครอบครัวของเคทมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับดีจากธุรกิจส่วนตัวของครอบครัว

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ในสายงานทางด้านเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคล ระดับผู้จัดการแผนก นอกจากนี้นอกเวลาการทำงานก็ยังอยู่ในแวดวงรับจ้างอิสระที่เป็นผู้พำนักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวในกรุงเทพมหานครอีกด้วย ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของเคอยู่ที่ประมาณ 65,000-75,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาโท จากมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : เคมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวตรงปิดแผ่นหลัง มีผิวสองสี รูปร่างท้วมแต่ไม่ถึงขั้นอ้วน เน้นแต่งกายที่เห็นสัดส่วนชัดเจน มีบุคลิกและการพูดที่มั่นใจ ทั้งนี้เคได้ผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 17 ปี และไว้ผมยาว แต่งกายเป็นผู้หญิงตั้งแต่เข้าเรียนมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นได้ทำการศัลยกรรมหน้าอก และศัลยกรรมแปลงเพศ เมื่ออายุ 20 ปี พร้อมกัน ซึ่งเคใช้วิธีเก็บเงินด้วยตนเองเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : เคมีมีกลุ่มเพื่อนกะเทยที่ไม่ใหญ่มากนัก ส่วนใหญ่เคจะอยู่ในแวดวงกับคนต่างชาติเป็นหลัก เพราะให้เหตุผลว่าได้ฝึกภาษาและเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ๆ นอกจากนี้เคมีแฟนเป็นผู้ชายต่างชาติที่มีความสัมพันธ์กับแบบเปิดเผย

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8: วีวี (อายุ 25 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยในกรุงเทพมหานคร เป็นลูกคนโต มีน้องสาว 1 คนครอบครัวมีธุรกิจส่วนตัวและมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ระดับดี ครอบครัวรับไม่ได้กับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของวีวี จึงมีความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงให้กับไปเป็นผู้ชาย เช่น พาไปเล่นกีฬาที่ต้องใช้แรง หรือไม่ให้เล่นกับเด็กผู้หญิงเป็นต้น แต่ภายหลังได้มีการพูดคุยกับในครอบครัวถึงความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงของวีวี ในช่วงที่เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทางครอบครัวเริ่มยอมรับได้ และยินยอมให้เปลี่ยนแปลงเป็นผู้หญิง

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันเป็นดีไซเนอร์ ของแบรนด์เสื้อผ้าแห่งหนึ่ง และช่วยธุรกิจของครอบครัว นอกจากนี้วีวียังคงเคยเดินสายประกวดนางงามจากการชักชวนของรุ่นพี่กะเทยที่เป็นพี่เลี้ยงนางงาม แต่ได้หยุดประกวดไปหลังจากจบการศึกษา เพราะอยากตั้งใจมาช่วยครอบครัวทำธุรกิจ ทั้งนี้วีวีมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 35,000-40,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านการออกแบบแฟชั่น จากมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : วีวีมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวประบ่า รูปร่างท้วมและไม่สูงมากนัก ผิวขาว โดยวีวีมีการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 16 ปี หลังจากนั้นได้มีการทำศัลยกรรมตาและจมูก ตามด้วยศัลยกรรมหน้าอก แต่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ โดยค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรม วีวีได้มาจากการเก็บเงินด้วยตนเองจากการทำงาน

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : วีวีมีกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่เกเทยจำนวนมาก ทั้งกลุ่มที่เคยเดินสายประกวดนางงาม และกลุ่มที่ทำงานด้านการออกแบบแฟชั่น นอกจากนี้มีแฟนเป็นผู้ชายที่มีความสัมพันธ์แบบเปิดเผย

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9: เอมม่า (อายุ 26 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดมหาสารคาม แต่เข้ามาเรียนและทำงานที่กรุงเทพมหานคร ครอบครัวมีฐานะปานกลาง พ่อและแม่ทำงานบริษัทเอกชน เอมม่าไม่มีปัญหาเรื่องความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงกับครอบครัว เพราะมีการพูดคุยกับพ่อแม่ตั้งแต่เรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งครอบครัวเข้าใจและยอมรับได้ แต่จะเป็นแม่ที่เป็น ที่ปรึกษาและคอยพูดคุยกับเอมม่ามากกว่า

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพพยาบาลที่โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง โดยให้เหตุผลว่าเป็นอาชีพที่ชอบเพราะเป็นอาชีพที่ใช้ความอ่อนโยน และได้ช่วยเหลือคนอื่น ซึ่งเข้ากับลักษณะนิสัยส่วนตัว ทั้งนี้เอมม่ามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 25,000-35,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทางด้านการพยาบาล จากมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : เอมม่ามีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวถึงกลางหลัง รูปร่างเล็ก ไม่สูงมาก ผิวสองสี โดยผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 17 ปี เปลี่ยนแปลงร่างกายจากการไว้ผมยาวและแต่งกายแบบผู้หญิงตั้งแต่เข้าเรียนมหาวิทยาลัย ซึ่งการเรียนพยาบาลไม่ได้เป็นข้อจำกัดในการแต่งกายแบบผู้หญิง หลังจากนั้นได้มีการทำศัลยกรรมที่ใบหน้า (จมูก, ตา และปาก) ตามด้วยศัลยกรรมหน้าอก แต่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งการทำศัลยกรรมนั้นเอมม่าใช้วิธีการเก็บเงินจากการทำงานและครอบครัวสนับสนุนส่วนหนึ่ง

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : เอมม่ามีเพื่อนที่เป็นเกเทยจำนวนมาก ซึ่งยังติดต่อกันอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้เอมม่ามีแฟนผู้ชายที่เปิดตัวกันอย่างเปิดเผย

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10: เอิร์ธ (อายุ 27 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยในกรุงเทพมหานคร เป็นลูกคนโต มีน้องสาว 1 คน พ่อและแม่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน พื้นฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างดี ครอบครัวโดยเฉพาะพ่อในช่วงแรกยังไม่ยอมรับ แต่ได้มีการพูดคุยกันในครอบครัวถึงความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงของเอิร์ธ พ่อและแม่ทำความเข้าใจและยอมรับในตัวตนแต่ขอให้เป็นคนดี

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพผู้ให้คำปรึกษาด้านความงามบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง เริ่มงานดังกล่าวตั้งแต่จบการศึกษา โดยก่อนที่จะเข้าทำงานในสายงานดังกล่าว เอิร์ธมีความสนใจในงานด้านการประชาสัมพันธ์ และได้ไปทำการสัมภาษณ์ในหลายบริษัทแต่ไม่ได้รับการคัดเลือก จึงตัดสินใจเข้าสู่การทำงานด้านความงาม และทำงานมาประมาณ 4 ปี ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 40,000-45,000

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : เอิร์ธมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมตรงยาวปิดแผ่นหลัง รูปร่างสูงแต่สมส่วน รักการแต่งหน้า และชอบแต่งกายที่มีลักษณะโดดเด่น ทั้งนี้เอิร์ธผ่านการใช้ฮอร์โมนตั้งแต่อายุ 15 ปี หลังจากนั้นได้ไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิงตั้งแต่เข้ามหาวิทยาลัย ตามด้วยการทำศัลยกรรมใบหน้า (จมูก, ตา และสีกิ้ว) และศัลยกรรมหน้าอก ยังไม่ได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศ ทั้งนี้เอิร์ธใช้วิธีเก็บเงินจากการทำงานในการนำมาเป็นค่าใช้จ่ายการทำศัลยกรรม

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : เอิร์ธมีเพื่อนแหวดวงกะเทยเป็นจำนวนมาก มีกลุ่มกะเทยที่สนิททั้งเพื่อนโรงเรียน มหาวิทยาลัย และที่ทำงาน

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11: บัค (อายุ 29 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยในกรุงเทพมหานคร ครอบครัวประกอบธุรกิจส่วนตัว มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับดี ครอบครัวไม่ได้กีดกันในความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง ส่วนหนึ่งเพราะบัคไม่ได้แสดงออกมากนัก แต่เมื่อเข้ามหาวิทยาลัยแล้วได้มีการพูดคุยกับครอบครัวที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นผู้หญิง ซึ่งครอบครัวก็อนุญาตและให้ตัดสินใจเอง

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพทันตแพทย์ ที่โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง โดยการเลือกเรียนทันตแพทย์เกิดจากมีรุ่นพี่แนะนำว่าเหมาะกับตัวตนของบัค ซึ่งภายหลังจากเข้าเรียนแล้ว บัคก็

รู้สึกว่าการเป็น ทันตแพทย์เหมาะกับตนเองอย่างมาก นอกจากนี้เริ่มมีออกตรวจตามคลินิกทันตกรรม ทั่วไปอีกด้วย ทั้งนี้บู้คมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 65,000-75,000 บาท

ระดับการศึกษา : กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : บู้คมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวถึงกลางหลัง ใส่วุ้น มีผิวสองสี แต่งหน้าแบบ บาง เน้นแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีเข้ม โดยบู้คผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงเมื่อเข้าเรียนมหาวิทยาลัย แต่ด้วยข้อจำกัดเรื่องภาวะเปียบของมหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถแต่งกายเป็นผู้หญิงได้ระหว่างเรียน บู้คไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิงอย่างจริงจังหลังเรียนจบมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นได้มีการศัลยกรรมจมูก อายุ 25 ปี ยังไม่ได้ศัลยกรรมหน้าอกและแปลงเพศ แต่มีเนินหน้าอกจากการใช้ฮอร์โมน และใช้ฟองน้ำช่วยให้ดูมีหน้าอกเวลาแต่งกาย ทั้งนี้บู้คเก็บเงินจากการทำงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรม

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : บู้คมีเพื่อนในแวดวงของกะเทยจำนวนไม่มากนัก โดยกลุ่มเพื่อนสนิทจะมีผสมกับระหว่างกะเทยที่แต่งกายเป็นผู้หญิงกับเกย์

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12: เป้ (อายุ 35 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและอาศัยในกรุงเทพมหานคร ครอบครัวประกอบธุรกิจส่วนตัว มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับดี ครอบครัวไม่เคยพูดถึงเรื่องพฤติกรรมที่มีความต้องการเป็นผู้หญิง เพราะเป้ไม่ได้แสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัด แต่ภายหลังจากจบการศึกษาและกลับจากต่างประเทศ เป้ไว้ผมยาวและแต่งกายเป็นผู้หญิงกลับมาคุยกับพ่อแม่เรื่องการเป็นผู้หญิงของตนเองครั้งแรก แต่ครอบครัวก็เข้าใจ

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันเป็นอาจารย์ ทางด้านวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่ง โดยก่อนหน้าที่จะเข้ามาเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย เคยเป็นดีวีเตอร์ตามสถาบันกวดวิชาต่างๆ ทั้งนี้เป้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 60,000-80,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ทางด้านฟิสิกส์ ที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ โดยได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลไปเรียนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก

ลักษณะรูปลักษณ์ : เป้มีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมชอยสั้น สีคว้นบุหรี ใส่อัฒนุแบบห่วงใหญ่ บุคลิกคล้ายผู้หญิงมั่นใจ มีผิวสองสี รูปร่างผอมสูง เป้ผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงโดยเริ่มใช้เมื่ออายุ 20 ปี

และดูแลตัวเองด้วยการฉีดฟิลเลอร์และโบท็อกซ์ มีเนื้หน้าอกจากการใช้ฮอร์โมน และใช้ฟองน้ำช่วยให้ดูมีหน้าอกเวลาแต่งกาย แต่ไม่มีการทำศัลยกรรมส่วนอื่นๆ รวมถึงหน้าอกและผ่าตัดแปลงเพศด้วย

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : เป้มีเพื่อนสนิทที่เป็นกะเทยเพียง 1 คน โดยไม่รู้จักเพื่อนในแวดวงกะเทยมากนัก เพราะไปเรียนต่างประเทศตั้งแต่ปริญญาตรี เพื่อนสนิทในกลุ่มจะเป็นผู้ชายที่รู้จักกันตั้งแต่เรียนมัธยมศึกษา

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13: ริน (อายุ 24 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดสมุทรสงคราม แต่ทำงานและอาศัยอยู่ที่กรุงเทพมหานคร พื้นฐานครอบครัวมีฐานะยากจน แม่รับจ้างทำงานในบ่อกุ้ง ส่วนพ่อเสียชีวิตตั้งแต่รินยังเด็ก จึงทำให้รินไม่มีปัญหาเรื่องการเป็นกะเทยกับครอบครัว ปัจจุบันรินเป็นหัวหน้าครอบครัว พักอาศัยห้องเช่าอยู่กับแม่ รายได้หลักจะมาจากการทำงานของริน

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันทำงานอยู่ในโรงงาน สังกัดแผนกผลิต แต่จะมีการหมุนเวียนแผนกอยู่ตลอดเวลา นอกเหนือเวลาการทำงานในโรงงาน รินจะไปทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟที่ร้านขายสุราตอนกลางคืน ซึ่งมีเพื่อนที่เป็นกะเทยชักชวนบ้าง หากไม่ได้เข้ากะกลางคืนที่โรงงาน ซึ่งรินมีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 12,000-14,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับ ปวช. ไม่ได้เรียนต่อเพราะตั้งใจมาทำงานเพื่อหาเงิน

ลักษณะรูปลักษณ์ : รินมีรูปลักษณ์ภายนอกไฝมตรงยาวปิดแผ่นหลัง รูปร่างผอมสูง แต่งหน้าสีสันจัดจ้าน แต่มีมวลกล้ามเนื้อที่แขนจากการทำงานเล็กน้อย ทั้งนี้รินผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 15 ปี เริ่มไฝมยาวและแต่งกายแบบผู้หญิงตอนเริ่มเข้าเรียน ปวช. หลังจากนั้นมีการทำศัลยกรรมที่ใบหน้า (จมูก, คาง, ตา และฉีดแก้ม) และศัลยกรรมหน้าอกที่มีขนาดใหญ่กว่าผู้หญิงปกติอย่างเห็นได้ชัด แต่ยังไม่ทำการผ่าตัดแปลงเพศ ทั้งนี้รินใช้วิธีการเก็บเงินจากการทำงานหลักและงานเสริม และอาศัยการเลี้ยงชีพจากการเปียแชร์และเล่นหวยเพื่อนำมาทำศัลยกรรม

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : รินมีเพื่อนและรุ่นพี่ในแวดวงกะเทยจำนวนมาก และยังติดต่อกันอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้รินมีแฟนเป็นผู้ชายที่คบหากันอย่างเปิดเผย มีการถ่ายรูปลูกันผ่านสื่อออนไลน์กันอยู่บ่อยครั้ง

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14: อ้น (อายุ 25 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดและเรียนที่จังหวัดอุดรธานี หลังจากนั้นได้ย้ายเข้ามาทำงานและอาศัยอยู่ที่กรุงเทพมหานคร พื้นฐานครอบครัวมีอาชีพรับจ้างทั่วไป และฐานะยากจน ในช่วงแรกครอบครัวรับไม่ได้ที่อ้นมี การเปลี่ยนแปลงตัวเองเป็นผู้หญิง พ่อมีการใช้วิธีการตีเพื่อหวังให้อ้นกลับไปเป็นผู้ชาย แต่ได้มีการพูดคุยกับครอบครัวหลายครั้งเพื่อทำความเข้าใจ จนในที่สุดครอบครัวก็รับได้

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันมีอาชีพพนักงานเสิร์ฟร้านอาหาร ในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง โดยเริ่มจากการเข้ามาฝึกงานในร้านอาหารดังกล่าวตอนปิดเทอม และผู้จัดการร้านได้ชวนเข้ามาทำงานหลังจบการศึกษา ซึ่งอ้นตัดสินใจทำงานดังกล่าวมาประมาณ 3 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ 13,000-15,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับ ปวช.

ลักษณะรูปลักษณ์ : อ้นมีรูปลักษณ์ไว้ผมยาวประบ่า เก็บผมเรียบร้อย แต่งหน้าบางๆ รูปร่างสูงสมส่วนแต่ยังส่วนที่มีลักษณะคล้ายผู้ชายเล็กน้อย มีเนินหน้าอกขึ้นมาจากการใช้ฮอร์โมน ใส่ฟองน้ำในชุดชั้นในเฉพาะนอกเวลาทำงานเท่านั้น ทั้งนี้ผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 16 ปี เริ่มไว้ผมและแต่งกายเป็นผู้หญิงหลังจากเข้าเรียนระดับ ปวช. หลังจากเข้าทำงานได้ 1 ปี ได้มีการไปทำศัลยกรรมจมูก แต่ยังไม่ได้ทำศัลยกรรมหน้าอกและแปลงเพศ ค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรมก็มาจากเงินเก็บของอ้นและแฟนที่ได้จากการทำงาน

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : อ้นอยู่ในกลุ่มเพื่อนกะเทยเป็นหลัก ไปพบปะสังสรรค์กันทุกอาทิตย์ นอกจากนี้อ้นมีแฟนเป็นผู้ชายที่ทำงานและพักอยู่ด้วยกันที่กรุงเทพมหานครอย่างเปิดเผย และครอบครัวทั้งสองฝ่ายรับทราบ

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 15: เต๋ย (อายุ 33 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดพิษณุโลก หลังจากนั้นได้ย้ายเข้ามาทำงานและอาศัยอยู่ที่กรุงเทพมหานคร พื้นฐานครอบครัวมีอาชีพทำสวน และฐานะปานกลาง ครอบครัวของเต๋ยปฏิเสธการเป็นกะเทยตั้งแต่เด็ก แต่เต๋ยยืนยันในการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นผู้หญิงของตนเอง จนครอบครัวเริ่มรับได้ในช่วงที่เข้ามาทำงานที่กรุงเทพมหานคร

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันเป็นพนักงานแคชเชียร์อยู่ที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ซึ่งทำมาได้ประมาณ 4 ปี โดยก่อนหน้านั้นก็ทำงานในลักษณะเดียวกัน เพราะให้เหตุผลว่าชอบทำงานบริการ ประกอบกับมีการเติบโตในหน้าที่ ทั้งนี้เด็ยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 17,000-18,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับ ปวช.

ลักษณะรูปลักษณ์ : เด็ยมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมตรงยาวประบ่า เก็บผมมวยตลอดเวลา แต่งหน้าบ้าง รุปร่างผอมสูง คล้ายผู้หญิงที่สูง มีผิวขาว โดยเด็ยผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 17 ปี พร้อมกับเริ่มไว้ผมยาวและเปลี่ยนมาแต่งกายแบบผู้หญิงเต็มตัว และตัดสินใจทำศัลยกรรมเหลาจมูกและศัลยกรรมหน้าอก อายุ 30 ปี ซึ่งเด็ยใช้การเก็บเงินจากการทำงานของตนเองเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรม

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : เด็ยมีเพื่อนสนิทเป็นกะเทยด้วยกันทั้งหมด โดยมีเพื่อนต่างเพศน้อยมาก เพราะให้เหตุผลว่ารู้สึกสนิทใจเวลาพูดคุยกับกะเทยด้วยกันมากกว่า

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 16: ปูนิม (อายุ 30 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดหนองคาย เข้ามาเรียนต่อมหาวิทยาลัยและทำงานที่กรุงเทพมหานคร ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย และมีฐานะปานกลาง พ่อรับกับการเป็นกะเทยของปูนิมไม่ได้ ปูนิมจะปรึกษาและเล่าปัญหาต่างๆให้แม่ฟัง แต่ปัจจุบันพ่อเริ่มพูดคุยและยอมรับปูนิมได้มากขึ้นจากการที่ยอมให้เปลี่ยนแปลงเป็นผู้หญิง

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพพนักงานขายกระบอกน้ำอัจฉริยะตามห้างสรรพสินค้า สลับกับเป็นพนักงานทั่วไปของบริษัทที่ให้บริการเกี่ยวกับคนต่างด้าว ซึ่งแล้วแต่หัวหน้าจะกำหนดงานในแต่ละเดือนให้ ซึ่งปูนิมมีรายได้ต่อเดือน 15,000 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง

ลักษณะรูปลักษณ์ : ปูนิมมีรูปลักษณ์ภายนอกมีผมหยิกยาวประบ่า รวบผมเป็นมวยด้านหลังตลอดเวลา รูปร่างอ้วน ไม่สูงมาก ผิวคล้ำ ซึ่งปูนิมผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 17 ปี เริ่มแต่งกายเป็นผู้หญิงจริงจังหลังเข้าเรียนมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นมีการทำศัลยกรรมที่จมูกและปาก ไม่ผ่านการทำศัลยกรรมหน้าอกและแปลงเพศ แต่มีเนินหน้าอกจากการใช้ฮอร์โมนประกอบกับรูปร่างเลยเลยดูมีหน้าอกที่ใหญ่ ทั้งนี้เงินที่ใช้ทำศัลยกรรมมาจากการเก็บเงินจากการทำงาน

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : ปุณิมีมีเพื่อนที่เป็นกะเทยมากกว่าเพื่อนผู้หญิงและผู้ชายทั่วไป และมีแฟนเป็นผู้ชายที่มีความสัมพันธ์แบบเปิดเผย

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 17: พอลล่า (อายุ 38 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดหนองคาย เข้ามาทำงานและอาศัยที่กรุงเทพมหานคร พอลล่าโตมาในครอบครัวที่ทำอาชีพค้าขาย โดยมีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางค่อนข้างน้อย แต่สามารถส่งพอลล่าเข้าโรงเรียนได้ พอลล่ามีประสบการณ์การถูกใช้ความรุนแรงจากการที่ครอบครัวไม่ยอมรับตนเองในวัยเด็ก แต่ภายหลังที่เข้ามาทำงานและส่งเงินกลับไปที่บ้าน ครอบครัวก็รับกับการเปลี่ยนแปลงของตนเองได้

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันประกอบอาชีพพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหารขนาดใหญ่ ซึ่งทำงานที่ร้านอาหารดังกล่าวมา 10 ปี และมีรายได้ต่อเดือนที่รวมจากเงินเดือนและเงินเสริมจากการที่ลูกค้าให้เพิ่มเติมประมาณ 20,000-25,000 บาทต่อเดือน

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ลักษณะรูปลักษณ์ : พอลล่ามีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวประบ่า รวบผมเป็นหางม้า และเปิดผมหาด้านหน้า มีรูปร่างท้วมและไม่สูงมาก ผิวสองสี ใส่ตุ้มหูแบบยาว แต่งหน้าด้วยสีสันทัดใสตลอดเวลา พอลล่าผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงตั้งแต่อายุ 22 ปี แต่เริ่มไว้ผมยาวและแต่งเป็นผู้หญิงตั้งแต่จบมัธยมศึกษา หลังจากนั้นได้ทำศัลยกรรมหน้าอก อายุ 30 ปี แต่ยังไม่ได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศ รายได้จากการทำงานเป็นช่องทางหลักที่พอลล่าใช้ทำศัลยกรรม

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : พอลล่ามีเพื่อนและรุ่นน้องที่เป็นกะเทยที่รู้จักเยอะมาก ในวงการส่วนใหญ่เรียกพอลล่าว่า “คุณแม่” ซึ่งเป็นคนที่ได้รับการเคารพจากรุ่นน้องกะเทย

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18: ไก่ (อายุ 37 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดสตูล แต่ย้ายตามครอบครัวมาทำงานที่กรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 8 ปี โดยครอบครัวมีอาชีพแรงงานก่อสร้าง และฐานะยากจน ไก่ช่วยงานก่อสร้างมาตั้งแต่เด็ก โดยครอบครัวรับไม่ได้ ในช่วงแรก และกีดกันด้วยวิธีต่างๆ แต่ไก่อืนยันที่จะเข้าสู่การเป็นผู้หญิง จึงทำให้ครอบครัวต้องยอมรับไปโดยปริยาย

อาชีพและรายได้ : ไก่มีอาชีพเป็นแรงงานก่อสร้าง ซึ่งทำงานดังกล่าวตั้งแต่วัยเด็ก ไก่สามารถทำงานก่อสร้างได้ทั้งหมด ตั้งแต่ผสมปูน ฉาบปูน ยกของหนัก ฯลฯ โดยรับงานทั้งที่เป็นงานมาจากผู้รับเหมา

และรับงานเล็กๆ ในลักษณะของการไปซ่อมแซมบ้านที่จ้างไปโดยตรง ทั้งนี้ก็ได้ค่าแรงจากการเป็นแรงงานก่อสร้างเฉลี่ยประมาณวันละ 400-450 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาประถมศึกษาชั้นปีที่ 6

ลักษณะรูปลักษณ์ : ใก้มีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวถึงกลางหลัง ลักษณะหยิก สีนํ้าตาลทอง รูปร่างผอมสูงใหญ่ ค่อนข้างกำยำ และมีมวลกล้ามเนื้อที่แขนและขาแบบผู้ชายอย่างชัดเจน แต่งหน้าบ้างๆ แต่งกายด้วยชุดก่อสร้าง แต่นอกเวลางานจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของผู้หญิง ซึ่งใก้ไม่ผ่านการทำศัลยกรรม รวมถึงไม่มีการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงด้วย

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : ใก้พักอยู่คนเดียวที่บ้านเช่ารายเดือนราคาถูกในชุมชนแออัด โดยมีเพื่อนที่พูดคุยด้วยในกลุ่มที่ทำงานก่อสร้างด้วยกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 19: หญิง (อายุ 46 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดหนองคาย ย้ายเข้ามาทำงานและอาศัยในกรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 17 ปี พื้นฐานครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ยากจน ประกอบอาชีพทำนาและเก็บของเก่าขาย ซึ่งต้องช่วยครอบครัวทำนาตั้งแต่เด็ก เก็บพฤติกรรมที่อยากเป็นผู้หญิงไม่ให้ครอบครัวทราบเพราะกลัวครอบครัวไม่ยอมรับ และไม่มีเด็กคนอื่นในละแวกบ้านที่มีพฤติกรรมที่อยากจะเป็นผู้หญิง แต่หลังจากเข้ามาทำงานที่กรุงเทพ ครอบครัวเห็นว่าแต่งกายเป็นผู้หญิงก็ไม่ได้ว่าอะไรแล้ว

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันรับจ้างแบกข้าวสารที่โกดังในกรุงเทพมหานคร จากการชักชวนของเพื่อนในละแวกบ้านเดียวกัน เพราะเพื่อนให้ข้อมูลว่าได้เงินต่อวันจำนวนมาก จึงเริ่มเข้ามาแบกข้าวสารตั้งแต่อายุ 17 ปี แต่เดิมรายได้จากการแบกข้าวสารถือว่าค่อนข้างสูง แต่ภายหลังที่นำเครื่องจักรมาใช้รายได้เริ่มลดลงเหลือวันละประมาณ 200-300 บาทต่อวัน ประกอบกับร่างกายที่อ่อนแอลง ไม่มีแรงแบกได้ปริมาณที่มากเหมือนเมื่อก่อน

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาประถมศึกษาชั้นปีที่ 2

ลักษณะรูปลักษณ์ : ต้อยมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวแบบหยิก ยาวถึงกลางหลัง รวบผมครึ่งหัวตลอดเวลา ร่างกายผิวดำพรหมสองสี และหยาบกร้านแบบผู้ชาย แต่งหน้าทาปากสีแดงตลอดเวลา มีกล้ามเนื้อที่แขน แต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตแบบผู้หญิงกับกางเกง และผ้าขาวม้าพันคอเพื่อไว้ใช้ในการแบกข้าวสาร อีกทั้งไม่ผ่านการศัลยกรรมตกแต่งในส่วนต่างๆ ของร่างกาย ใส่เสื้อชั้นในแบบยัดฟองน้ำเฉพาะเวลาไปงานพิเศษเท่านั้น

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : ต้อยอาศัยอยู่ห้องพักรายวันของโกดังข้าวสาร กับแฟนผู้ชายที่อยู่ด้วยกันมาหลายปี ต้อยใช้ชีวิตอยู่กับแฟนหนุ่ม นอกเหนือเวลาจะใช้เวลาอยู่ในห้องเช่า จะกลับไปเยี่ยมพี่สาวที่บ้านต่างจังหวัดปีละ 1 ครั้งเท่านั้น

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 20: ต้อย (อายุ 45 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดอุดรธานี ย้ายเข้ามาอาศัยที่กรุงเทพมหานคร ภายหลังจากที่พ่อและแม่เสียชีวิตตั้งแต่อายุ 15 ปี โดยใช้ชีวิตอยู่กับยายที่มีอาชีพเก็บของเก่าขาย ดังนั้นพื้นฐานครอบครัวจึงมีฐานะยากจน ทุกวันต้อยจะไปช่วยยายเก็บของเก่าตามสถานที่ต่างๆ มาขาย ในประเด็นเรื่องเพศ ต้อยไม่ได้มีปัญหาเพียงแต่ยายจะสอนให้เป็นคนดี ไม่ไปยุ่งกับใคร เพราะเป็นกะเทย ที่ไม่เหมือนคนทั่วไป

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันต้อยจะไปรับขนมที่ร้านขายขนมไทยแห่งหนึ่ง ใส่รถเข็นเดินขายไปตามท้องถนนตั้งแต่เวลาประมาณบ่ายโมงจนถึงห้าโมงเย็น โดยต้อยจะมีโทรโข่งที่ใช้ประกาศขายขนมให้คนสนใจ ทั้งนี้ต้อยได้กำไรจากการเดินขายขนมประมาณวันละ 300-350 บาท

ระดับการศึกษา : ไม่ได้เรียนหนังสือ

ลักษณะรูปลักษณ์ : ต้อยมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมทรงบ๊อบยาวประมาณตี่งหู ผมสีดำสลับขาว แต่งหน้าทาปากสีแดงทุกวัน รูปร่างเหมือนผู้ชายทั่วไป ผอม ไม่สูงมากนัก ผิวคล้ำจากการตากแดด แต่ต้อยจะแต่งกายมีสีสัน และมีชุดที่คล้ายชุดราตรีกระโปรงยาวทุกวัน ซึ่งเป็นที่โดดเด่นพร้อมสร้อยและต่างหูทุกตัว ทั้งนี้ต้อยไม่ผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงและไม่ได้ศัลยกรรมตกแต่งร่างกาย

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : ต้อยอาศัยอยู่ที่ห้องเช่ารายวันในชุมชนแออัด โดยไม่มีเพื่อนสนิท ต้อยจะใช้ชีวิตกับการขายขนมทุกวัน และจะไปช่วยวัดใกล้ที่พักเวลาว่างมหรสพต่างๆ

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 21: มิ่ง (อายุ 47 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดสงขลา ย้ายเข้ามาทำงานและอาศัยที่กรุงเทพมหานคร ครอบครัวประกอบอาชีพค้าขาย มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างยากจน โดยครอบครัวรับไม่ได้ที่มิ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ มิ่งจึงได้ออกจากบ้านและย้ายออกจากบ้านมาทำงาน ใช้เวลาประมาณ 3-4 ปี ที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงแล้วจึงกลับไปหาครอบครัว ซึ่งก็เริ่มยอมรับได้แล้ว

อาชีพและรายได้ : มิ่งทำมาหลายอาชีพอย่างมากเริ่มตั้งแต่เป็นพนักงานงานล้างจาน และพนักงานเสิร์ฟตามร้านอาหาร หลังจากนั้นเริ่มเข้าสู่การทำงานในร้านอาหารกลางคืน และปัจจุบันจะแต่งตัว

เป็นตัวตลกรูปแบบต่างๆ ไปเปิดกล่องโชว์ร้องเพลง เดิน ตามตลาดและร้านอาหารตอนกลางคืนที่ทางร้านอนุญาตเข้าไปโชว์ในระยะเวลาสั้นๆ ได้ ซึ่งมึงมีรายได้จากการเปิดกล่องประมาณวันละ 400-500 บาท

ระดับการศึกษา : จบการศึกษาประถมศึกษาชั้นปีที่ 4

ลักษณะรูปลักษณ์ : มึงมีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมยาวสีน้ำตาลประป่า รูปร่างผอมสูง ลักษณะคล้ายผู้ชายทั่วไป ที่ไว้ผมยาว บริเวณใบหน้ายังมีรอยหนวดเล็กน้อย และค่อนข้างโหมม มึงจะแต่งหน้าและเฉพาะเวลาไปเปิดกล่องเท่านั้น นอกเวลาทำงานมึงจะแต่งกายด้วยเสื้อยืดแบบรัดรูปของผู้หญิงกับกางเกงยีนส์ ไม่แต่งหน้า ทั้งนี้มึงไม่ผ่านการศัลยกรรมหรือใช้ฮอร์โมนเพศหญิงแต่อย่างใด

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : มึงพักอยู่ที่ห้องเช่ารายวัน ที่เปลี่ยนค่อนข้างบ่อยเพราะจะเปลี่ยนสถานที่เปิดกล่องไปเรื่อยๆ โดยมึงไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิททั้งที่เป็นกะเทย หรือเพศอื่นๆ มักใช้เวลาอยู่กับตนเองในห้องเช่า

- ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 22: โจ้ (อายุ 51 ปี)

พื้นฐานครอบครัว : เกิดที่จังหวัดขอนแก่น ย้ายเข้ามาอยู่กรุงเทพฯตั้งแต่อายุ 20 ปี ทำงานส่งเงินกลับไปให้ครอบครัว โดยพื้นฐานครอบครัวมีฐานะยากจน ประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก ตอนเด็กเคยโดนพ่อตีเนื่องจากมีลักษณะตุ้งติ้ง ครอบครัวไม่ได้สนใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงไปเป็นผู้หญิงมากเท่าไร

อาชีพและรายได้ : ปัจจุบันมีอาชีพเป็นหมอนวด โดยไปเรียนนวดที่วัดโพธิ์ แต่เดิมรับนวดอิสระตามบ้านทั่วไป แต่ 3 ปีที่ผ่านมามีรุ่นน้องที่รู้จักชวนไปประจำอยู่ร้านนวดเล็กๆ ที่ทำอยู่ในปัจจุบัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 8,000-10,000 บาท

ระดับการศึกษา : ไม่ได้เรียนหนังสือ

ลักษณะรูปลักษณ์ : โจ้มีรูปลักษณ์ภายนอกไว้ผมหยิกยาวประป่า สีดำ มัดผมเป็นหางปลา ร่างกายแบบผู้ชายทั่วไป ผิวดำแดง มีมวลกล้ามเนื้อที่แขน แต่งหน้าทาปากบางๆ ทาเล็บสีสดใส แต่งกายด้วยเสื้อโปโลกับกางเกงขาวาวทั่วไป ไม่ผ่านการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงหรือไม่ได้ศัลยกรรมตกแต่งใดๆ ทั้งนี้โจ้ได้เริ่มไว้ผมยาวและเปลี่ยน การแต่งกายมาเป็นแบบที่ใกล้เคียงผู้หญิง หลังจากที่ย้ายเข้ามาทำงานที่กรุงเทพมหานครและเริ่มทำงานนวดแล้ว

ความสัมพันธ์เชิงสังคม : โจ้พักอยู่ที่ห้องเช่ารายเดือนที่มีขนาดมใหญ่มีคนเดียว ไม่มีเพื่อนในแวดวงกะเทย มีเพียงเพื่อนที่มีลักษณะเป็นเกย์คนเดียว นอกนั้นจะเป็นเพื่อนที่ร้านนวดซึ่งเป็นผู้หญิงเท่านั้น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สุรสิทธิ์ บัวจันทร์
วัน เดือน ปี เกิด	15 กันยายน 2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
วุฒิการศึกษา	จบการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผลงานตีพิมพ์	วิทยานิพนธ์ ได้นำเสนอและตีพิมพ์ในเอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ชีวทัศน์เชิงมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคม "ความรัก ความตาย และอำนาจ ในบริบทสังคมร่วมสมัย"